

BOLŞEVİK PARTİZAN

Devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz

***

Bolşeviklerin 1. Konferansının Kararları

***

Parti içindeki görüş ayrılıklarının özünü ve gelismesini belgelere dayanarak inceleyin !

***

1 Mayıs ve görevlerimiz

MAYIS 1981

11/1

İçindekiler

ÇIKARKEN

"Bolşevik Partizan" bundan üç yıl kadar önce Türkiye'deki devrimci yayın hayatına giren "Partizan"ın hedeflediği görevleri yerine getirmek amacı ile çıkıyor.

Bilindiği gibi "Partizan" yayın hayatına girerken görevini öncelikle "Marksist-Leninist teorinin doğru bir biçimde kavranmasına hizmet etmek" olarak saptamıştı. (Bkz. "Çıkarken" s.5)

Bu görev, bugün bütün dünyada her türden modern revizyonizmin ve oportunizmin hakim olduğu ; Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerinin adice çarpıtıldığı ; Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerinden sapmaların "Marksizm-Leninizme katkı" olarak savunulduğu koşullarda acil ve güncel görev olma niteliğini korumaktadır.

Bugün her türden oportunist ve revizyonist saptırma ve çarpıtmaya karşı ; üstleri küllenmeye çalışılan Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerinin savunulması kendine Marksist-Leninist diyen bir yayın organının en önemli görevidir.

Marksist-Leninist teorinin ;

- İçinde yaşadığımız çağın niteliği
- Emperyalizm
- Devlet
- Çeşitli devrim tipleri
- Demokratik devrimden sosyalist devrime geçiş sorunları
- Proletarya diktatörlüğü
- Şiddet sorunu
- Teorinin önemi
- Yöntem
- Milli Mesele
- İttifaklar sorunu
- Strateji ve taktik
- Bolşevik Parti öğretisi

gibi bir dizi ilkesel konuda çözmüş olduğu sorunlar ; bir dizi devrimin somut uygulamaları içinde kanıtlanmış evrensel tezleri her türden revizyonist ve oportunistlerin saldırılarına uğramakta ; bu evrensel tezler "somut şartlar değişti" adı altında "geliştirilmeye muhtaç" maskesi altında yeniden sorun haline getirilmeye çalışılmaktadır.

İşte bu durumda, üzeri küllenilmeye çalışılan bu evrensel tezlerin bu tezleri ortaya koyan Marksizm-Leninizmin klasiklerinin - MARKS - ENGELS - LENİN ve STALİN'in orjinal yapıtlarına dayanıla -

rak savunulması Marksist-Leninistlerin önünde duran en önemli ve acil görevdir.

"Partizan" ne yazık ki, bu görevi tam olarak yerine getirememiş, Stalin ve Mao Zedung konusundaki yanlış değerlendirmeleri sonucu yer yer Marksist-Leninist ilkelerin tutarlı savunuculuğundan uzaklaşmıştır.

"Partizan" Stalin'i değerlendirirken Mao Zedung önderliğindeki ÇKP'nin Stalin'e getirdiği ve hiç biri ispatlanmış olmayan eleştirilere dayanmış; Stalin'e "içte sınıf mücadelesini doğru bir şekilde kavramadığı" ; "üretici güçlerin gelişmesinin tek başına sosyalist üretim ilişkilerinin egemen hale gelmesine yeteceği" görüşünü savunduğu; vb. şeklinde bir dizi iddia düzeyinde "eleştiri" getirmiştir. (Bkz. "Partizan Çıkarken" s.15) Stalin "Partizan Çıkar - ken"de adeta Sovyetler Birliği'nde revizyonistlerin iktidarı ele geçirmesinin sorumlusu olarak görülmüştür. 1979 sonunda yurt dışında yapılan Stalin'i anma toplantılarında Partizan adına Stalin doğru bir şekilde savunulmuştur. (Bkz. Stalin toplantısının belgele - ri) Ancak bu Partizan dergisinin bu konuda bir özeleştiri yapması şeklinde olmamıştır. Partizan dergisi yazı kurulu içindeki iki ayrı görüşün; iki ayrı çizginin eklektik bir biçimde yansıması şek - linde olmuştur. Partizan yayın hayatı boyunca bu konudaki yanlışını özeleştiri ile aşmamıştır.

"Partizan" Mao Zedung'u, Marksizm-Leninizmin klasiği olarak değerlendirmiş, bunun sonucunda da Mao Zedung'un mesela

- Bütün sosyalizm dönemi boyunca burjuvazi sınıf olarak var olacaktır ;
- (Çin şartlarında!) Milli burjuvazi sosyalizmin inşasına katılabilir

gibi Marksizm-Leninizmden açık sapma teşkil eden görüşlerinin; parti içi mücadelede bolşevik parti öğretisi ile çelişen bir dizi liberal uygulamasının ,vs. propagandasını yapmak durumunda kalmıştır.

"Partizan" bir yandan doğru bir şekilde "Mao Zedung Düşüncesi" kavramını kullanmayı red ederken; diğer yandan bu "düşünce"nin temel tezlerinden olan "dünya çapında baş düşman" ; "dünya çapında baş çelişme" anlayışlarından köklü olarak kopmamıştır."Partizan" son geldiği noktada "Mao Zedung savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz" anlayışı ile Marksizm-Leninizmi Mao'nun görüşleri ile eşitleyecek kadar büyük bir sapma içine girmiştir. Ve "Partizan" bu tavr-nı eleştirilere rağmen sürdürmüş, düzeltmemiştir.

"Bolşevik Partizan" işte "Partizan"ın bu eklektik yapısını aşacak ; Marksizm-Leninizmin ilkelerini - ilke olduğu iddia edilen sapmaları değil - gerçek ilkeleri - tavizsiz savunacaktır.

"Partizan Çıkarken" ikinci görevi olarak "Marksizm-Leninizmi Türkiye koşullarına doğru bir şekilde uygulama" ve "Türkiye'de Demokratik Halk Devriminin stratejik ve taktik sorunlarına ışık tutma" yı tespit ediyordu.

Gerçekten de, Marksist-Leninistler için Marksist-Leninist teori içinde yaşadıkları toplumu ve dünyayı değiştirmek için kullanılacak bir silah ; bir eylem kılavuzudur. Marksizm-Leninizm bizlere devrim yapmak için gereklidir. Devrim ise yalnızca Marksizm-Leninizmin genel ilkelerinin öğrenip savunulması ile mümkün değildir. Bu ilkelerden yola çıkarak ve bu ilkelere dayanılarak içinde yaşanılan ve değiştirilmek istenen toplumun somut yapısı incelenmek ; bu somut yapıya uygun strateji ve taktikler ortaya konmak zorundadır. Marksizm-Leninizm içinde yaşanılan ve devrimle değiştirilmek istenen ülkenin somut koşullarında uygulanmak zorundadır. Marksizm Leninizm o ülkenin devrimci hareketi ile, öncelikle işçi sınıfı hareketi ile birleştirilmek zorundadır.

Ne yazık ki "Partizan" bu önemli görevleri de hakkı ile yerine getiremedi. Türkiye'nin somut yapısından, somut durumdan yola çıkılarak yapılan bazı doğru tespitler ve başlatılan kampanyalar cılız kaldı. Türkiye devrimi konusunda "Partizan" genel planda şemacı., kopyacı bir yol izledi. Çin devriminin Çin'in somut yapısından kaynaklanan bir dizi somut uygulaması ; "ülkemiz yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde genel olarak..." tekerlemesi ile aynen Türkiye için de geçerli kabul edildi ve savunuldu. Mesela Çin'de 1920 lerin ikinci yarısında milyonlarca köylünün toprak talebi temelinde, kendiliğinden feodalizme karşı ayaklandığı şartlarda doğru olarak yapılan "feodalizmle halk yığınları arasındaki çelişme - Çin'deki ! - baş çelişmedir" tespiti ; toprak talebi temelinde kendiliğinden köylü hareketinin hemen hemen hiç olmadığı Türkiye şartlarında da geçerli olarak savunuldu. Mesela Çin'de devrimin ve karşı devrimin ordularının var olduğu ve çatıştığı bir ortamda yapılan, "silahlı mücadele esastır" tespiti; Türkiye'de var olan somut durumdan bağımsız olarak ; kitlelerin mücadelesinden ve mücadele biçimlerinden bağımsız olarak - Türkiye yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde genel olarak... - gerekçesi ile - bütün Demokratik Halk

Devrimi dönemi boyunca - stratejik olarak ! - Türkiye için de "başından itibaren" geçerli olarak savunuldu. "Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde genel olarak..." gerekçesi ile mücadele biçimlerinden biri olan "Genel Grev" ilke olarak red edilerek, açık anti Leninist görüşler savunuldu. "Partizan"ın yeterli bir sosyo-ekonomik yapı araştırması olmadığı halde ; bu konuda sorun yokmuş gibi davranıldı. Bu örnekler daha çok uzatılabilir. Ama bu kadarı bile, "Partizan"ın bu görevleri gerçekten yerine getirmediğini göstermeye yeter.

"Bolşevik Partizan" yayın hayatına girerken kendini her türlü şemacı-kopyacı gelenekten köklü bir şekilde ayırmayı ; Türkiye'nin somut durumunu gerçekten incelemeyi görev olarak önüne koymaktadır.

"Bolşevik Partizan" daha bugünden Türkiye'nin yapısını derinlemesine incelemiş olduğu iddiasında değildir. "Bolşevik Partizan"ın Türkiye toplumunun yapısı ile ilgili görüşleri şimdilik kaba bir incelemenin, ve kaba gözlemlerin ürünüdür. Bu görüşlerin derinleştirilmesi, geliştirilmesi "Bolşevik Partizan"ın önünde en önemli görevlerden biridir.

"Bolşevik Partizan" yukarıda söylenenlerden anlaşılacağı gibi ; şu iki görevi yerine getirmek için çıkmaktadır :

1- MARKSİZM-LENİNİZMİN İLKELERİNİN HER TÜRLÜ OPORTUNİST, REVİZYONİST ÇARPITMAYA KARŞI SAVUNULMASI ;

2- MARKSİZM-LENİNİZMİN TÜRKİYE SOMUTUNA UYGULANMASI ; MARKSİZM-LENİNİZMİN İLKELERİNDEN YOLA ÇIKARAK TÜRKİYE'NİN YAPISININ İNCELENMESİ VE TÜRKİYE DEVRİMİNİN SOMUT SORUNLARINA SOMUT ÇÖZÜMLER GETİRİLMESİ.

Birbirine bağlı bu iki görevin doğru bir biçimde çözülebilmesi "Bolşevik Partizan okuyucularının" da bu çalışmaya katılması ; düşünce, görüş ve eleştirilerini Yazı Kuruluna ulaştırması ile mümkün olacaktır.

"Bolşevik Partizan" her sayısında "Bolşevik Partizan" Yazı Kurulunun son gelişmelerle ilgili bir yorumu yanında ; Belgeler bölümünde Türkiye devrimi ve Proleter Dünya Devriminin çeşitli sorunları ile ilgili belgeler yayınlayacak ; bu belgeler hakkında kendi görüşlerini de koyacaktır. Araştırma-İnceleme-Tartışma bölümünde ise, gerek "Bolşevik Partizan" Yazı Kurulunun ; gerekse çeşitli örgüt ve kişilerin araştırma ve incelemelerine yer verilecek ; kendine ait olmayan araştırma ve incelemeler konusunda Yazı Kurulu tavır takınacaktır. Aynı bölümde "Bolşevik Partizan"a gelen eleştiri

ler de, Yazı Kurulunun cevabı ile birlikte yayınlanacaktır. "Bolşevik Partizan"da ayrıca Marksizm-Leninizmin klasiklerinin Türkçede henüz çıkmamış olan, ya da içinde bulunulan anda güncel öneme sahip olan yazıları da yayınlanacaktır,

"Bolşevik Partizan" yayın hayatına girerken, bütün devrimcileri ve Marksist-Leninistleri selamlar. Gerçekten "Bolşevik" adına layık olmak için her türlü çabayı sarfedeceğini açıklar. Bütün okuyucularını "Bolşevik Partizan"ı maddi ve manevi olarak desteklemeye çağırır.

Mayıs 1981 Yazı Kurulu

1. sayımız

Değerli okuyucu ;

Elinizde tuttuğunuz dergi "Bolşevik Partizan"ın birinci sayısıdır. Daha önce çıkan "Partizan" ile olan isim benzerliği bilinçli bir isim benzerliğidir. "Bolşevik Partizan"ı çıkartanlar ; daha önce "Partizan"ın çıkartılmasında görev alan ; ve "Partizan"da çıkan çeşitli yazılara eleştiri getiren ; "Partizan" içinde Marksist-Leninist çizgiyi savunmuş olan kişilerdir.

Biz "Bolşevik Partizan"ın Yazı Kurulu olarak, bundan önce çıkan 10 sayı "Partizan"ın ; ve "Partizan Özel Sayı"ların içinde Marksist-Leninist olan görüşlere sahip çıkıyoruz. Ve onların sürdürücüsü olacağımızı ilan ediyoruz. Aynı dergilerde yer alan, eleştirdiğimiz revizyonist görüşleri ise red ediyor ; bu görüşleri şimdi kamu oyu önünde de eleştireceğimizi açıklıyoruz.

"Bolşevik Partizan" bugünkü şartlarda Türkiye'deki faşist cunta her türlü legal yayın imkanını ortadan kaldırmış olduğundan şimdilik bu şartların henüz var olduğu yurtdışında legal olarak yayınlanacaktır. Okuyucularımızdan "Bolşevik Partizan"ın Türkiye'ye de ulaşması için yaratıcı davranmalarını bekliyoruz.

"Bolşevik Partizan"ın bu birinci sayısının ağırlık noktasını bugüne kadar "Partizan"ın doğru olarak propagandasını yaptığı TKP/ML içindeki son gelişmeler oluşturmaktadır. Belgelerden görüleceği gibi TKP/ML içinde iki çizgi mücadelesi gelinen aşamada örgütsel ayrılığa ; iki ayrı merkezin ortaya çıkması noktasına varmıştır.

"Bolşevik Partizan" bu ayrılıkta TKP/ML içindeki Bolşeviklerin yanında olduğunu, Bolşevikleri desteklediğini açıklar.

Bu sayımızda bugünkü durumun değerlendirilmesi ; TKP/ML deki örgütsel ayrılığın belgeleri ; ve Mao Zedung konusunda Avusturya Marksist-Leninist Partisi (AMLP) ; Akıma Karşı(GDS) ve Batı Berlinli Komünist(WBK) in Yazı Kurullarının - bizim de doğru bulduğumuz ortak tezleri yanında ; Stalin'in "Yoldaş Telya'nın anısına" başlıklı yazısını yayınlıyoruz. Bütün Marksist-Leninistlerin, bütün sınıf bilinçli işçilerin TKP/ML içindeki ayrılık karşısında 'Telya' gibi davranacaklarını umuyoruz.

Yazı Kurulu

1 MAYIS VE GÖREVLERİMİZ

1 Mayıs Nedir

Enternasyonal işçi sınıfının en önemli geleneksel günü 1 Mayıs geliyor. Bütün dünyada işçi sınıfının Birlik-Dayanışma ve Mücadele'sinin simgesi olan 1 Mayıs geçen yüzyılın sonlarında işçi sınıfının burjuvaziye karşı verdiği amansız mücadeleler içinde doğdu. "8 saatlik iş günü" talebi temelinde geçen yüzyılın yarısında bütün gelişmiş kapitalist ülkelerde, gelişen işçi hareketi burjuvazinin büyük tepkisi ile karşılaştı.

Bir çok ülkede burjuvazinin devleti bütün gücü ile "8 saatlik iş günü" talebini gerçekleştirmek için grev, gösteri yürüyüşü, miting,vb. çeşitli mücadele araçlarını kullanan işçiler üzerine saldırdı. Silahsız işçilerin üzerine saldıran burjuva devletlerinin "Kolluk kuvvetleri" ve burjuvazinin satın aldığı grev kırıcısı lumpenler işçilerin mücadelesini silah zoru ile bastırmak istediler. Fakat işçi sınıfı 8 saatlik iş günü mücadelesinden vaz geçmedi. Özellikle Amerika'da(ABD) bu mücadele yükselmesine devam etti.

1 Mayıs 1886 da Amerika'daki "8 saatlik iş günü" için nel Grev ilan edildi. İşçilerin en yoğun olduğu, grevin en güçlü olduğu şehirlerden Şikago'da polisin kendi düzenlediği bir provokasyon sonucu, polis ve askeri birlikler işçilerin üzerine saldırdı. Şikago'da oluk gibi kan aktı. 9 sendika liderí tutuklandı. Bunlardan dördü idam edildi. Üçü ömür boyu hapis cezasına mahkum edildi. İkisi ise ağır işkencelere dayanamayarak çıldırdı.

Bu şanlı mücadele ; ve "eşitlik-kardeşlik-özgürlük" şiarları ile iktidara gelen burjuvazinin bu mücadele karşısındaki tavrı; bütün dünyada işçi sınıfı içinde yankılandı. Bütün dünyada işçiler -özellikle gelişmiş kapitalist ülkelerde- yapılan bir dizi eylemle "8 saatlik iş günü" taleplerini daha güçlü bir şekilde haykırdılar. Amerikan işçi sınıfı ile dayanışmalarını, ve burjuvaziye nefretlerini dile getirdiler.

1889 yılında toplanan 2.Enternasyonal'in 1.Kongresi " 8 saatlik iş günü" talebinin bütün ülkelerde gerçekleştirilebilmesi için, bütün ülkelerde bu talep temelinde aynı günde greve gidilmesini eylemler yapılmasını kararlaştırdı.

Amerikan Çalışma Federasyonu (Sendika) bütün ülkelerde düzenlenecek genel grev ve gösteriler için 1 Mayıs tarihini önerdi.

2.Enternasyonal'in 1891 de Brüksel'de toplanan 2.Kongresi 1 Mayıs gününün bütün dünyada işçi sınıfının Birlik-Dayanışma ve Mücadele günü olarak her yıl kutlanmasına karar verdi. İşte böylece enternasyonal işçi sınıfının şanlı 1 Mayıs geleneği doğdu.

O zamandan bu yana, bütün dünyada, işçi sınıfı ve işçi sınıfı önderliğinde ezilen halklar, 1 Mayıslarda gösteriler yaparak Birlik-Dayanışma'larını dile getirir; mücadele hedef ve taleplerini ortaya koyarlar.

Burjuvazi başlangıçta 1 Mayısın kutlanılmasını şiddet kullanarak engellemeye çalışmıştır. Ama işçi sınıfı yasaklara karşı devrimci şiddete rağmen 2.Enternasyonal'in aldığı kararı uygulamış, bütün ileri kapitalist ülkelerde 1 Mayısta

işçiler greve gitmiş; işleri durdurmuş, gösterilerle taleplerini haykırmıştır.

Bütün gelişmiş kapitalist ülkelerde 1 Mayıs işçi sınıfının mücadelesi sonucu yasal tatil günü haline gelmiştir. Burjuvazi 1 Mayısı şiddetle bastıramayınca onu yozlaştırmak; bu mücadeleci geleneği "festival" "eğlence" geleneğine dönüştürmek İçin elinden geleni yapmıştır, hala da yapmaktadır.

ÜLKEMİZDE 1 MAYIS

Kapitalizmin gelişmemiş olduğu ülkelerde; işçi sınıfı hareketinin cılız olduğu ülkelerde; bu arada ülkemizde de 1 Mayıs geleneği, ileri kapitalist ülkelere göre daha geç başlamıştır. Ülkemizde ilk 1 Mayıs kutlaması; 1906 lara kadar uzanmaktadır. Ancak bu kutlama kitlesel bir kutlama değildir. Ülkemizde 1 Mayıs ilk defa 1922 yılında kitlesel olarak kutlanmış, işgal altındaki İstanbul'da binlerce gösterici işgale karşı çıkmış; Türkiye halkının bağımsızlık talebini haykırmıştır. Bu 1 Mayıs gösterileri emperyalistleri ve onların Türkiye'deki uşaklarını rahatsız etmiştir.

Kemalistler de, daha iktidara gelmeden önce gösterdikleri işçi sınıfı ve halk düşmanı yüzlerini Türkiye çapında iktidarı ele geçirdikten ve Cumhuriyet'i ilan ettikten sonra çok daha açık bir şekilde ortaya koydular. 1924 de de kitlesel 1 Mayıs gösterileri Kemalist diktatörlük tarafından engellendi.

Kemalist iktidar 1925 yılında emperyalist efendilerinden öğrendiği yöntemle, 1 Mayısı resmi tatil olarak ilan etti. Ama işçi sınıfının "Birlik-Dayanışma-Mücadele" günü olarak değil; "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak ! aynı yıl Şeyh Sait isyanı bahane edilerek çıkartılan "Takrir-i Sükun Kanunu"na dayanılarak tüm 1 Mayıs kutlama girişimleri kanla bastırıldı.

Ülkemizde komprador patronların ve toprak ağalarının iktidarı onların çeşitli hükümetleri işçi sınıfımıza 1 Mayısın gerçek anlamını unutturmak için her şeyi yaptı. 1 Mayısın mücadeleci geleneği unutturulmaya çalışıldı. Yıllarca 1 Mayısın devrimci geleneğinin üstü küllendi. Ama bütün çabalar, 1 Mayısın gerçek niteliğini unutturamadı. İşçi sınıfı ve tüm halk hareketinin yükseldiği 1976 şartlarında; işçi sınıfı Türkiye'nin her yanında-yasak olmasına rağmen- kitlesel gösterilerle 1 Mayısı kutladı.

1977 yılında hakim sınıflar, işçi sınıfının önemli kesimini etkileyen sosyal faşist sendika ağalarının da dolaylı yardımı ile kitlesel 1 Mayıs kutlamalarını kana boyadılar. 35 emekçi 1 Mayıs meydanında, hain kurşunlara hedef olarak ve ezilerek şehit oldu.

1978-1979 1 Mayıs kutlamaları, hakim sınıfların her türlü provokasyon, cinayet ve engelleme çabalarına rağmen, ülkenin bir çok yerlerinde kitle gösterileri ile kutlandı.

1980 yılına Türkiye en önemli illerde sıkıyönetim altında girdi ama sıkıyönetim de bir çok yerde 1 Mayısın çeşitli devrimci örgütler önderliğinde "işçi sınıfının Birlik-Dayanışma ve Mücadele Günü " olarak kutlanmasını engelleyemedi.

Her yıl 1 Mayısta olduğu gibi; 1981 yılında da 1 Mayısa girerken, dünyada ve ülkemizde durumu; işçi sınıfının ve halkın taleplerini ; ve Marksist-Leninistler olarak görevlerimizi tespit etmek gereklidir.

1 Mayıs 1981'de dünyada durum nedir?

1 Mayıs 1981 e girerken, bütün dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin savaş kışkırtıcılığının arttığı şartlarda giriyor. Tüm emperyalist ve sosyal emperyalist güçler harıl harıl silahlanarak yeni bir dünya savaşına hazırlanıyorlar. Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'daki açık işgal harekatı sürüyor. Rus sosyal emperyalistlerinin "Polonya'ya ne zaman saldıracağı kendi deyimleri ile "proleter enternasyonalizminin " gereği olarak ne zaman yardım edeceği " ise bugünlerde en çok tartışılan sorunlardan biri. Rus sosyal emperyalistlerinin önderliğindeki saldırgan Varşova Paktı yaptığı manevralarla savaş gücünü yükseltmeye çalışıyor.

Amerikan emperyalistleri özellikle orta Amerika'da ve ortadoğuda yeni girişimler içinde. El Salvador'daki devrimci hareketi bastırmak için yapılan Amerikan "yardımları" yeni bir Vietnam başlangıcı olabilir. Reagan yönetimi, Amerikan emperyalizminin gerçek ırkçı, militarist saldırgan yüzünü tüm çıplaklığı ile ortaya koyuyor. Amerikan emperyalistlerinin başını çektiği NATO saldırgan paktı son aldığı orta Avrupa'da yeni füzeler yerleştirme kararları ile savaş hazırlıklarını hızlandırıyor.

Emperyalist büyük güçlerden Batı Alman emperyalistleri ekonomilerini askerileştirme yönünde hızlı adımlarla ilerliyor. Batı Alman emperyalistleri bugün silah ticareti konusunda diğer emperyalist büyük güçlerle yarışır duruma gelmiş durumda. İçte bir yandan demokratik hakların 'yasal' olarak kısıtlanması diğer yandan yabancı düşmanlığının körüklenmesi, ırkçılığın körüklenmesi gibi metodlarla ; Alman işçi sınıfı Batı Alman burjuvazisinin kuyruğuna takılmaya ; cephe gerisi sağlama alınmaya çalışılıyor. İngiliz emperyalizmi, Fransız emperyalizmi, Japon emperyalizmi gibi diğer emperyalist büyük güçler de silahlanmalarını hızlandırarak ; ve"cephe gerilerini" sağlamlaştırarak savaşa hazırlanıyorlar. Ve bütün emperyalist büyük güçler bir yandan savaşa hazırlanıp, savaşı kışkırtırken; diğer yandan da kuzu postuna bürünmüş kurtlar olarak "silahsızlanma" görüşmeleri ,"barış toplantıları"vb. sahtekarlıklar düzenliyorlar.

Bugün bütün emperyalist ülkelerde, savaşın ideolojik ön hazırlığı olarak ırkçı milliyetçilik körükleniyor. Yabancı düşmanlığı artıyor. Burjuva demokratik hakların ortadan kaldırılması; iç faşistleşme yönünde önemli gelişmeler oluyor.

1981 yılında 1 Mayısa girerken karşı devrim saflarındaki Çin Halk Cumhuriyeti de batılı emperyalist güçlerin yanında emperyalist savaş kışkırtıcılığında pay sahibi oluyor.

Emperyalizme bağımlı olan tüm ülkelerde hakim sınıflar, emperyalistler arası bir savaş tehlikesi karşısında vatan-millet nutukları atarak ezilenlerin, sömürülenlerin emperyalistler arası bir savaşta, emperyalistlerin menfaatleri uğruna birbirine kırdırılmasının ortamını yaratmaya çalışmaktadır. Bütün bağımlı ülkelerde hakim sınıflar da, emperyalist ülkelerdekine paralel olarak "cephe gerisini sağlamlaştırma" yönünde faşist baskıları yoğunlaştırmaktadırlar. Emperyalizme bağımlı ülkelerde de ırkçılık yaygınlaştırılmaktadır. Buna en açık örneklerden biri bizim ülkemizdir. 1980 12 Eylül darbesi, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere, tüm batılı emperyalistler açısından "çok önemli" bir yere sahip olan Türkiye'de "iktidarı sağlamlaştırma" operasyonudur. Ortadoğu'da hakimiyet dalaşmasında batılı emperyalistlerin "sağlam" "istik

rarlı" bir Türkiye'ye ihtiyaçları vardır.

Emperyalist savaş tehlikesi karşısında bugün devrimciler içinde bazı yanlış anlayışlar mevcuttur. Bunların en yaygın olanı kuşkusuz, karşı devrimci Üç Dünya Teorisinden kaynaklanan, yalnızca "Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizminin" (onlar iki süper güç diyor) savaş kışkırtıcısı olduğu; yalnızca bu ikisinin savaş çıkarabileceği şeklindeki yanlış anlayışlardır. Bu yanlış anlayışlar bugün bütün dünyada AEP ve onun peşinden giden siyasi akımlar tarafından savunulmaktadır. Ama AEP'e revizyonist deyip ağız dolusu küfür savuran ABD Devrimci Komünist Partisi gibi bazı teşkilatlar da bu konuda AEP ile aynı görüşü savunabilmektedir. Yalnızca ABD ile Sovyetler Birliği'nin savaş çıkarabileceği görüşünde olanlar ; diğer emperyalist büyük güçlerin savaşa hazırlıklarını ve savaş kışkırtıcılığını gözlerden gizleme durumuna düşmektedirler.

Emperyalist savaş konusunda bir başka yanlış anlayış ; içinde yaşadığımız dönemde emperyalist bir dünya savaşının artık mümkün olmadığını söyleyen anlayıştır. Kruşçev revizyonistlerinin ideolojik cephaneliğinden alınan ve emperyalizmin en temel karakterlerinden birini red eden bu tez ülkemizde Mahir Çayan kökenli, onun görüşlerini sürdüren akımlar tarafından savunulmaktadır.

Emperyalist savaş konusunda bir başka yanlış anlayış; bu konuda bilmem kaç yıl içinde mutlaka dünya savaşı çıkacak şeklindeki tespitlerle. bütün siyasetlerini savaşın çıkması ihtimali üzerine kuran anlayıştır. Bu anlayışın en önde gelen temsilcisi ABD Devrimci Komünist Partisi'dir. Bunlar bütün siyasetlerini 1980 li yıllar içinde savaş çıkacağı ihtimali üzerine kurmuşlardır. Bu anlayış emperyalizm var oldukça, emperyalist paylaşım savaşlarının da kaçınılmaz olduğu şeklindeki doğru tezi yanlış yorumlayan ; genel olarak var olan emperyalist savas ihtimalini somut bir savaş için mutlaklaştıran bir anlayıştır. Emperyalist bir yeniden paylaşım savaşı ihtimali vardır. Ve bu emperyalizm var olduğu sürece her zaman olacaktır. Bu mutlaktır. Bugün ve önümüzdeki dönem içinde emperyalistler ve sosyal emperyalistler arasında bir genel dalaşma da mümkündür. Bugün zaten dünyanın çeşitli alanlarında emperyalistler, yer yer silahlı olarak çatışmaktadırlar. Bir çok yerel savaşların gerisinde emperyalistlerin çıkar dalaşması yatmaktadır. Ve bu çatışmaların genelleşmesi ihtimali; giderek genel bir atom savaşına dönüşmesi ihtimali de vardır. Ama bunun önümüzdeki 10 yıl içinde mutlaka olacağını iddia etmek; bütün siyasetini bu ihtimal üzerine inşa etmek; Marksist-Leninist bir siyaset değil ve saçmalıktır.

Emperyalist savaş konusunda bir başka yanlış anlayış, savaş ile devrimi karşı karşıya koyan; ve emperyalist bir savaşın çıkması halinde devrim görevinin ortadan kalkacağını düşünen anlayıştır. Bu anlayış da üç dünya teorisinin devamıdır. Üç Dünya Teorisine göre;"bugün dünyada esas akım savaş akımıdır, savaş etmenleri devrim etmenine ağır basmaktadır. Bunun için de yapılması gerekli olan, ikinci dünya savaşı öncesinde ve sırasında olduğu gibi bir "savaşa karşı cephe" oluşturmaktır." Çinli revizyonistler, burda ikinci dünya savaşı öncesi ve sırasında var olan durum ile şimdiki durum arasında paralellik kurarak önemli bir sahtekarlık yapıyorlar. İkinci dünya savaşından önce "Savaşa ve faşizme karşı birleşik cephe" siyaseti izlenmesini mümkün kılan şartlar nelerdi:

Bu şartlar şunlardı:

-Dünyada bu cephenin başını çekebilecek güçlü bir sosyalist devlet Sovyetler Birliği vardı.

-Dünya Komünist hareketi ideolojik ve siyasi birliğini Komintern içinde örgütsel birlikle pekiştirmişti.

-Savaş emperyalist güçlerin yalnızca bir bölümü, faşist güçler tarafından kışkırtılıyordu.

-Savaşa karşı güçlü bir işçi hareketi ve demokratik hareket vardı.

-Emperyalist güçler içinde bir bölümü, savaşa henüz hazır olmadığı için savaşa karşı tavır takınıyordu.

İşte "Faşizme ve savaşa karşı cephe" politikası bu şartlar altında izlendi. Bu politika o günkü şartlarda özü.itibarı ile doğru bir politika idi. Bugün bu şartların hiç biri mevcut değildir. Bugünkü şartlar altında "savaş etmenleri yükseliyor" maskesi altında "savaşa karşı cephe" siyasetini önermek işçi sınıfını ve halkları emperyalistlerin ve uşaklarının peşine takmak anlamına gelir. Bugünkü şartlarda emperyalist savaş çıksa bile; görev savaşı devrime dönüştürmek; devrim yapmaktır. Savaşa karşı cephe kurmak değildir ! Üç Dünya Teorisinin " bugün esas akım savaştır. Onun için savaşa karşı (iki süper güce karşı !) cephe kurmak gerekir" safsatasına "Hayır, bugün hala devrim esas akımdır! "(Bkz. TKP/ML Merkez Komitesinin dünya işçi sınıfına çağrısı, Şubat 1981) şeklinde karşı çıkmak; özde onlarla aynı görüşte olmak; onlardan yalnızca bugünkü durumun değerlendirilmesinde ayrılmak demektir.

Bu 1 Mayısta artan bir emperyalist savaş tehlikesine karşı bütün dünya işçi sınıfının ve işçi sınıfı önderliğinde ezilen halkların özel bir görevi vardır. Bu görev: Artan emperyalist savaş tehlikesi karşısında tavır takınmak; emperyalist savaş kışkırtıcılığını lanetlemektedir. Bütün dünyada işçi sınıfı ve ezilen halklar için savunulacak bir tek savaş vardır : O da ulusal ve sosyal kurtuluşlar için verilen devrimci savaşlardır. İşçi sınıfının ve ezilen halkların emperyalist savaş tehditleri ve hazırlıkları karşısında vereceği bir tek cevap vardır : NAMLULARI GERÇEK DÜŞMANLARA EMPERYALİZME- SOSYAL EMPERYALİZME VE ONLARIN UŞAKLARINA ÇEVİRMEK ! DEVRİMCİ SAVAŞLA EMPERYALİZMİ VE UŞAKLARINI MEZARA GÖMMEK !

Bu 1 Mayısta bütün dünyada işçi sınıfının emperyalist savaş tehlikesi karşısında atacağı doğru şiarlar şunlardır.:

- EMPERYALİST VE SOSYAL EMPERYALİST SAVAŞ KIŞKIRTICILARINI YOK EDECEĞİZ !
- KAHROLSUN EMPERYALİST VE GERİCİ SAVAŞLAR !
- YAŞASIN DEVRİMCİ SAVAŞLAR !
- EMPERYALİST SAVAŞ TEHLİKESİNİN BÜTÜNÜ İLE ORTADAN KALDIRMANIN TEK YOLU EMPERYALİZMİ YIKMAKTIR !
- YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ !

DÜNYA MARKSİST-LENİNİST HAREKETİNİN DURUMU

İçinde yaşadığımız çağ emperyalizm ve proleter devrimleri çağıdır. Emperyalizm, kapitalizmin bir dünya sistemi haline geldiği; kapitalizmin iç çelişmelerinin ötesinde sosyal devrimin başladığı en uç noktasına kadar geliştiği son aşamasıdır. Emperyalizm çağın da emperyalist sistemin parçaları olan bütün ülkelerde devrimin objektif şartları mevcuttur. Emperyalist sistemin bütün ülkelerinde proletarya önderliğinde devrimin gerçekleşmesi ; sosyalizm ve komünizm hedeflerine varıncaya dek devrimin kesintisiz sürdürülmesi mümkündür. Ancak mümkün olanın gerçek haline gelebilmesi için iki şart gereklidir.

A) Devrimci durumun varlığı

B) Bu devrimci durumu doğru değerlendirip kitleleri devrim hedefinde birleştirip yönlendirebilecek öncünün varlığı.

Devrimci durum; devrımci öncünün iradesinden bağımsız olarak var ya da yok olan bir durumdur. Devrimci durumun en açık belirtisi, kitlelerin kendiliğinden eylemindeki önemli bir artıştır. Devrimci durum çeşitli ülkelerde çeşitli dönemlerde ortaya çıkar. Bugün de mesela El Salvador; mesela Polonya; mesela Afganistan,vb. bir dizi ülkede mevcuttur. Devrimci durumun varlığı ya da yokluğu öncünün varlığı, güçlülüğü,vb. sorunlardan esasta bağımsız olduğu için , bu sorun üzerinde burda çok durmayacağız.

Bizi burda ilgilendiren sorunun ikinci yönü;Marksist-Leninistleri büyük görevlerle karşı karşıya koyan yönü; subjektif yönüdür. Çünkü bugüne kadarki tüm gelişmeler göstermiştir ki; bugün eğer devrim imkanları doğru bir biçimde gerçek haline dönüştürülemiyorsa bunun sebebi; devrimci durumun yokluğu,vb. objektif sebeplerden çok Marksizm-Leninizm silahı ile silahlanmış öncü'nün çoğu ülkelerde sınıf mücadelesini yönlendirecek güçten yoksun olmasıdır. İkinci dünya savaşından sonra gerçekleşen pek çok devrim (Küba devrimi ; Cezayir devrimi; Vietnam devrimi ; Kamboçya devrimi ; Mozambik devrimi ; Gine Bissao devrimi ; İran devrimi ; Nikaragua devrimi ; Zimbabwe devrimi) vb. bu ülkelerde devrimci durum mükemmel olmasına rağmen ; Marksist-Leninist öncü devrime önderlik edemediğinden işçi sınıfının değil; diğer emperyalist - ve hatta yer yer karşısında savaşılan emperyalist gücün dışındaki emperyalist gücün uşakları olan) sınıfların önderliğinde gerçekleşti ; devrim işçi sınıfı önderliğinde gerçekleşmediğinden sosyalizm hedefine yönelmedi, kesintisiz sürdürülmedi ; ve bu ülkeler kısa süre içinde yeniden emperyalist sistemin birer parçası haline geldiler. (Çoğunluğu emperyalist sistemin parçası olmak durumundan hiç bir dönemde çıkmadı)

Bugün çeşitli devrimlere Marksist-Leninistlerin önderlik edememelerinin sebebi; örgütsel zaaftan çok ideolojik kargaşadır. İkinci dünya savaşından sonra Marksist-Leninist ideoloji modern revizyonizmin saldırısına uğramıştır. Stalin'in yaşadığı dönemde, verilen mücadele sonucu belli ölçüde gerilemek zorunda kalan modern revizyonistler, SBKP 20.Kongresinde tezlerini sistemli olarak ortaya koymuş ; SBKP içinde hakimiyetlerini kurmuşlardır. Kruşçef revizyonistleri daha sonra SBKP 20.Parti Kongresinin revizyonist çizgisini 1957 ve 1960 Moskova toplantılarında dünya Komünist hareketinin tümüne genel çizgi olarak dayatmışlardır. ÇKP ve AEP nin başını çektiği Marksist-Leninistlerin Kruşçef revizyonistlerine karşı yürüttüğü mücadele çok cılız kalmış; onlar da 1957/1960 deklarasyonlarında revizyonist çizgiyi esas olarak tasdik etmişlerdir. Kruşçef revizyonizmi Marksist-Leninist ideolojiye ve dünya

Komünist hareketine çok ağır bir darbe vurmuştur.

Daha sonra 1963 den itibaren Marksist-Leninistler, SBKP revizyonistlerine karşı açık polemiğe girmişler ; ama bu polemik de Kruşçef revizyonistlerinin geniş tahribatını bütünü ile ortadan kaldırmamıştır. Polemikte yer yer anti-Leninist görüşler savunulmuştur. Polemik temelinde kurulan bir dizi Marksist-Leninist örgüt , Polemik'in pek çok yanlışını ve sapmasını aynen savunmuştur.

Marksist-Leninist ideoloji Kruşçef revizyonistlerinden sonra, Lin Biaocu görüşler tarafından da ağır tahribata uğratılmış ; bir sürü sapma "Marksizm-Leninizme katkı" olarak Marksist-Leninist saflarda savunulmaya başlanmıştır.

Daha sonra "Üç Dünya Teorisi" adlı karşı devrimci teori, Marksist-Leninist saflarda yaygınlaşmış; bu teori de Marksizm-Leninizme ağır zararlar vermiştir.

Ardından AEP nin başını çektiği; bir yandan "Üç Dünya Teorisi " ni red eden; diğer yandan onun en temel tezlerini savunmaya devam eden Mao'yu eleştirme adına, onun tüm kazanımlarını red eden sapma dünya Marksist-Leninist hareketine ağır zararlar vermiş; Marksist-Leninist ideolojide tahribat yapmıştır.

1981 1 MAYISINA GİRERKEN; DÜNYA MARKSİST-LENİNİST HAREKETİ ÖRGÜTSEL PLANDA PARAMPARÇA DURUMDADIR. BİR ÇOK ÜLKEDE MARKSİST-LENİNİST GÜÇLER SINIF MÜCADELESİ İÇİNDE FAZLA ÖNEMLİ BİR ROL OYNAMAMAKTADIRLAR. BU ÖRGÜTSEL ZAAFIN, PARÇALANMIŞLIĞIN SEBEBİ İDEOLOJİK ALANDAKİ KEŞMEKEŞTİR. BUGÜN MARKSİZM-LENİNİZMİN EN TEMEL İLKELERİ TARTIŞMA KONUSU YAPILMAKTA ; SAÇMA SAPAN GÖRÜŞLER MARKSİZM-LENİNİZM; MARKSİZM-LENİNİZME KATKI ADI ALTINDA SAVUNULMAKTADIR.

Marksizm-Leninizme bugün Marksizm-Leninizm adına bir çok yönlerden saldırı gelmektedir. Saldırılar önce karşı devrim saflarında bulunan Kruşçef tipi revizyonistlerden ve onların çeşitli ülkelerdeki kuyruklarından gelmektedir. Bunlar Marksizm-Leninizme en ağır ideolojik darbeyi vurmuş olanlardır. Bütün diğer oportunist ve revizyonist görüşlerin kaynağını bunlarda bulmak mümkündür. Bu yüzden Marksist-Leninistler açısından İDEOLOJİK PLANDA BAŞ DÜŞMAN DÜN OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE KRUŞÇEF TİPİ MODERN REVİZYONİZMDİR.

Diğer yandan karşı devrimin saflarında yer alan sosyal demokrasi kaynaklı, "Avrupa Komünizmi" de bugün bilimsel olarak ! Leninizmin eskidiğini ispatlamaya çalışmaktadırlar. Bu burjuva reformist akıma karşı ideolojik mücadele de 1 Mayıs 1981 e girerken Marksist-Leninistlerin önünde duran güncel bir görevdir.

Karşı devrimci "Üç Dünya Teorisi" de bugün şu veya bu ölçüde Marksist-Leninist ve devrimci saflarda varlığını hala korumaktadır. Bu teorinin bütün kökleri ile ortaya çıkarılıp red edilmesi de görevdir.

Bunlar karşı devrim saflarından Marksizm-Leninizme gelen saldırılardır.

Bir de bugün hala devrimci ve Marksist-Leninist saflarda olanlardan gelen saldırılar vardır. Bunların en başta geleni kuşkusuz AEP nin başını çektiği ve AEP otoritesine dayanan akımdır. Bu akım bugün Stalin'i savunma adına, Marksizm-Leninizmin ve bu arada Stalin'in en temel tezlerine saldırmaktadır. Marksizm-Leninizme saldırıların Mao Zedung'un şahsında yapılan saldırılarla birleştiren bu akıma karşı mücadele, bu akımın temel tezlerinin revizyonist olduğunun teşhiri bugün önemli ve acil bir görevdir.

AEP nin çizgisini revizyonist olarak değerlendirenler içinde de bugün AEP nin yaptığı yanlışın tersini yapan ; ve AEP ye karşı Mao'yu bütünü ile savunan ve yer yer Mao'nun hatalarını ve sapmalarını Marksizm-Leninizme katkı olarak savunan bir akım da gelişmektedir. Bugün bu akıma karşı mücadele güncel ve önemli bir görevdir. Bu iki akıma karşı da mücadele edilmeli ; birine karşı mücadele edilirken diğeri unutulmamalıdır.

Bütün bu revizyonist akım ve görüşlere karşı mücadele içinde, son dönemde "Stalin'den sonra Marksist-Leninist hiç bir şey yoktu" tezlerini savunan inkarcı bir akım da gelişme eğilimi göstermeye başlamıştır. Bunlara karşı mücadelede önümüzdeki dönemde önemli bir görev haline gelebilir.

İşte Marksist-Leninist hareketin durumu budur. Bu durum "ideolojik" "siyasi" ve "örgütsel" kaos durumudur. Bu durumu aşmanın bir tek yolu vardır :

Bütün Komünistler ; bütün Marksist-Leninistler Bolşevik bir ruhla Marksizm-Leninizmin bilimine dört elle sarılmalı ; Marksizm-Leninizmin klasiklerinin Marks-Engels-Lenin-Stalin'in orjinal eserlerine dayanarak Marksizm-Leninizmin ilkelerini her türlü çarpıtma ve saldırıya karşı savunmalıdır. Ancak böyle çok yönlü bir mücadele ile ; Marksizm-Leninizmin süreç içinde zafer kazanması; ideolojik-siyasi birliğin sonucu olarak örgütsel birliğin uluslararası alanda sağlanması mümkündür.

REVİZYONİZM VE HER TÜRDEN OPORTUNİZM YIKILACAK !
MARKSİZM-LENİNİZM ZAFER KAZANACAKTIR!

1 Mayıs 1981'de ülkemizde durum

Ülkemizde durumu incelerken bunu iki bölümde ele alarak yapacağız.

1. Var olan objektif durum (Sınıf mücadelesinin durumu. Sınıflar arası güçler dengesinin durumu. Hakim sınıfların ve halk sınıflarının durumu.)

2. Subjektif durum (Genel olarak devrimci örgütlerin özel olarak Komünist örgütün durumu.)

Daha sonra bu durumda komünist hareket içinde sürdürülen bugünkü durumun değerlendirilmesi ile ilgili güncel bazı tartışma konularını ; ve devrimci taktikleri ortaya koymaya çalışacağız.

1.ÜLKEMİZDE OBJEKTİF DURUM

Ülkemiz 1 Mayıs 1981 e girerken işçi sınıfı ve ezilen halkımız karşı devrimin 1972 den bu yana en ağır ve en yoğun saldırısını yaşamaktadır. 12 Eylül öncesinde ülkemizde emperyalizmin uşağı hakim sınıfların devletinin önemli kurumları işlemez durumda idi. Devletin en önemli silahlı örgütlerinden biri olan polis kurumu kendi içinde parçalanmış durumda idi. Devletin yasama kurumları, meclisler, hakim sınıfların çeşitli kesimlerinin siyasi temsilcilerinin birbirlerini engellemeleri sonucu işlemez duruma gelmişti. Devletin yargılama kurumları da önemli ölçüde bölünmüş, yer yer işlemez hale gelmişti. Yürütme yi yapan hükümetler, meclislerdeki güç dengesi sonucu azınlık hükümetleri olma, her an devrilme tehditi altında çalışan hükümetler olma ; adam satın alma metodu ile kurulan hükümetler olma durumunda idiler ve hakim sınıfların ihtiyacını duyduğu "istikrar" (siyasi ve ekonomik istikrar !) tedbirlerini alacak durumda değillerdi. Devletin en önemli dayanağı en önemli kurumu olan ordu için için kaynama durumunda idi ; çeşitli cunta hesapları ve planları yapılmakta idi. Hakim sınıfların devleti önemli ölçüde felç olmuş durumda idi. Faşist devletin otoritesi iyice sarsılmıştı. Hakim sınıflar için "değişikliğe gitmeden hakimiyetlerini sürdürmek imkansız " hale gelmişti. "Üst sınıflar" 12 Eylül öncesindeki "biçimde yaşayamayacak durum"a gelmişlerdi.

Ülkemizde emperyalizme bağımlılığın sonucu olarak var olan ekonomik bunalım ; hakim sınıfların siyasi bunalımı ile birleşince ;ezilen sınıfların zaten bozuk olan yaşama şartları büsbütün içinden çıkılmaz bir hal almış ; halk yığınları için hayat büsbütün çekilmez bir hale gelmişti. Yığınlar, kitlesel eylemlerle işsizliğe, pahalılığa, açlığa, yoksulluğa karşı ; emperyalizme bağımlılığa karşı protestolarını dile getiriyor ; hakim sınıflar bu taleplere esas olarak bir tek şekilde cevap veriyordu : Faşist terörün yoğunlaştırılması . 1979 da kitlelerin eylemleri çoktan ekonomik talepler sınırını aşmış; kitleler siyasi talepleri protestolarının merkezine koymuşlardı. 1978 sonunda faşistlerin gerçekleştirdiği Maraş katliamı, ve onu izleyen sıkıyönetim ; kitle eylemlerinin doğrudan siyasi talepler temelinde gelişmesinde ve bu eylemlerde yer yer mücadelenin silahlı biçimlerinin gündeme gelmesinde ve giderek yaygınlaşmasında önemli bir rol oynadı.

Kitlelerin önemli bir bölümü içinde CHP ye olan güven, Maraş katliamı ve sıkıyönetim ilanından sonra yavaş yavay kaybolmaya ;yerini tüm düzen partilerine ve tüm düzene güvensizliğe terk etmeye başladı. Kitleler faşizme karşı mücadelede silahlanmanın gerekliliğini kendi siyasi tecrübeleri ile kavrama süreci içine girdiler. Çorum'da kitlelerin faşistlerin saldırılarına karşı silahlı direni

şi ; Tariş olaylarında kitlelerin silahlı direnişi ve bu eylemlerle ilgili geniş dayanışma eylemleri 1980 in başlarında mücadelenin çok yüksek boyutlara ulaştığını ; kitlelerin eylemi içinde silahlı mücadele biçimlerinin yer yer öne çıktığını belgeliyordu.

12 Eylül öncesinde "baskı altındaki sınıfların sıkıntısı ve ihtiyacı olağandan daha öteye varmış"tı. Baskı altındaki sınıflar "hem buhranın şartları, zorlaması sonucu ve hem de bizzat "üst tabakalar" tarafından bağımsız tarihi eyleme itiliyordu." Yığınların kendiliğinden eyleminde önemli bir artış vardı. Ve bu eylemler içinde yer yer mücadelenin en üst biçimi olan sılahlı mücadele biçimleri öne çıkıyordu. Bazı yerlerde ; yığınlar devrimciler önderliğinde "devlet otoritesi" dışında "kendi otoritelerini" yaratmış durumda idi.

12 Eylül öncesinde ülkemizde devrimci durum vardı. Hakim sınıfların iktidarı bir bütün olarak sallanma durumunda idi. Ama bu devrimci durum devrimle sonuçlanmadı. Çünkü devrimin subjektif şartları devrimci durumu, devrimle sonuçlandıracak düzeyde değildi. Emperyalistler ve onların ülkemizdeki uşakları için Türkiye'de sınıf mücadelesinin gelişmesi tehlikeli boyutlara ulaşmıştı ; ve emperyalistlerin ve uşaklarının çıkarları açısından sınıf mücadelesi ne pahasına olursa olsun bastırılmalı ; devlet yeniden işler hale getirilmeli idi. Emperyalistler ; başta Amerikan emperyalistleri olmak üzere tüm batılı emperyalistler açısından söz konusu olan yalnızca Türkiye'deki çıkarları değil ; tüm ortadoğu bölgesindeki çıkarları idi. Devletin yeniden işler hale getirilmesi ; sınıf mücadelesinin bastırılması için-gerekirse- emperyalizmin o güne kadar siyasi sözcü ve temsilciliğini yapmış bazı uşaklar da feda edilebilir, kurban edilebilirdi. İşte bu anlayışla 12 Eylül cuntası tezgahlandı ve sahneye kondu. Devletin en önemli kurumu, hakim sınıfların iktidarının temel dayanağı, faşist hakim sınıfların silahlı gücü ordu yönetime bütünü ile el koydu. 12 Eylül cuntası tüm emperyalistlerin ve Türkiye'deki uşaklarının çıkarlarının temsilcisi olarak "devleti yeniden işletmeyi" temel görev olarak önüne koydu. Bunu gerçekleştirmek için çeşitli yöntemler kullanıldı.

-Kullanılan en önemli yöntem faşist terörün en uç noktasına kadar yoğunlaştırılması oldu. Halk yığınlarının zorlu mücadeleler sonucu söke söke aldığı bir dizi demokratik kazanım "oloağanüstü hal savaş hali" gerekçeleri ile bir anda ortadan kaldırıldı. Yasama-Yürütme yetkisi 5 kişilik cunta elinde toplanarak yönetim "pürüzlerden" temizlendi. "Hızla çalışmaya" başladı. Her türlü direniş tanklarla, süngü ile, bomba ile bastırıldı. Sesini çıkaranın sesi kesildi. Resmi rakamlara göre 6 ay içinde 25 bin tutuklama gerçekleştirildi. Devrimciler hain tuzaklarda kurşunlandı. Yüzlerce idam cezası talepleri ile askeri mahkemeler işletilmeye başlandı. İdamlar gerçekleştirildi. İşkence en yoğun şekline büründü,vs.

-Ama cunta yalnızca faşist terörü yoğunlaştıran yöntemini kullanmadı, bunun dışında demagoji yöntemi ; cuntayı tarafsız ve sınıflar üzeri göstererek, geniş kitlelerin ideolojik planda kazanılması ; en azından tarafsızlaştırılması yöntemi kullandı. Buna örnekler çoktur. Cuntanın ilk icraatlarından biri parlamentoyu dağıtmak ; partilerin çalışmasını durdurmak oldu. Hakim sınıfların siyasetçileri, hakim sınıfların cuntası tarafından "sorumlu" gösterildi. Böylece cunta, halka karşı olan cunta hareketini, sanki halka karşı değil de "namussuz siyasetçilere karşı" imiş gibi gösterip ; halkın hakim sınıfların siyasetçilerine duyduğu güvensizliği ve nefreti ; kendine duyulan sempati ve güvene dönüştürmeye çalıştı.

Tüm siyasetçilerin belli bir süre göz altına alınması ile cunta kendisine "tarafsız" görüntüsü vermeye çalıştı. Onlar "halka karşı hakim sınıflardan ; hakim sınıfların devletinden, düzeninden taraf" olduklarını gizlemeye çalıştılar.

-Bir başka yöntem "sağ" ve "sol" terör adı altında, karşı devrimci terörün sivil faşistler tarafından uygulanan ve gizlenemeyen bölümü; (MHP ve yan kuruluşlarının "devlete yardımcı" silahlı çetelerinin terör eylemleri) ile halk yığınlarının ve tek tek devrimci örgütlerin genellikle kendini savunmak için uyguladığı devrimci terörün eşitlenmeye çalışılması oldu. Sivil faşistlerin uyguladığı terör ile devrimcilerin uyguladığı terör aynılaştırılarak; halkın özellikle örgütsüz kesimi içinde yaygın olan "can güvenliğinin ne pahasına olursa olsun sağlanması" isteği cunta lehine kullanılmaya çalışıldı. MHP de belli ölçülerde cuntanın hedefleri içine alınarak bir yandan faşist devletin "şiddet tekeli" yeniden sağlanmaya ; diğer yandan da MHP ye duyulan nefret, cunta lehine sempatiye dönüştürülmeye çalışıldı.

-Halk yığınlarına cuntanın "tarafsız olduğu" can güvenliğini sağlayacağı düşüncesi yayılarak, halkın silahsızlandırılması operasyonuna girişildi. Belli bir süre içinde silahlarını teslim edenlere ceza verilmeyeceği açıklandı. Bu operasyon içinde halkın örgütsüz kesimi geniş ölçüde silahsızlandırıldı.

-Cunta halk yığınlarına kendini "bağımsızlık" yanlısı göstererek de sempati toplamaya çalıştı. Cunta "Atatürkçülüğü", ırkçı milliyetçiliği geniş çapta propaganda ederek halk yığınlarını ırkçı milliyetçiliğin potasında birleştirmeye çalıştı. Böylece sınıf mücadelesi geri plana itilmiş olacaktı. Bütün "Türkler" bu zor durumda "Türk düşmanlarına karşı" birleşeceklerdi ! Cunta bir yandan halka karşı faşist saldırıları yoğunlaştırırken, diğer yandan da hakim sınıflar içindeki çıkar dalaşmalarının yansıması olan siyasi dalaşmaları belli ölçüde erteledi, geri plana itti. Emperyalistlerin ve uşaklarının yıllardır uygulamak istedikleri ve fakat gerek halkın direnişi sonucu ; gerekse kendi aralarındaki dalaşmalar sonucu bir türlü uygulayamadıkları bir dizi ekonomik önlemler kısa süre içinde alındı. Emperyalistler için Türkiye yeniden "kredi verilebilir" olma niteliğini kazandı.

Bugün, 1 Mayıs 1981 e girerken; 12 Eylül cuntasının iş başına gelmesinden sekiz ay sonra objektif durum şöyledir :

- 12 Eylül öncesinde yükselen halkın kendiliğinden mücadelesi 12 Eylül cuntasının iş başına gelmesinden sonra yoğun faşist terör karşısında durmuş ve geri çekilmiştir. 12 Eylül sonrasında, kitlelerin kendiliğinden bağımsız eyleminde önemli bir artış değil; durma ve önemli bir gerileme ortaya çıkmıştır. Kitlelerin kendiliğinden eylemi 1 Mayıs 1981 e girerken hemen hemen sıfıra düşmüş durumdadır. Esasında halkın, ezilen yığınların hoşnutsuzluğunun ekonomik sebepleri ortadan kalkmamıştır. Yoğun sömürü sürmektedir. Kitlelerin kendiliğinden eyleminde yeniden bir yükselmenin ekonomik temeli ülkemizde mevcuttur. Ve bu her zaman mevcut olacaktır. Çünkü ülkemizde hakim sınıfların ekonomik planda uzun süreli bir istikrar sağlamaları imkansızdır. Türkiye'nin emperyalizme bağımlı yapısı bunu imkansız kılmaktadır. Siyasi planda da, ezilenlerin çok önemli bir bölümü, faşist baskıların yoğunlaşmasından; söke söke alınmış bir dizi demokratik kazanımlarının süngü zoru ile geri alınmasından hoşnut değildir. Ancak 12 Eylül öncesinin tersine,bu hoşnutsuzluk bugün kendini kitle eylemlerinin yükselmesi biçiminde

göstermemektedir. Devrimci yığınlar bugün bekler, güç toplar, fırsat kollar bir durum içine girmiştir. Halk yığınlarının kendiliğinden mücadelesinin bu kadar kısa süre içinde bunca hızlı geri çekilmesinde, faşist terör kuşkusuz esas faktördür. Ama sebep yalnızca bu değildir. Faşist cuntanın demagojileri de belli ölçüde bu geri çekilmede rol oynamıştır.

Hakim sınıflar açısından ise durum şöyledir : 12 Eylül öncesinde işlemez durumda olan önemli ölçüde felç olan devlet, bugün yeniden işlerliğe kavuşmuş durumdadır. Partilerin çalışmasının durdurulması ile, hakim sınıflar arasındaki çıkar dalaşmalarının siyasi arenaya yansıması önemli ölçüde azalmıştır. Hakim sınıfların bütün kanatları başlangıçta hepsinin ortak devleti olan devleti kurtarmak için cuntayı desteklemişlerdir. Ve bu destek bugün hala esas olarak sürmektedir. Cunta, hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki halka karşı düzeni yaşatmak için kurulan geçici ittifakının cisimleşmiş şeklidir. Hakim sınıflar açısından bugün geçici kısa süreli bir istikrar söz konusudur. "Üst tabakalar" şu anda cuntanın yönetimi ile; ve daha sonra kurulması planlanan yönetim sistemi ile "yaşayabilecek durumda" dırlar.

Yani 1 Mayıs 1981 e girerken, Türkiye'de devrimci durum yoktur. Bu durum ülkemiz açısından geçici; kısa süreli bir durumdur. Önümüzdeki dönem içinde kitlelerin kendiliğinden eylemi yeniden yükselecek; hakim sınıflar arasındaki çatlaklıklar su yüzüne çıkacak; devrimci durum yeniden ortaya çıkacaktır. Kitlenin kendiliğinden eyleminin yükselmesinin ekonomik ve siyasi sebepleri açıktır. İşçi sınıfının uzun süre sendika özgürlüğünün elinden alınması; ücretlerin dondurulmasına,vb. ses çıkarmayacağını sanmak budalalıktır.Milli baskıya karşı mücadelenin; demokratik hakların kısıtlanmasına karşı mücadelenin de önümüzdeki dönem yükseleceği mutlaktır. Hakim sınıfların kendi aralarında gerçekleştirdikleri istikrar da geçicidir. Daha şimdiden belli çelişmeler ortaya çıkmıştır. Kompradorların bir bölümü uygulanan yüksek faiz politikasından hoşnut değildir ; ve bunu açıkça ifade etmektedir. Bu çatışmaların sertleşmesi de kaçınılmazdır. Bu durumda bu istikrar durumunun geçici olacağı; önümüzdeki dönem içinde devrimci durumun yeniden ortaya çıkacağı ortadadır. Görev bunun için hazırlanmaktır.

Bazıları "Bugün devrimci durum yoktur" diyen Marksist-Leninistlere; "Ülkemizde ne zaman yoksulluk ve açlık ortadan kalkmış ki; devrimci durum yokmuş" diye soruyorlar. Bunlar "açlık ve yoksulluğu" devrimci durum ile birbirine karıştıran budalalardır. Bunların anlayışına göre kişi ne kadar aç ve yoksul ise o kadar devrimci olur. Bu anlayışın Marksist-Leninist bir anlayış olmadığı ortadadır !

2.ÜLKEMİZDE SUBJEKTİF DURUM

Bir devrimci durumun devrime dönüştürülebilmesi için; o ülkede Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış; işçi sınıfının en ileri, en bilinçli, en fedakar unsurlarını, öncü unsurlarını bağrında toplayan, kendi ülkesinin gerçeklerini Marksizm-Leninizm ışığı altında aydınlatmış; ülkesi için geçerli stratejiyi ve taktikleri doğru tespit etmiş bir öncü örgütün varlığına ihtiyaç vardır. Ancak böyle bir örgüt; kendiliğinden gelişen harekete bilinç unsurunu götürebilir. Hareketi belli hedefler doğrultusunda birleştirir; genelleştirir, yönlendirir. Ancak böyle bir örgütün işçi sınıfı ve ezilenler içinde önderliğini gerçekleştirdiği şartlarda; devrim gerçekten zafere ulaştırılabilir ; gerçek hedefine doğru sosyalizme

ve komünizme varma doğrultusunda durmaksızın, kesintiye uğratıl - maksızın sürdürülebilir.

Bugün ülkemizde kendisinin böyle bir örgüt olduğunu iddia eden 50 den fazla gurup vardır.

Bunlardan bir bölümü, Kruşçev revizyonistlerinin ideolojik ta - kipçileri; ve Rus sosyal emperyalizminin ülkemizdeki temsilcileridir. TKP, TİP, TSİP gibi örgütler bu kategori içindedir. Bunlar 12 Eylül öncesinde işçi sınıfı içinde önemli örgütlü güce sahiplerdi. Ancak örgütlenmeleri genel planda legaldi. Bunlar 12 Eylül darbesi ile çok ağır bir örgütsel darbe yediler.

Bunlardan bir bölümü, ülkemizde Çinli karşı devrimci revizyo - nistlerin temsilciliğini yapmakta idiler.(Aydınlık) 12 Eylül sonrasında cuntayı alkışladılar. Ama alkışları da fayda etmedi. Cunta bunlara da saldırdı. Bunların ülkemizde devrimci çevreler içinde önemli bir etkinliği zaten yoktu. 12 Eylül konusundaki tavırları sonucu var olan önemsiz etkinlikleri de kırılacaktır.

Bunlardan bir bölümü ülkemizde, AEP nin çizgisini izlemekte idiler. (Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Birliği, Devrimci Halkın Yolu). Bunların özellikle Halkın Kurtuluşu açısından kitleler içinde belli bir etkinlikleri söz konusu idi. 12 Eylül darbesi bunlara da darbe vurdu. Ama bu darbe diğer devrimci örgütlerin yediği darbeye oranla daha az oldu.

Ülkemizde özellikle küçük burjuva kitleler içinde (ama yalnızca onlar içinde değil; işçiler içinde de önemli güçleri vardı) nicel olarak en büyük güce sahip guruplar; Mahir Çayan -THKP-C kökenli guruplardı. Bunların bir bölümü (Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği - Halkın Devrimci Öncüleri- Acilciler) vb. küçük silahlı guruplar içinde birleşerek şehir gerillası eylemleri sürdürüyorlardı. Bu guruplar 12 Eylül darbesi ile en ağır darbeleri yiyen guruplar oldu. Bunların bir bölümü ise Dev-Yo ; Dev-Sol gibi ör - gütler içinde birleşip, çeşitli mücadele ve örgütlenme biçimlerini bir arada sürdürüyorlardı. Bu guruplar da 12 Eylül darbesinde çok ağır kayıplar verdiler.

Aydınlık ve modern revizyonistlerin doğrudan devamı olan guruplar dışındaki guruplar; devrimci saflarda olan guruplardır. Ve hepsi de Marksist-Leninist olma; Türkiye devriminin öncü örgütü olma iddiasındadır. Ancak bütün bu grupların ortak özelliği; Marksist-Leninist olmalarını iddia etmelerine rağmen Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerini red ve tahrif etmeleridir. Türkiye konusunda sa - vundukları ise genel laftır.

Ülkemizde Marksizm-Leninizmi gerçekten temsil eden örgüt TKP/ML idi. TKP/ML diğer guruplardan, çizgisindeki tüm hata ve sapmalara rağmen ; esas olarak Marksizm-Leninizmin en genel ilkelerini savunma noktasında ayrılıyordu. 12 Eylül sonrasında hakim sınıfların saldırıları karşısında önemli kayıplar verdi. Ama merkezi yapısını korumaktadır.

1 Mayıs 1981 e girerken, TKP/ML içinde uzun süreden beri süregelen iki çizgi mücadelesi, son dönemde Marksist-Leninist çizgiyi temsil eden bolşeviklerin örgütsel ayrılığı noktasına varmıştır. Bolşevikler bu sayımızda yayınladığımız 1.Konferans belgesinden görüleceği gibi; TKP/ML nin bugünkü çizgisinin önemli ölçüde hata ve sapmalar barındırdığı; Türkiye devriminin yolu,vb. konularda ise önemli ölçüde şemacı olduğu eleştirisini getirmektedir. Bu eleştiri görüşümüzce doğrudur.

Bu durumda, bugün Türkiye'de subjektif durum, devrimin gerçek zaferi için hiç mi hiç elverişli değildir. Bu durumun aşılması ; gerçekten Bolşevik bir Marksist-Leninist Partinin Türkiye devrimine önderlik edebilecek duruma gelmesi ancak süreç içinde gerçekleşecek, uzun zaman alacak, zorlu çabalar gerektirecektir. Bu gerçekleşinceye kadar, kitlenin kendiliğinden eylemi ne kadar yükselirse yükselsin ; devrimci durum ne kadar mükemmel olursa olsun ; devrimin gerçekten zafere ulaşması imkansız olacaktır.

1 Mayıs 1981 e girerken ; genel olarak devrimci örgütler ; özel olarak Marksist-Leninist örgüt önemli ölçüde zayıflamış durumdadır. Kitle bağlarında da önemli gerilemeler vardır. Ülkemizde var olan fraksiyon enflasyonu, önümüzdeki dönemde de, gerçek Bolşevik Marksist-Leninist Partisi kendini sınıf mücadelesi içinde kabul ettirene dek varlığını sürdürecektir.

"DEVRİMCİ DURUM" TARTIŞMASI

1 Mayısa girerken, var olan durumun doğru bir şekilde değerlendirilmesi ve duruma uygun taktiklerin geliştirilmesi acil bir sorundur. Belgelerden anlaşılacağı gibi durum değerlendirmesi tartışmasında TKP/ML içinde,2.Konferans öncesinde ve sırasında iki görüş ortaya çıkmıştır.

Bolşevikler 2.Konferans öncesi ve sırasında, bugün Türkiye'de "devrimci durum yoktur" tespitini yapmışlardır.

Bugünkü TKP/ML Merkez Komitesi çizgisini savunanlar ise "devrimci durum vardır. Ama duraklamıştır" (Bkz. 2.Konferansla ilgili Merkez Komitesi açıklaması) tespitini yapmışlardır.

Devrimci durum nedir? Bu konuda Lenin şunları söylemektedir :

"Bir devrimci durum olmadan devrimin mümkün olmayacağı,Marksistler için tartışma götürmez bir gerçektir. Ayrıca her devrimci durum da devrime götürmez. Genel olarak devrimci durumun belirtileri nelerdir? Şu üç önemli belirtiyi ileri sürersek herhalde yanılmış olmayız :
1- Egemen sınıflar için değişikliğe gitmeden egemenliğini sürdürmek mümkün olmazsa ; "üst tabakalar"ın arasında şu ya da bu biçimde bir buhran ; egemen sınıfın politikasında baskı altındaki sınıfların hoşnutsuzluğuna ve parlamasına yol açacak bir çatlamaya yol açacak bir buhran ortaya çıkarsa. Bir devrimin olması için genellikle "alt tabakaların eski biçimde yaşamak istememesi" yeterli değildir. "Üst tabakalar"ın da "eski biçimde yaşayamayacak durumda olması" gerekir.
2- Ezilen sınıfların sıkıntısı ve sefaleti olağanüstü bir düzeye varmışsa.
3- Yukardaki nedenlerin bir sonucu olarak "barışçı zamanlar" da kendilerinin soyulmasına hiç ses çıkarmadan razı olan, ama fırtınalı dönemlerde gerek buhranın durumu sonucu, gerekse bizzat "üst tabakaların kendisi" tarafından bağımsız tarihi eyleme itilen yığınların eyleminde önemli bir artış olur.
Yalnızca tek tek gurupların ve partilerin değil; tek tek sınıfların da iradesi dışındaki bu objektif değişiklikler olmaksızın -genel kural olarak -devrim mümkün değildir. İşte bu objektif değişikliklerin hepsine birden devrimci durum denir. (abç)" (İkinci Enternasyonalin Çöküşü,Lenin, Bütün Eserler, Alm.cilt 21,s.206/207; Türkçede Proleter Devrimi ve Dönek Kautsky,Bilim ve Sosyalizm Yayınları,s.14/15; ayrıca Bkz.İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar,s.347)

Görüldüğü gibi Lenin'de sorun hiç bir kıvırtmaya fırsat vermeye

cek kadar açıktır. Eğer Lenin'in devrımci durum tarifini, onun koy duğu kıstasları temel alacaksak ; o zaman bugün Türkiye şartlarında devrimci durumun var olduğunu iddia edemeyiz. Yalnızca "kitlelerin bağımsız tarihi eyleminin" durumuna bir göz atmak bile (Bunu yukarda yaptık) bugün Türkiye'de devrımci durumun varlığından söz edilemeyeceğini bize gösterir. Peki nasıl oluyor da, bugün TKP/ML içinde bugün çoğunluğu temsil eden bir gurup Türkiye gerçeklerini açık olduğu halde hala devrimci durumun var olduğunu söyleyebiliyor?

Bunun nedeni daha gerilerde; TKP/ML nin kuruluş döneminde yapılan ve süreç içinde köklü bir biçimde düzeltilmeyen temel bir hata da yatmaktadır. O da şudur: TKP/ML nin kuruluş dönemlerinde (1972) dünya Marksist-Leninist hareketi içinde şu görüşler hakimdi :"İçinde yaşadığımız çağ, artık emperyalizm ve proleter devrimleri çağı değildir. Bu çağ değişmiştir. İçinde yaşadığımız çağ "emperyalizmin toptan çöküşe gittiği, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır"(Bkz. İbrahim Kaypakkaya,Seçme Yazılar,s.17)"Leninizm, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmidir. Mao Zedung, Leninizmi çağ açar bir biçimde ilerletmiş, onu yepyeni bir aşamaya yükseltmiştir. Mao Zedung Düşüncesi çağımızın Marksizm-Leninizmidir " (Bkz. ÇKP,9.Parti Kongresi belgeleri) Çağın değiştiği şeklindeki sahte gerekçe ile Leninizmin eskidiğini iddia eden bu görüşlerin, gerçek niteliği ; bu görüşlerin anti Leninist görüşler olduğu gerçeği, TKP/ML nin kuruluş aşamasında İbrahim Kaypakkaya tarafından tespit edilememiş; Lin Biao'nun anti Leninist görüşleri Marksist-Leninist görüşler olarak, Marksizm-Leninizme katkı olarak savunulmuştur. İbrahim Kaypakkaya, Lenin ile Lin Biao'nun kökten çeliştiği gerçeğini tespit edememiştir. O gün dünya Marksist-Leninist hareketi içinde var olan ve hakim olan sapmaları doğru olarak kabul edip, savunmuştur. Bunun sonucunda İbrahim Kaypakkaya, Şafak revizyonizmi ile devrimci durum konusunda giriştiği polemikte, bir yandan Lenin'in devrimci durum öğretisini savunmuş; bu konuda Lenin'den alıntı yapmış (Bkz.Seçme Yazılar,s.347) tır. (Lenin'in bu konudaki anlayışı açıktır. Lenin bu konuda tek tek ülkelerde devrimci durumun varlığı ya da yokluğunun somut olarak tespitinden yanadır) Diğer yandan Lin Biao'nun Lenin'in devrimci durum öğretisi ile taban tabana zıt olan "Asya, Afrika,Latin Amerika da devrimci durum vardır. Yarı-sömürge ülkelerde devrimci durum süreklidir, mükemmeldir,vb." şeklinde görüşlerini savunmuştur. İbrahim Kaypakkaya bir yandan Lenin'i savunurken diğer yandan şunları söylemektedir :

> "Devrimci durum gerek dünya açısından, gerek tek tek ülkeler açısından (bazı istisnalar olsa bile) fevkaladedir. Emperyalizmin toptan çöküşe sosyalizmin ise bütün dünyada zafere ilerlediği çağımızın tipik bir özelliğidir bu."(Seçme Yazılar, s.17)(aç-İK)

Lin Biao'nun anti-Leninist görüşler savunduğu TKP/ML nin 1978 de yapılan 1.Konferansında doğru olarak tespit edilmiştir. Bu konuda yapılan özeleştiride şunlar söylenmektedir :

> "Genel eleştiri ve diğer temel yazılarımızda, içinde bulunduğumuz çağ konusunda şu tespiti yapıyorduk :
> Çağımız emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır.
> Bu tespit, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının apandığı, emperyalizmin yeni bir aşamaya, toptan çöküş aşamasına ulaştığı görüşlerini içeren bir tespitti. Bu tespit emperyaliz

min bütün dünyada bir anda toptan çökeceği, sosyalizmin bütün dünyada bir anda zafere ulaşacağı görüşlerini de içinde barındıran bir tespitti.
Bizim yaptığımız bu tespit, emperyalizm çağında evrensel hale gelen kapitalizm dengesiz gelişme "kanunu" buna bağlı olarak "emperyalist zincirin en zayıf halkasından kopacağı" ve "tek tek ülkelerde proleter devrimin ve sosyalizmin inşasının mümkün olduğu" şeklindeki Leninist tezleri red eden bir tespitti. Bu tespit, proleter dünya devrimi sürecinin tek tek ülkelerde devrimin gerçekleşmesi ile gelişeceğini, emperyalizmin dünya çapında toptan bir anda değil; tek tek ülkelerin emperyalist zincirin halkalarından devrimler sonucu kopması ile süreç içinde yıkılacağını kavramayan bir tespitti.
Bizim çağ tespitimiz, proleter dünya devriminin karşısındaki engeller olan emperyalizm (sosyal emperyalizm) ve her türlü gericiliği küçümseyen, dünya çapında devrimin güçlerini ise abartan bir anlayıştan kaynaklanıyordu.
Dünyada var olan objektif durum, bizim "emperyalizm toptan çöküyor" tespitini yaptığımız sırada şöyleydi:
Dünya nüfusunun 2/3 ünden fazlası emperyalist ve sosyal emperyalist sömürü şartları altında yaşamakta idi. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler dünyayı üçüncü bir genel savaş tehditi altında tutmakta idiler. Subjektif alanda Kruşçev tipi modern revizyonizm dünya Marksist-Leninist hareketine çok ağır zararlar vermişti. Kruşçev modern revizyonizmine karşı mücadelede, Büyük Proleter Kültür Devriminin etkisiyle, dünyanın pek çok ülkesinde genç Marksist-Leninist partiler doğmuştu. Ama bunların devrimci hareket içinde etkileri çok sınırlı idi. Uluslararası alanda yaygın ve hakim olan akım, modern revizyonizm ve ona tepki olarak doğan ve ona bağlı olarak gelişen küçük burjuva maceracısı akımdı.
Böyle bir durumda "emperyalizmin toptan çöküşü"nden söz etmek subjektif isteğimizi objektif gerçekliğin yerine geçirmek anlamını taşıyordu. Bu hatamız uluslararası alanda ve buna bağlı olarak da ülkemizde düşmanı taktik açıdan küçümseme, gücümüzü taktik alanda olduğundan çok görmemize ve "sol" siyasetlere yol açıyordu.
Emperyalizmin toptan çöktüğü anlayışı, aynı zamanda devrimin objektif ve subjektif unsurların birleşiminin sonucu ortaya çıkacağını kavramamamızdan kaynaklanıyordu. Biz bu tespiti yaptığımız dönemde, dünyanın her yanında, özellikle Asya, Afrika ve Latin Amerika'da devrimci hareketler yükseliyordu. Biz bu hareketlere bakıyor, bu hareketlerin ve önderliklerinin sınıf niteliklerini incelemiyorduk. Bu bizim, Marksist-Leninist partinin, subjektif unsurun devrimdeki önemini tam olarak kavramamamızdan kaynaklanıyordu.
Bizim "emperyalizm toptan çöküyor" teorisini savunmamızın bir başka kaynağı, uluslararası Marksist-Leninist hareket içinde takındığımız ilkesiz tavırdı. Biz uluslararası Marksist-Leninist hareket içinde Çin Komünist Partisini "yanılmaz otorite" olarak kabul ediyorduk. ÇKP'nin her tezini üzerinde fazla düşünmeden Marksist-Leninist olarak adlandırıyor ve savunuyorduk. "Emperyalizmin toptan çöküş çağı" teorisini de böyle bir anlayışla, kavramadan, kendiliğindenci bir şekilde savunduk. "Emperyalizmin toptan çöküş çağı" teorisi, 1969 da yapılan ÇKP 9.Kongresinde, kongre raporuna kesin bir formülasyon olarak geçmişti. Bu rapordaki ve esas olarak Lin Biao'nun "Yaşasın Halk Savaşının Zaferi" adlı broşüründeki anlayışa göre;

"içinde bulunduğumuz çağ emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağ idi ve Mao Zedung Düşüncesi" içinde yaşadığımız bi "yeni çağın" Marksizm-Leninizmi idi. Bu tespitler sinsi bir şekilde Leninizmin artık eskidiği görüşünü yaymakta idi. Bu teoride savunulan görüşler, aynen Kruşçev tipi modern revizyonistlerin yaptığı gibi Mao Zedung'un görüşlerini Marksizm-Leninizmden koparmakta, ayrı şeylermiş gibi göstermekte idi. Dünyada bir kaç istisna dışında hemen bütün Marksist-Leninist parti ve guruplarca savunulan bu tespitler, uluslararası alanda esas olarak küçük burjuva maceracısı, kendiliğindenci, voluntarist(iradeci) akımlara teorik temel olmuştu.
Lin Biao tarafından emperyalizmin toptan çöküş çağı teorisine bağlı olarak geliştirilen bir başka tez de, "Dünya çapında baş çelişme, emperyalizm ve sosyal emperyalizm ile ezilen uluslar arasındadır" tezi idi. Partimiz temel belgelerinde dünya çapında baş çelişmeyi "emperyalizm ve sosyal emperyalizm ile ezilen halklar ve uluslar arasındaki çelişme" şeklinde tespit etti. Lin Biao'nun anlayışına göre, "Asya, Afrika, Latin Amerika'nın geniş alanları dünyanın kırları, geniş metropoller ise dünyanın şehirleri" idi. "Emperyalist ülkelerde devrim, Asya, Afrika, Latin Amerika ülkelerinde devrim olmadan imkansız " idi. Lin Biao dünya çapında baş düşman tespitini, devrimin önce nerede olacağını tespit etmek için yapıyor, devrimler arasında mekanik bir öncelik sonralık ilişkisi kuruyordu. Partimiz, belgelerinde Lin Biao'nun dünya çapında baş çelişme tespitini kullandı, ama bu tespite temel olan düşünceyi savunmadı. Ancak daha sonraki gelişme içinde Lin Biao'nun "dünya kırları/dünya şehirleri"; "dünya çapında halk savaşı" gibi tezleri de partimiz tarafından savunuldu. Bu da kavramadan, kendiliğindenci bir biçimde oldu.
Uluslararası alanda 1972 de yapılması gerekli olan şey, içinde bulunduğumuz çağın emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olduğu; Leninizmin ilkelerinin eskimediğini, Mao'nun görüşlerinin Leninist görüşler olduğu tezlerinin savunulması idi. O dönemde "emperyalizmin toptan çöküş çağı" teorisine karşı Marksist-Leninist ilkelere dayalı bir mücadele yürütülmeli, bu teorinin Kruşçev'in modern revizyonist tezleri ile özde bir olduğu ortaya konmalı idi. Yapılması gerekli olan şey, uluslararası alanda hakim olan anti Marksist, anti Leninist akıma karşı ilkeli bir mücadele yürütmekti. Partimiz bu görevi yerine getiremedi. Emperyalizmin toptan çöküş çağı teorisinin anti-Leninist özünü kavramadı. Kendiliğindenci bir biçimde bu teoriyi savundu. ÇKP otoritesine körce bağlılık bu konuda önemli rol oynadı." (TKP/ML Özeleştirisi ve Tüzüğü,Le-Ya Yayınevi,s.25/28)

Bu Özeleştiri partinin hatalarını aşması yönünde atılmış bir ileri adım idi. Ama yeterli değildi. Bu adımın sürdürülmesi gerekli idi. Özeleştiride Lin Biao'nun görüşleri üzerine yapılan tespitler doğru idi. Ancak bu görüşlerin parti çizgisindeki somut etkileri tam olarak görülüp kavranmıyordu. Bu görüşlerin parti çizgisine önemli bir etkisi olmadığı düşünülüyordu. Lin Biao konusunda ideolojik alanda bir sapma söz konusu olduğu halde; hataların taktik hatalar olduğu tespiti yapılıyordu. (Bkz.Özeleştiri, s.35)

Bu konularda partinin hatalarını aşması için yeni ileri adımlar atılması, özeleştirinin derinleştirilmesi gerekli idi. Ama özeleştiri derinleştirilecek yerde,parti içinde özeleştirinin görüşleri-

ni red eden; özeleştiride tespit edilen bir dizi hatanın aslında hata olmadığını savunan görüşler çıktı. Ve bu görüşler 2.Konferans ta hakim oldu. 2.Konferansta alınan "bugün Türkiye'de devrimci durum vardır. Ama duraklamıştır." şeklindeki tespitler; Lin Biaocu "yarı-sömürge ülkelerde her zaman devrimci durum vardır" şeklindeki anti-Leninist tespitin bir devamıdır.

DEVRİMCİ TAKTİKLER - MÜCADELE VE ÖRGÜTLENME BİÇİMLERİ ÜZERİNE

Devrimci durumun varlığı ya da yokluğu; devrimci dalganın kabarması ya da alçalması; proletaryanın içinde bulunulan anda var olan duruma göre izleyeceği taktikleri belirler. Kitlelerin kendiliğinden hareketinin hızla yükseldiği dönemde kullanılacak mücadele yöntemleri, izlenecek taktiklerle; kitle mücadelesinin hemen hemen bütünü ile bastırıldığı bir dönemde izlenecek yöntemler, taktikler arasında fark vardır.

Leninizmin taktik konusunda söyledikleri; ortaya koydukları açıktır. "Leninizmin İlkeleri"nde Stalin bu konuda şunları söylüyor

> "Hareketin kabarma ve alçalmaları ve taktik : TAKTİĞİN KONUSU NISPETEN KISA OLAN, HAREKETİN KABARMASI VE ALÇALMASI, DEVRİMİN HIZLANMASI VE YAVAŞLAMASI DÖNEMİNDE PROLETARYANIN DAVRANIŞ ÇİZGİSİNİ SAPTAMAK, ESKİ MÜCADELE VE ÖRGÜTLENME BİÇİMLERİNİN VE ESKİ SLOGANLARIN YERLERİNE YENİLERİNİ KOYARAK, MÜCADELE VE ÖRGÜT BİÇİMLERİ ARASINDA UYUM SAĞLAYARAK VB. BU ÇİZGİNİN UYGULANMASI İÇİN MÜCADELE ETMEKTİR. Örneğin strateji, çarlığa ve burjuvaziye karşı mücadeleyi sonuna kadar götürmeyi hedef edinmişse, taktik, daha az önemli hedefleri amaç edinir, çünkü taktik, savaşı bütünüyle değil; şu ya da bu aşamayı, şu ya da bu çarpışmayı kazanmaya, devrimin belirli bir hızlanış ya da yavaşlama döneminde, belirli bir kampanyayı, somut durumun gereği olan belirli bir hareketi gerçekleştirmeye gayret eder.TAKTİK STRATEJİNİN BİR PARÇASIDIR, STRATEJİYE BAĞLIDIR VE STRATEJİYE HİZMET ETMEKLE YÜKÜMLÜDÜR. TAKTİK KABARMA VE ALÇALMALARA GÖRE DEĞİŞİR. Devrimin birinci aşaması boyunca (1903-Şubat 1917) stratejik plan değişmediği halde, taktik bu süre içinde bir çok kez değişti. 1903-1905 döneminde partinin taktiği SALDIRI TAKTİĞİ İDİ, devrimci hareket yükselen bir çizgiyi izliyordu ve taktik bu olguya dayanmalıydı. Sonuç olarak, mücadele biçimleri de devrimciydi ve devrimin kabarma hareketine uymaktaydı. Yerel siyasal grevler, siyasal gösteriler, genel siyasi grev, Dumanın boykot edilmesi, ayaklanma, devrimci savaş sloganları, bu dönemde birbirini izleyen mücadele biçimleri işte bunlardı. Mücadele biçimleriyle birlikte örgüt biçimleri de değişmekteydi. Fabrika komiteleri, devrimci köylü komiteleri, grev komiteleri, işçi vekilleri sovyetleri, azçok açıkta çalışan işçi partisi -işte bu dönemin örgüt biçimleri bunlardı.
> 1907-1912 devrisinde, parti GERİ ÇEKİLME TAKTİĞİNE geçmek zorunda kaldı,çünkü DEVRİMCİ EYLEM YAVAŞLAMIŞTI, BİR DEVRİM ALÇALMASI VARDI - ve taktik zorunlu olarak bu olguyu dikkate almalıydı. Sonuç olarak mücadele biçimleri ve örgüt biçimleri gene değişti. Dumayı boykot yerine Dumaya katılma; Duma dışında açık parlamento-dışı eylem yerine Dumada eylemler ve çalışma; genel siyasal grevler yerine özel ekonomik grevler ya da basbayağı hareketsizlik. Partinin bu devrede illegaliteye geçmek zorunda kalışı kolayca anlaşılır. Kitle örgütlerine gelince, bunların yerini eğitim ve kültür dernekleri, kooperatifler, işçi sigorta sandıkları ve diğer legal örgüt-

ler aldı.
Devrimin ikinci ve üçüncü aşamaları konusunda da aynı şeyi söyleyebiliriz ; bu aşamalar boyunca stratejik planlar değişmediği halde, taktik onlarca kez değişti.

TAKTİK, PROLETARYANIN, MÜCADELE BİÇİMLERİYLE VE ÖRGÜT BİÇİMLERİYLE, BU BİÇİMLERİN ZİNCİRLEME KAYNAŞMASIYLA UĞRAŞIR. DEVRİMİN BELİRLİ BİR AŞAMASINI TEMEL KABUL EDEN TAKTİK, DEVRİMİN KABARMA VE ALÇALMASINA, HIZLANMA VE YAVAŞLAMASINA GÖRE BİR ÇOK KEZ DEĞİŞEBİLİR. "(abç)
(Leninizmin Sorunları,s.73/74)

Görüldüğü gibi MÜCADELE VE ÖRGÜTLENME biçimleri sorunu,Leninizme göre TAKTİK sorunlardır. Bunlar "devrimin kabarma ve alçalmasına, hızlanma ve yavaşlamasına göre bir çok kez değişebilir."

Bugün ülkemizde mücadele biçimleri konusunda tam bir keşmekeş vardır. Özellikle Komünist örgüt içinde sınıf mücadelesi biçimlerinden biri- bu mücadelenin en yüksek biçimi- olan silahlı mücadeleyi mutlaklaştırma eğilimi başından beri var olmuştur. İbrahim Kaypakkaya, 1972 şartlarında silahlı mücadele ve silahlı mücadelenin bir biçimi olan şehir gerillası eylemlerini pasifist, sağ bir bakış açısı ile eleştiren Aydınlık revizyonizmi ile girdiği polemikte "Silahlı mücadele esas, diğer mücadele biçimleri talidir " şeklindeki bir tespiti "ilke" olarak savunarak (İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar,s.302) bu yanlış anlayışa kapıyı açmıştır. Marksist-Leninistler için şu veya bu mücadele biçiminin esas olması kesinlikle ilke değildir. Yukarda da ortaya koyduğumuz gibi "devrimin kabarma ve alçalmasına bağlı olarak" yapılması gerekli olan ve değişebilen bir somut tespittir; taktik tespittir. (Bu sorun 1.Konferans sırasında -Şubat 1978 -TKP/ML içindeki bugün bu eleştiriyi getiren Bolşevikler tarafından da tam olarak kavranmamış ve bu noktada İbrahim Kaypakkaya eleştirilmemişti. Konferansın yaptığı özeleştiride İbrahim Kaypakkaya'nın "11 ilke"si doğru olarak görülüp savunulmuştu.)

Bugün TKP/ML 2.Konferansı ve onun tarafından seçilen Merkez Komitesi; İbrahim Kaypakkaya'nın bir mücadele biçimini mutlaklaştırma eğilimi taşıyan bu yanlış anlayışının devamı olarak "İçinde bulunduğumuz dönemde mücadelenin silahlı biçimleri esastır" kararı almıştır.(Bkz. Konferans üzerine TKP/ML Merkez Komitesinin bildirisi) Bu tespitin kaynaklandığı yer "bizim gibi yarı-sömürge-yarı-feodal ülkelerde silahlı mücadele başından itibaren esastır ; bu stratejik bir tespittir " şeklindeki ; mücadele biçimleri konusunda Leninizmin özü ile çelişen yanlış görüşlerdir. Bu görüşleri savunanlar, kendilerine dayanak olarak Mao Zedung'un "Savaş ve Strateji meseleleri" adlı makalesinin şu bölümünü almaktadırlar :

Çin'in özellikleri ve devrimci savaş: İktidarın silah zoruyla ele geçirilmesi, meselenin savaşla halledilmesi, devrimin başlıca görevi ve en yüksek biçimidir. Bu Marksist-Leninist devrim ilkesi gerek Çin ve gerekse bütün diğer ülkeler için evrensel geçerlidir.
Ama ilke aynı kalmakla birlikte, onun proletarya partisi tarafından uygulanması, değişik şartlara göre değişik şekiller de ifadesini bulur. Faşist olmadıkları ya da savaş halinde olmadıkları zaman kapitalist ülkeler içte (feodalizmi değil) burjuva demokrasisini uygularlar, dış ilişkilerinde ise kendileri tahakküm altında olmayıp; başka ülkeleri tahakküm altında tutarlar. Bu özelliklerinden dolayı kapitalist ülkelerdeki proletarya partisinin görevi; uzun bir legal mücadele

dönemi boyunca işçileri eğitmek, kuvvet toplamak ve böylece kapitalizmi nihai olarak yıkmaya hazırlanmaktır. Bu ülkelerde mesele uzun bir legal mücadele, parlamentodan bir kürsü olarak yararlanmak, iktisadi ve siyası grevler, sendıkaların örgütlenmesi ve işçılerin eğitilmesi meselesidir. Orada örgütlenme biçimi legaldir, mücadele bıçimi de kansızdır, askeri değildir. Savaş meselesine gelince kapitalist ülkelerdeki Komünist Partileri kendi ülkeleri tarafından yürütülen emperyalist savaşlara karşı çıkarlar. Eğer böyle savaşlar patlak verirse, bu Partilerin siyaseti, kendi ülkelerindeki gerici hükümetlerin yenilgiye uğramalarını sağlamaktır. Komünist Partilerinin vermek istedikleri tek savaş, hazırlanmakta oldukları iç savaştır. Fakat bu ayaklanma ve savaş, burjuvazi gerçekten çaresiz bir duruma gelinceye proletaryanın büyük çoğunluğu silaha sarılıp savaşmaya kararlı hale gelince ve köylük bölgelerdeki kitleler proletaryaya gönüllü olarak yardım edinceye kadar başlatılmamalıdır. Ve böyle bır ayaklanma ve savaşı başlatmanın zamanı geldığınde, ılk adım şehirlerı ele geçirmek, ardından da köylük bölgelere ilerlemek olacaktır; tersi değil. Bütün bunlar kapitalist ülkelerdeki Komünist Partileri tarafından yapılmıştır ve Rusya'daki Ekim Devrimiyle de doğruluğu ispatlanmıştır.
Çin ise farklıdır. Çin'in özellikleri bağımsız ve demokratik değil; yarı-sömürge, yarı-feodal olması, içte demokrasi olmayıp feodal baskı altında bulunması ve dış ilışkılerinde milli bağımsızlığa sahip olmayıp emperyalizmın tahakkümü altında olmasıdır. Dolayısıyla yararlanabileceğimiz bir parlamenkomuz ve işçileri legal olarak grev için örgütleme hakkımız yoktur. Komünist Partisinin buradaki görevi, esas olarak ayaklanma ve savaşı başlatmadan önce uzun bir legal mücadele döreminden geçmek ve önce şehirleri ele geçirip ardından köylük bölgeleri işgal etmek değil, tam tersidir.
Emperyalizmin ülkemize silahlı saldırılarda bulunmadığı zamanlarda Çin Komünist Partisi, ya 1924-27 de Kvangtung Eyaletindeki ve Kuzey Seferindeki savaşlarda olduğu gibi, savaş ağalarına (emperyalizmin uşaklarına) karşı burjuvaziyle birlikte iç savaşa girişir, ya da 1927-1936 daki Toprak Devrimi Savaşında olduğu gıbi, köylülerle ve şehir küçük burjuvazisi ile birleşerek toprak ağası sınıfına ve komprador burjuvaziye(keza emperyalizmin uşakları) karşı iç savaşa girişir. Emperyalizm Çin'e karşı silahlı saldırılar başlattığı zaman ise, Parti, şimdiki Japonya'ya karşı Direnme Savaşında yaptığı gibi, ülkenin yabancı saldırganlara karşı olan bütün sınıf ve tabakalarını birleştirerek yabancı düşmana karşı bir milli savaşa girişir.
Bütün bunlar, Çin ile kapitalist ülkeler arasındaki farkı ortaya koymaktadır. Çin'de esas mücadele bıçimi savaş, esas örgütlenme biçimi ordudur. Kitle örgütlenmesi ve kitle mücadelesi gibi diğer biçimler de son derece önemli, hatta vazgeçilmezdir ve hiç bir şart altında küçümsenemezler, ama onların amacı savaşa hizmet etmektir. Bir savaşın patlamasından önceki bütün örgütlenme ve mücadele savaşa hazırlık içindir. Mesela 1919 daki 4 Mayıs Hareketinden 1925 deki 30 Mayıs Hareketine kadar olan dönemde olduğu gibi. Savaş patladıktan sonra ise, bütün örgütlenme ve mücadele, savaşla dolaylı ya da dolaysız olarak uyum içinde yürütülür. Mesela devrimci ordunun cephe gerisinde bütün örgütlenme ve mücadelenin savaşla doğrudan doğruya uyum içinde yürütüldüğü, Kuzey'deki sa-

vaş ağası bölgelerinde ise bütün örgütlenme ve mücadelenin savaşla dolaylı olarak uyum içinde yürütüldüğü Kuzey Seferi döneminde olduğu gibi. Gene Toprak Devrimi Savaşı döneminde, Kızıl bölgeler içindeki bütün örgütlenme ve mücadele savaşla doğrudan, Kızıl bölgeler dışındaki bütün örgütlenme ve mücadele ise savaşla dolaylı olarak uyum içinde yürütülmüştü. Gene şimdiki Direnme Savaşı döneminde, Japon aleyhtarı kuvvetlerin cephe gerilerindeki ve düşman tarafından işgal edilmiş bölgelerdeki bütün örgütlenme ve mücadele, savaşla doğrudan ya da dolaylı olarak uyum içinde yürütülmektidir. " (Mao Zedung, Seçme Eserler II,Aydınlık Yayınları, s.221/223)

Görüldüğü gibi Mao Zedung, burada çok açık bir biçimde "Çin'in özelliklerini incelemekte" ; herhangi bir genelleme yapmamaktadır. Mao Zedung, Çin somutunda savaşın (silahlı mücadele değil savaş.Her silahlı mücadele savaş değildir -YN) Çin için esas mücadele biçimi; ordunun esas örgütlenme biçimi olduğunu söylüyor. Mao Zedung, bu "böyle olması gerektiği için böyledir" demiyor. Çin'in somutunda var olan; daha önce Stalin tarafından da tespit edilmiş bir gerçeği Çin'de devrimle karşı devrimini savaş içinde bulunduğu gerçeğini bir kez daha vurguluyor. Çin'de 1924 lerden itibaren, devrim ile karşı devrim ordular şeklinde örgütlenerek savaşmaya girişmiştir. Bu Çin devriminin bir özelliğidir? Mao Zedung işte tam da bunu tespit etmekte ; bunun bütün "yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde böyle olacağı" şeklinde bir iddia ileri sürmemektedir. Bu genellemeyi yapan Mao Zedung değil; onu "en tutarlı savunma" adına çarpıtanlardır.

Marksistler mücadele biçimlerini "bütün yarı-sömürge ülkelerde böyledir. Onun için biz de de böyle olması gereklidir"vb. gibi saçma benzetmelerle masa başında tespit etmezler. Onlar mücadele biçimleri sorununa somut olarak yaklaşırlar. Bu konuda Lenin şunları söylüyor :

> "BAŞTAN BAŞLAYALIM. BİR MARKSİSTİN MÜCADELE BİÇİMLERİ SORUNUNU İNCELEMESİ İÇİN NELER GEREKLİDİR ? EN BAŞTA, MARKSİZM,HAREKETİ HERHANGİ TEK VE BELİRLİ BİR SAVAŞ BİÇİMİNE BAĞLAMAMAKLA, SOSYALİZMİN BÜTÜN İLKEL BİÇİMLERİNDEN AYRILIR. EN ÇEŞİTLİ MÜCADELE BİÇİMLERİNİ KABUL EDER; FAKAT ONLARI "İCAT" ETMEZ ; HAREKETİN KENDİ İÇİNDEN KENDİLİĞİNDEN DOĞAN DEVRİMCİ SINIF MÜCADELESİ YÖNTEMLERİNİ GENELLEŞTİRMEKLE, ÖRGÜTLEMEKLE BİLİNÇLİ KILMAKLA YETİNİR. BÜTÜN SOYUT FORMÜLLERİN, BÜTÜN DOKTRİNER REÇETELERİN MUTLAK BİÇİMDE DÜŞMANI OLAN MARKSİZM, HAREKETİN GELİŞTİĞİ, KİTLELERİN BİLİNCİNİN İLERLEDİĞİ, EKONOMİK VE POLİTİK BUNALIMLARIN ŞİDDETLENDİĞİ ÖLÇÜDE SAVUNMANIN VE SALDIRININ GİTTİKÇE DAHA ÇEŞİTLİ YENİ YÖNTEMLERİNİ DOĞURAN KİTLE MÜCADELESİNİN DİKKATLE ELE ALINMASINI İSTER. BU NEDENLE MARKSİZM, MUTLAK BİÇİMDE HİÇ BİR MÜCADELE ŞEKLİNİ REDDETMEZ. HİÇBİR ZAMAN BELLİ BİR ANDA VAR OLAN VE OLANAKLI BULUNAN MÜCADELE BİÇİMLERİYLE SINIRLI KALAMAZ ; TOPLUMSAL KONJONKTÜRDEKİ BİR DEĞİŞİMİN KAÇINILMAZ OLARAK YENİ, BELİRLİ BİR DÖNEMİN MİLİTANLARI İÇİN HENÜZ BİLİNMEYEN MÜCADELE BİÇİMLERİ ORTAYA ÇIKACAĞINI KABUL EDER. BU BAKIMDAN MARKSİZMİN KİTLELERİN PRATİĞİ OKULUNDA ÖĞRENİM YAPTIĞI SÖYLENEBİLİR ; "SİSTEM MÜCİTLERİNİN" ÇALIŞMA ODALARINDA KEŞFETTİKLERİ MÜCADELE BİÇİMLERİNİ KİTLELERE ÖNEREREK ONLARA DERS VERMEK İDDİASINDA DEĞİLDİR. Örneğin, Kautsky toplumsal devrim biçimlerini incelerken, gelecek bunalımın bize şimdiden göremeyeceğimiz yeni mücadele biçimleri getireceğini biliyoruz,diyordu.

İKİNCİ OLARAK MARKSİZM, MÜCADELE BİÇİMLERİ SORUNUNUN TARİHİ YÖNÜYLE ELE ALINMASINI GEREKTİRİR. BU SORUNU SOMUT VE TARİHİ ŞARTLARI HESABA KATMAKSIZIN ORTAYA KOYMAK, DİYALEKTİK MATERYALİZMİN ABC'SİNİ BİLMEMEKTEDİR. EKONOMİK EVRİMİN DEĞİŞİK ANLARINDA, POLİTİK DURUMDAKİ, ULUSAL KÜLTÜRLERDEKİ,VAROLUŞ KOŞULLARINDAKİ VS. ÇEŞİTLİ KOŞULLARA BAĞLI OLARAK,FARKLI MÜCADELE BİÇİMLERİ BİRİNCİ PLANA GEÇER, BAŞLICA BİÇİMLER HALİNİ ALIR, AYRICA İKİNCİ DERECEDEKİ, YARDIMCI YÖNTEMLER DE DEĞİŞİR. HAREKETİN VARDIĞI NOKTADAKİ SOMUT KOŞULLARI İNCELEMEDEN, BELİRLİ BİR MÜCADELE BİÇİMİ KABUL ETMEK SORUNU ORTAYA ÇIKTIĞINDA, EVET YA DA HAYIR DİYE CEVAP VERMEYE ÇALIŞMAK, MARKSİZMİN ALANINI TAMAMİYLE TERKETMEK DEMEKTİR." (abç) (Lenin,"Partizan Savaşı",Yar Yayınları, s.77/79)

Soruna Leninist tarzda yaklaşılırsa; bugün mücadele biçimleri konusunda "silahlı mücadele biçimleri öne çıkmaktadır" ya da "esastır"vb. tespitlerin yanlış olduğu ; böyle bir tespitin "hareketin kendi içinden kendiliğinden doğan devrimci sınıf mücadelesi yöntemlerini genelleştirmek, örgütlemek, bilinçli kılmak" anlamına gelmediği; tersine masa başında bir "esas" eylem biçimi tespit etmek, "icat etmek" anlamına geldiği görülür.

Bugün kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin hemen hemen bütünü ile bastırıldığı bir dönemde "silahlı mücadele esastır" tespiti eğer ciddiye alınıp gerçekten uygulanmaya çalışılırsa; bu yalnızca öncü ile hakim sınıfların silahlı çatışması ; öncü'nün kitlelerden bağımsız, kitle hareketinden bağımsız ; kitleler adına onları temsilen hakim sınıflarla silahlı çatışması anlamına gelir Bunun adı "öncü savaşı" olur. Bugün kitlelerin kendiliğinden eyleminin bastırıldığı şartlarda "öncü'yü kesin savaşa sürmek" Lenin in deyimi ile "sadece bir ahmaklık olmakla kalmaz, bir cinayet olur."(Leninizmin Sorunları,s.80)

Bugünkü şartlarda silahlı olmayan mücadele biçimleri öne çıkmaktadır. Bu hiç bir şekilde, hiç silahlı eylem yapılmayacak anlamına gelmez. Bugün ülkemiz şartlarında her türlü ajitasyon ve propagandanın faşist baskılarla, cinayetlerle engellenmeye çalışıldığı; devrimcilerin görüldüğü yerde vurulduğu bir ortamda; kitleleri uyandırmak ; örgütlemek,silahlandırmak için yapılan çalışmayı korumak ve ilerletmek için silahlı eylemler de yapılacaktır. Hakim sınıflar tarafından aranan devrimciler hakim sınıfların cellatlarına teslim olmayacak kendini savunacaktır. Çalışma sürdürebilmek için ihbarcılar, ajanlar temizlenecektir. Silahlanabilmek ve devrimci örgütlenmenin ihtiyaçlarını giderebilmek için çeşitli gerilla eylemleri yapılacaktır. Ama bütün bunlar esas olarak korunma, kendini savunma eylemleridir. Bunlar daha büyük çatışmalara hazırlanmanın ; güç toplamanın eylemleridir. Örgütlenmeyi sağlamlaştırmak kitlelerle bağları sıklaştırmak için yapılan eylemlerdir. Bunların yapılması "silahlı mücadele" nin esas olduğu demek değildir.

BUGÜNKÜ ŞARTLARDA GÖREV NEDİR ?

Bu soruya doğru cevap verebilmek için "Leninizmin İlkeleri"ndeki "Taktik Önderlik" bölümüne bakalım. Stalin o bölümde şunları söylüyor:

> "TAKTİK ÖNDERLİK: Taktik önderlik stratejik önderliğin bir parçasıdır. Taktik önderlik, stratejik önderliğin ödevlerine ve gereklerine bağlıdır. Taktik önderliğin amacı proletaryanın bütün mücadele ve örgüt biçimlerini benimsemek ve belir-

li bir güçler ilişkisi içinde, stratejik başarının hazırlanması için gerekli azami sonucu elde etmek için bunlardan hakkı ile yararlanmaktır.
Proletaryanın mücadele ve örgüt biçimlerinden hakkıyla yararlanmak ne demektir ?
Bu, başlıca aşağıda belirtilen bazı zorunlu koşulları yerine getirmektir.
Birincisi. HAREKETİN KABARMA VE ALÇALMALARINA UYDUKLARINDAN KİTLELERİN DEVRİMCİ MEVZİLERE YERLEŞMELERİNİ, KİTLELERİN MİLYONLARININ DEVRİM CEPHESİNE SEVKİNİ, BUNLARIN CEPHEDE DÜZENLENMESİNİ KOLAYLAŞTIRAN VE SAĞLAYAN MÜCADELE VE ÖRGÜT BİÇİMLERİNE ÖN PLANDA YER VERMEK.
BURADA ÖNEMLİ OLAN, ÖNCÜNÜN, ESKİ DÜZENİ DEVAM ETTİRMENİN OLANAKSIZLIĞI VE BİR DÜZENİ DEVİRMENİN KAÇINILMAZ ZORUNLULUĞU BİLİNCİNE VARMASI DEĞİLDİR. ÖNEMLİ OLAN, KİTLELERİN, MİLYONLARIN BU ZORUNLULUĞU ANLAMALARI VE ÖNCÜYÜ DESTEKLEMEYE HAZIR BULUNMALARIDIR. AMA KİTLELER, BUNU ANCAK KENDİ ÖZ DENEYİMLERİ İLE ANLAYABİLİRLER. KİTLELERİN MİLYONLARINA ESKİ İKTİDARIN DEVRİLMESİNİN KAÇINILMAZ BİR ZORUNLULUK OLDUĞUNU KENDİ DENEYİMİYLE ANLAMALARINA OLANAK SAĞLAMAK; DEVRİMCİ SLOGANLARIN DOĞRULUĞUNA, KENDİ DENEYİMİYLE KANAAT GETİRMELERİNE OLANAK SAĞLAYAN MÜCADELE ARAÇLARINI VE ÖRGÜT BİÇİMLERİNİ İLERİ SÜRMEK : İŞTE ÖDEV BUDUR.
Eğer parti, Dumaya, zamanında katılmaya karar vermiş olmasaydı, eğer güçlerini Dumada çalışma üzerinde toplamamış ve Dumanın hiçliğini, kadetlerin vaatlerinin yalan olduğunu, çarlıkla anlaşmaya varmanın olanaksızlığını, köylülük ve işçi sınıfı arasında bir ittifakın acil zorunluluğunu kendi deneyimiyle kavrama olanağını kitlelere sağlamasaydı, önce işçi sınıfından kopardı ve işçi sınıfı, kitlelerle bağlarını kaybederdi. Duma döneminde kitlelerin bu deneyimi olmasaydı,kadetlerin maskelerini düşürmek ve proletaryanın hegemonyasını sağlamak mümkün olamazdı.
Otzovizm taktiğinin tehlikesi şu idi ki; bu taktik, öncüyü sayısız yedeklerinden ayırma tehlikesini yaratıyordu.
Eğer proletarya, menşevikler ile sosyalist devrimcilerin maskeleri düşürülerek savaşın ve emperyalizmin taraftarı kimlikleri henüz meydana çıkmadan, kitleler menşeviklerin ve sosyalist devrimcilerin barış hakkında, toprak, özgürlük hakkındaki söylevlerinin yalan olduğunu kendi deneyimleriyle anlamaya henüz zaman bulamadan, 1917 Nisanında ayaklanmaya çağrıda bulunan "sol"komünistleri izlemiş olsaydı, partinin işçi sınıfı ile bağları kopardı ve işçi sınıfı, geniş köylü kitleleri arasında nüfuzunu kaybederdi. Kitlelerin Kerenski devrindeki deneyimleri olmadan, menşevikler ve sosyalist devrimciler tecrit edilemezdi ve proletarya diktatörlüğü olanaksız olurdu. Bundan ötürü küçük burjuva partilerinin hatalarını " "sabırla açıklama" ve sovyetler içinde açıklama taktiği biricik doğru taktikti.
"Sol" komünistlerin taktiğinin tehlikesi şu idi ki; partiyi proletarya devriminin önderi durumundan bir avuç kof ve tutarsız komplocu durumuna sokuyordu.
"Yalnız öncü ile -diyor Lenin - hasmı yenmek mümkün değildir. Bütün sınıf, büyük yığınlar, öncüyü doğrudan doğruya destekleme durumuna gelmedikçe ya da öncüye karşı hayırhah bir tarafsızlık tutumunu benimseyerek karşı tarafı desteklemeleri olasılığı kesin olarak ortadan kalkmadıkça, öncüyü kesin savaşa sürmek sadece bir ahmaklık olmakla kalmaz, bir cinayet

olur. Oysa bütün sınıfın, sermayenin ezdiği geniş emekçi yığınların, gerçekten böyle bir tutumu benimseyebılmeleri için sadece propaganda, sadeve ajitasyon yetmez. Bunun için bu yığınların kendi öz siyasal deneyimleri gereklidir. Bütün büyük devrimlerin temel yasası böyledır, o yasa ki; şimdi sadece Rusya tarafından değil, Almanya tarafından da kuvvetle ve büyük açıklıkla doğrulanmaktadır. Sadece Rusya'nın bilisiz ve çoğu okuryazar olmayan yığınlarının değil; içlerinde alfabesiz bir tek (kişi) bulunmayan Almanya'nın eğitilmiş yığınlarının da 2.Enternasyonal saraylıları hükümetinin bütün güçsüzlüğünü, zavallılığını, burjuvazi önünde uşaklığını, bütün korkaklığını ve ihanetini ve proletarya diktatörlüğü karşısında tek seçenek olan en aşırı gericilerin diktatörlüğünün (Rusya'da Kornilov, Almanya'da Kapp ve ortakları) kaçınılmaz olduğunu kendi etlerinde duymaları gerekirdi.("Sol" Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı,s.99-100)
İkincisi. Elle kavrandığı takdirde bütün zincirin tutulmasına ve stratejik başarının koşullarının hazırlanmasına olanak veren halkanın, her belirli anda, süreçler zincirinin hangi halkası olduğunu bulabilmek.
Burada önemli olan, partinin önündeki ödevler arasında acil olan ödevi, çözümü merkezi noktayı teşkil eden ve yerine getirilmesi hemen çözümü gerektiren öbür ödevlerin başarıyla çözümünü sağlayan ödevi ayırıp ele almaktır.
Bu tezin önemini, biri uzak geçmişten (partinin kuruluş dönemi) öbürü pek yakın geçmişten (NEP dönemi) alacağımız iki örnekle tanıtlayabiliriz.
Partinin kuruluşu döneminde, sayısız guruplar ve örgütler henüz birbirine bağlanmadığı, tecrit edilmiş guruplarda perakende çalışmanın partiyi tepeden tırnağa kemirdiği; ideolojik kargaşalığın partinin iç hayatının ayırdedici özelliği olduğu bir dönemde, zincirin esas halkası, partinin önünde duran ödevler arasında temel ödev, Rusya için illegal bir gazetenin (İskra'nın) yaratılmasıydı. Niçin? Çünkü o zamanın koşulları içinde, partide sayısız gurupları ve örgütleri birbirine bağlaması, ideolojik ve taktik koşullara hazırlamaya ve böylece gerçek bir partinin temellerini atmaya yetenekli tutarlı bir çekirdeği, ancak bütün Rusya'yı kucaklayan bir illegal gazete aracılığıyla yaratmak mümkündü.
Savaştan sonra sosyalizmi kurma işine geçiş döneminde sanayi plânsızlık yüzünden karmakarışık bir durumdayken ve tarım da sınai mamüller yokluğundan sıkıntı içindeyken; devlet sanayiinin köylü ekonomisiyle kaynaşmasının sosyalist kuruluşun başarısının temel koşulu olduğu bu dönemde, süreçler zincirinin ana halkası, bütün ödevler içinde temel ödev, ticaretin geliştirilmesiydi. Niçin ? Çünkü NEP koşulları içinde sanayiin köylü ekonomisiyle kaynaşması, ancak ticaret yoluyla mümkündü; çünkü NEP koşulları içinde satış olmadan üretim sanayiin ölümü demektir ; çünkü ancak ticaretin geliştirilmesi sonucu, metaların sürüm alanlarını genişleterek sanayii geliştirmek mümkündür; çünkü ticarette durumu sağlamlaştırdıktan ve bu alana egemen olduktan sonradır ki; ancak bu halkayı sıkı sıkı tuttuktan sonradır ki; sanayii tarımsal pazarla kaynaştırmak ve sosyalist ekonominin temellerinin atılması için gerekli koşulları yaratmayı mümkün kılan öbür günlük sorunları başarıyla çözmek mümkündür.
"Genel olarak devrimci ve sosyalizm taraftarı ya da komünist olmak yetmez -diyor Lenin -...Her belirli anda, bütün zinci-

ri tutmak için kavranması gereken halkayı bütün gücüyle kavramayı ve ikinci halkaya geçişi sağlamca hazırlamayı bilmelidir. ...Şu anda ... bu halka, devlet tarafından doğru bir düzenlemeye (yönlendirilmeye) tabi tutulmuş olan iç ticaretin canlandırılmasıdır. Ticaret, işte 1921-1922 de sosyalizmi kurma çalışmalarımızın geçici tarzları arasında, tarihsel olaylar zincirinde "bütün gücümüzle sıkı sıkı elde tutmamız gereken" halkadır."("Altının Önemi Üzerine "c.27,s.82,Rusça) Doğru taktik önderliği sağlayan belli başlı koşullar işte böyledir. " (abç) (Stalin,"Leninizmin Sorunları,s.79/82)

Burda söylenenlere uygun bir taktik önderlik bugün Türkiye şartlarında şunları tespit etmek zorundadır :

KİTLELERİN DEVRİMCİ MEVZİLERE YERLEŞMESİNİ SAĞLAMAK İÇİN :

Bugün ülkemizde hüküm süren askeri faşist cuntanın yüzü kitleler içinde tam olarak tanınmamıştır. Cuntanın yürüttüğü demagojinin işçi ve köylü kitleleri içinde de önemli bir etkisi olmuştur. Bugün acil görev işte bu etkıyi kırmak için kitleler içinde yoğun bir çalışmaya girmektir. Cuntanın emperyalist uşağı yüzü; işçi düşmanı; emekçi düşmanı; gençlik düşmanı yüzü hayatın her alanında mümkün olan bütün araçlar kullanılarak teşhir ve cunta tecrit edilmeli ; cuntaya karşı muhalefet hareketi birleştirilmeye çalışılmalıdır. Bunun yapılmasında devrimciler ve devrimci örgütler arasındaki EYLEM BİRLİĞİ önemlı bir sorundur. Eylemde birlik-söz söylemede, görüşlerini savunmada serbestlik şiarı hayata geçirilmeye çalışılmalıdır.

Cuntaya karşı mücadelede, komünistler halka gerçek kurtuluş yolunun hakim sınıfların-komprador patronların ve toprak ağalarının devletinin bütünü ile yıkılması-yerine işçi sınıfı önderliğin de halk iktidarının kurulması olduğunu da anlatmalıdırlar. Daha şimdiden cuntaya alternatif olarak çıkacak bir sivil yönetimin halkın hayatında köklü değişiklik getirmeyeceğini ortaya koymalıdırlar. Kurulacak "demokrasi" nin hakim sınıfların "demokrasi"sinin halk için faşizm demek olduğu; özde bir şey değişmeyeceğini anlatmalıdırlar. İşçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimi işçi sınıfı önderliğinde demokratik Halk İktidarı bir PROPAGANDA SLOGANI olarak kullanılmalıdır. Bu propaganda sloganı bugünkü dönemde, kitlenin en ileri bilinçli kesimini Komünist Partisine kazanmak amacına hizmet edecektir. Daha önce kanlı ve zorlu mücadeleler sonucu alınmış tüm demokratik haklar sonuna kadar savunulmalı; hiç bir mevzi mücadelesiz terkedilmemelidir. Bugün emekçilerin cuntanın gerçek yüzünü tam olarak görmeyen kesimi; ancak kendi pratikleri ile cuntanın gerçek niteliğini kavrayabilir. İşçiler açısından önümüzdeki dönemde mücadelerin yoğunlaşacağı alan "faşist devlet sendikasına karşı" "özgür sendikalaşma talebi olacaktır. Daha şimdiden bu mücadelelere hazırlanmak gerekli - dir. Geniş köylü yığınları, özellikle küçük üreticiler açısından taban fiyatları sorunu vb. sorunlar onların harekete geçeceği sorunlar olacaktır.

Türkiye Kürdistan'ında " milli zulme son" şiarı geniş kitlelerin temel talebi olma niteliğini korumaktadır. Cunta bu alanda ırkçı siyasetinin somut olarak teşhiri ile tecrit edilmelidir.

Bütün demokrat unsurlar açısından hakim sınıfların kendi yasalarının çiğnenmesi; burjuva demokrasisinin kurumlarının göstermelikte olsa işletilmemesi; işkence; fikir özgürlüğünün çiğnenmesi; savunma hakkının kısıtlanması,vb. cuntayı teşhir ve tecrit etmek

için kavranılacak sorunlardır.

Kitlenin kendiliğinden mücadelesi, önümüzdeki dönem içinde, çeşitli kesimler açısından muhtemelen yukardaki talepler temelinde gelişecektir. Komünistlerin görevi bu mücadeleleri kısa dönemde bir hedefe; cuntanın bütünü ile teşhir ve tecrit edilmesi ve yıkılması hedefine yönlendirmektir.

Bugün dışa dönük çalışmada kavranacak halka; cuntanın teşhiri ve tecriti halkasıdır. Bu yapılırken Komünistler; cunta sonrası gelecek bir sivil yönetimin de gerçek kurtuluş olmadığını daha şimdiden açıklamak zorundadırlar.

BÜTÜN ÇALIŞMALAR İÇİNDE KAVRANACAK ESAS HALKA:

Bütün görevler zinciri içinde kavranacak esas halkanın bulunup çıkarılması; Leninizme göre taktik önderliğin en önemli sorunlarından biridir. Bunu yukarda gördük. Yine yukarda bugünkü dönemde kitleler içinde yapılması gerekli çalışmada nasıl davranmamız gerektiği üzerinde de durduk. Ama genel planda bütün çalışmalar içinde kavranacak esas halkanın ne olması gerektiği sorusuna cevap vermedik. Bu soruya Bolşeviklerin 1.Konferansı şöyle cevap veriyor :

> " Bir ülkede o ülke devriminin somut sorunlarına çözümler getirmeyen berrak bir çizgi olmadan ve o çizgiyi pratiğe uygulamaya önderlik edecek kadrolar olmadan devrim yapmak hayaldir. Bugün ülkemizde işte eksikliği duyulan budur. Devrim yapma, devrime önderlik etme iddiası ile yola çıkan gruplardan çok önemli bir bölümü(oportunist revizyonist gruplar) Marksizm-Leninizmi savunma adına Marksizm-Leninizmin en genel ilkelerini çarpıtmaktadırlar. Türkiye devriminin somut sorunlarına verdikleri cevaplar genel laflardan öteye gitmemektedir. TKP/ML şimdiye kadarki çizgisi ile bu gruplardan Marksizm-Leninizmin ilkelerini esas olarak savunma noktasında ayrılmıştır. Ama Türkiye devriminin somut sorunlarına getirdiği çözümler, Türkiye'nin yapısının somut araştırması sonucu değil; çoğunlukla Çin devriminin Türkiye'ye uygulanması sonucu ortaya konan çözümlerdir. Bir çok yoldaşımız, Çin devriminin somut pratiğinde ortaya çıkan bir çok uygulamayı, tüm yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için evrensel geçerliliği olan Marksist-Leninist ilkeler olarak kavramakta; Türkiye'nin somut gerçekliğini araştırma zahmetine girmemekte ; bunun yerine ilke olarak adlandırdıkları somut uygulamaları aynen Türkiye'ye uygulamaya çalışmaktadırlar. Türkiye gerçeği bu arkadaşlar tarafından "kitaba" uydurulmaya çalışılmaktadır. Partimizde bu akımın başını bugün Merkez Komitesi çekmektedir. Türkiye'nin somut durumunu hiç bir şekilde yeterli bir incelemeden geçirmedikleri halde, kitlelere sanki böyle bir incelemeleri varmış gibi bilgi veren; Türkiye devriminin somut sorunları konusunda verdikleri cevaplar Türkiye gerçeğinden yola çıkmayan ; bu konuda hiç bir sorun yokmuş gibi davranan; bu anlamda açıkça kitleyi kandıran Merkez Komitesinin tavrına düşmemeliyiz. Bu konudaki eksikliğimizi açıkça tespit etmeli ve sorun yokmuş gibi davranmamalıyız.
>
> Bugün ülkemizde esas ihtiyaç duyulan Türkiye devriminin somut sorunlarına somut çözümler getiren berrak bir Marksist-Leninist bir çizgi ve bunu uygulayacak kadrolardır dedik.Çünkü bunlar olmadan kendiliğinden kitle eylemi ne kadar yüksek düzeyde olursa olsun, devrimi gerçekten başarıya ulaştırmak

devrimi esas hedefi doğrultusunda kesintisiz sürdürmek imkansız olacaktır. Eğer sorun bu ise, önümüzdeki dönemde yapacağımız çalışmada kavrayacağımız esas halka da ortaya çıkar : Önümüzdeki çalışmada kavrayacağımız esas halka yapacağımız inceleme-araştırma ile çizgimizi derinleştirme ve berraklaştırma; bu çizgiyi uygulayabilecek önder kadroları eğitme; yetiştirme halkasıdır.
Bu dönemde partinin dikkatinin merkezinde bizzat partinin kendisi olmak zorundadır. Bugün görev kitleleri kazanmak, onları seferber etmekten çok, kitlelere önderlik edebilecek en ileri unsurları öncülüri kazanmak; Marksizm-Leninizm bilimi ile donatmak, yetiştirmektir. İçe dönük çalışma ile, dışa dönük çalışma arasındaki ilişkide bulunduğumuz dönemde esas almamız gerekli olan halka, içe dönük çalışma halkası olmak zorundadır.
Dışa dönük çalışmada da içinde bulunduğumuz dönemde esas görev milyonlarca kitleyi harekete geçirmeye yönelik ajitasyondan çok, kitlenin en ileri kesimini kazanmayı hedefleyen propaganda olmak zorundadır.
Önümüzdeki çalışma döneminde kitle çalışması işte bu esas görev tespitlerimize ve anlayışımıza uygun olarak ele alınmalıdır. "

Bu tespitlere yapılacak herhangi bir ek yoktur. Bugün kendine Marksist-Leninist diyen herkes bu tespitleri yapmak zorundadır.Eğer bu tespitleri yapmıyorsa hayal aleminde yaşıyor demektir.

SON SÖZ

Yazıya başlarken, 1 Mayıs 1981'e işçi sınıfı ve ezilen halkımız karşı devrimin 1972 den bu yana en yoğun saldırısı altında giriyor dedik. Gerçekten de bugün yaşanan dönem, ancak 12 Mart dönemi ile karşılaştırılabilen bir dönemdir. O dönemden farkı; o dönemden bu yana devrimci fikirlerin kitleler içinde kazandığı yaygınlık; ve 1980 de kitle eylemlerinin eriştiği yüksek boyutlar; mücadelenin silahlı biçimlerinin, küçük grupların kullandığı yöntemler olmaktan çıkıp, yer yer kitle eylemlerinin de kullandığı yöntemler haline gelmiş olması; kitlelerin bu dönem içinde kazandığı yoğun tecrübelerdir. Tabii ki hakim sınıflar da kendilerine göre bu dönemden belli dersler çıkarmışlardır. Ve onlar bugün bu çıkardıkları dersleri uygulayarak halk muhalefetini bütünü ile susturmaya çalışmaktadırlar.Bugün devrimle karşı devrim arasındaki hesaplaşma; karşı devrimin , devrimi bastırmak için giriştiği saldırılar çok daha yoğun, çok daha kanlı olmaktadır. Bu on yıllık sınıf mücadelesi içinde devrim saflarının 1972 ye göre çok daha fazla genişlemesinin ve hakim sınıfların ancak bu metodlarla bastırabilir durumda olmasının sonucudur. Devrimle karşı devrimin mücadele alanlarından biri de 1 Mayıstır.

1972 sonrasında, 1976 dan bu yana ülkemizde devrimci kitleler, 1 Mayısı onun devrimci geleneğine uygun bir biçimde kitle gösterileri ile kutlamaya başladılar. 1 Mayıslar 1976 dan bu yana hakim sınıflar açısında en korkulu günlerden biri haline geldi. 1979 ve 1980 deki sıkıyönetimler de bu durumu fazla değiştirmedi. Şimdi cunta 1 Mayısın devrimci bir şekilde kutlanmasını engellemek için 1 Mayısı tatil günü olmaktan çıkardı. Hakim sınıflar bu metodla 1 Mayısın kitlesel bir biçimde her yanda kutlanılmasını bugünkü şartlarda geniş ölçüde önleyebileceklerdir. Ama onlar bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da 1 Mayıs geleneğini işçi sınıfının ve ezilen halkın yüreğinden, kafasından kazıyıp atamaya-

caklardır. İşçi sınıfı ve onun önderliğindeki ezilen halkımız; 1976 larda nasıl yaptı ise; eline geçen ilk fırsatta 1 Mayısı onun şanına layık bir biçimde kutlayacaktır. Cuntalar gelip geçicidir ! Ama işçi sınıfı her zaman var olacaktır. Bu yüzden 1 Mayısın kutlanmasının engellenmesi de geçici olacaktır. İşçi sınıfımız 1 Mayısı yaşatacaktır ! Son söz işçi sınıfının olacaktır.

BELGELER...BELGELER...BELGELER

TKP/ML'DEKİ ÖRGÜTSEL AYRILIĞIN BELGELERİ

"Bolşevik Partizan" okuyucuları,
devrimciler...

Bu sayımızda "BELGELER" bölümünü, TKP/ML içinde kısa dönem önce ortaya çıkan örgütsel ayrılığın belgelerine ayırdık.

Bu konu ile ilgili çok sayıda belgeyi burada yayınlayarak dev - rimcilerin bu ayrılık üzerine birinci elden bilgi sahibi olmasına; BELGELERE dayanarak haklıyı ve haksızı ayırmasına yardımcı olmak istiyoruz. Bu belgeleri geniş devrimci kamu oyuna sunmayı devrimciliğin görevi sayıyoruz.

Yayınladığımız belgeler Yazı Kurulumuza çeşitli kanallardan ulaşan belgelerdir.

Orjinal belgelerde hiç bir değişiklik yapılmamıştır. Yalnızca belgelerin örgütsel sırları içeren ve gereksiz olan bazı bölümleri çıkartılmıştır. Çıkartılan yerler (...) şeklinde belirtilmiştir.

Ayrıca orjinal belgelerde yer alan yer isimlerini belirten bazı işaretler de değiştirilmiştir.

Yayınladığımız belgelerin ilk ikisi, "Bolşevik İşçi Köylü Kurtuluşu"nun ilk iki sayısıdır.

Kısa sürede elimize geçen bu belgeleri ilk sırada yayınlamamızın ilk sebebi, bu belgelerde örgütsel ayrılığın siyasi-ideolojik ve örgütsel nedenlerinin kısaca ortaya konması ; ve bu belgelerde her iki tarafın görüşlerini içeren belgelerin yer almasıdır. Okuyucu, bu iki belgeye dayanarak ayrılığın nedenleri hakkında kabaca da olsa bir bilgiye sahip olabilir.

Yayınladığımız üçüncü belge TKP/ML ikinci konferansı hakkında , bu konferansa bir bölgeden katılan delegelerin, konferans hakkında kendi bölgelerindeki örgütlü kişilere verdiği raporun siyasi tar - tışmalarla ilgili bölümü ve genel değerlendirme bölümüdür. Bu belgede konferansta sürdürülen tartışma hakkında verilen bilgiler, TKP/ML içindeki İKİ ÇİZGİNİN ikinci konferansta hangi görüşleri savunduğu konusunda okuyucuya bilgi vermektedir. Ayrılığın nedenlerini kavramak için bunun bilinmesi gereklidir. "Bolşevik Partizan", ikinci konferansın diğer değerlendirmeleri de çıktığında, bunları da okuyucuya sunacaktır.

Yayınladığımız dördüncü belge, örgütsel ayrılıkta önemli bir rol oynayan bir bölgedeki hizipçi faaliyet konusunda, o bölge Bölge Komitesinin çıkardığı ilk genelgedir. Bu genelge ve bu genelgeye karşı tavır safların belirlenmesi açısından tayin edici bir rol oynamıştır.

Yayınladığımız beşinci belge hizipçi faaliyetin ortaya çıktığı bölgedeki Bölge Komitesinin, Merkez Komitesine yazdığı ve Merkez Komitesini hizipçi faaliyet karşısında tavır takınmaya çağıran üç mektuptan bölümlerdir. Bu belge Bölge Komitesinin birlik ve ayrı - lık konusundaki tavrını berrak bir şekilde ortaya koymakta ; ve ay

rılığın sorumluluğunun kime ait olduğu konusunda açıklık getirmektedir.

Yayınladığımız altıncı belge, parti içinde iki çizginin bir kanadını temsil eden FÜ lerin akrabalarına yazdıkları mektuplardan bazı bölümlerdir. Bu bölümler, TKP/ML içinde iki çizginin mücadelesinde, Marksist-Leninist olmayan çizginin temsilcilerinin daha hizipçi faaliyet çıkmadan önce ve daha ikinci konferans öncesinde , Marksist-Leninist kanada karşı "akrabalık" ilişkileri üzerinden nasıl bir "mücadele" yürüttüklerini belgelemektedir.

Yedinci belge Bölge Komitesinin hiziple ilgili ikinci belgesi - dir. 2 Mart 1981 tarihli bu genelgede Bölge Komitesi, hizibin iddiaları karşısında tavır takınmaktadır. Bu belgenin eklerinde hizibin iki yazısı ve hizibin hakkında dedikodu yürüttüğü kişilerin yazılı tavırları yer almaktadır.

Yayınladığımız sekizinci belge, "Akıma Karşı" adlı TKP/ML in kardeş örgütünün hizipçiler ve onu destekleyen Merkez Komitesinin ilk kararları karşısındaki tavrıdır. Bu belgenin eklerinde "Akıma Karşı" örgütünün 24.2.1981 de yaptığı bir açıklamayı; hizipçilerin buna 10.3.1981 de verdikleri bir cevabı ve "Akıma Karşı"nın 26.3.1981 tarihli cevabını yayınlıyoruz.

Yayınladığımız dokuzuncu ve son belge ise Bolşeviklerin 1.Konferansının kararlarını içeren belgedir.

Bütün devrimciler bu belgeleri ciddi bir şekilde incelemeli - dir.

Belgelerde yer alan işaretler şu anlamdadır:

XX: Bir bölge
YY: Bir bölge
BK: Bölge Komitesi
ŞK: Şehir Komitesi

1. belge

NİSAN 1981 ; SAYI : 29/1

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

BOLŞEVİK

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (BOLŞEVİK) TKP/ML(B) YAYIN ORGANI

" ÖRGÜT DEMEK EYLEM BİRLİĞİ, BÜTÜN PRATİK ÇALIŞMADA BİRLİK DEMEKTİR. AMA ELBETTE Kİ HER TÜRLÜ DAVRANIŞ VE EYLEM ANCAK PROLETARYAYI GERİYE DOĞRU DEĞİL, İLERİYE DOĞRU GÖTÜRDÜĞÜ, PROLETARYANIN İDEOLOJİK BİRLİĞİNİ SAĞLAMLAŞTIRDIĞI, PROLETARYAYI ZAYIFLATMAK VE YOZLAŞTIRMAK YERİNE ONUN DÜZEYİNİ YÜKSELTTİĞİ ÖLÇÜDE DEĞER KAZANIR. İDEOLOJİK TEMELİ OLMAYAN BİR ÖRGÜT, PRATİKTE İŞÇİ SINIFINI İKTİDARDAKİ BURJUVAZİNİN ZAVALLI BİR UŞAĞI DURUMUNA DÜŞÜREN BİR SAÇMALIKTIR. BU NEDENLE PROLETARYA TARTIŞMA VE ELEŞTİRİ ÖZGÜRLÜĞÜNÜN BULUNMADIĞI BİR EYLEM BİRLİĞİNE İZİN VERMEZ. GENE BU NEDENLE BİLİNÇLİ İŞÇİLER ŞUNU ASLA UNUTMAMALIDIRLAR :

İLKELERİN ÇİĞNENDİĞİ ÖYLE VAHİM DURUMLAR OLUR Kİ BÜTÜN ÖRGÜTSEL İLİŞKİLERİN KOPARILMASI BİR GÖREV HALİNE GELEBİLİR. " (1)

TKP/ML'İ BOLŞEVİKLEŞTİRME YOLUNDA İLERİ!

Bugüne dek TKP/ML içinde ve çevresinde örgütlenen tüm partili ve sempatizan yoldaşlar ;
Bugüne dek TKP/ML i destekleyenler ; ve
Tüm devrimciler ; Sözümüz sizedir !

Bugüne dek TKP/ML saflarında süren iki çizginin mücadelesi gelinen aşamada parti içinde uzun süreden beri Marksist-Leninist çizginin hakim kılınması mücadelesini veren kanadın çeşitli burjuva oyunları ile tasfiye edilmesi girişimleri noktasına vardı. Varılan noktada , Marksist-Leninist kanadın, diğer kanadın disiplinini kabul etmesi Marksizm-Leninizm'e ihanet demek olacaktı. Bu noktada Marksist-Leninist kanat, diğer kanadın disiplinini tanımadığını ilan etti. Şimdi TKP/ML içindeki Marksist-Leninist kanat; temel özelliği partinin hata ve sapmalarını bağnazca savunmak ve partinin hatalarını aşmasını engellemek olan diğer kanat ile arasındaki tüm örgutsel bağları kopartmıştır.

Bugün partimizde olan bu örgutsel ayrılık bir çok örgütlü yoldaşımız ve örgütsüz sempatizan kitlesi için "ani" ve "beklenmedik" bir olaydır. Bir çok taraftarımız bu olay karşısında şaşkına dönmuştür. Durum 1972 de Şafak revizyonizmi ile partimizin ayrıldığı dönemdeki duruma benzemektedir. İbrahim Kaypakkaya yoldaş o dönemdeki bölünmede ortaya çıkan durumu şöyle anlatıyor :

> " Hareketin başına çöreklenen revizyonist kliğin marifeti ile bir çok yoldaş iki çizginin arasındaki mücadeleden habersiz kaldı. Revizyonistler "parti disiplini" perdesi arkasına sığınarak, iki çizgi arasındaki mücadeleyi kadrolardan gizlediler.Doğru

devrimci düşünceleri hayasızca ve alçakça bastırma yoluna gittiler. Bunda belli bir ölçüde başarılı oldular. Bugün bir çok yoldaş bu "ani" ve beklenmedik bölünme karşısında şaşkına dönmüştür. Meseleleri henüz sıfırdan başlayarak öğrenmeye çalışmaktadır." (2)

Bugünkü bölünme de bir çok örgütlü yoldaş açısından, ve fakat özellikle de partinin yükünü taşıyan, tüm eylemlere katılan, partiyi destekleyen örgütsüz kitle açısından "ani" ve "beklenmedik" bir bölünmedir. Çünkü parti içindeki "iki çizgi" mücadelesi "parti disiplini" adı altında, "eylem birliği bozulur" gerekçesi ile devrimci kitlelerden gizlenmiştir. Parti içinde de, örgütlü yoldaşların önemli bir bölümünün eline, parti içinde iki çizgi mücadelesinde, Marksist-Leninist kanadın yazılı belgeleri ulaştırılmamıştır. Parti içinde tartışılan Proleter Dünya Devriminin ve Türkiye Devriminin bir dizi can alıcı sorunu, kitlelerden gizlenmiş; partiyi destekleyen kitleye "disiplin" adına, parti içinde sorun olmadığı bilinci verilmiştir. Bu durumda bugün devrimci kitlenin "şaşkınlığı" normaldir.

Yoldaşlar, tüm devrimciler;

1972 de İbrahim Kaypakkaya'nın önderliğinde Şafak revizyonizmine karşı mücadele içinde kurulan partimiz; kurulduğu dönemde Türkiye'de Marksizm-Leninizm'i temsil ediyordu. Platformu 1972 de Türkiye şartlarında, ve Dünya Marksist-Leninist hareketinin o günkü bulunduğu aşamada, içindeki bütün sapma, hata ve eksikliklere rağmen Marksizm-Leninizm'i temsil ediyordu; gelişmeye açıktı.

Partimiz 1973 yılında ağır bir yenilgiye uğradı. En önemli yönetici kadrolarını yitirdi. Daha henüz bir çekirdek halinde olan partinin yediği bu darbe, partimize ağır zarar verdi. Yenilgide partimizin yaptığı hatalar, yanlış devrimci durum tespitine uygun olarak izlenen yanlış taktikler önemli bir rol oynadı. 1973 yenilgisinden sonra 1975 lerde yeniden toparlanmaya başladı. Bu dönemde partimiz içinde ortaya çıkan inkarcı bir akım, partimizin 1972 şartlarında diğer devrimci teşkilatlarla arasındaki nitelik farkını reddederek; tasfiyeye girişti. Partimiz içindeki bir çok devrimci kadro, tasfiye hareketine karşı çıktı. Tasfiyeciler tasfiye edildiler.

Partimiz iki yıla yakın "merkezsiz" bir dönem geçirdi. Bu merkezsiz dönem 1978 Şubatında yapılan TKP/ML birinci konferansı ile son buldu. Konferans partinin özeleştirisini yaptı, parti tüzüğünü kabul etti., "Üç Dünya Teorisi"ni kökten reddetti; ve bir dizi önemli karar aldı. 1978 de yapılan birinci Konferans, partimizin hatalarının derinliğinin tam olarak kavranmadığı; ama kavranıldığı ölçüde aşılmaya çalışıldığı; partimizin tarihinde çok önemli bir ileri adımı oluşturan bir konferanstı.

1.Konferansta, tartışmalarda Konferans delegeleri arasında bir çok noktalarda görüş ayrılıkları vardı. Ancak yeterli bir araştırma ve inceleme olmadığı için bir çok sorun üzerine tartışılamadı; ve görüş ayrılıklarının derinliği ortaya çıkmadı. 1.Konferansta seçilen 1.Merkez Komitesi içinde de başlangıcından itibaren çeşitli konularda görüş ayrılıkları çıktı. Ancak bu görüş ayrılıkları tartışma içinde giderilebilen görüş ayrılıkları niteliğinde idi. 1. Merkez Komitesi; 7.Toplantısına gelene dek; partinin çizgisinde var olan hataları aşma yönünde adımlar attı. Merkez Komitesi 7.Toplantısında, parti çizgisinde bir dizi eklektik noktanın olduğu tespiti yapıldı; ve bu eklektizmin aşılması partinin önüne esas görev olarak kondu. Merkez Komitesi 7.Toplantısı partinin gelişme tarihinde; 1.Konferanstan sonra ileri atılan en önemli adımı temsil ediyordu. Çünkü bu toplantıda ilk defa gayet berrak bir şekilde parti çizgisinde görülen sorunlar ortaya konmuştu.

Merkez Komitesi 7.Toplantısının aldığı bu kararlar, parti içindeki bir bölüm yoldaş tarafından tepki ile karşılandı. Partinin hatalarının derinliğini görüp kavramayan bu yoldaşlar "Parti çizgisine inanılmıyor" ajitasyonu ile Merkez Komitesi 7.Toplantısının kararlarına karşı çıktılar. Bağnazca parti çizgisindeki hatalara ve sapmalara sarılan bu akım kısa zamanda Merkez Komitesi çoğunluğunu da etkisine aldı. 1.Merkez Komitesi 8.Toplantısında aldığı kararlarla; daha önce atılan ileri adımları geri aldı..

Merkez Komitesi 7.Toplantısından 2-3 ay sonra yapılan Merkez Komitesi 8.Toplantısında alınan ve Merkez Komitesi 7.Toplantısının kararları ile kökten çelişen kararlar; parti içindeki görüş ayrılıklarının artık çizgi ayrılığı noktasına geldiğini belgeliyordu.

Bu durumda, parti içindeki Marksist-Leninist kanat; ilkelere ilişkin görüş ayrılıklarının gelişen aşamada mutlaka kitlelere açılması talebini getirdi. Marksist-Leninist kanat, ayrılığın artık iki çizgi ayrılığı noktasına geldiğini; bunun muhtemel bir ayrılığı mümkün kıldığını; böyle bir durumda önlenebilecek ayrılıkları önlemenin; önlenemez ayrılıkları en az zararla kapamanın tek yolunun geniş kamuoyuna görüş ayrılıklarının açılması olduğu görüşünü savundu.

Merkez Komitesi çoğunluğu bu görüşü reddetti. Her ne kadar ilke olarak bu görüş doğru i

se de, içinde bulunulan anda bunun uygulanmasının eylem birliğini engelleyeceği için yanlış olduğu görüşünü savundu.

Marksist-Leninist kanat, parti içinde halâ Marksist-Leninist görüşleri yaymanın ve doğru görüşleri hakim kılmanın mümkün olduğundan yola çıkarak; görüş ayrılıklarının kitleye açılmaması kararını yanlış bulduğu halde ayrılığı gündeme getirmedi. Disipline uydu.

İki çizgi mücadelesi en uç noktasına Partinin 2.Konferansında vardı. 1981 başlarında yapılan Parti 2.Konferansında iki çizgi cepheden çatıştılar. Gerek örgütsel, gerekse siyasi hazırlığı yetersiz olan 2.Konferansta yanlış çizgi çoğunluğu ele geçirdi. Ve bir dizi yanlış;anti Marksist-Leninist kararlar aldı. Bu arada ilkesel konulardaki görüş ayrılıklarının kitlelere duyurulması önerisi de daha önceki gerekçelerle 2.Konferans çoğunluğu tarafından reddedildi. Marksist-Leninist kanat buna rağmen, parti içinde kendi görüşlerinin henüz yayılmadığı gerçeğinden ve parti içinde demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin işletilerek görüşlerin yayılması ve hakim kılınması imkanının varlığı düşüncesinden yola çıkarak ayrılığı yine gündeme getirmedi; demokratik merkeziyetçilik ilkeleri doğru işletildiği sürece disipline uyacağını; alınan kararları yanlış da bulsa uygulayacağını açıkladı.

Konferansın hemen ertesinde, Marksist-Leninist kanadın en güçlü olduğu bölgede; Bölge Komitesinin disiplinini red ederek ayrı örgütlenen hizipçi bir faaliyet ortaya çıktı.Bölge Komitesi(BK), bölgedeki en yüksek meşru parti kademesinin disiplinini tanımayan bu faaliyetin hizipçi faaliyet olarak mahkum edilmesini 2.Konferansın seçtiği Merkez Komitesinden talep etti.

Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu; bu talebe verdiği cevapta; hizipçi faaliyeti mahkum edecek yerde, onu destekler bir tavır içine girdi. Ve Marksist-Leninist muhalefetin en güçlü olduğu bölgedeki teşkilatlanmayı dağıttığını ilan etti. Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu'nun bu açık tasfiyeci girişimi, parti içindeki iki çizginin mücadelesinin artık Merkez Komitesi-Siyasi Bürosunun disiplinini tanıyarak yürüyemeyeceğini belgeledi. Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu'nun disiplininin tanınmasına devam edilmesi:

- Marksist-Leninist kanadın örgütsel alanda tasfiyesine göz yummak;
- Marksist-Leninist kanadın görüşleri kitleye çarpıtılarak Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu ve taraftarları tarafından anlatılırken, Marksist-Leninist kanadın kendi görüşlerinin ne olduğunu açıklayamaması;
- Partinin çizgisinde hata, sapma ve eksikliklerin giderek sistemleştirilmesi ve partinin yozlaştırılmasına göz yummak anlamına gelecekti.

İşte Merkez Komitesinin bu tavrı üzerine, Parti içinde Marksist-Leninist kanadın en güçlü olduğu bölgede, parti üye ve aday üyeleri yan yana gelerek; parti Merkez Komitesinin disiplininin reddedilmesi; görüş ayrılıklarının kitleye belgeler temelinde açıklanması; tasfiyeci Merkez Komitesinin tasfiyesi için cepheden mücadeleye girişilmesi; partinin çizgisindeki hata, sapma ve eksikliklerin aşılması için çaba sarfedilmesi kararlarını aldı.

Partimizin içindeki Marksist-Leninist muhalefetin bir araya gelen kesiminin oluşturduğu bu konferansın tasfiyeci Merkez Komitesine karşı aldığı cepheden mücadele kararı partimiz açısından hayati öneme sahip bir karardır.

Artık, parti disiplini maskesi ardına gizlenerek, görüş ayrılıklarının kitlelerden gizlenmesine izin verilmeyecektir.

Artık Marksist-Leninist muhalefetin bir dizi burjuva oyunu ile örgütsel planda tasfiyesine izin verilmeyecektir.

Artık mücadele "dedikodu", "kişisel karalama" temelinde değil; siyasi görüşler üzerine ve belgelere dayanılarak yürütülecektir.

Artık partimizin çizgisinde gördüğümüz hata ve sapmalar ve eksiklikler üzerine açık konuşulacak; ve bunlar mücadele ile düzeltilecektir.

Partinin bugünkü yapısı; ne ideolojik ve siyasi planda; ne de örgütsel planda bolşevik bir yapı değildir.

İdeolojik ve siyasi planda bolşevizmin ruhu ile çelişen "milli burjuvazinin bir kesimi ile sosyalizmin inşası" vb. görüşler bugün partinin önemli bir bölümü tarafından "Marksizm Leninizm'e katkı" olarak savunulmaktadır. İlkesel görüş ayrılıkları ısrarla kitlelerden gizlenmektedir.

Örgütsel planda, tam bir amatörlük ve geniş ölçüde legalizm vardır. Hakim sınıfların taktik olarak küçümsenmesi ve alınan tedbirlerin yetersizliği sonucu ağır kayıplar verilmiştir.

İşte Marksist-Leninistler bu yapının düzeltilmesini ; partinin hatalarının, sapmalarının eksikliklerinin aşılmasını, partinin sağlam bir örgütsel yapıya ve işlerliğe kavuşturulmasını kendilerine hedef olarak seçmişlerdir.

Marksist-Leninistlerin hedefi TKP/ML i BOLŞEVİKLEŞTİRMEKTİR ! İşte bu yüzden Marksist - Leninistler kendilerine, varmak istedikleri hedefi göstermek; ve kendilerini bugünkü tasfiyeci Merkez Komitesi hizibinden ayırmak için "BOLŞEVİK" ler olarak adlandırma kararı almışlardır.

Bugün partimiz bölünmüştur. Bir yanda tasfiyeci Merkez Komitesi kanadı, ve onun disiplini tanıyanlar vardır ; diğer yanda ise tasfiyeci Merkez Komitesinin disiplinini reddeden Bolşevikler vardır. Bolşevikler için geçerli olan disiplin kendi disiplinleridir. 1.Bolşevik Konferansı, Merkez Komitesi-Siyasi Bürosunun disiplinini reddettikten sonra, parti içindeki Marksist-Leninist muhalefeti toparlama görevini verdiği bir de merkez oluşturmuş - tur. Şimdi artık parti içinde iki ayrı çizgi, iki ayrı merkez vardır.

Bolşevikler, partinin bugüne kadarki yayın organlarını çıkarmaya devam edecekler; ancak bu organların isminin önüne "BOLŞEVİK" ekini ekleyeceklerdir. İşte bu yüzden elinizdeki İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞU, ilk BOLŞEVİK İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞU'dur.

Bolşevikler, ellerindeki tüm imkan ve araçları kullanarak, parti içindeki iki çizginin geçmiş ve bugünkü mücadelesinin belgelerini devrimci kitleye sunacaklardır.

BOLŞEVİK İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞU' nun bu ilk sayısında; ayrılık nedenlerinin daha iyi kavranabilmesi için Merkez Komitesi'nin bazı belgelerini eleştirimizle birlikte yayınlıyoruz.

Tüm Komünistleri ve devrimcileri, belgeleri incelemeye, belgeler üzerine tartışmaya ;dedikoduya fırsat vermemeye çağırıyoruz.

YAŞASIN 1. BOLŞEVİK KONFERANSI !
TKP/ML i BOLŞEVİKLEŞTİRME YOLUNDA İLERİ !

TKP/ML İKİNCİ KONFERANSININ ÇİZGİSİ MARKSİST-LENİNİST BİR ÇİZGİ DEĞİLDİR!

MARKSİZM-LENİNİZM BİLİMİNE SARILALIM !
HER TÜRLÜ SAPMAYI MAHKUM EDELİM !

Yoldaşlar, tüm devrimciler ...

TKP/ML 2.Konferansı 1981 yılının Ocak ayı içinde gerçekleştirildi. Azgın faşizm şartları altında yapılan bu Konferansın önemli bir kayıp vermeden gerçekleştirilmesi; hakim sınıfların tüm devrimci teşkilatlara karşı yürüttükleri "çökerttik", "yok ettik" kampanyası ortamında önemli bir başarı idi.

Komünistler ve devrimciler açısından esas önemli olan, konferansın yapılmış olmasından çok; bu konferansın hangi kararları aldığı; bu kararların ileri bir adımı oluşturup oluş - turmadığı sorunudur. Biz şimdi belgelere dayanarak bu soruya cevap arayacağız :

Konferansın yapıldığı ve hangi kararları aldığı şimdiye kadar Merkez Komitesi tarafın - dan kamuoyuna "Halkımıza Duyuru" ve "Uluslararası İşçi Sınıfı ve Marksist-Leninistlerine Mesaj" adlı iki bildiri ile açıklandı. Bu bildirileri aşağıda aynen yayınlıyoruz :

Bildiriler için Bak: sayfa 48-5o

Biz Bolşevikler, bu bildirilerde ortaya konan Parti 2.Konferansının çizgisinin Marksist Leninist olmadığı görüşündeyiz. Aşağıda bu bildirilerin eleştirisini yaparak, bu görüşümüzü ispatlamaya çalışacağız :

Kamuoyuna yapılan bildirileri iki kısıma ayırmak mümkündür.

a) Ajitasyon bölümü b) Alınan kararların açıklandığı ve gerekçelendirilmeye çalışıldığı bolum.

Ajitasyon bölümünde, Konferansın ne kadar büyük bir başarı olduğu, vb. anlatılmaktadır. Gerçekten de konferansın, bugünkü Türkiye şartlarında gerçekleştirilmiş olması bile, sadece bu bile önemli bir başarıdır. Ve bunun propagandası yapılmalıdır. Hakim sınıflara "çökerttik",vb. palavraları geri çevrilmeli; Konferans propagandası bunun için kullanılmalı - dır.

Ancak bu yapılırken, kitlelere gerçek durum üzerine bilgi vermek de gereklidir. Kitlelerde yanlış beklentiler uyandırmamak gereklidir. Merkez Komitesi, Konferansın örgütsel hazırlığının da, siyasi hazırlığının da yetersiz olduğunu bilmektedir. Kayıp verilmemesinde önemli ölçüde "tesadüfler"in rol oynadığını bilmektedir. Diğer yandan bütün devrimci teşki

latların olduğu gibi, bizim partimizin de çökertilmemesine rağmen önemli kayıplar verdiği ni bilmektedir. Ama bütün bu konularda Merkez Komitesi bildirisi kitleye bilgi vermemekte kitleyi yanlış bir temelde eğitmektedir. Kitleye verilen mesaj "dimdik ayaktayız","önemli bir kayıbımız ve sorunumuz yoktur " şeklinde, gerçek durumu yansıtmayan bir mesajdır.

Partinin durumunu biraz yakından bilen yoldaşlar, bu şekilde bir ajitasyonun ki boş v gerçek durumu yansıtmayan bir ajitasyon olduğunu iyi bilmektedirler. Merkez Komitesi bunu çok iyi bilmektedir. Bile bile bu şekilde bir ajitasyon, kısa süre için yarar getirse bil uzun süreçte zararlıdır. Gerçek durumu ortaya koymak, gücümüzü olduğu gibi, zaaf ve eksik liklerimizi de kitleye açıklamak tek doğru Marksist-Leninist tavırdır. Merkez Komitesinin tavrı Marksist-Leninist bir tavır değildir.

Merkez Komitesi bildirilerde ajitasyon bölümünde çokça "2.Konferansta Marksizm-Leniniz in zafer kazandığından ","parti içindeki revizyonist-troçkist kırması çizgiye karşı zafer kazanıldığından" vs. söz etmektedir.

Bu "zafer"in <u>nasıl</u> kazanıldığı konusunda ise bilgi yoktur. Onu biz söyleyelim :Konfe - rans delegelerinin <u>büyük çoğunluğu mahkum ettikleri</u> ! revizyonist-troçkist kırması çizgi nin tezlerinin yer aldığı belgelerden "1957-1960 dekleresyonlarının değerlendirilmesi" ; "..BK(bir Bölge Komitesi) nin Raporu"; "İ'nin FÜ'lerin mektuplarına cevapları"; "İçinde bu - lunduğumuz durum ve görevlerimiz" ; "..BK'nin Kararları" başlıklı belgeleri incelemek bir yana <u>okumamışlardı</u> bile ! İncelemeyi bırak, okumadığın bir şeyi "mahkum edeceksin" sonra da buna Marksizm-Leninizm zafer kazandı diyeceksin ! Bu Marksizm-Leninizm'e önemli bir saldırı ve hakarettir. Ve 2.Konferansta seçilen Merkez Komitesinin;hiç de hataları tespit edip açmaya niyetli olmadığını; ciddi olmadığını; Marksist-Leninistlere özgü bilimsel al - çakgönüllülükten biraz olsun nasibini almadığını belgelemektedir.

Mao Zedung " ARAŞTIRMA YAPMAYANIN SÖZ HAKKI YOKTUR " der. Mao Zedung savunucusu olduğu nu iddia eden bugünkü Merkez Komitesi için bu söz herhalde geçerli değildir. Çünkü Merkez Komitesi susması gereken yerde yüksek perdeden konuşmaktadır.

Konferansın aldığı siyasi kararlar bölümüne gelince; alınan kararları konulara ayırarak tek tek inceleyelim :

<u>AEP konusunda alınan karar</u>

Bu konuda konferansın aldığı <u>karar</u> bildirilerde kamu oyuna tam olarak yansıtılmamakta - dır. Konferans, aldığı kararla 1.Merkez Komitesinin 8.Toplantısında aldığı ve kamu oyuna a çıkladığı, <u>AEP'nin revizyonist bir parti olduğu</u> şeklindeki tespitini; Merkez Komitesi 9. Toplantısının aldığı, <u>AEP'nin karşı devrimin saflarında olduğu</u> şeklindeki tespiti kaldır- mıştır. 2.Konferans çoğunlukla; AEP'nin çizgisinin revizyonist-troçkist olduğu; yozlaşma tehlikesinin buyük olduğunu tespit etmiştir. <u>AEP ye ne revizyonist-ne de Marksist-Leninist dememe</u>; <u>Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne ne sosyalist-ne de kapitalist dememe</u>; bu konuda araştırma yaptığının açıklanması <u>kararı</u> almıştır. Bu karar daha önce 1.Merkez Komi- tesi tarafından alınan ve kamuya açıklanan kararın kaldırılmasından başka bir anlama gel - mez.

Şimdi Merkez Komitesi, Konferans kararlarını açıkladığı ilk bildirilerde konuyla ilgili olarak, yalnızca AEP'nin <u>revizyonist-troçkist kırması çizgisinden</u> söz etmekte ; AEP ve Ar- navutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin <u>niteliği</u> konusunda ise susmaktadır. Merkez Komite- sinin bu tavrı oportunist bir tavırdır. Merkez Komitesi, daha önce yapılan bir hatanın öze leştirisini yapması gereken yerde susmaktadır. Susmanın ötesinde "Konferansımız (...) Mer- kez Komitesinin 1979 Aralığında dünya işçi sınıfına yaptığı duyuruyu ("Yeni Bir İdeolojik Saflaşmanın Temelini Oluşturan AEP") ana hattıyla onayladı." diyerek Konferans kararlarını da kitleye yanlış aktarmaktadır. 1.Merkez Komitesinin 1979 da yaptığı açıklamadaki anlayış bu açıklamanın ana hattı, AEP'nin revizyonist olduğu tespitidir. Bu o kadar açıktır ki; 1. Merkez Komitesi 9.toplantısında çoğunlukla AEP'nin karşı devrimci saflarda olduğu kararını almıştır. Yeni Merkez Komitesinin bildirilerde takındığı AEP konusundaki tavır, Marksist - Leninist bir tavır değildir.

Bolşevikler, 2.Konferansta, AEP'nin niteliği ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti' nin niteliği konusunda şu görüşleri savunmuşlardır : AEP 'nin çizgisi modern revizyonist bir çizgidir. Bu çizgiye revizyonist-troçkist demek; bugün AEP'nin çizgisinde var olan sistemli sapmaların gerçek kökeninin Kruşçef tipi revizyonizm olduğunu gözlerden gizlemek ten başka bir işe yaramaz. Bu çizgi eğer değiştirilmezse AEP'nin ve ona bağlı olarak Arna- vutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin süreç içinde yozlaşması kaçınılmazdır. Marksist-Leni nistlerin görevi bunu engellemek için mücadele etmektir. Bunun için AEP'nin bugünkü çizgi- si AEP belgelerine dayanarak kamu oyu önünde teşhir edilmelidir. AEP'nin niteliği konusun da, AEP'nin yozlaştığı tarafımızdan (veya herhangi bir Marksist-Leninist parti tarafından)

belgelere dayanılarak ispatlanmadığı sürece, onun Marksist-Leninist olduğu savunulmalıdır. Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti konusunda da durum aynıdır. Tersi tarafımızdan (ya da başka bir Marksist-Leninist parti tarafından) ispatlanmadıkça Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti sosyalist bir devlet olarak savunulmak zorundadır. İspatlanmayan iddialar Marksist-Leninistler tarafından kategorik olarak reddedilmek zorundadır. AEP değerlendirmesi konusunda konferans kararı görüşlerimize yakın görünmesine rağmen, hem konferans kararı ve hem de Merkez Komitesi ile aramızdaki bu konudaki ayrılık gerçekte derindir ve soruna yaklaşımdaki ayrılıktır.

Mao Zedung'un yeniden değerlendirilmesi sorunu

Mao Zedung konusunda konferansın aldığı kararlar Türkiye halkına ve dünya Marksist-Leninistlerine Merkez Komitesi tarafından şöyle açıklanıyor :

"Konferansımız, AEP'nın Mao Zedung'a yönelttiği "eleştirilerden" Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı ile ilgili olanlarını inceledi. Bu konuda gerek Çin'e özgü gerekse genel olarak ortaya konan tezlerin tamamı ile Marksist-Leninist olduğunu bir kez daha kabul etti."

"Mao Zedung yoldaş, Marksizm-Leninizm'in beş büyük öğretmeninden biridir. Onun yeri Marks, Engels, Lenin, Stalin yoldaşların yanıdır. Bu konuda gerek uluslararası planda, gerekse partimiz içinde gelişen, Mao Zedung'un ilke hataları yaptığı iddiası ile Marksist-Leninist klasiklerin arasından çıkartmaya kalkışan değerlendirme revizyonist-troçkist bir sapmadır ve AEP'nin oportunist saldırısının önemli ölçüde etkisi altındadır."

Konferansın Mao Zedung konusunda aldığı kararlar Marksist-Leninist olmayan, Mao Zedung-taki sorunların derinliğini görüp kavramayan kararlardır.

Konferansın kararları aslında Mao Zedung'a yaklaşımın nasıl bir anti Marksist-Leninist yaklaşım olduğunun açık belgesidir. Şöyle ki; Konferans şimdiye kadar Mao Zedung'a getirilen eleştirilerden yalnızca Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı'na ilişkin olanları incelemiştir. Ama Mao Zedung'a gelen eleştirilerin yoğunlaştığı esas nokta sosyalizmin inşası sorunları ile ilgilidir. Konferans bu sorunları tartışmamış,sonuca bağlamamıştır. Konferans bu sorunların araştırma ve tartışılmasını partinin önüne görev olarak koymuştur. Ama buna rağmen, Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'in bir klasiği olduğu kararını almıştır. Yani sonuç daha araştırma ve tartışma bitmeden bellidir. Bu yaklaşım anti Marksist-Leninist bir yaklaşımdır ve daha araştıracağız şeklindeki tespitleri birer palavra derekesine düşürmektedir. Ya henüz araştırmaya ihtiyaç vardır. O zaman Mao Zedung'un klasik olup olmadığı konusunda bir şey söylemek için araştırma sonucunu beklemek gerekir. Ya da eğer Mao Zedung klasik ise, yeri Marks,Engels,Lenin,Stalin'in yanı ise, Mao Zedung'un nesi araştırılacaktır ? Görev bugün klasikleri araştırmaktan çok onları kavramak ve uygulamaktır, onlara dayanarak diğer Marksist-Leninistleri değerlendirmektir.

Biz Bolşevikler, Mao Zedung'un klasikliği sorununun tartışması surecinde Marksist-Leninist klasiklerden ne anladığımızı açık bir biçimde ortaya koyduk. Bu konuda ..(bir bölge) Konferansında alınan kararda şöyle deniyordu :

" 25 No'lu Karar : Markizm-Leninizm'in klasikleri:
-Marksizm-Leninizm'e önemli katkılarda bulunan
-Marksizm-Leninizm'den sapma teşkil eden ilkesel hatalar yapmayan ve yaptıkları hataları özeleştiri ile aşan
-Dunya Marksist-Leninist Hareketine önderlik eden Komunist önderlerdir.
Marks/Engels/Lenin/Stalin Marksizm-Leninizm'in Klasikleridir.

Konferansta, Mao Zedung'u ille de klasik olarak savunmayı "parti çizgisine inanç"ın gereği olarak kavrayan yoldaşlar; Mao Zedung'un ilkesel hatalar yaptığı ve bunun özeleştirisini yapmadığının belgelerle ispatlanabilir olduğunu bildiklerinden,"Marksizm-Leninizm'in klasiği nedir" sorusunu "Marksizm-Leninizm'in klasikleri, Marksizm-Leninizm'e, Marksizm - Leninizm'in uç bileşeni konusunda önemli katkılarda bulunan Marksist-Leninist önderlerdir" şeklinde cevaplandırdılar. Bizce en önemli kıstaslardan biri olan ilkesel hata yapmamış olmağı, Marksist-Leninist klasik olmanın kıstasları arasından çıkardılar. Biz Mao Zedung'u şöyle değerlendiriyoruz :

" 25 No'lu Karar(devam) (bir bölge Konferansı Kararlarından)
" Mao Zedung, Çin'de Demokratik Halk Devrimine önderlik eden, bu devrim içinde Halk Savaşı teorisini geliştiren, sömürge ve yarı-sömürge ülkeler için Lenin ve Stalin'in tezlerini Çin somutunda uygulayan ve geliştiren bu anlamda Marksizm-Leninizm'e katkıları olan büyük bir Marksist-Leninist'dir.

Ancak, Mao Zedung, Marks/Engels/Lenin/Stalin'in tersine özellikle sosyalizme geçiş döneminde ilkesel hatalar da yapmış, bunların özeleştirisini yapmamıştır. Ayrıca O Dünya Marksist-Leninist Hareketine de yeterli bir önderlik yapmamıştır. Mao Zedung, Marks/ Engels Lenin/Stalin ile aynı düzeyde ele alınmamalıdır. Mao Zedung Marksizm Leninizm'in bir klasiği değildir.

Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'in klasikleri içinde ele alınması, Dünya Komünist Hareketine zarar vermiştir ve vermektedir. Şöyle ki; Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'in klasikleri içinde ele alınması önce Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'den sapma teşkil eden görüşlerinin olmadığı şeklinde bir anlayışa ve hatta bu yanlışların giderek "Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'e katkısı"olarak savunulmasına yol açabilmektedir. Bunun dışında onun Marksist-Leninist klasik olarak ele alınması, Kruşçef modern revizyonizmine karşı mücadelenin sorunlarının "Büyük Polemik" içinde çözülmüş olduğu düşüncesini de yayabilmektedir.

Marksizm-Leninizm'in klasikleri ile ilgili bir başka sorun, Marksizm-Leninizm'in klasik eserleridir. Bunlar yalnızca Marksizm- Leninizm'in klasiklerinin (Marks/Engels/Lenin/Stalin) eserleri değil; diğer Marksist-Leninistlerin de Dünya Komünist Hareketinin dayanabileceği, içinde ilkesel hatalar olmayan eserlerdir. Mesela Komintern'in bir dizi temel belgesi, Marksizm-Leninizm'in eserleri arasında sayılabilir. "

Demokratik Halk Devrimi, Demokratik Halk İktidarı döneminde Mao Zedung'un değerlendirilmesine gelince; bu dönemde Mao Zedung'un tezlerinin tamamının değil ama esasının Marksist-Leninist olduğunu düşünüyoruz. Bu tezlerin tamamının doğru olduğunu iddia edenlerin, mesela Demokratik Halk İktidarı döneminde proletarya ile burjuvazinin çıkarları arasında uyum sağlanacağı, çelişmelerin sertleşmeyeceği şeklinde tezleri; bu anti Marksist - Leninist tezleri savunmak zorunda olduklarını ve zaten savunduklarını; açıkça Marksizm - Leninizm'den uzaklaştıklarını söylüyoruz.

Merkez Komitesi, bildiride bu konudaki tartışmayı ve görüşlerin içeriğini de kitleye duyurmaktan kaçınmıştır. Aynı şekilde Konferansta klasik kavramının içeriğinin nasıl doldurulduğu konusunda da bilgi vermekten Merkez Komitesi kaçınmıştır. Bütün bunlar Merkez Komitesinin konferansta hakim kılınan çizgiyi dışa karşı tümüyle savunacak cesarette olmadığını göstermektedir.

57/60 ortak açıklamalarının değerlendirilmesi sorunu

Bu konuda Merkez Komitesi bildirisinde Konferansın aldığı karar şu şekilde aktarılmaktadır:

-Bu ortak açıklamalar özü itibarı ile Marksist-Leninist belgelerdir.

-Bu belgelerde modern revizyonizme verilen tavizler de vardır. Ama belgelere niteliğini veren bu değildir.

-Bu belgeler Marksist-Leninistlerin Kruşçef revizyonizmine k[illegible] uyanıklığını arttırdı ve onları mücadeleye seferber etti.

-Bu belgeler özü itibarı ile Marksist-Leninist belgeler olmasına rağmen Dünya Marksist-Leninist Hareketinin ortak çizgisi olarak alınamaz.

Bu kararlar, Marksizm-Leninizm'den sapan; tarihi gerçekler. utanmasca çarpıtan kararlardır. Ve bu kararlar, konferans delegelerinin büyük çoğunluğu tarafından Marksist-Leninistlerin hazırladığı parti içi tartışma yazısı okunmadan alınmıştır. Bu konferansın çoğunluğunun gayrı ciddi tavrının açık ifadesidir.

Özü Marksist-Leninist denen 1957/1960 ortak açıklamalarında, Kruşçef revizyonistlerinin Sovyetler Birliği Komünist Partisi 20.Kongresinde getirdiği rev[illegible]vonist tezlerin hiç biri tam anlamı ile, Marksist-Leninist temelde geri çevrilmemiştir. Ta[illegible] ersine, tüm temel konularda hakim olan ve onaylanan görüşler 20.Parti Kongresinin görüşleridir. Bu onaylama bizzat bu belgelerde Sovyetler Birliği Komünist Partisi 20. Parti Kongresi, Marksizm-Leninizme katkı olarak değerlendirilerek de açıkça yapılmaktadır. Yer yer bu belgeler içinde yer alan Marksist-Leninist görüşler, Kruşçef revizyonizminin çok kaba revizyonizminin üzerini örtme ve Marksist-Leninistler için kabul edilebilir hale getirme işlevini görmüştür.

Bu belgelerin Marksist-Leninistlerin uyanıklığını arttırdığı iddiası, tarihi gerçekle - rin çarpıtılmasıdır. Bizzat Kruşçef revizyonistleri, bu belgelerin Çin Komunist Partisi ve Arnavutluk Emek Partisi tarafından imzalanmasının kendileri için hayati önemde olduğunu ; başlangıçta zayıf olduklarını; bu şekilde zaman kazandıklarını açıklamıştır.

Diğer yandan eğer bu belgeler özü itibarı ile Marksist-Leninist belgeler ise, neden bunlar dünya Marksist-Leninist Hareketinin ortak çizgisi, en azından bu çizginin temeli ola - rak alınamaz ? Bu tez de diğer tezlerle çelişen bir tezdir.

Dünya Marksist-Leninist Hareketi hangi temelde birleşmeli?

Bu konuda konferansın verdiği cevap şudur :

—"1963 Polemikleri adı verilen, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin Sovyetler Birliği Komunist Partisi(B) !! Merkez Komitesine yazdığı 9 mektup ve yorumda !! 1957-1960 deklarasyonlarında Kruşçef revizyonizmine verilen tavizlerin ve muğlaklıkların temizlenmesi görevi esas olarak gerçekleştirilmiştir. Bu yüzden Dünya Marksist-Leninist Hareketi ortak bir çizgide birleşebilmek için kendine 63 Polemiklerini temel almalıdır."

Merkez Komitesinin bu açıklaması kör cahilliğini bütün dünyaya ilan etmesidir. Konfe - ransta bu sorun tartışılırken, Bolşevikler, kaç konferans delegesinin bu polemiğin tümun - den haberdar olduğunu sormuş; bu soru üzerine delegelerin çok büyük bir çoğunluğunun bu polemikten yalnızca "Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi Üzerine Öneri" ve bir kaç yorumdan haberdar olduğu; çok az bir kesiminin tümünden haberdar olduğu ortaya çıkmıştır. Bolşevikler tamamı tanınmayan belgeler temelinde bir enternasyonal birlik çağrısı yapmanın anti Marksist-Leninist bir tavır olduğunu ortaya koymuşlar; bu konuda araştırma ya - pılmasını, dışa karşı da araştırma yapıldığının söylenmesini talep etmişlerdir. Konferan - sın çoğunluğu bu görüşleri reddetmiş ve yukardaki Merkez Komitesinin açıkladığı kararı almıştır.

Bu açıklamayı yapan Merkez Komitesi bir yandan Polemik temelinde birlik çağrısı yapmakta, ama temel alınması istediği belgelerin ne olduğunu bile bilmemektedir. Merkez Komitesinin butun Dunya Komunist Hareketine açıkladığına göre "1963 Polemikleri" diye adlandırılan bu belgeler "Çin Komunist Partisi Merkez Komitesinin, Sovyetler Birligi Komunist Partisi (B) Merkez Komitesine yazdığı 9 mektup ve yorumdan"oluşmaktadır.

Önce "Büyük Polemik","Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi Üzerine Polemik"vb. adlarla anılan yazılar "9 mektup ve yorumdan" oluşmamaktadır.Polemik yazıları, Çin Komu - nist Partisi Merkez Komitesinin, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesinin 30 Mart 1963 tarihli mektubuna 14 Haziran 1963 tarihinde verdiği ve "Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi Üzerine Bir Öneri" başlığını taşıyan cevabi bir mektuptan; ve ilki 6 Eylul 1963 de, en sonuncusu 14 Temmuz 1964 de yayınlanan dokuz yorumdan oluşmaktadır. Yorumlar Sovyetler Birliği Komunist Partisi Merkez Komitesinin 14 Temmuz 1963 de "Sovyetler Birliği'ndeki butun parti orgutlerine ve butün komünistlere" yazdığı "açık mektup" üzerine Renmin Ribao(Halkın Gazetesi) ve Hungçi(Kızıl Bayrak) Yazı Kurullarının ortaklaşa yaptıkları yorumlardır.

Yani Merkez Komitesi daha temelinde tum Marksist-Leninstleri birleşmeye çağırdığı "Polemik"in ne olduğunu bile tam olarak bilmemektedir.

Merkez Komitesi "9 mektup ve yorum"un! Çin Komunist Partisi Merkez Komitesi tarafından Sovyetler Birliği Komunist Partisi (B) ! Merkez Komitesine yazıldığını iddia ederek; bilgisizliğini bir kez daha ortaya koymaktadır. Polemik yazılarının ortaya çıktığı 1963-1964 yıllarında artık Sovyetler Birliği Komunist Partisi(B) diye parti yoktur. Sovyetler Birliği Komunist Partisi(B) 1952 yılında yaptığı 19.Parti Kongresinde aldığı bir kararla (B) e-kini kaldırmıştır.19.Parti Kongresinden bu yana sozu geçen partinin adı Sovyetler Birliği Komünist Partisidir !

Bilgisi olmadığı konuda ahkam kesmek Marksist-Leninist bir tavır değildir. Türkiye proletaryasının öncü orgutu adına konuştuğunu iddia edenlerin kamu oyuna yaptıkları bir açıklamada bunca ağır bilgisizlik hataları yapmaları bunların ciddiyetinin ! bir olçutüdur.

Merkez Komitesi, 1957-1960 deklarasyonları için "özü itibarı ile Marksist-Leninist" değerlendirmesi yapmakta, ama bu belgelerin Dünya Marksist-Leninist Hareketinin "ortak çizgisi" olmadığını; ortak çizginin "1963 Polemikleri" olması gerektiğini açıklamaktadır. Mer - kez Komitesinin "ortak çizgi" olduğunu iddia ettiği "1963 Polemikleri"nin temel belgesi o-lan "Uluslararası Komunist Hareketin Genel Çizgisi Üzerine Bir Öneri" de 1957-1960 dekla - rasyonları için şu söylenmektedir :

" 1957 ve 1960 Moskova Toplantılarında, 1957 ve 1960 bildirileri, tam bir goruş a - lışverişi sonucunda ve karşılıklı danışma yoluyla görüş birliğine varma ilkesine uy

gun olarak kabul edilmiştir. Bu İKİ BELGE, çağımızın özelliklerini, sosyalist devrimin ve sosyalist inşanın ortak yasalarını belirtmekte ve bütun komunist ve işçi partilerinin ORTAK ÇİZGİSİ'ni ortaya koymaktadır. BU İKİ BİLDİRİ ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKETİN ORTAK PROGRAMIDIR." (3)

Uluslararası Komunist Hareketin ortak çizgisi, Merkez Komitesine göre, 1963 Polemikleridir. 1963 Polemiklerine göre ise 1957-1960 deklarasyonlarıdır. İşte bilgisizlik, bilgisizliğe rağmen ahkam kesme, insanı böyle zor durumlara düşürür !

2. Konferansa Bolşevikler Polemikler konusunda şu karar tasarısını sundular :

> " 1963 Polemikleri Dünya Marksist-Leninist Hareketinin uzerinde birleşebileceği platform olarak kabul edilmemelidir. Bugün bu temelde bir birlik çağrısı yapılmamalıdır.
>
> Bu belgeler modern revizyonizme karşı mücadelede önemli bir rol oynayan belgelerdir. Ancak bu belgeler içinde çok önemli hataları barındırmaktadır. Bugunün ihtiyaçlarına ise kesinlikle cevap vermemektedir.
>
> Bu belgeler hakkında "Marksist-Leninist mi-değil mi " şeklinde bir genel değerlendirme şimdiden yapılmamalıdır. Bu belgelerin Marksist-Leninist belgeler olarak savunulması askıya alınmalıdır.
>
> Dışa karşı bu belgelerin genel değerlendirmesi hakkında tartışma surdurduğumuz açıklanmalıdır.
>
> Ayrıca 1963 Polemikleri açık olduğumuz her noktada açık ve kamuoyu onünde eleştirilmelidir. "

Konferans bu karar tasarısını çoğunlukla reddetti. Bugün Merkez Komitesinin yaptığı açıklama ile bir kez daha polemiklerin ne olduğu daha bilinmeden bunların savunulduğu belgelenmiştir. Konferansın bu konuda aldığı karar ve Merkez Komitesinin tavrı Marksist-Leninist değildir.

İlginç olan; 1957-1960 deklarasyonları'nın hem Kruşçef revizyonistleri, hem karşı devrimci Çin Komunist Partisi; hem de bugun revizyonist bir çizgi izleyen AEP ve ülkemizdeki uzantıları tarafından aynı bizim 2.Konferansımızın değerlendirdiği şekilde değerlendirilmesidir.

Lenin'in devrimci durum öğretisi ve 2.Konferans

Lenin devrimci durum konusunda şunları söyler :

> " Bir devrimci durum olmadan, devrimin mumkun olmayacağı, Marksistler için tartışma goturmez bir gerçektir. Ayrıca her devrimci durum da d[illegible]ime götürmez. Genel olarak bir devrimci durumun belirtileri nelerdir ? Şu üç önemli belirtiyi ileri surersek, her halde yanılmış olmayız.
>
> 1) Egemen sınıflar için değişikliğe gitmeden egemenliği surdurmek mümkün olmazsa, "ust sınıflar" arasında şu ya da bu biçimde bir buhran, egemen sınıfın politikasında, baskı altındaki sınıfların hoşnutsuzluğuna ve parlamasına sebep olacak bir çatlamaya goturen buhran ortaya çıkarsa. Bir devrimin olması için, genellikle "alt sınıfların eski biçimde yaşamak istememesi" yeterli değildir. "Üst sınıfların eski biçimde yaşayamayacak durumda oulunması da gereklidir.
>
> 2) Baskı altındaki sınıfların sıkıntısı ve ihtiyacı, n[illegible]'nın daha oteye kadar ilerlemişse.
>
> 3) Yukarıdaki nedenlerin bir sonucu olarak, "barış zamanında" kendilerinin soyulmasına hiç sesçıkarmadan razı olan, ama sıkıntılı zamanlarda hem buhranın her turlu şartları, hem de bizzat "ust sınıflar" tarafından bağımsız tarihi eyleme itilen yığınların eylemlerinde onemli bir artış varsa.
>
> " İradenin dışındaki...bu objektif değişikliklerin hepsine birden devrimci durum denir. Boyle bir durum 1905 de Rusya'da ve butun devrim donemlerinde Batı'da vardı." (4)

Görulduğu gibi Lenin sorunu gayet açık bir biçimde ortaya koymuştur. Devrimci durumun varlığının en belirgin işareti "yığınların bağımsız eylemindeki [illegible]i bir artış"dır. 12 Eylül oncesinde ülkemizde durum böyle idi. Yığınların bağımsız eyleminde önemli bir artış vardı. Hakim sınıfların devletinin bir çok kurumu ise hemen hemen işlemez halde idi. 12 Eylul oncesinde ulkemizde devrimci durum vardı. 12 Eylül sonrasında hakim sınıflar arttırdıkları, yoğunlaştırdıkları faşist saldırılarla kitlelerin bağımsız devrimci eylemlerini kontrol altına aldılar, bastırdılar. Hakim sınıflar kendi içlerindeki dalaşmaları da belli bir olçüde bastırdılar, geçici bir istikrar sağladılar. Bugün ülkemizde Lenin'in anladığı

biçimde devrimci durumun olmadığı çıplak gözle görülebilir bir gerçektir. Buna rağmen konferansın çoğunluğu, partide hala önemli ölçüde varlığını koruyan anti-Leninist Lin Biaocu "yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde devrimci durum süreklidir." anlayışına uygun olarak ; devrimci durumun var olmadığı tespitini yapmadı. Bunun yerine devrimci durumun var olduğu, ama şimdilik durakladığı tespitini yaptı. Merkez Komitesi bunu bildirisinde de bu şekilde açıklıyor. Sorunu bu şekilde ortaya koymak;gerçeklere gözlerini kapamak; gerçeği kendi yanlış teorimize uydurmaya çalışmaktır. Bu şekilde davranmak Marksist-Leninist bir tavır değildir.

Silahlı mücadelenin rolu üzerine

Merkez Komitesi kamu oyuna Konferansın kararlarını açıkladığı bildiride "bugünkü dönemde mücadelenin silahlı biçimlerinin ön planda olduğu "nu açıklıyor. Merkez Komitesinin bu günkü dönem diye adlandırdığı dönem, şu an içinde yaşadığımız dönemdir. Bu dönemin özelliği nedir ? Bu dönemin özelliği, 12 Eylül öncesinde hızla yükselen ve yer yer silahlı mücadele biçimlerine bürünen halkın kendiliğinden eyleminin hemen hemen bütünüyle durdurulmuş olmasıdır. 12 Eylül öncesine oranla devrimci örgütler de ağır darbeler yemişler; kitle bağları önemli ölçüde zayıflamıştır. 12 Eylül öncesinde iyice sarsılan hakim sınıfların devlet çarkı, içinde bulunduğumuz dönemde önemli ölçüde yeniden işlerlik kazanmıştır. Hakim sınıflar arasında geçici bir istikrar sağlanmıştır. Bütün bunlar süngü zoruyla, en yoğun faşist baskı ile olmuştur, ama gerçek durum budur ! Halkın kendiliğinden gelişen sınıf mücadelesinden bağımsız bir silahlı mücadelenin adı öncü savaşıdır ! Bugün halkın kendiliğinden gelişen mücadelesinin seviyesi mücadelenin silahlı biçimlerini ön plana çıkarmamaktadır. Bugün silahlı mücadele biçimlerinin ön planda olduğunu tespit etmek ve ona göre davranmak;halk yığınları adına öncü savaşı vermeye kalkmaktır. Bugün Türkiye'de devrimci durumun yokluğu; halkın kendiliğinden hareketinin bastırılmış olması; devrimci teşkilatların verdiği ağır kayıplar; geri çekilmeyi, yığınlar içinde sabırlı bir çalışma yürütmeyi; örgütlenmeyi silahlanmayı; devrimci durumun yeniden ortaya çıktığı dönem için hazırlanmayı gündeme getirmektedir.

Bugün hiç silahlı eylem yapılmayacak mıdır? Tabii ki yapılacaktır. Tabii ki devrimciler komünistler, hakim sınıfların saldırılarına karşı kendilerini silahla koruyacaklardır. Tabii ki devrimciler, komünistler halk içinde çalışmalarını engelleyen unsurları, polisleri, MİT ajanlarını, ihbarcıları, vb. cezalandıracaklardır. Ama bütün bunlar özünde kendini korumak için yapılan savunma eylemleridir. Bunlara "mücadelenin silahlı biçimleri ön plandadır" demek içi boş bir palavradan başka bir şey değildir. Yeni Merkez Komitesi ve 2.Konferans var olan durumu doğru bir şekilde tespit edip, ona göre taktikler koyacak yerde; bir kaç genel ajitasyonla partı kitlesini bir süre daha "istim üzerinde" tutmayı tercih etmiştir. Bu tavır da Marksist-Leninist bir tavır değildir.

1.Merkez Komitesinin değerlendirilmesi

1.Merkez Komitesi konusunda, Merkez Komitesi bildirisinde " 1.Merkez Komitesinin sağ oportunist bir çizgi sistemleştirdiğinin Konferans tarafından tespit edildiğini " açıklıyor Önce şunu tespit edelim ki; Konferans 1.Merkez Komitesinin çalışmalarını bu şekilde değerlendiren bir karar almamamıştır. Yani 2.Merkez Komitesi burda kendi görüş ve kararını Konferansın kararı imiş gibi açıklayarak komünistlere ve devrimcilere yanlış bilgi vermektedir.

İkinci olarak, Merkez Komitesi bildirisinde, 1.Merkez Komitesinin "pasif ve kitle kuyrukçusu olduğu", "Partının halkı silahlı mücadele içinde örgütleyip seferber etmesine engel" haline geldiğini, vb. açıklamaktadır. 1.Merkez Komitesi hakkındaki bu tespitler, Konferansta, Konferans kararı olarak yapılmamıştır ama bu tespitler yeni değildir. Bu tespitler 18 Mayıs 1980 de "iki ay içinde halk savaşı başlatmak"iddiası ile Merkez Komitesine baş kaldıran GKK hizibi(Kır Kaçkını Hizip) tarafından yapılan tespitlerdir. GKK hizibi halk savaşı başlatacağız ajitasyonu ile peşinden sürüklediği parti sempatizanlarını heder etmiş, önemli bir bölümünü hakim sınıflara teslim etmiştir. 2.Merkez Komitesi, halk savaşının başlamasının sebeblerini objektif durumda; Türkiye'nin durumunda arayacak yerde kolay yolu seçmekte; bundan önceki Merkez Komitesini her şeyin suçlusu olarak göstermektedir. Madem ki halk savaşının başlatılmasına engel olan önceki Merkez Komitesi idi; o zaman hodri meydan! Bu engel 2.Konferansta ortadan kalkmıştır ! Artık yeni Merkez Komitesinin anlayışına göre Halk Savaşını başlatmak mümkün olmalıdır. Ama hayır ! O, gerilla savaşına başlatmak için hazırlanmak gerektiğini söylüyor ! Peki şimdiki Merkez Komitesinin söylediği ile bundan önceki Merkez Komitesinin söylediği arasındaki fark ne ? Bundan önceki Merkez Komi-

tesi de "süreklılığı sağlanmış gerilla savaşını başlatmak için hazırlık şarttır " dememiş miydi? Buna uygun davranmaya çalışmamış mıydı? Onun "gerilla savaşına hazırlık dönemi "anlayışına mesela Kır Kaçkını Hizip "pasifizm", "İbrahim Kaypakkaya'ya ihanet"vb. ajitasyonlarla karşı çıkmamış mıydı?

Şimdiki Merkez Komitesi bir yandan, mesela Kır Kaçkını Hizıbin 1.Merkez Komitesi hakkındaki tüm değerlendirmelerini alıp savunuyor;diğer yandan da eski Merkez Komitesinin GKK hizibi tarafından "pasifizm" diye adlandırılan "gerilla savaşına hazırlık dönemi" anlayışını savunuyor.Bildiriler, GKK'nın değerlendirilmesi konusunda, bugünkü Merkez Komitesi içinde iki görüşün olduğunu; bugünkü Merkez Komitesinin bir bölümünün GKK'nın görüşlerini aynen savunduğunu da göstermektedir. Bu;süreç içinde bu Merkez Komitesinin Marksist-Leninistlere karşı oluşturulan suni birliğinin bozulacağının da işaretidir.

Bugünkü Merkez Komitesi lafta sol, özünde sağ bir çizginin geliştiricisi ve uygulayıcısı olma yönünde hareket etmektedir. Bugünkü Merkez Komitesi partinin çizgisinde var olan sapma ve hataları aşma yönünde değil, bunları sistemleştirme yönünde hareket etmektedir.

Parti içindeki iki çizgi mücadelesi 2.Konferansta partinin çizgisindeki hata ve sapmaları düzeltmek isteyen, bolşeviklerle; bu hata ve sapmaları bağnazca savunan diğer kanat arasındaki çatışmada Marksist-Leninist olmayan kanadın geçici zaferi ile sonuçlanmıştır. 2. Konferans Parti tarihimizde önemli bir geri adımı temsil etmektedir. Parti 2.Konferansında alınan kararların büyük çoğunluğu oportunist, revizyonist kararlardır. Bu kararların açıklandığı ilk belgeler olan iki bildirideki görüşler bunun belgesidir. Ama Konferansın tam bir değerlendirmesi için bu iki bildiri yeterli değildir. Konferans tutanakları, bugün hakim olan çizgiye karşı verilen mücadeleyi;"zafer" kazanan çizginin gerçek görüşlerini ortaya koyduğu için tayin edici önemde belgelerdir. Biz Bolşevikler,bugünkü Merkez Komitesini tutanakları tüm devrimci çevreye açmaya çağırıyoruz. Bütün devrimciler, komünistler ! 2. Konferans tutanaklarının yayınlanmasını talep edin !

Bolşevikler partının bugünkü Merkez Komitesi tarafından yozlaştırılmasına izin vermeyecektir !

BÜTÜN PARTILİ VE PARTI TARAFTARI YOLDAŞLAR !
PARTİ İÇİNDE İKİ ÇİZGİNIN MÜCADELESININ BELGELERİNİ TALEP EDİN !
İNCELEYİN !
PARTİYİ TASFİYECİ MERKEZ KOMİTESİNE TERKETMEYİN ! MERKEZİ BOMBALAYIN !

●●●●●●●●●●

<u>KAYNAKLAR</u> :

(1) "Lenin, Bütün Eserler",Alm. c.11, s.314/315 "Kadetleşen Sosyal Demokratlara karşı mücadele ve parti disiplini" 1906; V.I.Lenin "Örgütlenme,Aydınlık Yayınları, s.34
(2) "İbrahim Kaypakkaya" Seçme Yazılar, Ocak Yayınları, s.262
(3) "Uluslararası Komunist Hareketin Genel Çizgisi" Aydınlık Yayınları, s.12
(4) " Lenin'den aktaran İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar, s.347-348 "

HALKIMIZA DUYURU

TKP/ML 2. KONFERANSI YAPILDI

İşçiler, köylüler, gençler, tüm emekçiler...
Küçük esnaf sanatkarlar...
Bütün yurttaşlar...
İşsizliğin, pahalılığın, yoksulluğun yükünü sırtında taşıyanlar...
Faşist diktatörlük altında acı çekenler...
Emperyalizmin ve uşaklarının sömürü ve zulmüne baş kaldıranlar, savaşanlar...
Milli zulüm altında inleyen milliyetler...

Partimiz TKP/ML 2.Konferansını faşizmin azgın saldırıları altında, faşizmin her türlü baskı ve takibatına rağmen başarıyla sonuçlandırdı.

Partimiz kurulduğundan bu yana defalarca komprador burjuvazi ve toprak ağaları devletinin yoğun saldırılarına uğradı. Onlar, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkımızın kurtuluş umudunu yoketmek için akılalmaz bir kudurganlıkla partimize saldırdılar, partimizin bir çok yiğit militanı şehit düştü ve önderimiz İbrahim Kaypakkaya işkencehanelerde hunharca katledildi. Sayısız üye ve sempatizanımız vahşi işkencelerden sonra zindanlara dolduruldu. Bütün bunlara karşın emperyalist uşağı faşist türk hakim sınıfları, dünya işçi sınıfının bir parçası olan Türkiye işçi sınıfının öncü müfrezesi ve halkımızın kurtuluş feneri partimiz TKP/ML'i yokedemedi. Partimiz 1973 de doğrudan ağır bir darbe yemesine rağmen yoluna devam etti. Bu yenilgiden sonra yeniden toparlanarak 1978 Şubatında 1.Konferansını yaptı, böylece halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesine önderlik yapacak merkezi bir yapıya kavuştu.

Partimiz 1.Konferansından bu yana geçen üç yıl içinde de faşizmin alçakça yoketme saldırılarıyla karşılaştı. Fakat komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist düzeni saldırdıkça, emekçiler ve işçi sınıfı, partimize daha sıkı sarıldı ve onu güçlendirdi, çünkü faşizmin yoketmek istediği kendi öncü müfrezesi TKP/ML olduğunu anladı. Faşist generaller cuntasının radyo, televizyon, gazetelerinde partimizin "yokedildiğini", "çökertildiğini" "çok önemli darbeler indirildiğini", "yakında çökertileceğini" duyurduğu sıralarda partimiz 2.Konferansını topluyordu. Bütün azgın saldırı ve takibatlar partimizin 2.Konferansının toplanmasına engel olamadı. 2.Konferansımızın zaferle sonuçlandırılması, halkımızın devrim mücadelesinde partimizin dim dik ayakta olduğunun ispatıdır. Faşist generaller cuntasının açıklamaları sadece onun tüm devrimci örgütler ve partimiz hakkında nasıl bir alçakça umut beslediğini ve "çökerttik" palavralarıyla da partimizden ne kadar çok korktuğunu ve ne kadar devrim ve halk düşmanı azılı katiller çetesi olduğunu ispatlamaktan başka bir işe yaramadı.

İşçiler, emekçiler, devrimciler...
Yoldaşlar...

Partimiz bir yandan komprador patron ağa devletine karşı halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesine önderlik etmeye çalışırken, diğer yandan da bu mücadele içinde saflarında ortaya çıkan sapmalara karşı amansız bir mücadele yürüttü; ortaya çıkan bütün sapmalara Marksizm-Leninizm'i kendine rehber edinerek cevap verdi, saflarını zararlı otlardan temizledi.

Partimizin önderliği dünyadaki sınıf mücadelesine bağlı olarak dünya komünist hareketinde ortaya çıkan karşı-devrimci "Üç dünya teorisi"nden sonraki AEP'de şekillenen revizyonist-troçkist çizginin etkisinde kaldı. Bir yandan halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir dini sorununda önderlik görevini yerine getiremez hale geldi. Dünya komünist hareketinin ve ulusların, işçi sınıfının birliği konusunda sapma içine girdi. Partimizin önderliği büyük öğretmen Mao Zedung'un şahsında Marksizm-Leninizm'e karşı yönelen saldırılar karşısında yalpaladı. Ülkemizdeki sınıf mücadelesine önderlik edemez hale geldi. Bu durum karşısında toplanan partimizin 2.Konferansı yeniden Marksizm-Leninizm'in zaferiyle sonuçlandı.

Partimiz Marksizm-Leninizm'in bu zaferini emekçi halkımıza, işçi sınıfımıza, devrimcilere, komünistlere 2.Konferansımızın şu kararları ile duyurur :

Karar: Konferansımız dünya komünist hareketinde ortaya çıkan Kruşçev modern revizyonizminden, onun "üç dünya teorisi" türünden sonra üçüncü bir akım olarak AEP'nin modern revizyonist -troçkist çizgisi çevresinde oluşan yeni oportünist cepheyi mahkum etti.

Karar: AEP'nin modern-revizyonist-troçkist çizgisi Marksizm-Leninizm'e olan saldırılarını Çin Devrimi ve Mao Zedung'a saldırma şeklinde yoğunlaştırdı. Konferansımız bu saldırıyı teşhir etti.

Konferansımız Mao Zedung yoldaşın beş büyük öğretmenden biri olduğunu tekrar vurguladı. Konferansımız AEP'nin Mao Zedung'a yönelttiği "eleştiri"lerden Demokratik Halk Devrimi, Demokratik Halk İktidarına ilişkin olanlarını inceledi. Bu konuda gerek Çin'e özgü gerekse genel olarak ortaya konan tezlerin tamamı ile Marksist-Leninist olduğunu bir kez

daha kabul etti. Bu görüşler Lenin ve Stalin yoldaşların yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin devrimlerine ilişkin tezlerinin derinleştirilip geliştirilmesidir ve Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'e katkılarından biridir. Mao Zedung'un bu katkısının ülkemiz açısından taşıdığı önem çok büyüktür. Bu tezlerin ışığında İbrahim Kaypakkaya yoldaş Türkiye devriminin niteliğini ve yolunu çizmiştir.

Karar: 2.Konferansımız Kruşçev modern revizyonizmine karşı mücadelede büyük önemi olan 57/60 deklerasyon ve bildirilerini inceledi ve bu belgelere Marksist-Leninist görüşlerin hakim olduğunu tesbit etti. Ayrıca bu belgelerde modern revizyonizme verilen tavizleri ortaya koyup mahkum etti.

Konferansımız 57/60 deklerasyon ve bildirilerinin özünün Marksist-Leninist olduğunu tesbit etmekle birlikte, bugün için uluslararası komünist hareketin platformu olarak alınamayacağı görüşündedir. Bugün dünya komünist hareketinin ortak bir çizgide birleşmesi için Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi(B)ne yazdığı 63 Polemikleri olarak bilinen dokuz mektup ve yorumun temel alınmasının gerektiğinin; belgelerin içindeki bazı hata ve eksikliklerin giderilmesi ve günümüzün ideolojik sorunlarını da içerecek şekilde geliştirilmesi koşulu ile dünya komünist hareketinin platformu olarak gördüğünü açıklar.

Karar: Parti 2.Konferansımız, 1.Merkez Komitesinin uluslararası ideolojik mücadelede gösterdiği yalpalamaları ve ülke içinde izlediği pasif ve kitle kuyrukçusu hattı mahkum etti. Önderliğin uyguladığı bu sağ oportunist çizgi partimizin gerilla savaşına hazırlık görevlerini yerine getirmede bu denli geri kalmasında esas rolü oynadı. Partimizin yoksul halkına halk demokrasisi ve bağımsızlık için silahlı mücadele içinde örgütleyip seferber etmesine engel teşkil eder hale geldi. Konferansımız, partimizin önderliğini etkisi altına alan parti içi ikinci çizgiye karşı kararlı bir mücadele yürüterek iki çizgi mücadelesinin ilk aşamasını başarıyla tamamladı. Bu ikinci çizgi, uluslararası ideolojik planda ortaya çıkan sorunların parti içine yansımasıydı. Ve revizyonist-troçkist bir çizgi halinde sistemleşti. Konferansımız, bu Marksizm-Leninizme yabancı çizginin tamamı ile mahkum edilene dek parti içi ideolojik mücadeleyi amansızca yürütme kararını aldı.

Karar: 2. Konferansımız, 1.Konferansımızda gerilla savaşı ile ilgili olarak alınan karardaki çelişkiyi düzeltti. Konferansımız gerilla savaşına hazırlık döneminden geçtikten sonra gerilla savaşının başlatılmasını doğru bulmaktadır. Gerilla savaşlarına hazırlık görevleri taktik olarak barışçıl mücadele biçimlerinin ön planda olduğu şartlarda tamamlanabileceği gibi, bizzat silahlı mücadele içinde de yerine getirilebilir.

Bugünkü dönem mücadelenin silahlı biçimleri ön plandadır ve gerilla savaşına hazırlık silahlı mücadele içinde tamamlanacaktır.

Konferansımız, parti tüzüğünde görülen aksaklıkları giderdi, eksikliği tamamladı. Partimizin iç yaşantısının temel ilkesi olan demokratik merkeziyetçiliğin canlı bir uygulanışı ile toplanmış konferansımız 2.Merkez Komitesini seçerek çalışmalarını bitirdi.

Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden işçileri; kendi öncü müfrezesi olan TKP/ML çatısı altında toplan, onun önderliğinde yoksul ve ezilen Türkiye halkına, sınıfsız topluma kadar uzanan çetin yolda, önderlik görevine sarıl; parti 2.Konferansı ile onaylanan parti çizgisini ve onun kılavuzu Marksizm-Leninizm'in kızıl bayrağını yükselt!

Türkiye'nin yoksul ve çilekeş köylüleri; Halkımızın kurtuluş yolu olan halk savaşı için partimiz önderliğinde mücadeleye atıl; toprak ve özgürlük için savaşa katıl; partimizin önderliğindeki Türkiye İşçi Köylü Ordusu - TİKKO'da birleş!

Ezilen Kürt milletine ve diğer milliyetlere mensup işçiler, yoksul köylü ve tüm emekçiler;
Milli baskı ve zulme karşı yüreğinde yanan kini, türk komprador patron ağa devletine karşı yönelen sınıf kininle birleştir; unutma ki; milli zulümden kurtuluşun yolu, aynı zamanda sınıf düşmanlarının faşist devletinden kurtuluşunun yoludur. Bu yolda, yıkılmaz cesaretini ve çelikten yumruğunu çeşitli milliyetlerden Türkiyeli sınıf kardeşlerininkiyle birleştir.

İşçiler, köylüler, gençler, kadınlar,
Hatalarını zamanında görüp düzelten partimizin önderliğinde birleşin. Partimiz TKP/ML ve halk ordusu TİKKO içinde örgütlen; emperyalistlere, sosyal emperyalistlere ve onun uşaklarına karşı halk demokrasisi ve bağımsızlık için savaş!

Tüm devrimci, yurtsever ve demokrat teşkilatlar;
Faşist diktatörlüğün 12 Eylül cuntası ile daha da azgınlaşan zulmüne karşı eylemde birlik olun; unutmayınız ki; devrimciler halkın çıkarını herşeyin üstünde tutanlardır. Halkın birleşik gücü yenilmezdir.

YAŞASIN 2.KONFERANSIMIZ!
YAŞASIN TKP/ML!
YAŞASIN MARKS-ENGELS-LENİN-STALİN-MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU!
YAŞASIN SOSYALİZM YOLUNDA HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ!

Şubat 1981

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MARKSİST-LENİNİST
TKP/ML
MERKEZ KOMİTESİ

ULUSLARASI IŞÇI SINIFI VE MARKSIST-LENINISTLERİNE MESAJ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar
Devrimciler, komünist yoldaşlar...

Dünya işçi sınıfının Türkiye'deki parçasının öncü müfrezesi partimiz Türkiye Komünist Partisi /Marksist-Leninist'in 2. Konferansı 1981'in Ocak ayı içinde gerçekleştirildi. Türkiye'nin hakim sınıflarının azgın takibatı ve zulüm baskı şartları altında toplanan 2.Konferansımız, karşı-devrimin bütün yoketme ve engelleme çabalarına rağmen biz komünistlerin hiçbir gücün devrim yolunda ilerlemekten alıkoyamayacağını ispatladı.

2.Parti Konferansı, proletaryanın gerek uluslararası planda ve gerekse ülke içinde cereyan eden şiddetli ideolojik ve siyasi mücadelede üstüne düşen görevleri yerine getirmesi açısından çok önemli bir adım teşkil etmektedir.

Partimiz 2.Konferansta, 1.Konferanstan bu yana geçen süre içinde izlediği hattı değerlendirdi. Yaptığı hataları ve eksiklerini ortaya koydu ve bu çok yönlü sınıf mücadelesinde üstüne düşen görevini daha iyi kavrayarak yeni mücadelelere kendisini hazırladı.

Parti 2.Konferansımızın gündeminin birinci odak noktasını uluslararası işçi sınıfı hareketini derinden sarsmakta olan ideolojik sorunlar oluşturdu.

a) Konferansımız uluslararası komünist hareketi bir kez daha içten yıkmaya ve bölüp parçalamaya kalkışan AEP yönetici dönek kliğinin 1978 den bu yana sistemleştirerek ortaya koyduğu modern revizyonist- troçkist çizginin etrafında toplanan yeni oportunist cepheyi açıkça mahkum etti, Merkez Komitesinin 1979 Aralığında dünya işçi sınıfına yaptığı duyuruya ("Yeni Bir İdeolojik Saflaşmanın Temelini Oluşturan AEP") ana hattıyla onayladı. Konferansımız AEP'nin anti-Marksist-Leninist çizgisinin ideolojik ve siyasi kökenlerini araştırdı; tarihi gelişimi üzerine tartışma yürüttü. Konferansımızın bu alandaki çalışmasının ürünü yakın bir gelecekte dünya işçi sınıfına ve Marksist-Leninistlerine ulaştırılacaktır.

Partimiz AEP dönek kliğinin Marksizm-Leninizm'e ve Marksist-Leninist önderlere yönelttiği doğrudan ya da dolaylı saldırılara katılmadı. Bu saldırılara karşı mücadele yürüttü, ancak bu mücadelede yalpalamalar ve hatalar da yaptı. Bu hatalar 1.Merkez Komitesinin 8.Toplantısının kararlarıyla esas olarak düzeltildi. Konferansımız şimdi AEP'nin modern revizyonizm-troçkizm karması çizgisine karşı yürütülen bu mücadeleyi daha da derinleştirmenin yollarını açtı. Konferansımız, uluslararası komünist hareketin içinde bulunduğu ideolojik karmaşanın aşılması için, başta Kruşçev modern revizyonizmi olmak üzere her türlü modern revizyonist-troçkist ve ... kımların üzerine kararlılıkla yürümek kararını aldı.

b) AEP revizyonizmi Marksizm-Leninizme saldırısını Mao Zedung yoldaşın şahsında yoğunlaştırarak yürütmüştür. AEP nin estirdiği bu oportunist ve inkarcı rüzgar, dünya komünistlerinin bir kısmının kafasını bulandırdı. Ve ideolojik planda Mao Zedung yoldaşın eserinin değerlendirilmesi ve buna bağlı olarak Çin devriminin değerlendirilmesi getirildi. Gerek oportunist saldırı gerekse Marksist-Leninistlerin bu konuyu tartışma istekleri, partimizi de etkilemeden edemedi. Partimiz de bu konuyu tartışmak üzere gündeme aldı. AEP nin saldırısı karşısında bu büyük öğretmeni ve Çin proletaryasının muazzam zaferlerini daha iyi savunabilmek ve varsa hataları ortaya çıkarabilmek için uzun vadeli bir araştırma ve tartışma programı yaptı. Bu programın ilk aşaması 2.Konferansımızda tamamlanmış bulunmaktadır. Konferansımız Çin Demokratik Halk Devrimini ve Demokratik Halk İktidarı ile ilgili görüşlerini inceledi ve sonuca bağladı. Konferansımızın vardığı sonuç şudur:

Mao Zedung yoldaş, Marksizm-Leninizm'in beş büyük öğretmeninden biridir. Onun yeri Marks, Engels, Lenin, Stalin yoldaşların yanıdır. Bu konuda gerek uluslararası planda gerekse partimiz içinde gelişen Mao Zedung'un ilke hataları yaptığı iddiasıyla Marksist-Leninist klasiklerin arasından çıkartmaya kalkışan değerlendirme revizyonist ve troçkist bir sapmadır ve AEP'nin oportunist saldırısının önemli ölçüde etkisi altındadır.

Mao Zedung yoldaşın Demokratik Halk Devrimi ve İktidarına ilişkin gerek Çin'e özgü gerekse genel tezleri tamamıyla Marksist-Leninist tezlerdir. Bu tezler Lenin ve Stalin yoldaşların yarı-sömürge devrimlerine ilişkin görüşlerinin derinleştirip geliştirmiştir ve Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'e katkılarından biridir.

c) Partimiz uluslararası komünist hareketin modern revizyonizme karşı yürüttüğü mücadeleyi, bu mücadelenin zaferlerini ve hatalarını araştırıp öğrenmeyi, bugünkü ideolojik mücadelenin yürütülmesinde önemli bir görev olarak görmektedir. Bu perspektifle 2.Konferansımızın gündemine 57/60 Moskova deklerasyon ve bildirileri, bu dönemde modern revizyonizme karşı Marksist-Leninistlerin yürüttüğü mücadelenin değerlendirilmesi konmuştu. Bu konular aynı zamanda dünya Marksist-Leninistlerinin de tartıştığı ve bu tartışma içinde giderek inkarcılığa giden ve partimiz içinde de yansıyan bir sapma nedeniyle güncel hale gelmişti. Bu sapmaya göre 57/60 Moskova deklerasyon ve bildirgeleri özü modern revizyonist olan belgelerdir. Bu belgeler, Kruşçev modern revizyonizminin ideolojik ...

Konferansımız bu saptayı mahkum etti. 57/60 deklerasyonlarının Kruşçov modern revizyonizmine karşı mücadelede önemli dönüm noktaları olduğunu; bu belgelere Marksist-Leninist çizginin hakim olduğunu tesbit etti. 57/60 Moskova deklarasyonu ve bildirgeleri, Kruşçov modern revizyonizmine bazı ilke konularında da bazı tavizler vermekle birlikte; Marksist-Leninistlerin Kruşçov modern revizyonizmine karşı uyanıklığını arttırdı ve onları mücadeleye seferber etti. Bu gerçekleri reddetmek, Marksist-Leninist mirasın bu parçasını reddetmek demektir ve kararlılıkla karşı konulmalıdır. Konferansımız 57/60 belgelerini, özü Marksist-Leninist olarak değerlendirmekle birlikte, bugün için uluslararası komünist hareketin ortak çizgisi olarak alınamayacağı görüşündedir. Konferansımız 57/60 belgelerinde Kruşçov modern revizyonizmine verilen tavizlerin ve muğlaklıkların temizlenmesi gerektiği; bunun ise 63 Polemikleri olarak adlandırılan Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin; Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi(B)ne yazdığı 9 mektup ve yorumda esas olarak gerçekleştirildiği görüşündedir. Bu nedenle de Konferansımız bugün uluslararası komünist hareketinin ortak bir çizgide birleşebilmesi için 63 Polemiklerini kendisine temel alması gerektiğini ve bu belgelerin içindeki bazı hatalarını ve eksikliklerin giderilmesi ve günümüzün ideolojik sorunlarını kapsayacak şekilde geliştirilmesi koşuluyla uluslararası komünist hareketin platformu olarak gördüğünü ilan eder.

Sonuç olarak konferansımız, dünya Marksist Leninistlerini Kruşçov modern revizyonizmi ve "üç dünya teorisi" adlı modern revizyonizmden sonra dünya proletaryasını ideolojik olarak silahsızlandırmaya kalkışan AEP nin başını çektiği yeni oportunist cepheye karşı tavır almaya çağırır.

2.Konferansımız, dünya Marksist-Leninistlerini, bu oportunist cephenin Mao Zedung yoldaşa ve onun önderliğinde Çin proletaryasının başarılarına karşı cephesini Kruşçovlardan, Suslovlardan alarak yürüttüğü hayasız saldırıyı göğüslemeye ve mahkum etmeye çağırır.

2. Konferansımız, dünya Marksist-Leninistlerini, komünist önderlerin Kruşçov modern revizyonizmine karşı yürüttüğü mücadeleye sahip çıkmaya; fakat yapılan hatalardan da ders çıkarmaya çağırır.

2.Konferansımız, dünya Marksist-Leninistlerini, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin 63 Polemiklerinde ortaya koyduğu, "Uluslararası komünist hareketin genel hattı hakkında teklif" ini temel alarak birleşmeye, bu çizgiyi yoldaşça tartışma ve eleştiri-özeleştiri ruhuyla derinleştirmeye ve günümüzün koşulları seviyesine çıkarmaya çağırır.

Partimiz Marksizm-Leninizm'den ve önderimiz İbrahim Kaypakkaya yoldaşın bunu Türkiye somutuna uygulayışından sapan çizgilerle mücadele ederek güçlendi ve güçlenmektedir.

2.Konferansımız uluslararası işçi sınıfının ideolojik sorunları üzerinde tartışırken, kendi içinde ortaya çıkan revizyonizm-troçkizm karması çizgiyle de mücadele etti. Bu çizgi; kısaca Mao Zedung ve Çin Devriminin değerlendirilmesi sorunları altında 2.Konferansımızın yukarda aldığı kararların tersini savunan bir ideolojik-siyasi çizgidir. Bu çizgi ile mücadelenin ana tezleri yakında yayınlanacak olan 2.Konferans belgelerinden izlenebilir. Bu mücadele parti içinde henüz tamamlanmamış olan iki çizgi mücadelesidir. Mücadelenin ilk aşamasının Marksizm-Leninizm ile sonuçlanması, parti içi uyanıklığın Marksizm-Leninizm'e bağlılığın ve demokratik merkeziyetçiliği ilkesinin güçlü uygulanışının sonucudur. Partimiz 2.Merkez Komitesinin önderliğinde bu mücadeleyi derinleştirecek ve Marksizm-Leninizm'in kesin zaferiyle sonuçlandıracaktır.

Parti konferansımız, 1. konferanstan bu yana parti faaliyetlerini değerlendirdi. Bu dönem içinde Merkez Komitesinin giderek sağ oportunist bir çizgi sistemleştirdiğini tesbit etti. Bu sağ oportunist çizgi gerek uluslararası ideolojik planda ortaya koyduğu yalpalamalar ve gerekse-ki daha ağır olan budur- ülke içindeki siyasi iktidar mücadelesinde izlediği pasif ve kitle kuyrukçusu hat ile partinin gelişmesine ağır darbeler vurdu. Partimizi halkımızın silahlı mücadelesine önderlik etmeye seferber edemedi, gerilla savaşının hazırlık görevlerinin yerine getirilmesini sağlayamadı. Parti ülkedeki sınıf mücadelesi çok keskin olmakla birlikte; devrimci dalga kabarmış olmakla birlikte; bununla uygun bir gelişme gösteremedi. Parti şu anda ülkemizde azgın bir terör estiren "12 Eylül" askeri darbesine hazırlıksız yakalanmış oldu. Karşı-devrimin açık bir faşist diktaya geçmek üzere olduğu tesbit edilmiş olmakla birlikte buna uygun devrimci taktikler öne sürülmeyerek, partiyi barışçıl mücadeleye ve içe dönük çalışmaya devam ettirerek silahlı mücadele biçimlerini gün geçtikçe daha da yükselten yoksul halkımızı önderliksiz bıraktı.

Parti 2.Konferansımız bu çizgiyi düzeltti. Merkez Komitesinin saplandığı bu sağ oportunist çizginin, parti içindeki ikinci çizginin revizyonist-troçkist görüş ve yöntemlerinin önderlik üzerindeki ideolojik-siyasi etkisiyle de bağını ortaya koydu. Bu sağ oportunist çizginin reddi; bugün ülkemizde sınıf mücadelesinin vardığı boyutlarda tayin edici öneme sahiptir. Şimdi partimiz, kırlık bölgelerde silahlı mücadele ile gerilla savaşının ön hazırlıklarını tamamlamak üzere seferber olacaktır. İşçi sınıfımızın günlük mücadelesine ve demokratik örgütlenmesine geçtiğimiz dönemde gösterilmeyen önem ve önderlik ortaya konacaktır. Partinin şu anda duraksama içinde olan fakat çok yakın bir gelecekte yükselmesi kaçınılmaz olan devrimci duruma uygun taktikler işleyerek yoksul halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesine daha etkin bir önderliğe yönelecektir.

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar;

Bugün dünyanın bir çok ülkesinde işçi sınıfı ve ezilen halklar derin bir iktisadi ve siyasi bunalım içinde yuvarlanan dünya karşı-devrimine karşı cansiparane bir mücadele yürütmektedir. Dünyada halen hakim olan akım devrim akımıdır. Ülkemizde yükselen sınıf mücadelesi ve onu takipeden askeri cunta bu mücadelenin sadece Türkiye'de cereyan eden bir parçasıdır. İşçi sınıfı ve devrimci halklar, kendi ülkelerinde bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm için devrim sancağını yükselttikçe emperyalist ve sosyal emperyalist haydutlar, dünyayı üçüncü bir paylaşım savaşı yangınıyla kana bulamaya fırsat bulamayacaklardır.

Bu nedenle Parti 2.konferansımız, bütün ülkelerin işçilerini ve dünyanın mazlum halklarını birleşmeye;

Devrim bayrağını yükseltmeye;

Emperyalist, sosyal emperyalist savaş kışkırtıcılığına karşı koymaya ve bu savaş kışkırtıcılığını teşhir ve lanetlemeye;

Önlerine dikilen her türlü modern revizyonist, troçkist ve oportunist engelleri çiğneyip geçmeye çağırır.

Bu nedenle Parti 2.konferansımız, dünya Marksist-Leninistlerini;

Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung'un ışıklı yolu çevresinde birleşmeye ve ideolojik, giderekte örgütsel birlik sağlamak üzere açık ve ilkeli tartışma yürütmeye;

Kendi ülkelerindeki proleteryayı ve onun müttefiklerini devrim mücadelesine seferber etmeye çağırır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

YAŞASIN MARKS-ENGELS-LENİN-STALİN-MAO ZEDUNG'UN ÖLÜMSÜZ ESERLERİ!

YAŞASIN DÜNYA PROLETER DEVRİMİ!

YAŞASIN PARTİ 2.KONFERANSIMIZ!

Şubat 1981

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MARKSİST LENİNİST
TKP ML
MERKEZ KOMİTESİ

2.belge

NİSAN 1981 ; SAYI : 29/2

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

BOLŞEVİK

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (BOLŞEVİK) TKP/ML(B) YAYIN ORGANI

" ACI GERÇEĞİ OLDUĞU GİBİ ORTAYA KOYACAK CESARETE SAHİP OLMALIYIZ PARTİ HASTADIR. ATEŞ PARTİYİ SARSMAKTADIR.

...

MÜMKÜN OLDUĞUNCA HIZLI VE MÜMKÜN OLDUĞUNCA GÜVENİLİR BİR SAĞLIĞA KAVUŞMAK İÇİN NE YAPMAK GEREKLİDİR ? PARTİNİN BÜTÜN ÜYELERİ TAM BİR SOĞUKKANLILIK VE BÜYÜK BİR TİTİZLİKLE ÖNCE PARTİ İÇİNDEKİ GÖRÜŞ AYRILIKLARININ ÖZÜNÜ- İKİNCİSİ PARTİ İÇİNDEKİ MÜCADELENİN GELİŞİMİNİ İNCELEMELİDİR . HEM BİRİNCİSİ, HEM İKİNCİSİ MUTLAK GEREKLİDİR. ÇÜNKÜ GÖRÜŞ AYRILIKLARININ ÖZÜ ANCAK MÜCADELENİN SÜRECİ İÇİNDE AÇIKLIĞA KAVUŞUR, SOMUTLAŞIR (YER YER DE DEĞİŞİKLİĞE UĞRAR). BU MÜCADELENİN SÜRECİ İÇİNDE, SÜRECİN HER DEĞİŞİK AŞAMASINDA MÜCADELENİN İKİ SAFINI TEŞKİL EDENLERİN SAYISI VE BİLEŞİMİ AYNI KALMAZ. BU YÜZDEN HEM AYRILIKLARIN ÖZÜ, HEM GELİŞİMİ İNCELENMELİDİR. VE BU YAPILIRKEN HERKESİN ELİNE GEÇEBİLECEK BASILI OLAN BELGELERİN İNCELENMESİ TALEP EDİLMELİDİR. YALNIZCA SÖYLENEN LAFLARA İNANANLAR ELİMİZİN TERSİ İLE İTMEMİZ GEREKEN KURTARILMA, İMKANI OLMAYAN BUDALALARDIR ! (1)

PARTİYİ TASFİYECİ MERKEZ KOMİTESİNE TERK ETMEYECEĞİZ!

Tum partililer, tüm sempatizanlar...
Butun devrimciler...

Daha once de duyurduğumuz gibi, TKP/ML in 2.Konferansı Oc ayı içinde gerçekleştirildi. Bu konferans sonrası gelişen olaylar gelinen aşamada iki ızgi mücadelesinde ,Marksist Leninist çizginin 2.Konferansın seçtiği Merkez Komitesinin d..iplinini tanıyarak parti içinde hakim kılınması imkanının kalmadığını gösterdi. Bu durumda Marksist-Leninistler orgütsel ayrılığı gündeme getirdiler. Bu bildiri ile sizlere bu gelişmeyi kısaca, belgelere dayanarak aktarmak istiyoruz.

TKP/ML içinde uzun süreden beri çeşitli konularda görüş ayrılıkları vardı. Bu görüş ayrı klar 1980 yılının başlarında, 1.Merkez Komitesinin 8.Topla ..nın aldığı kararlarla, ve bu kararlara karşı takınılan tavırlarla iki ayrı çizginin s.. .leşerek ortaya çıkması noktasına vardı. Bu iki çizgiden birincisi -ve parti içinde hakim olanı- parti çizgisinde önemli hata ve sapmalar görmüyor; parti çizgisinde var olan hata ve sapmaları bağnazca savunuyordu.

Bu iki çizgiden ıkincisi -ki bu parti içinde muhalefette olan, biz Bolşeviklerin temsil ettiği çizgi- ise bizim partimizin çizgisinin önemli ölçüde Mao Zedung'a dayandığını; onun

hata ve sapmalarının partimize aynen yansıdığını, bu hata ve sapmaların özeleştiri ile düzeltilmesi gerektiğini savunuyordu.

İki ayrı çizgi sistemli bir biçimde ortaya çıktığı andan itibaren, parti içindeki Marksist-Leninist-Bolşevik muhalefet; parti içindeki ilkesel görüş ayrılıklarının devrimci kitlelerden gizlenmemesini; parti içinde çeşitli ilke sorunlarında sürdürülen tartışmanın dışa da duyurulmasını talep etti. Ancak Marksist-Leninist muhalefetin bu haklı talebi "somut durum" gerekçesi ile geri çevrıldi.

Böylece parti içinde var olan ilkesel görüş ayrılıklarından kitleler doğrudan belgelere dayalı bir biçimde haberdar olmadılar. Görüş ayrılıklarının kitlelerden "resmen" gizlendiği -partı içindeki uygulamada da hazırlanan tartışma yazılarının doğru dürüst dağıtılmadığı bir ortamda, kitlenin bir bölümü görüş ayrılıklarından "akrabalık","aşiret" ilişkileri üzerinden yürüyen dedikodular aracı ile haberdar oldu. Parti içindeki Marksist-Leninist muhalefet, yanlış bulduğu halde alınan kararlara uyup, görüşlerini açıklamazken; son dönem de elimize geçen belgelerin gösterdiği gibi "akrabalara" yazılan mektuplarda; Marksist-Leninist kanat için "tanzimat kafalılar", "Almancı efendiler"vs. değerlendirmeler yapılıyordu.

2.Konferans, parti içindeki iki çizginin cepheden çatıştığı bir alan oldu. Marksist-Leninistlerin görüş ayrılıklarının kitleye duyurulması önerisi Konferans tarafından reddedildi. Biz Bolşevikler, alınan bu yanlış karara rağmen, parti içinde görüşlerimizin yayılma imkanı olduğu sürece disipline uyacağımızı bildirdik. Bunun sebebleri şunlardı:

-Her ne kadar partinin çoğunluğunu temsil eden Konferans çoğunluğu Marksist-Leninistlerin görüşlerini revizyonist-troçkist kırması bir çizgi olarak değerlendirdilerse de; Konferanstaki durum ve Konferans öncesi görüşmeler şunu açıkça ortaya koymuştu : Çoğunluk Marksist-Leninistlerin görüşlerini ortaya koyduğu belgeleri henüz incelememiştir. Marksist-Leninistlerin görüşlerinin belgelerinin çok önemli bir bölümü henüz parti içinde yayılmamıştı. Bu belgeler, çoğunlukla kulaktan dolma bilgilerle tanınıyor ve reddediliyordu. Marksist-Leninistlerin görüşlerinin reddedilme temeli bilimsel değil; "parti çizgisine iman" temeli idi. Belgelerin parti içinde (en azından parti içinde !) yayılması ve tartışılması sağlanabilirse; şu anda sallanan bazı yoldaşların kazanılması mümkündü.

-Devrimci kitle açısından; görüş ayrılıkları kitle içersinde tartışılmadığı için bu sebeple ayrılığın gündeme getirilmesi anlaşılmaz bir şeydi. Marksist-Leninist'lerin görüşlerini doğru bulduklarını söyleyen pek çok yoldaş bile; görüş ayrılıklarının kitleye açıklanmasının birlik şartı olarak getirilmesini doğru görmüyordu. Ayrılığın derhal gündeme getirilmesi bu yoldaşları da Marksist-Leninist olmayanların yanına itecekti.

-Ayrılık-Birlik konusunda bugüne dek verilen yanlış bilinç, bunun ötesinde kitleye "parti yanılmaz" yönünde verilen bilinç; bir ayrılıkta ayrılığı gündeme getirenleri önemli ölçüde tecrit edecekti.

-Konferans görüş ayrılıklarının en azından parti içinde tartışılmasının önüne engel koymayacağını açıklıyordu.

Bu durumda Marksist-Leninistler disipline uyacaklarını açıkladılar.

Partinin en yüksek organı olan 2.Konferans; bir BK(Bölge Komitesi)nin yönetimini elinde bulunduran Marksist-Leninist-Bolşevikleri görevden almadı. Bu durumda Marksist-Leninistler partı içindeki mücadelelerini sürdürmeye hazırlanırken; Marksist-Leninistlerin en güçlü oldukları bir bölgede 'parti sempatizanları' adına BK'ne karşı bir baş kaldırma başladı. Bazı üye ve sempatizanlar, BK'nin Konferansın propagandasını yapmadığı, bazı yoldaşların Konferansı karaladığı,vb. gerekçelerle, Konferansın bitiminden hemen sonra ayaklandılar. Partinin bölgedeki en yüksek meşru organı olan BK'nin disiplinini tanımadıklarını ilan ettiler. BK hiç bir gerekçe ile böyle bir davranışın haklı olmayacağını, gerekçelerin ise zaten dedikodu-yalan üzerine inşa edildiğini ortaya koydu. BK, bu faaliyeti hizipçi faaliyet olarak mahkum etti. Ve Merkez Komitesine resmi kanallardan gönderdiği 20 Şubat, 23 Şubat ; ve 10 Mart tarihli üç mektupla, Merkez Komitesini bu konuda tavır takınmaya çağırdı.

BK; Merkez Komitesine yazdığı mektuplarda şöyle diyordu:

> " Merkez Komitesinden bu konuda derhal tavır takınmasını, bu hizibi mahkum etmesini talep ediyoruz. Bu konunun beklenecek yanı yoktur. Sorun acildir.(...) Bu konuda suskunluk, Merkez Komitesi toplanamadı, vb. gerekçeler getirilmesin. Toplanan kesimi mutlaka tavır takınsın.(20.Şubat.1981)
>
> " Hizip, kendilerinin bizi tanımadığını Merkez Komitesinin disiplinini tanıyacağını söylüyor. Bu durumda Merkez Komitesinin tavır takınması, bu duruma müdahale etmesi,

hizibe parti disiplinine uyma çağrısını yapması -eğer bölünme körüklenmek istenmiyorsa- gereklidir. Ve bu çok acil bir sorundur. BK olarak talebimiz şudur:

-Merkez Komitesi derhal bir yazı ile ..BK'nin şu anda hala partinin ..'daki en yüksek kademesi olduğunu; yeni düzenlemeler yapılana dek BK'nin görevde olduğunu açıklamalıdır.

-Merkez Komitesi derhal ..daki hizipçi çalışmayı mahkum etmelidir. (23.Şubat.81)

"Burda ortaya çıkan hizip konusunda takınacağınız tavır, görüş ayrılıklarının parti içinde belli kurallara uyularak çözülme imkanının varlığı ya da yokluğu konusunda tayin edici önemdedir. Bunu daha önceki mektuplarda da belirtmiştim. Ya görüş ayrılıkları, herkesin belli kurallara uyması ile aynı parti içinde çözülmeye çalışılacak; ya da eğer kurallara uyulmazsa, ayrılık gündeme gelecektir. Bu konuda orta yol yoktur, olamaz. Bizim için sorun açıktır. Hizibin desteklendiği bir tavır -ki biz suskunluğu ya da orta yolcu, ikimiz de haksızsınız yollu bir tavrı da hizibi destekleyen bir tavır olarak görüyoruz -tarafımızdan kesinlikle reddedilecektir, çünkü böyle bir tavır parti içinde iki çizgi mücadelesinin imkanlarının ortadan kaldırılması yönünde açık bir girişimdir. Sorun bizim hata yapıp, yapmadığımız sorunu değildir. Sorun, biz hata bile yapmış olsak, bunun hizipçi çalışmayı, ayrı örgütlenmeyi haklı gösterip, göstermediğidir. Bu konuda sizlerden açık ve kesin tavır takınmanızı talep ediyoruz. Bizler ya bu partinin üyeleriyiz, ve Merkez Komitesi tarafından görevden alınmadıkça burdaki en yüksek organıyız -ki durumumuz hizip baş kaldırdığında böyle idi-bu durumda burdaki en yüksek organın disiplinine uymama ve disiplini tanımama çağrısı yapma parti yıkıcılığıdır. Ve mahkum edilmelidir. Ya da eğer mahkum edilmiyorsa, o zaman biz parti üyeleri ve burdaki en yüksek organ olarak görülmüyor idik ve fakat bu bize söylenmedi, "üç kağıt" açıldı. İkisinin biri. Burda orta yol yoktur. Olamaz ! (10.Mart.1981)

Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu, 13.3.1981 tarihinde olaylar konusunda tavır takındı. " .. daki tüm partililere ve örgütlü sempatizanlara parti Merkez Komitesinin duyurusu" ve "2.Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun ..BK'ne Özel Mektubu" başlıklı iki yazı, resmi kanallardan değil, hizipçiler üzerinden 18.3.1981 de BK'nin eline ulaştırıldı. Aşağıda bu iki belgeyi aynen yayınlıyoruz :(Özel olduğu söylenen mektubu da yayınlıyoruz, çünkü bu mektubun yalnızca adı "özel"dir. Gerçekte BK'den önce bir dizi sempatizan bu mektubun varlığından ve içeriğinden haberdar olmuştur.)

2.Merkez Komitesi Siyasi Burosu'nun ..BK'ne Özel Mektubu

Değerli yoldaşlar,

1) P.2.K'sının ardından 2.MK mız 1.toplantısını yaptı. Bu toplantısında MK.mız P örgütlenmesini yeniden ele aldı. Sonuca bağlanan konulardan biri de ..daki orgutlenmemiz ve faaliyetimiz uzerine idi. 2.MK, yetki aldığı 2.K'ın genel anlayışına uygun olarak;

..daki örgutlenmenin bolge kademesi olmaktan çıkarılmasına,

..da bir buro kurulmasına,

Bu buronun temel gorevinin Enternasyonal ilişkileri ve bu alandaki ideolojik mucadeleyi 2.K kararlarına uygun bir biçimde yürutmek olduğuna,

Bunun yanısıra, ..daki Türkiyeli işçi ve emekçiler arasında P.çalışması yapmanın ve T.devrimine doğrudan ve dolaylı desteği örgütlemenin de bu buronun gorevi olduğuna ,

Bu buronun sorumluluğuna ...yş.ın atanmasına ve buronun bu yş.ın önderliğinde giderek teşkil edilmesine ,

..BK nin bu yş.ın sorumluluğunda geçici olarak (..bürosu teşekkul edinceye kadar) çalışmasına,

Ve ..daki teşkilatın ağırlığının, T daki keskin kadro ihtiyaçlarının karşılanması için adım adım T ye kaydırılmasına karar verdi.

2) Bu kararı sizlere duyurmak uzere iken, ..dan gelen ve T daki teşkilat kademeleri ile ilişki kuran P.sempatizanları, 2.MK-SB na bir dizi haber ve belge ilettiler.

Bizim elimize ulaşan belgeler sırasıyla dört başlık altında toplanabilir:

a.Çeşitli şehir ve alanlardaki örgütlü yş.ların yazılı ifade ve anlatımları (bunlar,bu çalışma alanlarında bazı ileri yş.ların P.2.K sı aleyhinde yürüttüğü anti-propaganda ve karalamayı konu alan yazılardır.)

b.Üç alt bolgedeki bir dizi teşkilat komitesinin, ..BK nin hizipçi faaliyet yürüttüğüne ve bu nedenle onun disiplinin tanımadıklarına dair yazı ve genelgeleri; ve ".../.. sempatizanları" imzalı P.2.K sını kitleye duyuran propaganda bildirisi ;

c...BK nin 25.1.81. tarihli, .. da yapılacak faaliyetlerle ilgili genelgesi ve 20.2.81 tarihli, ..BK nin disiplinini tanımayan P.lileri ve semp.leri hizipçi olarak tanımlayan genelgesi, yine 20.2.81 tarihli "k.delegelerinin K. hakkında raporu" adlı, 2. K sı ..BK çizgisine göre değerlendiren ve teşkilat içinde yayılan yazı,

d.21.2.81 tarihinde ..da yapılan ve 1.. kişilik semp. kitlenin katıldığı ..BK den iki yş.ın ve onun disiplinin tanımayan yş.ların katılıp bunalımı tartıştıkları kitle toplantısının banta alınmış tutanağı .

3)SB durumun aciliyetini gözönüne alarak, .. bunalımını 1.toplantısının gündemine ekledi, belgeleri inceledi ve sorunu tartıştı. Bu tartışma sonucunda, size özel bir mektup yazmayı ve vardığımız sonuçları iletmeyi [illegible] gördük.

Yoldaşlar, gelen belgeleri kesin ve etraflı bir bilgi kaynağı olarak değerlendirmiyorum. Fakat bu çok miktardaki belge(ki bunların bir kısmı tarafımızdan yazılmış ya da katıldığımız toplantının tutanağıdır) bize ortaya çıkan bunalım hakkında esasa ilişkin bilgiler verebilmektedir. Bizim belgeleri inceleyerek vardığımız ilk değerlendirmeler şunlardır:

a)2.K öncesinde, ..da P. kitlesinin ..P.teşkilatının bir takım uygulamalarından hoşnut olmadığı; fakat bunları etkili bir şekilde eleştirip dile getiremediği anlaşılmaktadır. ..BK ise, anlayabildiğimiz kadarıyla, denetim ve kitlenin sesine yeterli kulak vermediği için(aynı zamanda bazı yş.ların bastırma tavırlarının da rol oynamış olabileceği izlenimini edindik)kitlemizin bu eleştirilerinin veya huzursuzluğunun farkında olmamış; hatalı tavırların üzerine gidememiştir.

P.tabanının huzursuzluğunun esas sebebi, P.çizgisinin propagandası ve bu çizgi doğrultusunda eğitim yerine, ..BK çizgisi doğrultusunda eğitim ve sık sık örgütlü semp. sınırını da aşan propaganda olmuştur. ..B teşkilatı, objektif olarak, ..da P.yi ..BK çizgisi doğrultusunda örgütleme ve sık sık kitleye P çizgisi yerine bu çizginin propagandasını yapma konumuna girmiştir. Bu tutumun, 1.MK nin uyarılarından sonra da devam ettiği anlaşılmaktadır.

b) 2.K nın hemen ertesinde, bazı PÜ yş.ların (ki bunlardan ikisinin (K) delegesi olduğu anlaşılmaktadır) P.yıkıcısı davranışlara girdikleri;2.K aleyhine propaganda yaptıkları; örgütsel karalama sürdürdükleri; tabanı bir ayrılık ihtimali üzerine hazırlamaya çalıştıkları anlaşılmaktadır. Yine anlaşılmaktadır ki onlar bu tavırlarını ..BK adına sürdürmüşlerdir.

c) Görüşümüzce ..P. teşkilatına bağlı organlar ve PÜ ların yapılan bu kaba disiplin ihlalleri ve (şu an için ancak objektif olarak tanımlayabileceğimiz) hizipçi davranışlarından ..BK esas itibarı ile sorumludur. Bu sorumluluk,..BK nın (semp.larca iddia edildiği gibi) bilinçli ve planlı uygulayıcılığı anlamında değildir. Meselenin böyle olup olmadığı, ancak araştırma sonucu ortaya çıkabilir. Bu sorumluluk şunlardan dolayıdır :

...BK 2.K öncesinde P çizgisini dışa karşı savunmada yaptığı disiplin ihlallerinin tatarlı bir özeleştirisini yapmamıştır. Bu nedenle bu ihlallere ortak olan (başta ..BK olmak üzere) organlar ve üyeler, eski davranışlarını köklü bir şekilde gözden geçirme ihtiyacı duymamış ve hatalarının temelinde yatan anlayışlarını(yani kendi iradesini P iradesinin üzerinde tutma) düzeltememişlerdir. Dolayısıyla, dış şartların elverişli ortamlar yarattığı durumlarda, bu disiplinsizlik tavırları yeniden ortaya çıkabilmiştir.

...BK 2.K da kendine yöneltilen eleştirilerden ders çıkartmamıştır. 2.K da ..BK ne hiç bir cezai veya idari hükmün getirilmemesinin esas nedeninin, zamansız bölünmelerle, ideolojik mücadelenin önüne örgütsel mücadelenin geçmesine yol açmamak ve P.nin zarar uğramaması düşüncesi olduğunu unutmuştur.

.Lenin, her siyasi platformun giderek kendi gurup disiplinini objektif olarak yarattığını söyler.Nitekim ..BK nin siyasi platformu, görülen odur ki, en azından bazı savunucularının nezdinde kendi disiplinini yaratmış ve P.çizgisinin disiplininin yerini alabilmiştir. Bu gerçeğin,..BK için (komite olarak) geçerli olup olmadığını araştırma yapmadan belirtemeyiz. Ne var ki ..BK, bu konuda yeterince duyarlı ve titiz davranmamıştır. Kendi komite üyelerini ve alttaki üyeleri, P. içinde oldukça onun disiplinine tamamıyla sadık kalınması konusunda yeterince eğitmemiştir. Ve bazılarının 2.K ertesinde, P.çizgisi ve onun en üst organlarını hedef alan disiplinsiz ve hizipçi davranışlarına anında ve aktif tavır almayarak bu konudaki duyarsızlığını kanıtlamıştır.

.Yoldaşlar, şunu siz de bilirsiniz ki, bir Konf. ile ondan önceki genel tartışma ortamı kapanır. Artık genel tartışma ortamından genel eylem ortamına geçilir. Tartışma, eylem birliğini zedelemeyecek şekilde ve P organları içinde sürdürülür. Fakat belgeler göstermektedir ki bazı yş.lar 2.K aleyhine, <u>onun belgeleri henüz yayınlanmamışken,</u> siyasi propaganda yürütmüşlerdir. Üstelik bunu organlarının dışında ve daha da vahimi <u>kitle önünde</u> yürütmüşlerdir. Ve çok daha kötüsü, bunu <u>karalama ve dedikodu</u> temeline oturtmuşlardır. Bunlar en azından hizipçi davranışlar olarak mahkum edilecek durumdadır.

..BK nin iki çizgi mücadelesi ortamında ve kendi çizgisinin çoğunluğu sağlayamadığı bir durumda bu tür taşkınlıklara olabileceğini düşünerek PÜ.lerini uyarması ve denetlemesi gerekirdi...BK, (K) delegeleri döner dönmez toplanmalı; P 2.K sının yapıldığını PÜ lerine ve örgütlü tabanımıza duyurmalı; "Halka Duyuru" ve"K.belgelerinin daha sonra geleceğini açıklamalı; kendi çizgisini savunan yş.ları P.disiplini konusunda uyarmalı idi.(Geçerken şunu da belirtmeyi gerekli görüyorum.2.K yapıldığına dair propagandanın merkezi talimat gelinceye kadar hiç bir şekilde yapılmaması şeklinde bir karar alınmamıştır.Yalnız, bu propagandanın (K) dağılır dağılmaz hemen başlamaması ve hakim sınıfları şaşırtmak için ... bölgesinden başlatılması, sohbet şeklinde delegelerce belirtilmiştir. Bu konuda genelgenizde takındığınız tavır yanlıştır.)

..BK'nin bunları yapmamasının ötesinde, ortaya çıkan hizipçi ve birliği bozucu davranışlara etkin tavır almaması, tabanın sabrını taşıran ve onu harekete geçiren son damla görevini görmüştür.

d)P.semp.larının ve bazı PÜ.lerinin 2.K hakkında yürütülen anti-propagandaya tavır almaları <u>öz itibarı ile</u> doğrudur. Bu tavrı alırken P işleyişi açısından hatalara düşmüş olabilirler. Bunlar da bizim için araştırma sonucu ortaya çıkartılacak şeylerdir. Belgelerden şu anlaşılmaktadır ki, bazı yş.ların BK adını vererek yürüttükleri anti-propagandaya karşı P.tabanı 2.K nın propagandasına girişmek zorunda kalmıştır. Burada bazı sorumlu yş.ların hizipçi davranışları sebep; semp.ların P.yi ve 2.K sı kendi başlarına savunma konumuna düşmeleri ise sonuçtur. Mesele doğru olarak ancak bu şekilde ortaya konabilir.

e)Diğer yandan anlayabildiğimiz kadarıyla sorumlu yş.ların ..BK adını kullanarak tabanı ayrılık psikolojisi içine sokmaya çalışmaları ve ..BK çizgisinin "iki çizgi mücadelesi" konusundaki sekter görüşlerinin taban üzerinde yarattığı ayrılıkçı izlenimler, meydana gelen hizipçi davranışlar ortamında, P.semp.larının herhangi bir ayrılık ihtimaline karşı P.mallarını denetim altına almalarıyla sonuçlanmıştır. Bu tavrın doğruluğu veya yanlışlığı ya da taşıdığı hatalar ancak araştırma sonucu ortaya konabilir. Fakat şu açıktır ki; bu tavır "hırsızlık" olarak nitelenemez."

f)..BK nin bunalımın bu şekilde patlak vermesi karşısında aldığı tavır; disiplini yeniden tesis edici ve tabanın güvenini restore edici bir tavır olmamıştır. ..BK gerekli çok yönlü araştırmayı yapmadan ve belgelere dayanmadan (çünkü,Şubat 17 de semp.lar ve şehir komiteleri ayaklanıyor,..BK ise bu harekete Şubat 20 de bir genelge ile tavır takınıyor) sorumlu yş.ların anti-propaganda yapmadıklarına; tabanın tavrının hizipçilik olduğuna; onların P.mallarına el koymalarının "hırsızlık" ve "karşı-devrimci eylemler" olduğuna dair bir genelge yayınlamıştır.Bu genelge ve onun hemen ardından Şubat 21 de yapılan toplantıdaki aynı tarafgir ve

sekter tutum, görülen odur ki, tabandaki yş.ların ve kitlenin ..MK'ne güvenlerini iyice yitirmelerine ve çelişkinin uzlaşmaz hale gelmesine yol açmıştır.

4)SB muz, bu değerlendirmeleri ilk ve asgari tavrımız olarak ortaya koymaktadır. Daha net ve kapsamlı bir değerlendirme ancak araştırma sonucu ortaya çıkabilecektir.

SB, ..B teşkilatı hakkında genel bir araştırma açma kararı almıştır. Bu genel araştırma ;

a. .. bunalımını derinlemesine tahlil edebilmek, hataları ortaya çıkartabilmek ve suçluları tespit edip yargılayabilmek;

b. ... senedir merkezi fiili denetimden uzak çalışan .. B teşkilatının genel bir denetimini yerine getirmek;

c. 2.K nın genel eğilimine uygun olarak MK mızın yürütmeyi planladığı ideolojik ve örgütsel düzeltme hareketini, ..'nın kendine özgü imkanlarını da gözönüne alarak ..'da genel bir kampanya şeklinde yürütebilmek, amaçlarıyla açılmıştır.

5) ..MK yukardaki değerlendirmelerimiz çerçevesinde ve böyle bir genel araştırma-kampanya yürütebilecek durumda olmadığı için görevden alınmıştır. Bütün yönetim yetkisı sorumlu olarak atanmış olan yş.ta (geçici olarak) toplanmıştır. PMK sini temsilen bütün PÜ, AÜ ve semp.lar, onun direktifi altında olacak ve ellerindeki her türlü P.mallarını ve imkanlarını onun denetimi altına sokacaklardır. Bu araştırma sonucuna göre ..Bürosu teşekkül ettirilecektir.

..MK üyesi tek tek yş.lar, bu dönem için MK-SB tarafından herhangi bir şekilde görevlendirilmemektedir. Bu yş.lar, yetkili yş.ın görevlendirmelerine göre çalışacaklardır.

..MK deki yş.larımızın, P disiplinine uyacaklarına ve yetkili yş.a her bakımdan yardımcı olacaklarına inanıyoruz.

6) SB muz, .. deki tüm PÜ,AÜ ve örgütlü semp.lara bu karar çerçevesinde bir duyuru kaleme almıştır. Bu duyuru ektedir. Bu duyuruyu sizin de şu an için disiplininiz altında olan yş.lara derhal ulaştırmanızı; disiplininizi dağıtmanızı ve tek tek yş.lar olarak P.ye daha fazla zarar verecek davranışlara karşı uyanık olmanızı ve P nin ..deki bunalımı en az zararla tamir etmesine çalışmanızı istiyoruz.

Mücadelenizde başarılar dileğiyle,

Komünist selamlar
MK-SB 13/3/81

..DEKİ TÜM PARTİLİLERE VE ÖRGÜTLÜ SEMPATİZANLARA PMK'NIN DUYURUSU

Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve Komünizm uğruna mücadelesini öncü müfrezenin saflarında toplamış,

ML'izmin ve Parti çizgimizin ışığında nice mücadelelerden geçmiş, nice fedakarlıklara göğüs germiş,

Ve Parti saflarında daha nice yeni sınıf mücadelelerine kollarını sıvayan,

..daki bütün partili ve örgütlü sempatizan yoldaşlar!

Faşizmin en azgın terörü şartlarında, onların tanklarına, tüfeklerine, paralı ajanlarına ve emperyalist, sosyal-emperyalist babalarına meydan okuyarak toplanan P.2.K nızın bize verdiği yetkiyle sizleri selamlarız.

Partimiz MLizme sadık kaldıkça yenilmezdir. O yaralanabilir, tökezleyebilir ama asla yok edilemez!

Buna kalkışan düşman her seferinde hüsrana uğramıştır. P.miz çatısı altında örgütlenen komünistlerin her seferinde daha da büyüyen dalgalar halinde, düşmanın görkemli ama köhne kalelerini sarsması karşısında şaşkınlığa ve ümitsizliğe düşmüştür. Korku ve telaş, her seferinde onu daha acımasız, daha vahşi ve daha pervasız davranmaya mecbur bırakmıştır.

İşte yoldaşlar, P.2.K nın başarıyla gerçekleştirilmesi ve MLizmin zaferiyle sonuçlanması, düşmanımızı böyle etkilemiştir ve etkileyecektir.

Onların, P.mizi yok etmek üzere olduklarına dair sahtekarlıklarını P.2.K mız pratik olarak yerle bir etmiştir.

P.2.K mız P.içinde çıkan revizyonizm-troçkizm kırması çizgiye karşı mücadelenin birinci aşamasını zaferle kapamış; onun ideolojik-siyasi etkisiyle sağ oportünizme saplanan merkezi yapımızı silkeleyip düzeltmiş ve yeni mücadelelere, doğru bir şekilde atılmamızın yollarını açmıştır.

P.2.K mız ülkedeki siyasi iktidar mücadelesinin önümüzde ne kadar zor bir döneme girdiğini tespit etmiştir. Bu dönemde, Demokratik Halk Devrimimizin ilerlemesinde [illegible]ndele biçiminin silahlı mücadele olarak öne çıktığını objektif bir şekilde tespit e[illegible]. Ve yine tespit etmiştir ki; devrimci durumda görülen duraksama geçicidir ve devrimci dalga yeniden kabaracaktır. Bu ortamda P.miz kendisini ve kitleyi silahlı mücadele içinde sürekliliği sağlanmış gerilla savaşına hazırlamak zorundadır. Bunun P.miz önüne koyduğu zorlu görevler vardır.

Diğer yandan P.miz, uluslararası planda devrim ve emperyalist savaş akımlarının(devrim akımı hala esas olmakla birlikte) karşılıklı olarak tırmandığını; bu ortamda komünist önderliğin ne kadar zayıf, buna karşı da ne kadar tayin edici bir sorun olduğunu doğru olarak tespit etmiştir. Bu koşullarda uluslararası ideolojik plandaki düşman akımlara karşı ve ML saflarda görülen sapmalara karşı mücadelenin ne kadar önemli ve P.mizin omuzlaması gereken tayin edici bir görev olduğu ortadadır.

İşte böylesine ağır görevler ortamında 2.MK miz önderlik görevini omuzlamıştır.

Ve yine böylesine yüklü bir ortamda MK.mıze ..da ortaya çıkan bunalımın [illegible]leri ve bir takım belgeler ulaşmıştır.

Yoldaşlar,

MK-SB muz, eline ulaşan belgeleri incelemiştir. Bu belgeler, çeşitli yş.ların, bazı sorumlu yş.ların hizipçi davranışlarını konu edinen yazıları, bir dizi P. ve sempatizan komitesinin bu davranışlar karşısında aldıkları tavırları anlatan yazıları, ..MK nın bu gelişmeleri değerlendiren ve tavır alan genelgesi ve 21.2.81 tarihli kitle toplantısının banta alınmış tutanağıdır.

Bu belgeleri inceleyen MK-SB muz, sorunu görüşmüş, belirli ilk sonuçlara varmış ve bunun neticesinde siz yş.larımıza bu duyuruyu iletmeyi gerekli gormuştur.

Yoldaşlar,

SB muz ilk degerlendirmelerine göre; ..B teşkilatı içinde yer alan bazı yş.ların hizipçi davranışlar olarak nitelenecek tavırlar gösterdikleri, P.2.K ve 2.MK hakkında anti-propaganda yuruttukleri, bunu da ..BK'ni bağlayacak tarzda yaptıkları belgelerden anlaşılabilmektedir. Ve yine anlaşılmaktadır ki; P tabanının onemli bir bolumu ..B teşkilatımızın 2.K oncesi icraatından da şu ya da bu ölçüde hoşnutsuz ve huzursuz idi. P.2.K aleyhinde yayılan soylentiler, P. tabanının sabrını taşıran son damlalar oldu.

Bu ortamda, buyük bir bölüm P.li ve semp. yş.larımızın P.2.K sına ve P. çizgisine sahip çıkma tavrı gostermesi, özü itibarıyla haklı ve meşru bir davranıştır. Bu tavrı gosterirken bir dizi hataya düşmuş olabilirler. Ancak, bu tavrı "hizipçilik" olarak nitelemek, objektif bir tespit olamaz. ..BK nin bu hareket karşısında takındığı tavır, ilk belirlemelerimize gore, subjektif,tek yanlı ve sekter olmuştur ve çelişmenin uzlaşmaz hale gelmesinden başka bir işe yaramamıştır.

MK-SB muz bu ortamda duruma el koymak zorunda kalmıştır.

Bu bunalımın ortaya çıkmasında ve gelişmesinde kimlerin ne gibi hatalar veya suçlar işlediği doğrudan MK.miz tarafından araştırılacak ve ortaya çıkarılacaktır. ..da açılan bu genel araştırma neticesinde, haklı ve haksız, herşey yerini ve gereğini bulacaktır.

Tüm Yoldaşlar,

..da genel bir araştırma yurutüleceğini söyledik. Bu araştırma aynı zamanda şu iki amaca da hizmet edecektir:

Birincisi; hiç fiili merkezi denetim gormemiş olan .. çalışmaları, genel bir denetime tabi tutulmuş olacaktır. İkinci olarak da, P.2.K sının genel anlayışı çerçevesinde P. içinde ve yakın çevresinde yurutülecek olan ideolojik düzeltme hareketi ile birleştirilecektir.

Bu genel araştırma-kampanyayı, tabanın onemli bir bölümunun guvenini kaybeden ve bunalımın bu noktaya gelmesinden yönetici bir kademe olarak sorumlu bulunan ..BK'nin yürutemeyeceği sonucuna varılmıştır. Bu nedenle genel araştırma-kampanya MK.mizin yetkili kıldığı ayrı bir kademe tarafından yurutulecektir. Bu kademe,..daki her türlu faaliyetin yonlendirilmesi ve yurutulmesinden sorumlu ve yetkilidir. Butün Partili ve orgütlü sempatisanlar bu yetkili kademenin direktifi altında olacaklar ve ellerindeki her türlü P.malını ve imkanını bu kademenin denetimi altına sokacaklardır.

İçinde bulunduğumuz bu çok zor ve çok yönlü görevler ortamında P.nin birliğini gözbebeğimiz gibi korumak; P.nin siyasi disiplinini ve onun yürütücusü MK.mizin disiplinini çelikleştirmek; P.nin önüne koyduğu görevlere lafta değil de gerçekten ve canla başla sarılmak,kendisine "ben komunistim" ya da "komünizm sempatizanıyım" diyen her kişinin birinci görevidir.

İçinde bulunduğumuz bu ortamda, P.nin ilkeli ve Demokratik Merkeziyetçilik temelindeki birliğini zedeleyici her turlü davranış mahkum edilmelidir.

P.birliğini gözetmeyenlere karşı mucadelede ne geç kal ; ne de sonra bu açığı kapatmak için acele et !

P.birliğini zedeleyenlere ne liberal davran ne de onu itici ve kaybedici tarzda sekter ol !

Hastalığı teşhis et ve hastayı kurtarmak amacıyla hastalıkla mücadele et!

..DAKİ TÜM ÖRGÜTLÜ YOLDAŞLAR !

P.mizin irade ve eylem birliğini temsil eden MK.mizin etrafında,onun disiplini altında, çelikten bir saf teşkil edelim !

..da yürütulecek genel araştırma ve ideolojik düzeltme hareketi için, yetkili kademenin disiplini altına girelim; kendi pratiğimizi gözden geçirmeye, eleştiri ve özeleştiriye şimdiden başlayalım !

P.nin tüm .. teşkilatı ve tabanı, mevcut çelişmeleri daha fazla uzlaşmaz hale getirmeden, yetkili kademenin disiplini altında birleşmeli; yş.lar birbirlerine getirdikleri eleştirileri ilkeli ve yapıcı tarzda getirmeli; P. duşmanlarının körükleyeceği provokatif tavırlardan kesinlikle uzak durmalıdırlar !

P.nin tum militanları, Türkiye devrimine doğrudan ve dolaylı destek mücadelesine butun güçleri ile atılmalıdırlar !

Mücadelenizde ve çalışmalarınızda başarılar dileğiyle,

Kızıl Selamlar
MK-SB 13/3/1981

Görüldüğü gibi bu iki yazının tümünden çıkan öz şudur:

- Bu mektuplar yazılana dek, yani 13 Mart 1981 e dek ..BK,..da en yüksek parti organıdır. Atılma veya ayrılma durumu yoktur.

- Buna rağmen bu BK'nin disiplinini reddedenler "hizipçi" değildir. Tersine yaptıkları hareket öz olarak meşru ve haklıdır.

- Bunların parti mallarına el koyma eylemleri hırsızlık değildir.

- ..BK'dan en az iki yoldaş parti 2.Konferansına ve 2.Merkez Komitesine karalama ve dedikodu temelinde saldırmışlardır.

- ..BK objektif olarak hizipçi pozisyonlara düşmüştür.

- ..BK'da genel araştırma yapılacaktır. ..BK tabanın güvenini yitirdiği için görevden alınmıştır. (13.3.1981'de) Buna bağlı olarak ..daki teşkilat yenisi kurulana kadar dağıtılmıştır.

Bu tavır çok açık olan hizipçi faaliyeti mahkum etmeme; tersine onu destekleme tavrı; Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun Komünist değil, fırsatçı burjuvalar gibi davrandığının kanıtıdır. Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu, Parti içindeki Marksist-Leninist muhalefeti bütünü ile örgütsel alanda tasfiye etmek amacındadır. Bu muhalefetin başını çeken ..BK'nin tasfiyesi için eline hizipçilerin ortaya çıkması ile bir fırsat geçmiştir. Merkez Komitesi-Siya

si Bürosu işte bu fırsatı, ..daki teşkilatı bütünü ile tasfiye etmek; süreç içinde işine gelenlerle yeniden oluşturmak için kullanmak istemiştir. Merkez Komitesi-Siyasi Bürosunun bu tavrı; Merkez Komitesinin parti içinde demokratik merkeziyetçilik kurallarını işletme niyetli olmadığını; parti içinde Merkez Komitesinin disiplini altında çalışmanın Marksist-Leninistler açısından yalnızca örgütsel tasfiye anlamına geleceğini; Marksist-Leninist görüşlerin parti içinde, Merkez Komitesi disiplinini tanıyarak hakim kılma imkanının kalmadığını açıkça belgelemiştir. Ya Merkez Komitesinin disiplini tanınmaya devam edilecektir. Bu durumda, Merkez Komitesi ve taraftarları, dışa karşı parti içinde "mahkum edilen !" revizyonist-troçkist kırması çizgi üzerine saçma sapan bilgiler verip; yeldeğirmenleri yaratıp saldırmaya devam edecekler; Marksist-Leninistler parti disiplini adına susacaklar, kendi gerçek görüşlerinin ne olduğunu anlatamayacaklar, kendilerini savunamayacaklardır. Süreç içinde tüm Marksist-Leninistler örgütsel düzeltme hareketi içinde tasfiye edileceklerdir. Ya da bu tasfiyeci Merkez Komitesinin disiplini reddedilecektir. Orta yol yoktur.

..daki MK, Merkez Komitesi-Siyasi Bürosununun bu tavrı eline geçer geçmez, ..daki tüm parti üye ve aday üyelerini -hizipçi faaliyete katılan %10 dışında - bir Konferansa çağırdı. Konferans, ..daki parti üye ve aday üyelerinin %85 inin doğrudan katılımı ile yapıldı. Ve oy birliği ile şu kararı aldı :

2.1 o lu KARAR :

Konferansımız hizipçi faaliyet hakkında BK nı MK ne yazdığı mektupları, MK SB nın ise BK ne yazdığı özel mektubu ve [illegible] ve sempatizanlarına yaptığı çağrıyı inceledi.

Konferansımız ayrıca P II. Konferansı hakkında MK nın kamuya yaptığı açıklamaları da inceledi ve şu kararları aldı :

a) BK nın, MK ne yazdığı mektuplardaki, MK den hizipçi faaliyeti mutlaka mahkum etmesini talep etme tavrı tek doğru tavırdır.

b) İki çizgi mücadelesinin olağanüstü biçimde sertleştiği bir [illegible], MK ne karşı aldığı açık ve berrak tavır; [illegible] şu [illegible] bu şekilde desteklemesi halinde, [illegible] disiplinine [illegible] hiç bir yanlış anlamaya [illegible] bir [illegible] ve açıkça ortaya [illegible] da tek doğru [illegible]dır.

c) MK-SB nun 13.3.1981 tarihli yazılarındaki hizibin [illegible] hareketlerini bile 'öz itibarı ile haklı ve meşru' gören tavrı açık bir biçimde hizibi destekleme [illegible]dır.

MK-SB nun 'araştırma yapacağız' şeklindeki tavrı [illegible]dır. [illegible] bir şey vardır : Daha şimdiden -yeterli araştırma yapmadan da - hizip MK-SB açısından hizip değildir. [illegible] tersine bu hareket 'özü itibarı ile' 'haklı ve meşru'dur.

d) MK-SB nin hizip konusunda takındığı bu tavır demokratik merkeziyetçilik ilkelerini çiğneme tavrıdır. MK-SB yazısında, 13.3.1981 tarihine kadar, ARBK nın görevde ve meşru olduğunu itiraf etmek zorunda kalmakta, ama bu durum açık [illegible] hal kimi yerde 'arbk [illegible]' kimi yerde 'arbk ayrıldı' [illegible] ile kitleyi [illegible] hizipçi faaliyeti desteklemektedir.

MK-SB, hizipçi faaliyetin meşru bir yönetici kademenin disiplinini tanımama tavrını meşru görüp destekleyerek [illegible] hizip gibi meşru bir kademeyi yok saymaktadır.

MK-SB in hizibi destekleme tavrı o kadar açıktır ki, MK-SB [illegible] ARBK ya yazdığı özel mektup bile resmi kanallardan değil, [illegible] üzerinden BK ya ulaştırılmıştır. Bu özel olduğu söylenen mektup BK den önce hizip tarafından çeşitli yerlere ulaştırılmıştır. Bütün bunlar parti içi işleyiş kurallarının, demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin çok açık çiğnenmesidir.

e) MK-SB yazılardaki tavrı ile yalnızca hizibi desteklemekle kalmamakta, tasfiyeci bir pozisyona da düşmektedir. Şöyle ki . MK-SB ; BK ni ve ona bağlı olan tüm ar teşkilatını dağıtmakta, yerine bütün yetkiyi bir kişiye verdiğini söylemektedir.
Bu önce ar daki partili yoldaşların iradesini hiçe sayan bir davranıştır. MK-SB nin bir kalem darbesi ile tasfiye etmeye kalktığı bölge teşkilatı, partimizin şimdiye kadarki en temel teşkilat kademelerinden biridir. Ve bu teşkilat kademesinin yönetici organı ar de II. Konferansın hazırlık aşamasında yapılan Bölge Konferansında onaylanmıştır.
İkincisi, MK-SB nin tek başına yetkili kıldığı kişi 13.3.1981 de ar teşkilatı tasfiye edildiği halde 24.5.1981 tarihinde hala çalışma alanında yoktur. Ne zaman geleceği de bize bildirilmemiştir. Bilgimiz dahilinde değildir. Bu yetkili kişi buraya geldikten sonra da, bugün tasfiye edilen örgütün yeniden inşası belli bir süre alacaktır. Bu ortadadır. Peki bu dönem içinde ne olacak-

tır ? P li ve sempatizan yoldaşlar hangi örgütsel ilişki içinde olacaktır ? Yapılan açıkça tasfiyeciliktir. MK-SB tasfiyecı bir konumdadır.

f) MK-SB nun hizibi destekleme tavrının ideolojik-siyasi temeli, hizibin savunduğunu iddia ettiği görüşlerle, MK nin görüşlerinin uyum içinde olmasıdır.

g) MK-SB, MK nin görüşlerini parti içinde bütünü ile hakim kılabilmek ve ML çizgiyi parti içinden bütünü ile temizleyebilmek için, parti içi işleyiş kurallarını hiçe saymaktadır. Hizibi desteklemesindeki esas amacı şudur :
MK, parti içinden ML çizgiyi - ki MK bu cizgiyi troçkist-revizyonist kırması olarak nitelendiriyor - parti içinden tasfiye etmek istemektedir. Bunun için de öncelikle bu çizginin parti içindeki savunucusu olan arbk nı tasfiye etmek istemektedir. Arbk II. konferansta 'taktik nedenlerle' tasfiye edilmemiştir. ARBK nin tasfiyesini isteyenler fırsat kollamaya başlamışlardır. AR dekı hizipçi faaliyet MK ya dört gözle beklediği fırsatı vermiştir. Bu 'fırsat'tan MK-SB ar teşkilatını dağıtmak, tasfiye etmek için yararlanmıştır. Eline tasfiye fırsatı geçince Partinin işleyiş kurallarını unutmuştur. MK-SB nun bu tavrı ML lerin değil, siyasi hasmını altetmek için hiç bir kural tanımayan, kendi kurallerını çiğneyen fırsatçı burjuva tavrıdır.

h) Bu durumde MK nın disiplinini tanıyarak, ML görüşleri MK disiplini altında savunarak bunları parti içinde hakim kılmak imkanı ortadan kalkmıştır. Böyle bir durumda 'birlik' adına MK nin disiplinini tanımaya devam etmek; ve var olan goruş ayrılıklarını kitlelerden gizlemeye devam etmek ML e ihanet olacaktır.

i) Konferansımız MK-SB nun hizibı destekleyen tasfıyecı tavrını mahkum eder, ve MK nın disiplinini bugünkü günden itibaren tanımadığını ilan eder.

j) Konferansımız parti içindeki ve çevresindeki tum ML yoldaşları, kendı yanlış çizgisini bütunü ile hakim kılmak için parti içi işleyiş kurallarını çiğneyen tasfıyeci MK nin disiplinini red etmeye, bizimle temas kurmaya çağırır.

k) Konferansımız parti içindeki görüş ayrılıklarının devrımci kitleden gizlenmesinin partiye verdiği zararın büyüklüğünü espit eder ve parti içindeki iki çizginin mücadelesinin geçmişteki ve bugünkü belgelerinin devrımci kamu oyuna açılması kararını alır.

l) Konferansımız amacının parti çizgimizdeki sapmaları temizlemek ve partiyı doğru bir yörüngeye oturtmak olduğunu tüm komunistlere açıklar.

m) Konferansımız parti içindeki ve çevresindeki tum yoldaşları akıma karşı mucadeleye atılmaya çağırır.
Partiyi Tasfiyeci MK ne teslim etmeyin !

Bugün biz Bolşevikler, bu konferansın aldığı kararları uyguluyoruz. Partiyi tasfiyeci Merkez Komitesine terk etmeyeceğiz! Tasfiyecileri er geç tasfiye edeceğiz.

Şimdi Merkez Komitesi-Siyasi Bürosunun iki yazısını biraz daha yakından inceleyelim :

Bunu yaparken, daha detaylı olduğu için "özel mektup" ta anlatılanı tek tek ele alıp inceleyelim :

Özel Mektup 6 ana maddeden, ve bir dizi alt maddeden oluşmaktadır, biz de eleştirimizi bu sırayı takip ederek getireceğiz :

1). maddede, Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu, ..da olaylar çıkmadan önce aldığı kararları açıklıyor. Merkez Komitesi-Siyasi Bürosunun 2. Konferansın genel anlayışına uygun olarak, ..daki örgütlenmenin bölge kademesi olmaktan çıkarılmasına ve ..da bir büro kurulmasına karar aldığını belirtiyor.

Önce, partinin en yüksek kademesi olan 2. Konferansın bu konuda aldığı bir karar yoktur. Zaten bu yüzden, Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu, genel anlayışa dayandığını söylemek zorunda kalmaktadır. En yüksek kademenin karar almadığı, daha önce tartışıldığı halde karar almadığı böyle bir konuda, genel anlayışa uygun ! kararlar almak Marksist-Leninist bir tavır değildir. Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu yalnızca bu konuda değil, bir dizi, Konferansta tartışıldığı halde karar alınmayan konularda, mesela bundan önceki Merkez Komitesinin çizgisinin değerlendirilmesi konusu !- kendi görüş ve kararlarını "anlayışa uygun" gerekçesi ile Konferansa mal etmektedir.

..daki teşkilat kademesinin, bölge teşkilatı olmaktan çıkarılması önerisi bundan önceki Merkez Komitesi döneminde de getirilmişti; bu öneri hakkında bizim görüşlerimizi ..BK'ne sunulan raporda ortaya koymuştuk. Ve şunu demiştik :..daki T. li işçiler içinde parti örgütlenmesi yapılacaksa ; ki bu yapılmalıdır. O zaman BK olarak örgütlenmek doğrudur.
Biz bu görüşlerin hala geçerli olduğu düşüncesindeyiz. Bu görüşlerin yanlış olduğu bugüne dek parti içinde hiç bir kademe tarafından, bu arada Konferansta da ispatlanmamıştır. Nitekim Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu, BK ni büroya çevirirken,bürosunun görevlerinin BK nin görevleri ile aynı olacağını anlatıyor. Yani yapılan isim değişikliğidir. Peki isim değişikliğinin gereği nedir ? Görülen odur ki; bu isim değişikliğinin ardında, ..daki komünistlerin "düşük değerli", "işe yaramaz" komünistler olduğu anlayışları yatmaktadır. Bugün parti içinde ve çevresinde bu görüş "..dakilerin kavga kaçakları olduğu", "işe yaramaz oldukları" görüşleri yaygındır ve özellikle partinin bir kanadı Marksist-Leninist olmayan kanadı tarafından sistemli bir şekilde yaygınlaştırılmaktadır. Siyasi yönden başa çıkılamayan siyasi rakip çamur atma metodu ile yaralanmaya çalışılmaktadır. Bugün Merkez Komitesinin çoğunluğu da, ..dakilerin "burjuva gevezeleri" olduğu düşüncesindedir. Aldığı karar buna uygundur. Ama o bir yandan bu kararı alırken ve düşüncesi bu iken ; diğer yandan üye ve sempatizanlara yaptığı çağrıda "fedakar", "nice sınıf mücadelesine kollarını sıvamış"vs. yoldaşlardan söz ederek iki yüzlülüğünü göstermektedir.

Bu birinci madde şunu gayet açık bir biçimde ortaya koymaktadır ki; "atıldığı" ya da "ayrıldığı" dedikoduları yapılan BK,ne atılmıştır, ne de ayrılmıştır ve yeni sorumlu gelene dek görevde kalacaktır. Yeni sorumlu geldikten sonra da bir süre görevini sürdürecektir. Yani 13.3.1981 e dek ..BK, ..daki en yüksek parti organıdır. Kendine partiliyim, parti sempatizanıyım diyen her kişi, bu organın disiplinine uymak zorundadır !

2).maddede Merkez Komitesi Siyasi Bürosu "..dan gelen ve T daki teşkilat kademeleri ile ilişki kuran parti sempatizanları"nın "2.Merkez Komitesi Siyasi Bürosuna bir dizi haber ve belge ilettiklerini" belirtiyor. İletilen belgelerin ne olduğunu açıklıyor. Yapılan açıklamaya göre resmi kanallardan Merkez Komitesine gönderilen BK nin mektupları;"hizipçi faaliyet iddiaları üzerine" başlıklı BK yazısı, bu yazının ekleri, FÜ'lerin burdaki BK'ne hakaret ettikleri akrabalarına yazdıkları kartların fotokopileri; bir konferans delegesi hakkında sorulan soru Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun bu kararı aldığında elinde yoktur. Sözü geçen belgeler, partinin resmi kanallarından Merkez Komitesine gönderilmiştir. Eğer bu belgeler, karar alındığı sırada Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun elinde gerçekten yoksa resmi kanallar yerine "akrabalık" ve aşiret ilişkileri üzerinden iş yapmayı tercih eden Merkez Komitesi Siyasi Bürosu bunun sorumlusudur ! Bu belgeler ayrıca yine resmi kanallardan normal randevuya elden de gönderilmiş; Merkez Komitesi randevuya da gelmemiştir! Yani BK, resmi kanalları işleterek Merkez Komitesine ulaşamamaktadır ! Ama ..dan T'ye giden sempatizanlar, gayet kısa bir süre içinde Merkez Komitesi Siyasi Bürosuna ulaşabilmektedir. Bu nasıl olur ? Bunun iki yolu vardır. Ya sözü geçen sempatizanlarla daha önce temas kurulup, bunlara görev verilmiştir ! Bu görev gizli olarak, BK'ne haber verilmeden verilmiştir. Ve gayrı resmi olarak işleyen bir kanal vardır. Eğer durum böyle ise, buna "hizipçi faaliyet" denir. Ya da, sempatizanların T'de partili olduklarını bildikleri "akrabaları"; "feodal ilişkileri"vb. vardır. Onlar üzerinden Merkez Komitesi Siyasi Bürosuna ulaşılır . Böyle bir kanaldan temas kurmak, resmi kanallar varken, komünist bir tavır değildir. İlke olarak reddedilmelidir. Merkez Komitesi Siyasi Bürosu böyle bir kanalla haber geldiği zaman, resmi kanalla, bu haberin doğruluk derecesini öğrenmek; bu kanalla temas kuranlara; resmi kanalı kullanıp kullanmadıklarını sormak zorundadır. Ama bunu yapacak Merkez Komitesi tabii ki Marksist-Leninist ilkelere bağlı bir Merkez Komitesi olmalıdır. Aksi halde aynı şimdiki Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun yaptığı gibi, eline geçen "fırsat"ı değerlendirmeye kalkar. Ve partinin bölünmesinin sorumlusu olur !

3).maddede Merkez Komitesi Siyasi Bürosu bir yandan eldeki belgelerin yeterli bir bilgi kaynağı olmadığını açıklamakta, diğer yandan sonuçlama varmaktadır. Buradaki, daha araştırmak zorundayız tavrı, oyalama tavrıdır; burjuva oyunudur. Bu varılan sonuçlarda açıkça ortaya çıkmaktadır :

a) alt maddesinde, kitlenin ..BK'nin bazı uygulamalarından rahatsız olduğu; ..BK' nin ...k sık kendi çizgisinin propagandasını yaptığı; bunun kitleyi rahatsız ettiği,vb. söylen...mektedir. Önce şunu tespit edelim ki ..BK burdaki kitleyi kendi görüşleri temelinde değil ...arti görüşleri temelinde eğitmiş ve örgütlemiştir. Eğer bir kaç kişi çıkıp "bunlar İbo'...a narodnik diyor", "Mao'ya revizyonist diyor", "partiyi böldüler","bölüyorlar",vs. gibi ...alavralarla kitlenin önemli bir bölümünü peşine takıyorsa, bu o kitlenin parti görüşleri ...emelinde eğitildiğinin en açık pratik belgesidir.

Bugün parti kitlesine göre İbrahim Kaypakkaya dokunulmazdır. Mao Zedung dokunulmazdır. Partimiz önemli yanlışlar yapmaz,vs. Kitle bu temelde eğitilmektedir. Bizim tarafımızdan da bu temelde eğitilmiştir. Bu temelde eğitilen kitlenin, kısa süre içinde "partiye saldırdıkları" söylenenlere karşı tavır takınması normaldir.

b)maddesinde Merkez Komitesi Siyasi Bürosu, içinde iki konferans delegesinin bulunduğu bazı parti üyelerinin 2.Konferans aleyhine propaganda yaptıkları, örgütsel karalama sürdürdükleri, tabanı ayrılık ihtimali üzerine hazırlamaya çalıştıkları, bunu ..BK adına yaptıklarını iddia etmektedir.

Konferans aleyhine propaganda yapılmamıştır. Konferans hakkında yoldaşlar, örgütlü olduğu kademelerde ve örgütlü olduğunu bildikleri kişilere bilgi vermişler, değerlendirmeler yapmışlardır. Verilen bilgilerin hepsi doğrudur ! İki çizgi mücadelesinin sertleştiği bir ortamda, bir ayrılığın muhtemel olduğunun söylenmesi; ayrılık propagandası değil, Marksist Leninist ilkelerin savunulmasıdır. Bazı değerlendirmelerin ..BK adına yapıldığı, bu tavrın doğru olmadığı tarafımızdan ortaya konmuştur. Bu hatayı yapan ve hizibe malzeme hazırlayan yoldaşımız özeleştiri yapmıştır. Merkez Komitesi Siyasi Bürosu bunu bile bile hala bu sorunu kullanmaktadır.

c)maddesinde olaylardan ..BK nin esas itibarı ile sorumlu olduğu söylenmektedir. Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun tavrı;parti yıkıcısı hizip ile, partiyi savunan-çizgisini doğru bulmadığı halde,disipline uyan - BK ni karşılaştırdığında hizibi tercih etmektedir. Burda BK nin kendisinin de hizipçilik yapıp yapmadığının araştırılacağı boş bir palavradır. Karar önceden verilmiştir. Aynı maddede, ..BK nin eski hatalarının tutarlı bir özeleştirisini yapmadığı söylenmektedir. ..BK partinin en yüksek organına yazılı rapor vermiş, kendisine getirilen tüm eleştirilere tek tek yazılı tavır takınmıştır. Konferansta sözlü olarak ta bilgi verilmiş, sorulan sorular cevaplandırılmıştır. ..BK,Konferanstan, eğer Konferans, disiplin ihlali yapıldığı görüşünde ise cezalandırılmasını talep etmiştir ! Partinin en yüksek organı olan Konferans böyle bir karar almaya gerek görmemiştir !

Şimdi bu ne biçim Marksist-Leninist partidir ki; bir BK'nin parti suçu işlediği iddia ediliyor; ama partinin en yüksek organı bu konuda tavır takınmayı reddediyor. Ama bunun üzerinden çok kısa bir süre geçtikten sonra, partinin Merkez Komitesi Siyasi Bürosu,Konferansa hesap veren kademe hakkında "siz zaten tutarlı özeleştiri yapmamıştınız" diyebiliyor ! Görünen odur ki; Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun tutarlı özeleştiriden anladığı şey bizim savunduğumuz Marksist-Leninist görüşlerin yanlış olduğunu kabul etmemiz olacaktır. Ama bunu Merkez Komitesi Siyasi Bürosu çok bekler !

Merkez Komitesi Siyasi Bürosu aynı maddenin bir alt noktasında, ..BK'nin neden cezalandırılmadığını veya idari tedbir alınmadığını açıklarken, gerçek düşüncesini ortaya koyuyor. Merkez Komitesi Siyasi Bürosu "zamansız bölünmelere" yol açmamak için idari veya cezai tedbir alınmadığını söylüyor. Neden Konferans sırasında bölünme zamansızdır? Ama şimdi - daha iki ay geçmeden- bir bölünme göze alınmakta, zamanlı görülmekte ve körüklenmektedir? Bunun cevabı açıktır. Konferans sırasında ..da henüz ortaya çıkmış ve Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun dayanabileceği bir hizipçi faaliyet yoktu. Şimdi böyle bir faaliyet vardır, ve "baş belası" ..BK ni tasfiye etmek için fırsat çıkmıştır. İşte bizim fırsatçı burjuva tavrı olarak, ilkesizlik olarak adlandırdığımız tavır, tam da bu tavırdır !

Merkez Komitesi Siyasi Bürosu devamla, ..daki ayrı çizginin, kendi disiplinini yarattığını söylüyor. Bizim buna diyeceğimiz şudur : 1. Bolşevik Konferansı toplanıp karar alana dek, yani sizin tasfiyeci tavrınız ortaya çıkana dek Marksist-Leninist çizginin kendi disiplini yoktu. Ama 1. Bolşevik Konferansından bu yana bu disiplin vardır. Ve bunun olması doğrudur.

Merkez Komitesi Siyasi Bürosu "Konferansla genel tartışma ortamı kapanır, genel eylem ortamına geçilir" diyor. Peki eğer genel tartışma ortamı kapandı ise;Konferansın aldığı "Mao Zedung'a getirilen diğer eleştirilerin -sosyalizmin inşası ile ilgili eleştirilerin incelenmesi-tartışılması ","1963 Polemik yazılarının değerlendirilmesi " konularında alınan kararlar nedir ? Bunların kısa süre içinde çözülmesi için alınan kararlar nedir ? Neden .. yıl içinde bu konularda bir konferans yapılma kararı alınmıştır ? Görünen odur ki ; Merkez Komitesi SiyasiBürosu konferansın aldığı tartışma kararlarını ciddiye almamaktadır; ya da ne söylediğini bilmemektedir !

Bizim bazı yoldaşlarımızın, hizipçi faaliyet çıkana dek kitle önünde Konferans hakkında siyasi propaganda yaptıkları yalandır. Bunun karalama ve dedikodu temeline oturtulduğu yalandır. Bir kez daha şunu söylüyorum:Tek tek örgütlü yoldaşlara, ve örgüt kademelerinde anlatılan her şey gerçektir, doğrudur. Gerçekleri anlatmak karalama değildir !

Merkez Komitesi Siyasi Bürosu aynı maddenin bir başka alt maddesinde Konferansta "talimat gelmeden konferans propagandasının hiç bir şekilde başlamaması şeklinde bir karar

alınmadığını" söylüyor. Bizim iddiamız zaten bu değildi. Bizim iddiamız şu idi: "2.Konf
ransın dışa karşı propagandası merkezi olarak başlatılacaktır. Bunun için Merkez Komite
direktifi gelecektir. Bu Konferans kararıdır." Biz içimizde konferansın yapıldığını zate
duyurduk. Aldığı kararları da aktardık. Aktaramadığımız yoldaşlar en geç Şubat sonunda r
sen haberdar edilecekti! Ama bu yapılamadan hizipçiler, Konferans propagandası yapılmıy
(dışa karşı) yaygarasını kopardılar. Bunu da hizipçiliğimizin ispatı olarak kitleye sundu
lar! Şimdi Merkez Komitesi Siyasi Bürosu bizim bu verdiğimiz bilginin yanlış olduğunu; bu
konuda karar alınmadığını söylüyor. Karar alınmamış ama "yalnız bu propagandanın konferan
dağılır dağılmaz hemen başlamaması ve hakim sınıfları şaşırtmak için ..bölgesinden başla
tılması, sohbet şeklinde delegelerce belirtilmiştir." diyor Merkez Komitesi Siyasi Büros
Evet gerçekten de bu sorun oylanmamıştır. Ama sorun o kadar açıktır ki; bu sorun ortaya
konduğunda hiç bir başka öneri ya da itiraz gelmemiştir. Marksist-Leninistler dürüst olma
sorundadırlar. Merkez Komitesi Siyasi Bürosu işine geldiği zaman, karar alınması konu
sunda ısrar edildiği halde karar alınmayan konularda "genel anlayış bu idi" tavrı takınma
ta;işine gelmeyen, çok açık olan, hiç bir itiraz ve karşı öneri olmayan bir konuda "karar
alınmadı" diyebilmektedir. Bu tavır kıvırtma tavrıdır.

d)maddesi yazının özüdür. Buna göre hizipçi faaliyet öz itibarı ile doğrudur. Merkez
Komitesi Siyasu Bürosunun, ..BK'ni tasfiye hesapları ile takındığı bu tavır, partinin meş
ru bir kademesinin, parti yolu denenmeden tanınmaması ve derhal ayrı örgütlenmeye gidilm
si tavrının meşrulaştırılmasına hizmet etmektedir. Bu tavır bir kez meşrulaştımı, partini
örgütlü birliği laf haline gelecektir; her hangi bir kademeye kafası kızan, ben bu kadem
yi tanımıyorum ama partiyi tanıyorum adı altında bayrak açıp, örgüt yıkıcılığı yapabile -
cektir. Merkez Komitesi Siyasi Bürosu küçük siyasi çıkar hesapları ile, aslında tüm parti
kademelerinin ve bu arada kendi meşruiyetini de sorun haline getirmiştir.

e)maddesinde Merkez Komitesi Siyasi Bürosu "parti mallarına el koyma eylemlerinin"
"hırsızlık" olarak adlandırılamayacağını belirtiyor. Biz şunu iddia ediyoruz. Eğer ..BK
13.3.81 e dek partinin ..daki en yüksek kademesi idi ise -ki Merkez Komitesi Siyasi Büro-
su bunu itiraf ediyor - o zaman onun denetimindeki mallara el konulmasının adı hırsızlık-
tır.

f)Merkez Komitesi Siyasi Bürosu, bu maddede,..BK nin "tek yanlı sekter" davrandığını
iddia ediyor. Biz bunu reddediyoruz. ..BK nin bu çapulcu-hizipçi faaliyet karşısında der -
hal tavır takınması doğru idi. ..BK nin hatası esas olarak bu hizipçi faaliyetin daha önce
ki belirtilerini zamanında görüp kavramaması ve tedbir almamasıdır.

4).maddede Merkez Komitesi Siyasi Bürosu, .. da bir genel araştırma açıldığını ilan et
mektedir. Bu genel araştırma .. da bunalımı araştırma yanında şu iki amaca da hizmet ede-
cektir.

"-...senedir fiili merkezi denetimden uzak çalışan .. teşkilatının genel denetimini
yerine getirmek ! "

Görüldüğü gibi, Merkez Komitesi Siyasi Bürosu, .. teşkilatının ..senedir fiili denetim
den uzak çalıştığını iddia ediyor. Bu kuyruklu ve adi bir yalandır. Biz, Merkez Komitesi
Siyasi Bürosunun bu iddiasını ispatlamasını talep ediyoruz !

Bu konuda gerçek durum şudur :

1978 Şubatında .. teşkilatı, Merkez Komitesinin görevlendirdiği bir Merkez Komitesi üye
si tarafından oluşturulmuş ve doğrudan doğruya bu Merkez Komitesi üyesinin denetiminde ça-
lışmıştır. ..BK, tüm Merkez Komitesi toplantılarına yazılı ve sözlü rapor sunmuştur. Mer-
kez Komitesinin doğrudan fiili denetimi ..daki Merkez Komitesi üyesi aracılığıyla sağlan -
mıştır !

Ocak 1981 de ..BK, merkezi konferansa yaptığı çalışmaların hesabını yazılı rapor ile
sunmuştur. Ve ..BK merkezi konferansa çalışmaları hakkında yazılı rapor sunan tek bölge
komitesidir.

Merkez Komitesi Siyasi Bürosu "fiili merkezi denetim" yoktu iddiası ile kafalarda so-
rular yaratmaya, kuşku uyandırmaya çalışmaktadır. Biz merkezi denetimin olup olmadığının
görülmesi için, Merkez Komitesi Siyasi Bürosu tarafından bugüne kadar sunulan BK raporları-
nın yayınlanmasını; 2.Konferansa sunulan BK raporlarının yayınlanmasını talep ediyoruz.Mer-
kez Komitesi Siyasi Bürosu iddiasını ispatlamazsa adi bir yalancıdır !

Araştırma "2.Konferansın genel eğilimine uygun olarak Merkez Komitesinin yürütmeyi plan-
ladığı ideolojik-örgütsel düzeltme hareketi ile" birleştirilecekmiş !

Bu, konferans kararı olmayan, "genel eğilime uygun" olduğu söylenen "ideolojik-örgütsel
düzeltme" hareketinin ne menem bir şey olduğu, Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun hizibe ve
..BK ne karşı takındığı tavırda görülmektedir. Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun ideolojik-

ve örgütsel düzeltmeden anladığı, Marksist-Leninistlerin örgütsel planda tasfiyesi, seslerinin kesilmesidir. Ama onların bunu yapmasına izin verilmeyecektir !

5).madde örgütün tasfiye edildiğinin açıklandığı maddedir...BK görevden alınmıştır. Yerine tüm yetki bir kişi elinde toplanmıştır. Bu kişi gelene dek, tüm parti üyeleri ve aday üyeleri kendi başına hareket edecektir. Bu kişi gelip, araştırma yapacak, ..Bürosunu süreç içinde oluşturacaktır! Bunun adına Marksist-Leninist literatürde tasfiye denir !Tasfiyeye karşı mücadele tüm komünistlerin görevidir.

6).maddede Siyasi Büro bizim "tek tek yoldaşlar" olarak partiye daha fazla zarar verecek davranışlara karşı uyanık olmamızı talep ediyor !

Biz Bolşevikler, tek tek yoldaşlar olarak değil; bir yürek, bir yumruk halinde hareket eden örgütlü komünistler olarak, partiye ne ..da ne de diğer bölgelerde daha fazla zarar verilmesini önlemek için elimizden geleni yapacağız !

Bunun için ilk yapacağımız kitleye görüş ayrılıklarının belgelerini ulaştırmak; ve kitleyi bilgilendirmek olacaktır !

Uzun süreçte, bugün kitlenin önemli bir bölümünü yalnızca kuru ajitasyon temelinde yanlarında tutanlar iflas edecekler; önemsiz bir klik haline geleceklerdir. Tasfiyeciler er geç tasfiye edilecektir.

Marksizm-Leninzm'in bilimi; Dünya Komünist Hareketinin tecrübeleri bize bunu öğretmektedir !

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !
YAŞASIN BOLŞEVİZM !
PARTİYİ BOLŞEVİKLEŞTİRME YOLUNDA İLERİ !

....

KAYNAK
(1) Lenin" Parti Buhranı", 19 Ocak 1921, TE Alm. c.32, s. 27/28

3. belge

Konferans hakkında XX delegelerinin raporu

(Raporun 3.5 sayfalık birinci bölümü "Konferansa gidiş aşaması" başlığını taşımakta, siyasi ve örgütsel ön hazırlık hakkında bilgi vermekte ; siyasi ve örgütsel hazırlığın yetersiz olduğu sonucuna varmaktadır. Bu bölümde örgütsel sorunlar ağırlıkta olduğundan, güvenlik nedeni ile bu bölümü yayınlamıyor "Konferansın gidişatı"başlıklı bölümle başlıyoruz.)

(...)

KONFERANSIN GİDİŞATI:

Konferansın başında XX delegeleri adına bir önerge verilerek ; bu konferansın siyasi ve örgütsel hazırlığının yetersiz olduğu; ve tespit edilen gündem temelinde yapılmaması gerektiği ; bunun yerine yalnızca içinde bulunulan somut durumun görüşüldüğü ve geçici kısa sürele tedbirler üzerine görüşülüp kararların alındığı bir konferans olarak yapılmasının doğru olacağı görüşü savunuldu. Tartışma içinde XX delegelerinin boykot tavrı konusunda da bilgi verildi.

Gündem maddesi ile ilgili bir dizi konuda var olan bazı yazılar parti içinde incelenmemiş olmasına rağmen (mesela İ nin FÜ lere verdiği cevaplar ; XXBK nin 1957-1960 deklarasyon değerlendirmesi, XX in içinde bulunduğumuz durum üzerine görüşleri ; XXBK nin raporu, Merkez Komitesi raporu,vb.) konferansın planlandığı şekilde yapılması çoğunluk tarafından karar alındı.

Gündem maddeleri :

1957-1960 DEKLARASYONLARI:

Bu konuda XX delegeleri en baştan bu konuda XX in görüşlerinin parti içinde tartışılmamış olduğunu, bu yüzden bu gündem maddesinin ertelenmesini önerdiler.(XXBK nin yazısını bir kişi ve XX delegeleri dışında kimse okumamıştı ve bu yazı konferans yerinde de yoktu !) Bu öneri red edildi. Tartışmaya geçildi. Tartışmada XX delegeleri, bu belgelerin özü itibarıyla revizyonist belgeler olduğunu ortaya koymaya çalıştılar. Bir başka delege arkadaş da aynı yönde görüşler savundu. Konferansın diğer bölümü, bu belgelerin özü itibarı ile Marksist-Leninist belgeler olduğunu, bunların revizyonist olarak değerlendirilmesinin aslında Mao Zedung'u inkar etmek için bir ön adım olacağını belirttiler. İkinci görüş karar olarak çıktı.

1963 POLEMİKLERİ:

XX delegeleri bu tartışmanın başında da bu konuda konferansın yeterli bir hazırlığı olmadığını, delegelerin büyük çoğunluğunun Polemik yazılarının TÜMÜNÜ okumamış olduğunu tespit ettiler. Tartışma içinde bu polemiklerin Marksist-Leninist belgeler olarak değerlendirilmesi gerektiğini savunan yoldaşların işlettiği mantık şu idi : BU DEKLARASYONLAR BİZİM ÇİZGİMİZE TEMEL OLMUŞTUR. BUNLARIN ASKIYA ALINMASI, ÇİZGİMİZİN ASKIYA ALINMASI DEMEKTİR. BU ÇİZGİMİZİN DIŞA KARŞI SAVUNULMAMASI, YANİ TASFİYESİ DEMEKTİR, BU YÜZDEN BU BELGELER TARAFIMIZDAN YETERLİ İNCELENMEMİŞ DE OLSA- MARKSİST-LENİNİST BELGELER OLARAK GÖRÜLMEYE DEVAM EDİLMELİDİR. BU KONUDAKİ DE-

ĞERLENDİRME ASKIYA ALINMAMALIDIR. BU BELGELER TEMELİNDE BİRLİK ÇAĞRISI YAPILMALI, AMA BU BELGELER ÜZERİNE DE TARTIŞILMALI VE BELGELER GELİŞTİRİLMELİDİR. BUNA KARŞI XX DELEGELERİ BU YAKLAŞIMIN ANTİ MARKSİST-LENİNİST OLDUĞUNU, İNCELEME YAPMADAN SONUÇ KOYMANIN YANLIŞ OLDUĞUNU, BU KONUDA ARAŞTIRMA SONUÇLANANA DEK, BU BELGELERİN MARKSİST-LENİNİST BELGELER OLARAK SAVUNULMASININ ASKIYA ALINMASI GEREKTİĞİNİ SAVUNDULAR. BU BELGELERİN DÜNYA MARKSİST-LENİNİST HAREKETİNİN PLATFORMU OLAMAYACAĞINI, BU TEMELDE BİR BİRLİĞİN KOF OLACAĞINI SÖYLEDİLER.

Birinci görüş bu konuda hakim oldu. Ve karar olarak geçti.

Bu konu ile ilgili tartışma sırasında bazı yoldaşlar, kardeş partilerimizden "kardeş partiler", SÖZDE KARDEŞ PARTİLER,vb. şekilde söz ettiler. XX DELEGELERİ, bunun üzerine bir önerge vererek, KARDEŞ PARTİLERİN MARKSİST-LENİNİST OLMADIĞINI DÜŞÜNENLER VARSA,ONLARIN BUNU İSPATLAMASINI TALEP ETTİ. TARTIŞMA İÇİNDE ÇOĞU DELEGELERİN KARDEŞLERİN BELGELERİNİ BİLE OKUMAMIŞ OLDUKLARI ORTAYA ÇIKTI. Bu konuda "kardeş partiler" laflarını edenler bu tavırlarının hatalı olduğunu kabul etmek zorunda kaldılar. XX delegeleri bir önerge vererek, bu konuda Merkez Komitesinin en kısa zamanda kardeşlerin belgelerini değerlendirmesini, kardeşlerin yazdığı mektuba cevap vermesini ve eleştirisi varsa bunları belgelere dayanarak yapmasını talep etti. Bir takım arkadaş bu önerinin red edilmesi gerektiğini, böyle bir görev tespitinin konferans tarafından yapılmaması gerektiğini, vb. söylediler. XX delegeleri bunun eleştiriden kaçmak anlamına geldiğini ortaya koydular. Bunun üzerine çoğunlukla bu öneri kabul edildi.

Yine aynı gündem maddesinin tartışma süreci içinde ASKIYA ALMA YÖNTEMİNİN (ya da dondurma yönteminin) ilke olarak yanlış olup olmadığı üzerinde tartışıldı. ÇOĞUNLUK BÖYLE BİR YÖNTEMİ İLKE OLARAK RED ETTİ.

MAO ZEDUNG:

Bu konuyla ilgili olarak önce Demokratik Halk Devrimi-Demokratik Halk İktidarı sorunu üzerine tartışıldı. XX bu konuda kendi görüşlerini önerge olarak sundu. Bu görüşlerin tartışmasında, tartışma Demokratik Halk İktidarının özü itibarı ile proletarya diktatörlüğü olup olmadığı noktasında yoğunlaştı. Bu konuda ÇOĞUNLUK DEMOKRATİK HALK İKTİDARININ ÖZÜ İTİBARI İLE PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ OLDUĞU KARARINI ALDI.

MAO ZEDUNG'UN SAVUNULMASININ TARTIŞILAN NOKTALARDA ASKIYA ALINMASI ÖNERİSİ İLKE OLARAK RED EDİLDİ.

Mao Marksizm-Leninizmin klasiği midir? sorunu tartışılırken, Marksizm-Leninizmin klasiğinin kıstaslarının ne olduğu sorunu gündeme geldi. ÇOĞUNLUK, İLKESEL HATA YAPMAMIŞ OLMAK ŞEKLİNDE BİR KISTASI, MARKSİST-LENİNİST KLASİK OLMANIN KISTASLARI İÇİNDE ELE ALMAYI RED ETTİ.

Marksizm-Leninizme, Marksizm-Leninizmin üç bileşeni (Marksist - Leninist Ekonomi Politik - Felsefe - Sınıf Mücadelesi) konusunda katkıda bulunan Marksist-Leninistlerin Marksizm-Leninizmin klasiği olduğu kararı alındı.

AEP SORUNU:

Bu konu ile ilgili tartışmada AEP nin revizyonist bir parti olduğunu savunanlardan bunu ispatlamaları talep edildi. Tartışma içinde eldeki verilerle bunun ispatlanmasının mümkün olmadığı ortaya çıktı. Sonunda AEP nin çizgisinin revizyonist troçkist olduğu, AEP nin niteliği hakkında, ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin niteliği hakkında bir şey diyecek durumda olmadığımız, bu

konuları araştırdığımız şeklinde bir çoğunluk kararı çıktı. XX delegeleri, aksi halde karar çıkma durumu olmadığı, bu durumda AEP nin revizyonist olarak değerlendirilmesi devam edeceği için, bu karar lehinde şerhli olarak oy kullandılar. Şerhte AEP nin gerçekte tersi ispatlanmadıkça Marksist-Leninist parti olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirttiler.

GERİLLA SAVAŞINA HAZIRLIK DÖNEMİ:

Bu gündem maddesinde hazırlık dönemi adı altında bir dönemin doğru olup olmadığı üzerine tartışıldı. Ve doğru olduğu sonucuna varıldı.

TÜZÜK:

Tüzük bir dizi maddesinde değişti.

İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ DURUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Özellikle devrimci durum konusu üzerinde duruldu. Somut olarak soru sorulduğunda verilen cevaplarda 12 Eylülden bu yana kendiliğinden kitle eylemlerinde büyük bir düşme olduğu, ve kitle eylemlerinin hemen hemen sıfıra düştüğü tespit edildi. Buna rağmen yoldaşların büyük çoğunluğu Türkiye'de bugün de DEVRİMCİ DURUMUN VARLIĞINI, BUNUN YARI-SÖMÜRGE, YARI-FEODAL YAPININ DOĞAL SONUCU OLDUĞU görüşlerini savundular. Tartışma içinde XX delegeleri, Lenin'in devrimci durum öğretisinin kıstasları temel alınırsa-ki bunun alınması gerekir- bugün Türkiye'de devrimci durumun varlığından söz etmenin yanlış olacağına ; devrimci durumun diğer iki kıstasının varlığının devrimci durum tespiti yapmak için yeterli olmadığını, bu noktada İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Lenin ile Lin Biao arasındaki çelişmeyi kavramadığını savundular.

Yine bu tartışma içinde İbrahim Kaypakkaya yoldaşın 11 ilkede sapla samanı birbirine karıştırdığı, ilke olarak savunulan bazı görüşlerin gerçekten ilke (mesela parti esas/diğer örgütler talidir bazılarının ise geçici taktik sorunlar (köylük bölgeler esas/şehirler talidir) olduğu görüşü XX delegeleri tarafından savunuldu.

Tartışmalar içinde bazı yoldaşlar da 1.Konferansın yaptığı özeleştirinin bir dizi noktada yanlış olduğu (mesela baş düşman sorunu) görüşünü savundular. Bir yoldaş, Lin Biao'nun görüşlerinin yanlış olmadığını savundu.

Tartışma sonunda çoğunluk bugün silahlı mücadelenin esas olduğu ama bunun gerilla savaşını derhal başlatmak anlamına gelmediği kararını aldı.

Konferansta tartışmanın sınırı üzerine de tartışıldı.

Bir bölüm arkadaş, kamu oyu önünde açık tartışmanın ilke olmadığını savundu. Çoğunluk bunun ilke olduğu yönünde karar aldı. Bugünkü uygulama konusunda ise, XX in kamu oyu önünde açık tartışma isteği red edildi. Sınır üye, aday üye ve örgütlü ileri sempatizanlar olarak tespit edildi.

1.MERKEZ KOMİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Bu bölümde önce bölgeler üzerinde duruldu. XXBK nin raporu yazılı olarak vardı. Konferans raporu okumak gereği duymadı. Bir delege yoldaş sözlü bilgi verdi. Bir dizi sorular soruldu. Sorular esas olarak disiplin ihlali, parti çizgisinin savunulmaması kuşkuları ile ilgili idi. Bu konularda cevaplar verildi. Delegeler XXBK nin disiplin ihlali konusunda hangi ceza verilmesi gerekli ise bu konuda karar alınmasını talep ettiler. Konferans bu konuda karar almadı. Diğer bölgeler yazılı rapor sunmadılar. Merkez Komitesi raporu da okundu. Merkez Komitesi hakkında da olumlu- ya da olumsuz

şeklinde bir genel değerlendirme yapılmadı.

Daha sonra bir XX delegesi ayrıldı. (Özel durum nedeni ile Konferans kararı ile) Daha sonra Merkez Komitesi seçildi. Muhalefette olan arkadaşlar Merkez Komitesine girmek istemediklerini açıkladılar.

GENEL DEĞERLENDİRME:

Konferansın örgütsel hazırlığı yetersiz ve kötü idi. Bir çok sorun tesadüfler üzerine kurulmuştu. Bu mesela bir çok seçilmiş delegenin çok uzun süre battal edilmesini beraberinde getirdi.

Konferansın siyasi hazırlığı da çok yetersiz idi. Bir çok tartışma yazısı -incelenmeyi bir kenara bırakalım - okunmamıştı bile. Bunun sonucunda tabii ki yapılan siyasi tartışmaların seviyesi çok düşük oldu.

Gelen delegelerin çok önemli bır bölümü XX in görüşlerini tam olarak incelememiş olmalarına rağmen XX in savunduğu çizginin revizyonist-troçkist kırması bir çizgi olduğunu "inançla" savunuyordu. Aynı şekilde hiç incelenmeden kardeş partiler hakkında da bunların Marksist-Leninist olmadığı görüşleri savunuluyordu.

Genel tavır, çok çeşitli görüşlere sahip olan arkadaşların XX e karşı birleşmesi tavrı idi. Konferansı XX in görüşleri ile, ona karşı olanların görüşlerinin mücadelesi belirledi. Bu konferansta XX in görüşleri çoğunluk tarafından red edildi.

Konferansta XX delegelerine karşı yoldaşça olmayan tavırlar da oldu. XX delegeleri de yer yer bu tavırlara tepkici bir şekilde karşılık verince, yer yer sert, sınirli bir hava doğdu.

XX delegelerinin konferansa katılmaması halinde, doğru görüşlerin tasfiyesi çok daha kolaylaşacaktı. Bu yüzden XX delegelerinin bazılarının boykot tavrını terk etmesi olumlu oldu. XX delegelerinin tartışmalara katkısı çok önemli ve yararlı oldu. Ayrıca teşkilatın gerçek yapısını kavramak açısından da bu konferans çok yararlı oldu.

Konferansın parti açısından en önemli yararı kuşkusuz bu şartlarda -partinin çökertildiği söylendiği şartlarda - bu konferansın yapılmış olmasının propagandada getireceği yarardır.

Ama bir bütün olarak ele alındığında, konferansta hakim olan çizgi, hataları aşma yönünde, ileri atılmış bir adımı değil; geri atılmış bir adımı temsil etmektedir.

İzlenimimize göre yeni Merkez Komitesi esas olarak merkezi yönetim tecrübesinden yoksun yoldaşlardan oluşmaktadır. Bu Merkez Komitesinden çok şey yapmasını beklemek yanlıştır.

20.2.1981

4.belge

XX Bölge Komitesinin Hizipçi Faaliyet Konusunda İlk Genelgesi

PARTİYİ SAVUNMA ADINA ÖRGÜTSEL DİSİPLİNİ RED EDEN
PARTİNİN XX' DEKİ BÖLGE KOMİTESİNE KARŞI BAYRAK AÇAN
H İ Z İ P Ç İ FAALİYETİ MAHKUM EDELİM !

Yoldaşlar,

Bölgemizde partinin içinde ve çevresinde yer alan bir takım kişiler,son günler içinde XXBK hakkında yoğun bir karalama ve dedikodu kampanyası başlatarak XXBK disiplinini tanımadıklarını ilan ettiler. Bu kişiler çeşitli sempatizanları XXBK aleyhine kışkırtarak hizipçi bir faaliyet içine girdiler. Sempatizanlara XXBK ni tanımamaları yolunda çağrı yaparak, parti adına XX de ayrı bir örgütlenmenin başını çekmeye başladılar. Bu hizipçi faaliyet, bugün varılan aşamada XXBK da olduğu iddia edilen bazı yoldaşların isimleri ile teşhiri ; hala partinin üyesi olan bazı yoldaşlarımızın "karşı devrimci" olarak ilan edilmesi ; Du.ve Da.ve Au.da bazı parti mallarına "parti adına !" el konması ; bazı evlerin basılması şeklindeki KARŞI DEVRİMCİ EYLEMLERE KADAR VARDI.

Bugün bu hizipçi faaliyetin başını çekenler, hizipçi faaliyetlerini haklı göstermek için bir dizi iddia getiriyorlar. Bu iddialar bugüne kadar hizipçiler tarafından YAZILI olarak ortaya konmadı. Bunlar şimdiye kadar sözde mücadelelerini belgesel bir temelde yürütmemeyi, dedikodu ile kafa karıştırmayı "çamur at-izi kalır" yöntemini benimsediler. Biz bu hizipçilerin şu ana kadar elimize geçen herhangi bir yazısı olmadığından ; bunların savunduğu görüşleri ancak ikili görüşmelerde sözlü olarak söylediklerinden ve bazı tartışmalarda sözlü olarak savunduğu görüşlerden yola çıkarak ortaya koymak durumundayız.

Hizipçi faaliyetin başını çekenlerin, faaliyetlerini haklı göstermek için kullandıkları temel iddia şudur :

HİZİPÇİLERİN İDDİASINA GÖRE :

"XXBK PARTİYİ, PARTİ ÇİZGİSİNİ SAVUNMAMAKTA ; PARTİNİN ÇİZGİSİNE, PARTİYE SALDIRMAKTADIR. XXBK PARTİMİZİN İKİNCİ KONFERANSININ PROPAGANDASINI YAPMAMAKTA ; TAM TERSİNE KONFERANSIN PROPAGANDASININ YAPILMASINI ENGELLEMEKTE ; KONFERANSTA REVİZYONİSTLERİN BAŞA GELDİĞİNİ İDDİA ETMEKTEDİRLER. BU DURUMDA BU BK MEŞRU DEĞİLDİR.PARTİNİN ÇİZGİSİNİ SAVUNANLAR PARTİYE SAHİP ÇIKMALIDIR.BK'NIN DİSİPLİNİNİ TANIMAMALIDIR."

Hizipçilerin bu iddiaları karşısında gerçek durum şudur :

Partimiz içinde belli bir süreden bu yana gerek dünya Marksist-Leninist hareketinin gerekse onun bir parçası olan partimizin çeşitli sorunları üzerine yoğun bir tartışma yürütülmektedir. Tartışılan konuların çoğu proleter dünya devriminin ve onun bir parçası olan Türkiye devriminin temel sorunlarıdır. Tartışma yer yer Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerinin tartışılması noktasına kadar varmaktadır. Bu tartışma süreci içinde, tartışılan konularda parti içinde derin ideolojik ayrılıkların olduğu ortaya çıkmıştır. İdeolojik ayrılıklar giderek sistemleşmiş ve parti içinde birden fazla çizginin varlığı durumu ortaya çıkmıştır. BU SÜREÇ İÇİNDE XXBK, 1.KONFERANSIN KABUL ETTİĞİ ÇİZGİNİN BİR DİZİ ÖNEMLİ KONUDA EKLEKTİZMİ İÇİNDE BARINDIRDIĞINI ; BU EKLEKTİK NOKTALARIN AŞILMASI GEREKTİĞİNİ ; PARTİMİZİN ÇİZGİSİNDEN REVİZYONİST GÖRÜŞLERİN TEMİZLENMESİ GEREKTİĞİNİ SAVUNMUŞTUR. BUNA KARŞI PARTİ İÇİNDE BİR DİĞER

KISIM YOLDAŞ, PARTİMİZİN ÇİZGİSİNDE ÖNEMLİ REVİZYONİST HATA VE EKSİKLİKLER OLDUĞUNU RED ETMİŞ, XX İN SAVUNDUĞU GÖRÜŞLERİN, REVİZYONİST- TROÇKİST KIRMASI GÖRÜŞLER OLDUĞUNU SAVUNMUŞTUR. PARTİ İÇİNDEKİ BU İKİ ÇİZGİ ARASINDAKİ MÜCADELE, PARTİNİN İŞLEYİŞ KURALLARI İÇİNDE YÜRÜTÜLMÜŞ ; MERKEZ KOMİTESİNİN ALDIĞI KARARLAR DOĞRULTUSUNDA , PARTİ İÇİNDEKİ TARTIŞMADAN YALNIZCA BELLİ BİR BÖLÜM KİŞİ HABERDAR EDİLMİŞTİR. BAZI TARTIŞMA YAZILARI MERKEZ KOMİTESİNİN Dİ - REKTİFİ ÜZERİNE YALNIZCA ÜYE VE ADAY ÜYELERE ; BİR KISIM TARTIŞMA YAZILARI İSE ÖRGÜTLÜ İLERİ SEMPATİZANLARA VERİLMİŞTİR. XXBK GÖRÜŞ AYRILIKLARININ TEMEL NOKTALARDA OLMASI HALİNDE BUNUN DEVRİMCİ KİTLELERE DUYURULMASININ , TARTIŞMANIN KAMU OYU ÖNÜNDE AÇIK YÜRÜTÜLMESİNİN DOĞRU OLDUĞUNU SAVUNMUŞTUR. ANCAK ALINAN KARARLAR GEREĞİ TARTIŞMAYI BELLİ SINIRLAR İÇİNDE TUTMAK ZORUNDA KALMIŞTIR.

XXBK, tartışma süreci içinde yer yer tartışılan konuları kitle içinde de tartışma tavrına girmiş ; bu noktada Merkez Komitesi tarafından uyarılmış ; hatasını gördüğü noktada özeleştiri yaparak bu tavrını düzeltme yönünde hareket etmiştir. XXBK nin savunduğu görüşlerin ne olduğunu; buna karşı görüşler savunanların görüşlerinin ne olduğunu; tartışma yazılarının verildiği bütün arkadaşlar bilmektedir; ve bu görüşler XX de merkezi konferansa hazırlık olarak yapılan iki konferansta da XX deki örgütlü yoldaşların ezici çoğunluğu tarafından onaylanmıştır.

XXBK nin ne görüşler savunduğu bütün partinin bilgisi dahilindedir. Çünkü bu görüşlerin savunulduğu XXBK tarafından gizlenmemiş, tersine bu görüşler XXBK tarafından sistemleştirilerek ; bütün partinin tartışmasına sunulmuştur.

XXBK 2. Konferans öncesinde, parti çizgisinden ayrı görüşlere sahipti ; bu görüşleri demokratik merkeziyetçilik kuralları çerçevesinde ve Merkez Komitesinin aldığı kararlar doğrultusunda, parti içinde savunuyor ; parti içinde görüşlerini hakim kılmanın mücadelesini veriyor ; dışa karşı ise parti propagandası yapıyor ; kitleyi partinin resmi görüşleri doğrultusunda örgütlüyor ve harekete geçiriyordu. Hizipçilerin "XX partiyi savunmuyor" iddiası ayakları havada, gerçekler karşısında yok olup gidecek bir iddiadır. Bugün eğer XX de kitlelerin önemli bir kesimi partimizi destekliyorsa ; bu öncelikle bugün hizipçilerin haklarında en adi dedikoduları yürüttüğü XXBK üyelerinin çalışmaları sonucu ortaya çıkmış bir durumdur. XXBK, 2.Merkezi Konferansa hazırlık olarak yapılan XX konferansına yaptığı çalışmaların hesabını rapor olarak sunmuş, bu rapor XX konferansı tarafından onaylanmış ; XX konferansı yönetici kademeye olan güvenini belirtmiştir. Gerçekler bunlardır.

2.Konferansa hazırlık olarak yapılan XX konferansında seçilen delegeler daha sonra yapılan merkezi konferansa katılmışlardır. Konferans XX in görüşleri ile; XX in görüşlerini red edenlerin görüşlerinin mücadelesi ile geçmiş ; XX in görüşleri, konferansın çoğunluğu tarafından esas olarak revizyonist-troçkist kırması görüşler olarak red edilmiştir. Çok tali noktalarda XX in görüşleri doğrultusunda da bazı kararlar çıkmıştır. Konferans bunun dışında, içimizde tartıştığımız konuların duyurulma sınırının ne olması gerektiği noktasında da tartışmış; bu konuda tartışmanın parti üye ve aday üyeleri dışında yalnızca disiplini kesin tanıyan örgütlü en ileri sempatizanlara kadar duyurulması kararını almıştır. Konferansa gerek Merkez Komitesi ve gerekse Bölge Komiteleri çalışmaları hakkında bilgi vermişlerdir. Merkezi Konferansa XXBK her konudaki raporunu yazılı olarak sunmuştur. Sunulan rapor daha önce XX Bölge Konferansında okunarak onaylanan rapordur. XXBK, merkezi konferansa her konuda raporunu düzenli bir şekilde yazılı olarak sunan tek BK dır! XX in temsilcileri olarak merkezi konferansa ka-

tılan XX delegeleri ayrıca gelen sorular karşısında sözlü olarak da bilgi vermişler ve XXBK üzerine bu temelde tartışılmıştır. Bu tartışmalar temelinde MERKEZİ KONFERANS XXBK hakkında her hangi bir idari veya cezai tedbir alma gereğini duymamıştır. XXBK MERKEZİ KONFERANS TARAFINDAN GÖREVİNDEN ALINMAMIŞTIR. Merkezi Konferans yeni bir Merkez Komitesi seçmiştir. Şimdi bu yeni Merkez Komitesi bütün bölgelerin durumunu gözden geçirdiği gibi, XX in de durumunu gözden geçirecek ; ve XX deki örgütlenme konusunda doğru bulduğu kararları alıp, uygulamaya koyacaktır. Ama YENİ SEÇİLEN MERKEZ KOMİTESİ DE HENÜZ XX DEKİ ÖRGÜTLENME KONUSUNDA, BURDAKİ ÖRGÜTLENMENİN YAPISI VE ŞEKLİNİ DEĞİŞTİRECEK HERHANGİ BİR KARAR ALMAMIŞ, HERHANGİ BİR DİREKTİF VERMEMİŞTİR. XXBK PARTİMİZİN MERKEZ KOMİTESİ TERSİ BİR KARAR ALMADIKÇA GÖREV BAŞINDADIR VE PARTİMİZİN XX DEKİ EN YÜKSEK ORGANIDIR.

XX DE PARTİYİ SAVUNDUĞUNU İDDİA EDEN HER KİŞİ, PARTİNİN DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK İLKELERİNE UYMAK ; XXBK NİN DİREKTİFLERİNİ UYGULAMAK ZORUNDADIR. XXBK bugün hala XX de partıyi temsil eden en yüksek organdır. O bu yetkisini, sadece XX deki konferanstan değil; bizzat merkezi konferanstan almaktadır. Partiyi savunma adına görünüşte XXBK ne karşı, gerçekte partiye karşı bayrak açanların yetkisi "kendinden menkuldür". Yani bunlar kendi kendilerine gelin güvey olmakta; kendi kendilerini yetkili ilan etmektedirler. Bunların savunduğu ve uyguladığı, partiyi savunma adına, bolşevik örgütlenmenin temel işleyiş kuralı olan demokratik merkeziyetçiliği red etmek, bunun yerine örgütsel anarşizmi ve çapulculuğu geçirmektir. BK nin, meşru olup olmadığını tayin edecek olan, kendilerini yetkili kılan iki buçuk burjuva değildir. BK nin meşru olup olmadığını tayin edecek olan, BK ni bu göreve getiren partinin üst organlarıdır. BK KENDİSİNİ GÖREVLENDİREN ÜST ORGAN TARAFINDAN BU GÖREVDEN ALINMADIKÇA, KENDİNİ KOMÜNİST GÖRENLERİN, PARTİYİ SAVUNDUĞUNU İDDİA EDENLERİN GÖREVİ, BK NİN DİSİPLİNİ ALTINDA ÇALIŞMAK ; VARSA ELEŞTİRİSİNİ PARTİ YOLU İLE GETİRMEKTİR. BK kendisine karşı getirilen hiç bir eleştiriyi bastırmamıştır ; bundan böyle de bastırmayacaktır. Bugün hizipçi faaliyetin başını çekenler, bugüne dek BK ne hangi eleştiriyi getirmişlerdir ? Hangi eleştirinin Merkez Komitesini iletilmesini talep etmişler ve bu red edilmiştir ? Biz cevap verelim : Bugün hizipçi faaliyetin başını çekenlerin XX BK ne, Merkez Komitesine iletmek üzere getirdikleri bir tek yazılı veya sözlü eleştiri olmamıştır. İşte bunların "parti koruyuculuğu" budur. BUNLAR PARTİNİN BİR BÖLGESİNDE PARTİNİN YÖNETİCİ KADEMESİNE DEDİKODU VE KARALAMA TEMELİNDE GÜVENSİZLİK YAYMAKTA ; BÖYLECE PARTİYE ZARAR VERMEKTEDİRLER. BUNLAR ÖRGÜTSEL PLANDA HİZİPÇİLİK YAPARAK ; PARTİ KORUMA ADINA PARTİ YIKICILIĞI YAPMAKTADIRLAR. BUNLAR PARTİNİN ALDIĞI, KONFERANSIN ALDIĞI KARARLARI ULU-ORTA ÇİĞNEMEKTE ; BİR DİZİ ÖRGÜTSEL SORUNU EN OLMAYACAK YERLERDE TARTIŞMAKTA İSİM VEREREK BELLİ YOLDAŞLARI TEŞHİR ETMEKTE ; OBJEKTİF OLARAK POLİSE YARDIMCI OLMAKTADIRLAR. BUNLAR BELLİ YOLDAŞLARI -Kİ BUNLAR HALA PARTİ ÜYESİ VEYA SEMPATİZANIDIR- PARTİ DİSİPLİNİ İÇİNDE ÇALIŞMAKTADIR - KARŞI DEVRİMCİ İLAN EDEREK ; DEVRİMCİLER ARASINDA DÜŞMANLIK KIŞKIRTMAKTADIRLAR. BUNLAR POLİSİYE METODLARLA EVLER BASMAKTA- PARTİ MALLARINA EL KOYMAKTA VE PROVOKASYON YAPMAKTADIRLAR. İŞTE BU "KAHRAMAN! " PARTİ ÇİZGİSİ SAVUNUCULARININ !! PARTİYİ KORUMASI BÖYLEDİR. Bunlar bugüne dek partiye XX de en ağır zararı veren parti prestijini sarsanlardır. Ama bunların yaptıkları yanlarına bırakılmayacak ; parti bunların yaptıklarının hesabını soracaktır

Hizipçiler "XXBK partinin çizgisini savunmamaktadır. Bu yüzden meşru değildir" diyorlar. Yukarıda da anlattık. XXBK parti içinde, partinin kurallarına uyarak bugünkü parti çizgisinin hatalı gördü-

ğü bölümlerini eleştirmektedir. Ama XXBK partının kuralları içinde görüşlerini savunur-parti çizgisinin hata ve sapmalarını eleştirirken aynı zamanda partinin verdiği görevleri yerine getirmekte ; partinin resmi çizgisini dışa karşı propaganda etmekte ; bu temelde örgütlenme yürütmektedir. Parti içinde, her parti üyesinin tartışılan konularda görüşlerini savunması; eleştiri ve önerilerini getirmesi onun en tabii hakkıdır. Ve bu partimizin ikinci konferansı tarafından düzeltilen tüzüğünde de açıkça ifade edilmektedir. Parti içinde görüş ayrılığı olan noktalarda tartışma, parti çizgisinden -varsa ayrı görüşler- savunma, parti üyelerinin ve parti kademelerinin hakkıdır. Ayrı görüşler savunma, disipline uyulduğu, parti işleyiş kurallarına uyulduğu sürece-herhangi bir kademenin meşru olmadığı anlamına gelmez! "Ayrı görüşler savunuyor -o halde meşru değildir" anlayışı, gerçekte parti içinde ideolojik mücadeleyi red etme anlayışıdır. Sorun ayrı görüşler savunulup savunulmaması değildir. Sorun, bu ayrı görüşlerin, partinin işleyiş kuralları içinde savunulup savunulmadığı ve ayrı görüşlere rağmen partinin eylem birliğinin korunup korunmadığı , verilen görevlerin yerine getirilip getirilmediği sorunudur. Hizipçiler demagoji ve sahtekarlıkla bu çıplak gerçeği karartmaya çalışmaktadırlar.

Hizipçiler, bizim bugünkü parti çizgisine köklü eleştirilerimiz olduğunu ; 2.Konferansta bizim eleştirilerimizin red edildiğini biliyorlar. Konferans hakkındaki bilgileri kulaktan dolma, dedikodu temelindeki bilgilerdir. Çünkü Konferans belgeleri henüz çıkmamıştır. Ve bunların çıkması belli bir süre alacaktır. Onlar ellerinde herhangi bir belge olmamasına rağmen; eksik bilgilerden yola çıkarak, XXBK nin DERHAL AYRILIĞI gündeme getireceğinden yola çıkmakta ve büyük bir panik içinde, yangından mal kaçırma-batan geminin mallarını toplama tavrı içine girmektedirler. Paniğe gerek yoktur. XXBK, XX DE YAPILAN KONFERANSTA "AYRILIK NE ZAMAN GÜNDEME GELİR" SORUNU ÜZERİNE DE TARTIŞMIŞ; BU TARTIŞMA İÇİNDE "KAMU OYU ÖNÜNDE AÇIK TARTIŞMA AYRILMAMAK İÇİN ŞART OLARAK GETİRİLMELİDİR " ŞEKLİNDEKİ BİR ÖNERİ RED EDİLMİŞ ; BUGÜN PARTİ İÇİNDEKİ GÖRÜŞ AYRILIKLARI KONUSUNDA YÜRÜTÜLMÜŞ OLAN TARTIŞMANIN HENÜZ YETERLİ OLMADIĞI ; BU YÜZDEN PARTİ İÇİNDE GÖRÜŞLERİN MÜCADELESİNİN VERİLMESİ İMKANI VAR OLDUĞU SÜRECE AYRILIĞIN YANLIŞ OLDUĞU SONUCUNA VARILMIŞTIR. Aynı tavır, partimizin 2.Konferansı sırasında XX delegeleri tarafından da savunulmuştur. XXBK bugünkü şartlarda bir ayrılığın yanlış görüşlerin daha da yaygınlaşmasına hizmet edeceğini düşünmektedir ! bu yüzden XXBK nin DERHAL AYRILIK diye bir sorunu yoktur. PARTİ İÇİNDE GÖRÜŞLERİN TESPİT EDİLEN KURALLARA DAYANARAK TARTIŞILMASI MÜMKÜN OLDUĞU SÜRECE DE, XXBK BU İMKANIN KULLANILMASI GEREKTİĞİ DÜŞÜNCESİNDEDİR. Ayrılık konusunda durum budur. Kısaca toparlarsak XXBK ne bir üst kademe tarafından görevden alınmıştır ; ne de kendi ayrılmıştır. XXBK, parti işleyiş kuralları içinde bugünkü çizgiden ayrı görüşler savunmasına rağmen dışa karşı parti propagandasını yapmaktadır ve buna devam edecektir. XXBK , XX de partinin en yüksek meşru organıdır. Onun disiplinini tanımayanlar başı bozuk hizipçilerdir.

Hizibin başını çekenler, XXBK nin parti çizgisini savunmadığına örnek olarak ikinci konferansın propagandasının yapılmamasını gösteriyorlar. Öyle ya, ikinci konferans yapılıp, bitmiştir. Bunun propagandası neden yapılmıyor? Onlar bu demagojik gerekçe ile, sorunun aslını bilmeyen bir sürü sempatizanın kafasını çelebiliyorlar. İşin aslı kısaca şudur : 2.Konferans yapılıp, bitmiştir. Bu konferansın propagandası görevi, tek tek bölgelere değil; Merkez Komitesine verilmiştir. Propagandanın bir merkezden yürütülmesi ; ve belli bir tarihte, her yerde birden başlatılması kararı alın -

mıştır. Ve bu doğrudur. Parti işleyişi içinde, partinin her kademesi, her istediği konuda, istediği doğrultuda propaganda yapamaz. Bunun yapılmasını talep etmek; ve bizzat yapmak disiplinsizliğin, başıbozukluğun dik alasıdır. 2.Konferansın propagandasının ne zaman başlatılacağı, hangi araçların kullanılacağı yeni seçilen Merkez Komitesinin vereceği direktiflere, yapacağı açıklamalara bağlıdır. Merkez Komitesi bu konuda direktif vermeden ve bir açıklama yapmadan, BK nin kendi başına bu propagandayı başlatmasını talep edenler, partiyi savunma adına, başıbozukluğu savunmaktadırlar. Yalan, palavra, demagoji ile kitleleri BK ne karşı kışkırtmaktadırlar.

Hizibin başını çekenler kitleyi XXBK ne karşı kışkırtmak için "XX, 2.Konferansta revizyonist çizgi hakim hale geldi, 2.Konferansta revizyonistler başa geldi diyor" ve "bu görüşünü kitle içinde yaygınlaştırarak partimize saldırıyor" şeklinde suçlamalar getiriyor. Önce XXBK, 2.Konferanstan sonra ilk defa hizibin durumunu görüşmek için bir araya gelmiştir ve henüz ikinci konferans belgeleri eline geçmemiştir. Bu durumda elde belge olmadan BK nin konferansın çizgisi konusunda şu veya bu kararı alıp bunu yaygınlaştırması mümkün değildir. BK, şu anda konferansta hakim olan çizgi konusunda, konferansa katılan delegelerin verdiği kaba bilgilere sahiptir. Elinde konferans belgeleri yoktur. Bu yüzden konferansın çizgisi hakkında kesin bir görüş koyacak durumda değildir. Yine aynı şekilde BK, yeni seçilen Merkez Komitesinin de icraatını görmeden, Merkez Komitesi hakkında bir değerlendirme yapacak durumda da değildir. BK, ne konferansın çizgisi hakkında, ne de yöneticiler hakkında henüz bir değerlendirme yapmamıştır.

Tek tek parti üyeleri ve aday üyeler, kendi çalıştıkları komitelerde, ve partinin tartışma yazılarının verildiği kişilerle yaptıkları tartışmalarda kendi kişisel görüşlerini savunabilirler, kanaatlerini belirtebilirler. Bu onların hakkıdır. Parti ikinci konferansı da bu yönde karar almıştır. Tek tek kişilerin görüşleri kesinlikle yalnızca kendilerini bağlar. Hiç bir parti üyesi veya aday üye kendi görüşünü şu veya bu parti kademesinin görüşü olarak savunma hakkına sahip değildir. BK'nin edindiği bilgiye göre, hizipçiler, yukardaki suçlamayı getirirken, bazı yoldaşların hatalı bir şekilde takındığı "BK böyle diyor" tavrına dayandırmaktadırlar. BK NİN TAVRININ NE OLDUĞUNU BİLMEDEN "BK NİN TAVRI BUDUR" ŞEKLİNDE TAVIR TAKINAN YOLDAŞLAR ÇOK AĞIR BİR HATA İÇİNE GİRMİŞLERDİR. Hizipçiler, bu yanlış tavra mal bulmuş mağribi gibi sarılmışlar, bunu hiç araştırmadan "BK böyle diyor" şeklinde yaygınlaştırmışlardır.

Bu meselenin bir yanıdır. Meselenin ikinci yanı ise, BK nin "2. Konferansta revizyonistler hakim hale geldi " şeklindeki görüşün propagandasını yaptığı iddiası sorunudur. BK, yukarda açıkladığımız gibi ikinci konferans hakkında böyle bir değerlendirmeye sahip değildir. Bu yüzden BK olarak böyle bir görüşü yaygınlaştırması ; propagandasını yapması da söz konusu değildir. Bunun ötesinde BK, kendi görüşlerini savunan, kendi kişisel değerlendirmelerini savunan yoldaşlar arasında YAPTIĞI ARAŞTIRMADA, KİŞİSEL GÖRÜŞLERİN YALNIZCA ÖRGÜTLÜ YOLDAŞLARLA YAPILAN TARTIŞMALARDA SAVUNULDUĞU, BU ANLAMDA HERHANGİ BİR DİSİPLİNSİZLİK YAPILMADIĞINI ; KİTLEYE ŞU ANDA KONFERANS HAKKINDA SADECE YAPILMIŞ OLDUĞUNUN DUYULDUĞU YÖNÜNDE BİLGİ VERİLDİĞİNİ TESPİT ETMİŞTİR . Yani ikinci konferans hakkında yukardaki şekildeki görüşlerin kitle içinde yaygınlaştırılması - bu anlamda partiye saldırılması - BK açısından söz konusu olmadığı gibi tek tek yoldaşlar açısından da söz konusu değildir. Bu gibi görüşlerin kitle içinde yaygınlaştırılması gerçekte elde hiç bir konferans belgesi olmadan kitle içinde konferans değerlendir-

mesi yapmaya kalkan hizipçilerin marifeti ile olmaktadır. Onlar, partiyi koruma adına partiye zarar vermekte ; partiye güveni sarsmaktadırlar.
Hizibin başını çekenlerin, hizipçi faaliyetlerini haklı göstermek için ileri sürdükleri bir başka iddia şudur : Hizibe göre "Hb. de oranın sorumluları önderliğinde Mao'nun 1957 den sonra revizyonist olarak değerlendirilmesi gerektiği, kitleler içinde savunulmuştur. Bu parti disiplininin çiğnenmesidir. BK da aynı görüşte olduğundan bu faaliyet karşısında tavır takınmamış, bu faaliyete göz yummuştur." Hizibin bu iddiasının birinci bölümü doğrudur.Gerçekten Hb. da parti sempatizanları Mao'nun 1957 den sonra revizyonist olarak değerlendirilmesi gerektiği konusunda görüşlerini kitle içinde, açık tartışmalarda savunmuşlardır. Bu parti Merkez Komitesinin aldığı kararların, parti disiplininin çiğnenmesidir. Ve bir suç teşkil etmektedir. Hizibin iddiasının ikinci bölümü ise bütünü ile hizibin uydurmasıdır. BK, Hb. daki arkadaşları yaptıkları uygulamanın yanlışlığı ve bunun bir suç teşkil ettiği noktasında uyarmış; daha sonra yapılan açık bir toplantıda arkadaşların bu tavırları eleştirilmiş ; arkadaşlar kitleler önünde özeleştiri yapmışlardır. BK, yine de bu tavır konusunda arkadaşların yargılanması kararını almıştır. Bu karar uygulanma süreci içinde bulunmaktadır. Durum budur. Bunun da ötesinde, BK, Mao'nun 1957 den sonrasında revizyonist olarak değerlendirilmesi gerektiği anlayışında da değildir. BK nin bu konudaki görüşleri yazılı ve belgeli olarak ortada iken, bu iddiayı ileri sürenler açık bir biçimde yalan söylemektedirler.
Hizibin başını çekenlerin "meşruiyetlerini" kabul ettirmek için getirdiği gerekçeler -daha doğrusu yaptığı dedikodular - bu kadarla kalmıyor. Onlar bunun ötesinde sağda solda "XXBK kadro istenildiği halde, kadro göndermedi "; " XXBK merkezi maddi yönden desteklemedi" şeklinde dedikodular da yürütüyorlar. XXBK gerek kadro desteği, gerekse maddi yönden destek konusunda yaptıkları konusunda hesabı parti içinde, bu hesabın verilmesi gerekli yerlere vermiştir. Hem XX de yapılan konferansta ; hem .. da yapılan merkezi konferansta, hem de yeni seçilen Merkez Komitesine bu konuda yazılı rapor verilmiştir. Parti gerekli gördüğü zaman bu konuda denetleme hakkına sahiptir. Bu konuda yapılan dedikodu, örgütsel bir takım parti sırlarını gereksiz olan kişilere açmak yönünde yapılan bir provokasyondur. Herkes bu konuda dedikodu yürütenlerden belge istemeli ; belgesiz hiç bir şeye inanmamalıdır. Bu konuda dedikodu yapanları uyarmak herkesin görevidir.
Hizibin başını çekenlerin yürüttüğü bir başka dedikodu, tartışma yazılarının dağıtılmadığı şeklinde bir dedikodudur. Bu da adi bir demagojidir. Evet gerçekten de tartışma yazıları, üye, aday üye ve örgütlü yakın sempatizanlara dağıtılmıştır. Bunların bir bölümü merkezden yalnızca üye ve aday üyelere dağıtılması gerektiği direktifi ile gelmiş, bunlar ise sadece üye ve aday üyelere dağıtılmıştır. Bu BK nin doğru bulmadığı ve eleştirdiği bir uygulama idi. Ama Merkez Komitesinin aldığı bir karardı. Ve BK bu karara uydu. Hizibin başını çekenler, bunu gayet iyi bilmektedirler. Ama şimdi tartışma yazılarının verilmediği kişileri BK ne karşı kışkırtabilmek için "Bunlar yazıları gizlediler" adi yalanına baş vurmaktadırlar. Şimdi "açık tartışma" ; "kitleler önünde tartışma" taraflısı kesilen bu kişiler, katıldıkları toplantılarda açık ve kamu oyu önündeki tartışmaya karşı en ateşli nutukları atan kişilerdi. Bu da onların nitelikleri konusunda bize bir fikir vermelidir.
Hizibin başını çeken kişiler, bunun dışında XX de izlenen örgütsel çizginin anti Marksist-Leninist olduğu ; BK nin kendisine bo -

yum eğenleri iş başına getirdiğini idda etmektedir. Bu iddia da palavradır. Hizipçilerin kendi durumları bunun palavra olduğunun en açık örneğidir. Bunların bir bölümü BK den ayrı görüşler savunmalarına rağmen, önemli görevlere kadar getirilmiştir. Kaldı ki; bu eleştirinin haklı olduğunun var sayılması bile hizipçiliği haklı ve meşru bir zemine oturtamaz. Bu hizipçiler bugüne gelene dek yukarda da açıkladığımız gibi, BK ne hiç bir temel konuda bir eleştiri getirmemişler, mücadele yürütmemişlerdir.

Yoldaşlar,

Hizibin bugünkü dönemde ortaya çıkması bir tesadüf değildir. Ülkemizde 12 Eylül cuntası iş başına geldikten sonra partimiz de hakim sınıfların saldırıları karşısında belli kayıplar vermiştir. Diğer yandan dünya Marksist-Leninist hareketinin içinde bulunduğu keşmekeş partimiz içine de yansımış ; tartışma sorunların derinliğini ortaya çıkarmış, bu devrimi kısa süreli gören bir çok kişiyi sarsmıştır. Bu sarsıntı kimisini 'sol', kimisini 'sağ' sapma içine itmiştir. Partinin içindeki tartışmadan korkan, problemlerin ağırlığı karşısında ezilen hizipçiler, 'sol' laflar altında ortaya çıkmışlardır. Yaptıkları sol maske ile parti yıkıcılığıdır. Bunlar da ülkemizde ortaya çıkan GKK hizibi gibi, partiye sahip çıkma adına ortaya çıkmışlardır. Ama onlar gibi kısa sürede iflas edecek lerdir.

Yoldaşlar,

Devrim zor iştir. Sabırlı, uzun süreli çalışma isteyen bir iş - tir. Ama başarılabilir bir iştir. Yeter ki biz Marksizm-Leninizm silahına sarılalım, Marksizm-Leninizm kavrayışımızı derinleştirelim, sorunların derinliği karşısında paniğe kapılmayalım ve hatalarımızı aşma konusunda cesaretli ve kararlı olalım. Devrim mücadelesi zorlu bir mücadele olduğu için, bu uzun süreli mücadele içinde bir süre bizimle birlikte hareket eden belli arkadaşlarımız, bir süre sonra çeşitli gerekçelerle bize karşı tavır alabilirler. Bu "yol arkadaşlarının" durumu bizi şaşırtmamalı, yolumuzdan alıkoymamalıdır.

Yoldaşlar,

BK miz, son toplantısında hizibin durumunu görüşmüş ve şu kararları almıştır :

- Son dönemde "partiyi BK ne karşı savunma maskesi altında" bölgemizde ortaya çıkan faaliyet ; hizipçi bir faaliyettir.
- Bu faaliyetin başını çeken unsurların tümü idari tedbir olarak - yargılanıncaya kadar - bütün görev ve sorumluluklarından alınmıştır. Bunların örgütümüz adına hiç bir şekilde konuşma, herhangi bir eylem yapma, vb. hakkı yoktur. Bunlar bugünkü durumda yalnızca kendi kendilerini temsil etmektedirler.

Bu faaliyetin içine girdiği tespit edilen her kişinin durumu tek tek ele alınarak incelenecek ; ve gerekirse yargılama yapılacaktır. Herkes bu faaliyetin başını çeken kişilerin bütün görev ve sorumluluklarının alındığı noktasında uyarılacaktır.

- Hizipçi faaliyetin başını çekenler, kendilerinden savunma almak için BK nin yaptığı resmi çağrıyı red etmişlerdir. Buna rağmen tüzüğümüz doğrultusunda bir kez daha kendilerine getirilen suçlamalar yazılı olarak verilecek ve bir hafta içinde yazılı tavır takınmaları talep edilecektir. Bu kişiler daha sonra yargılanacaktır.
- Bu kişilerin tavırları, yargılama, yapılan görüşmelerin tutanakları,vb. bütün belgeler en kısa zamanda Merkez Komitesine ulaştırılacak, Merkez Komitesinin de bu konuda tavır takınması talep edilecektir.
- Bu kişilerle yapılan bütün toplantılar banta alınacaktır. Bu "dedi" "demedi" tartışmasını engellemek için gereklidir. Bantların

daktiloya çekilmiş hali Merkez Komitesine ulaştırılacak, gerekirse tüm örgütlü kitleye dağıtılacaktır.

- Hizipçi faaliyetin başını çekenlere ve onlarla birlikte hareket ederek, partiyi savunma adına korsanlık eylemleri yürütüp, parti mallarına el koyanlara bir çağrı yapılarak, bunların aldıkları malları en geç Mart başına kadar, partinin burdaki gerçek temsilcilerine vermesi talep edilecektir. Partimiz bugüne dek, ayrılan her hizipçi faaliyet yüzünden ağır maddi kayıba uğramiş; bunlar el koydukları parti mallarını çoğunlukla polise teslim etmişler - dir. Partimiz bundan böyle bu korsanlıklara göz yummama kararı almıştır. Bu karara uygun olarak, ev basıp parti mallarına el koyanlar uyarılacaktır. Bu uyarıya uyulmaması halinde parti gerekeni yapacaktır.

- Hizipçi faaliyet yürütenler, partinin bildikleri örgütsel sırlarını ifşa etmeme noktasında da uyarılacaktır. Örgütsel sırları ifşa polise hizmettir. Bu konudaki uyarılar da dikkate alınmazsa, parti kendini korumak için gerekli tedbirleri alacaktır.

Yoldaşlar,

Partimiz zor bir dönem yaşamaktadır. Bir yandan dışımızdaki sınıf mücadelesinin her gün daha fazla enerji isteyen talepleri ;bir yandan içimizdeki görüş ayrılıkları üzerine tartışma önümüze çözülmesi gerekli bir dizi görev koymaktadır. Bu görevlerin çözümü bizim çabalarımızı kat kat arttırmamızı gerektirmektedir. Önümüze BK nin bundan önceki genelgesinde ortaya koyduğu bir dizi somut görev durmaktadır. İşte bu ortamda partiyi savunma adına ortaya çıkan hizip, bu görevlerin çözümünü belli ölçüde aksatmaya yol açarak da partiye ağır zarar verdi. Bunlar polisiye metodlar kullanıp devrimcileri birbirine karşı kışkırtarak devrime ağır zarar verdi. Bunlar, parti sırlarını gereksiz yerlerde açıklayarak ; bir sürü palavra ve dedikodu yayarak objektif olarak polise hizmet eder bir tavır içine girdi.

Bizler eğer komünist isek, ya da komünist olmak istiyorsak, hizibe karşı açık tavır takınmalı ; hizibi mahkum etmeliyiz. Hizibin etkisinde kalan sempatizanlara gerçekleri açıklamalıyız. Hizibe karşı mücadele içinde komünist ağırbaşlılığımızı ve soğukkanlılığımızı yitirmemeliyiz. Dedikodu yapanlara; belge göstermeden iddia ileri sürenlere karşı kesin tavır almalıyız. Belgesiz hiç bir iddiaya inanmamalıyız. İddia getirenlerden, iddiasını belgelere dayanarak ispatlamasını talep etmeli ; aksi taktirde kendisinin yalancı olacağını söylemeliyiz.

Yoldaşlar,

Hizip, bundan önce Türkiye'de partiyi savunma adına ortaya çıkıp kısa sürede iflas eden bütün hizipler gibi iflas etmeye mahkumdur. Gerçekler bizlerden yanadır. Ve gerçekler inatçıdır.

Marksizm-Leninizm bilimine dört elle sarılalım !

Partiyi savunma adına, partiyi yıkmaya çalışanları mahkum edelim!

20.2.1981
XXBK

5.belge

XX Bölge Komitesinin Merkez Komitesine Hiziple ilgili yazdığı mektuplardan bölümler

20 Şubat 1981

Değerli arkadaşlar,

(...)

Burda son günlerde önemli gelişmeler oldu. Parti içinde ve çevresindeki bir takım unsurlar, 2.Konferansın yapıldığının propagandasının yapılmadığından yola çıkarak (Bu konuda Merkez Komitesin - den bir açıklama gelmediği için hala bekliyoruz. Sadece soranlara yapıldığını duyduk diyoruz. Örgütlülere ise somut bilgi verip, yakında belgelerin geleceğini söylüyoruz.) XXBK nin revizyonist-troçkist olduğunu, bu yüzden propaganda yapmadığını söyleyerek hizipçi bir faaliyet içine girdiler.

(...)

Bunlar, burdaki BK nin parti görüşlerini savunmadığı, bu yüzden de meşru olmadığı, kendilerinin parti görüşlerini savunduklarından bu yüzden partinin meşru temsilcilerinin kendileri olduklarını iddia ediyorlar. Bir sürü parti sırrını ulu-orta açıklıyor; yer yer bizleri de görüş ayrılıklarını kitle önünde tartışmaya zorlama tavrı içine giriyorlar.

((...)

MERKEZ KOMİTESİNDEN BU KONUDA DERHAL TAVIR TAKINMASINI, BU HİZİBİ MAHKUM ETMESİNİ TALEP EDİYORUZ. BU KONUNUN BEKLEYECEK YANI YOKTUR. SORUN ACİLDİR.

(...)

BU KONUDA SUSKUNLUK- MERKEZ KOMİTESİ TOPLANAMADI,VB.GEREKÇELER GETİRİLMESİN. TOPLANAN KESİMİ MUTLAKA TAVIR TAKINSIN.

(...)

Merkez Komitesinin suskunluğunu, tavır takınmamasını, hizibi objektif olarak destekleme olarak yorumlamak zorunda kalacağız.

Bu konuda sorunun ciddiyetinin bilincinde hareket edeceğinizi umuyoruz.

Selamlar XXBK

23 Şubat 1981

Değerli arkadaşlar,

(...) bir kez daha hizibin başını çekenlerle görüşmek istedik. Red ettiler. 21.2.1981 Cumartesi günü (...) denilen yerde bir kıtle derneğinde (...) kişinin filan katıldığı bir toplantı yapıldı. Bu toplantıya biz de katıldık. Ekte gönderdiğimiz BK nin tavrını toplantı başında okuduk. Hizibi parti disiplinini tanımaya çağırdık. Oldukça sinirli havada bir toplantı oldu. Hizip, çevresindeki kitleyi çeşitli dedikodular temelinde burdaki önder yoldaşlara karşı kışkırtıyor. Toplantıda biz elimizden geldiğince parti içindeki görüş ayrılıklarını kitle önünde tartışmamaya çalıştık. Ama hizibin yüzünü teşhir etmek, yalan ve sahtekarlıklarını açıklamak için yer yer bu kaçınılmaz hale geliyor.

Hizibin en önemli sahtekarlık ve dedikodularından biri, bizim partiden atıldığımız yönündeki dedikodu. Bu dedikodunun kaynağı tespitimize göre FÜ lerin burdaki -örgütlü olmayan- bir akrabası. FÜ ler buraya bir takım mektuplar yazarak, burdaki "tanzimat kafalılara karşı mücadele" çağrıları yapıyorlar. Ekte bizim elimize geçen üç mektubun fotokopisini gönderiyoruz. BK olarak Merkez Komitesinin bu konuda açık tavır takınmasını talep ediyoruz.

(...)

Bundan böyle de hizipçi faaliyeti her yanda teşhir ve tecrit edeceğiz. Partiyi koruma adına ortaya çıkan bu kişiler, gerçekte partiye çok ağır zarar veriyorlar ; farkında olmadan ayrılıkçı tavırları körüklüyorlar. Kendilerine konferans propagandasının merkezi olarak başlatılacağı, bunun için merkezden direktif-açıklama-bildiri,vb. beklenmesi gerektiği bildirildiği halde -partiyi savunma adına kendi başlarına - sempatizanlar adı altında bir bildiri çıkardılar. Biz bunun başıbozukluk olduğunu anlatmaya çalıştık. Dinlemediler. Aynı şekilde parti içindeki tartışmanın örgütsüz kitle içinde yürütülmemesi kararını aktardığımız halde, XX in "revizyonist-troçkist kırması görüşler savunduğu" ; "Türkiye'yi kapitalist gördüğü" ; "Mao'ya 57 den sonra revizyonist dediği " vb. şeklindeki görüşleri geniş bir şekilde yaygınlaştırıyorlar. Bu durum devam ederse, bizler XX in görüşlerinin gerçekten ne olduğunu; belgelere dayanarak kitlelere açıklamak zorunda kalacağız. Yani parti içindeki tartışmayı hizibin zorlaması sonucu, hizibin etkilediği kitleye açıklamak zorunda kalacağız. Hizip, kendilerinin bizi tanımadığını, Merkez Komitesinin disiplinini tanıyacağını söylüyor. BU DURUMDA MERKEZ KOMİTESİNİN TAVIR TAKINMASI, BU DURUMA MÜDAHALE ETMESİ, HİZİBE PARTİ DİSİPLİNİNE UYMA ÇAĞRISI YAPMASI - EĞER BÖLÜNME KÖRÜKLENMEK İSTENMİYORSA - GEREKLİDİR. VE BU ÇOK ACİL BİR SORUNDUR.

BK OLARAK TALEBİMİZ ŞUDUR :

- Merkez Komitesi derhal bir yazı ile XXBK nin şu anda hattinin XX deki en yüksek kademesi olduğunu; yeni düzenlemeler yapılana dek BK nin görevde olduğunu açıklamalıdır.
- Merkez Komitesi derhal XX deki hizipçi çalışmayı mahkum etmelidir. (...)

XXBK

10 Mart 1981

Değerli arkadaşlar,

(...)

BURDA ORTAYA ÇIKAN HİZİP KONUSUNDA TAKINACAĞINIZ TAVIR, GÖRÜŞ AYRILIKLARININ PARTİ İÇİNDE BELLİ KURALLARA UYULARAK ÇÖZÜLME İMKANININ VARLIĞI YA DA YOKLUĞU KONUSUNDA TAYİN EDİCİ ÖNEMDEDİR. BUNU DAHA ÖNCEKİ MEKTUPLARDA DA BELİRTMİŞTİK. YA GÖRÜŞ AYRILIKLARI, HER KESİN BELLİ KURALLARA UYMASI İLE AYNI PARTİ İÇİNDE ÇÖZÜLMEYE ÇALIŞILACAK ; YA DA EĞER KURALLARA UYULMAZSA, AYRILIK GÜNDEME GELECEKTİR. BU KONUDA ORTA YOL YOKTUR, OLAMAZ. BİZİM İÇİN SORUN AÇIKTIR. HİZİBİN DESTEKLENDİĞİ BİR TAVIR -Kİ BİZ SUSKUNLUĞU YA DA ORTA YOLCU,İKİNİZ DE HAKSIZSINIZ YOLLU BİR TAVRI DA HİZİBİ DESTEKLEYEN BİR TAVIR OLARAK GÖRÜYORUZ - TARAFIMIZDAN KESİNLİKLE RED EDİLECEKTİR. ÇÜNKÜ BÖYLE BİR TAVIR PARTİ İÇİNDE İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİNİN İMKANLARININ ORTADAN KALDIRILMASI YÖNÜNDE AÇIK BİR GİRİŞİMDİR. SORUN BİZİM HATA YAPIP, YAPMADIĞIMIZ SORUNU DEĞİLDİR. SORUN, BİZ HATA BİLE YAPMIŞ OLSAK, BUNUN HİZİPÇİ ÇALIŞMAYI, AYRI ÖRGÜTLENMEYİ HAKLI GÖSTERİP, GÖSTERMEDİĞİDİR.

BU KONUDA SİZLERDEN AÇIK VE KESİN TAVIR TAKINMANIZI TALEP EDİYORUZ. BİZLER YA BU PARTİNİN ÜYELERİYİZ, VE MERKEZ KOMİTESİ TARAFINDAN GÖREVDEN ALINMADIKÇA BURDAKİ EN YÜKSEK ORGANIYIZ -Kİ DURUMUMUZ HİZİP BAŞ KALDIRDIĞINDA BÖYLE İDİ- BU DURUMDA BURDAKİ EN YÜKSEK ORGANIN DİSİPLİNİNE UYMAMA VE DİSİPLİNİ TANIMAMA ÇAĞRISI YAPMA PARTİ YIKICILIĞIDIR, VE MAHKUM EDİLMELİDİR, YA DA EĞER BU MAHKUM EDİLMİYORSA-O ZAMAN BİZ PARTİ ÜYELERİ VE BURDAKİ EN YÜKSEK ORGAN OLARAK GÖRÜLMÜYOR İDİK VE FAKAT BU BİZE SÖYLENMEDİ, "ÜÇ KAĞIT" AÇILDI.İKİSİNİN BİRİ. BURDA DA ORTA YOL YOKTUR. OLAMAZ !

BİR BAŞKA TALEBİMİZ, PARTİ İÇİNDEKİ YOLDAŞLAR HAKKINDA PARTİ İLE ÖRGÜTSEL HİÇ BİR BAĞI OLMAYAN AKRABALARINA MEKTUPLAR YAZARAK "TANZİMAT KAFALILAR", "ALMANCI EFENDİLER" VS. GİBİ DEĞERLENDİRMELER YAPANLARIN BU TAVRI KONUSUNDA TAVIR TAKINMANIZDIR. BU NE BİÇİM "MARKSİST-LENİNİST" TAVIRDIR ? BIRAKALIM MARKSİST-LENİNİST TAVRI , BU NE BİÇİM DEVRİMCİ TAVIRDIR ? (...)

XXBK

6. belge

FÜ'lerin AKRABALARINA YAZDIKLARI MEKTUPLARDAN

2.1.1981 tarihli yılbaşı tebriğinden :

(...)
Yine öğreniyoruz ki Alman hükümetinin Türkiye'ye vize uygulamaları gibi, ordaki BİZİM ALMANCI EFENDİLER DE (kastedilen XXBK dir !-BPN) ALMAN KAFADARLARINI takip ederek (kastedilen TKP/ML in kardeş örgütleridir !-BPN) beşinci ustaya (kastedilen Mao Zedung'dur-BPN) "vize" ve ambargolar koyuyorlarmış. Bize sorarsanız meydan asla DALDAN DALA SEKEN BU TANZİMAT KAFALILARA TERK edilmemeli, bu konuda onlarla mücadele edilmelidir .
(...)

19.1.1981 tarihli mektuptan :

(...)
ORADA ESTİRİLEN ZARARLI CEREYANLARA HEMEN KAPILMA, sonra arayı açarız haa, bu da iyi olmaz. Bazı insanlar omuz vurmakla dağların devrileceğini sanıyorlar. Bunlar fena halde havai hevestirler. Yeni bir görüşle "orjinal" bir teori ile karşılaştıkları zaman-onun doğru olup olmadığına bakmadan, derin ve ciddi bir araştırmayla onu kavramadan- hemen kabul ediveriyorlar. BUNLAR SİYASET SAHNESİNİN MODACILARIDIR. Ateşle mayalanan örsün çekicin malı olan insanlar böyle değildir.
(...)
ORADAKİ ARKADAŞLARINA SELAMLARIMIZI SÖYLE.
"Kişisel dayılık, kariyerizm ve kendiliğindencilik" vs. belirttiğin bu hastalıklar (Akrabadan FÜ lere rapor !-BPN) yaygınsa kötü. Elbirliğiyle bunlar yenilebilir. BUNLARI YENMEK İSTEYENLERE YARDIMCI OL.
(...)

7. belge

BÖLGE KOMİTESİNİN HİZİPLE İLGİLİ İKİNCİ GENELGESİ

HİZİBİN İDDİALARI ÜZERİNE :

Yoldaşlar
20.2.1981 ta. .i yazımızda, bölgemizde bir hizibin ortaya çıktığını bildirmiş, hizibin ileri sürdüğü iddialar ve yaydığı dedikodu ve yalanlar üzerine tavır takınmıştık. Sözü geçen yazıyı kaleme aldığımızda elimizde henüz hizibin her hangi bir yazılı belgesi yoktu. Yazıyı kaleme aldıktan sonra elimize hizibin iki yazısı geçti. Bunlardan biri 19.2.1981 ..ihli ve Da ŞK. imzalı yazıdır. Diğeri ise 20 Şubat 1981 K ŞK. imzalı yazıdır. Ekte olan bu yazılar da hizip iddialarını yazılı olarak ortaya koymuştur. Yazılarda hizip şeflerinin izlediği yöntem şudur :

- HİZİP ŞEFLERİ HİÇ BİR YOLDAŞIMIZ TARAFINDAN, HİÇ BİR YERDE , HİÇ BİR ZAMAN SÖYLENMEMİŞ BİR TAKIM SÖZLERİ, SÖYLENMİŞ GİBİ GÖSTEREREK, YALAN ÜZERİNE "ELEŞTİRİ! " İNŞA ETMEKTEDİRLER.

Bu metoda bir kaç örnek vermek gerekirse ;
Yoldaşlarımızın söylediği iddia edilen :
"Bizim platformumuz temelden ayrıdır. Bu platformun güneşi doğacaktır " (K ŞK. yazısı)
"Merkez Komitesi siyasi mahkumların insiyatifindedir."(Ne demekse ! ! YN) (agy)
"T. burayı atmıştır." (agy)
"H. de yapılan öz olarak doğrudur. Metodda hatalar vardır."(agy)
"Revizyonist klik yönetimi gasp etti." (Da ŞK. yazısı)
"Gasp etme işlemi komplocu yöntemlerle sürdürüldü." (agy)
"Konferansın bu şartlarda yapılması ihanettir." (agy)
gibi sözler, hiç bir yoldaşımız tarafından, hiç bir yerde, hiç bir zaman söylenmemiştir. Güya alıntılar yaparak bunların söylendiğini iddia edenler yalan söylemektedirler.

-HİZİP ŞEFLERİ TEK TEK YOLDAŞLARIMIZIN, KENDİ ÇALIŞTIKLARI ÖRGÜT KADEMELERİ İÇİNDE SAVUNDUKLARI KİŞİSEL GÖRÜŞLERİNİ, ÇARPITARAK VE BU GÖRÜŞLER SANKİ KİTLE İÇİNDE SAVUNULMUŞ GİBİ GÖSTEREREK KONFERANSIN ANTİ PROPAGANDASININ YAPILDIĞINI İDDİA ETMEKTEDİRLER.

Gerek Da ŞK. ve gerekse K ŞK. nin yazısında bize ait olduğu iddia edilen görüşlerin (yalanlar dışında) SAVUNULDUĞU YER KİTLENİN İÇİ DEĞİL ; ÇALIŞILAN ÖRGÜT KADEMESİDİR.Hizip şefleri, hizipçi faaliyetlerini haklı çıkarabilmek için bu noktada da yalan söylemek, kitle içinde savunulmamış olan görüşleri, kitle içinde savunulmuş gibi göstermek zorundadır. Çünkü kendileri de çok iyi bilmektedir ki, her parti üyesi ve her örgütlü yoldaşımız kendi çalıştığı tüm kademelerde görüşlerini serbestçe savunma hakkına sahiptir. Herhangi bir yoldaşımızın örgüt içinde, herhangi bir konuda şu veya bu görüşü savunması ; şu veya bu değerlendirmeyi yapması;"örgüt yıkıcılığı" ; "saldırı" ; "anti propaganda ",vb. değil, o yoldaşımızın en tabii hakkıdır. Kaldı ki, konferansın hazırlığının yetersiz olduğu, hazırlığın tam bir kaos olduğu gibi tespitler -bunlar teşkilat içinde teşkilatlı kişilere anlatılan tespitlerdir - gerçek durumu yansıtan, ispatlanabilir tespitlerdir.GERÇEKLER KİMSEYİ, HELE HELE KENDİNE KOMÜNİST DİYENLERİ RAHATSIZ ETMEMELİDİR.

- HİZİP ŞEFLERİ, TEK TEK YOLDAŞLARIMIZIN SAVUNDUĞU KİŞİSEL GÖRÜŞLERİ XXBK NE MAL EDEREK BİLİNÇLİ OLARAK ÇARPITMAYA, YALANA BAŞVURMAKTADIRLAR. Çünkü hizibin hedeflediği şey, XXBK nin savunduğu görüşlerin parti içinden tasfiyesidir. Onlar, 2.Konferansta XX in görüşlerinin red edildiğini öğrenince, bu görüşlerin savunucularının da partiden tasfiyesi için şartların olgunlaştığını düşündüler.

Yavuz hırsızın ev sahibini bastırması misali, bir yandan burdaki en yüksek parti kademesinin otoritesini red ederken, diğer yandan da gürültülü bir şekilde, bizim partiyi yıktığımız yaygarasını kopardılar. HİZİP XX İ TASFİYE ETMEK İÇİN HER TÜRLÜ YALANI, DALAVERAYI, KIŞKIRTMAYI MÜBAH GÖRMEKTEDİR.

Hizip Da ŞK. adına çıkardığı yazıda

"Mao Zedung 57 den sonra revizyonisttir.";

"Mao Zedung sosyalizmi değil; bisiklet çorba sosyalizmi inşa etmiştir.",

vb. şeylerin bizim tarafımızdan, bizzat BK tarafından savunulduğu izlenimini yaratmaya çalışmaktadır. Bu siyasi mücadelede hasmını yaralamak için her şeyi mübah gören burjuvazinin yöntemidir. BKmiz hiç bir dönemde yukardaki gibi görüşler savunmamıştır. BK nin bu konudaki görüşleri yazılı olarak vardır ve hizip şefleri bunu çok iyi bilmektedirler. Buna rağmen, sanki biz bu görüşleri savunuyormuşuz gibi bir tavır takınmak siyasi aczin ifadesidir.

BK miz, hizip konusunda, hizibin iddiaları konusunda yaptığı araştırma sonunda şunları tespit etmiştir :

-HİZİBİN İDDİASININ AKSİNE, BK ADINA KONFERANSIN ANTİ PROPAGANDASI YAPILMAMIŞTIR. Bu zaten imkansızdır. BK nın elinde daha konferans belgeleri bile yoktur. BK, 2.Konferanstan sonra ilk defa hizip ortaya çıktıktan sonra, bu acil sorunu görüşmek üzere toplanmıştır. BK nin konferans hakkında henüz tam bir değerlendirmesi yoktur. BK konferansın anti-propagandasını yapmak anlayışında olsa ayrılığı gündeme getirir. BK böyle bir tavır içine girmemiştir.

Hizipçiler, BK nin konferansın anti-propagandasını yaptığı iddiasını, yönetici olduğunu iddia ettikleri bir arkadaşın konferansta hakim olan çizgiyi "revizyonist" olarak değerlendirmesine ; yine yönetici olan bir başka arkadaşın da, hizipçi çalışma başladıktan sonra, aynı şekilde bir değerlendirme yapmasına ve bunun da ötesinde bunun BK nin görüşü olduğunu ileri sürmesine bağlamaktadırlar.

Önce bu görüşlerin savunulduğu çerçeve önemlidir. Bu görüşler, KESİNLİKLE VE YALNIZ ÖRGÜTLÜ ARKADAŞLARA KARŞI SAVUNULMUŞTUR. Bu anlamda herhangi bir "anti-propaganda" söz konusu değildir ; arkadaşlar örgüt içinde kişisel değerlendirmelerini yapmışlardır.

İkincisi hiç bir yoldaşın, görevlendirilmedikçe, BK adına konuşma hakkı ve yetkisi yoktur. "BK BU GÖRÜŞTEDİR" DİYEN YOLDAŞ, KENDİ GÖRÜŞÜNÜ BK NE MAL EDEREK ÖNEMLİ BİR HATA İŞLEMİŞTİR. ANCAK BU HATA İŞLENDİĞİ SIRADA HİZİPÇİ FAALİYET ÇOKTAN BAŞLAMIŞ DURUMDADIR.

- HİZİBİN İDDİASININ AKSİNE, TEK TEK YOLDAŞLARIMIZ KİTLE İÇİNDE KESİNLİKLE KONFERANS HAKKINDA ANTİ-PROPAGANDA ANLAMINA GELEBİLECEK SÖZLER ETMEMİŞLERDİR. Konferans hakkında kitleye açık toplantıda hizipçi çalışma ortaya çıkmadan önce yalnızca bir tek yerde (Pf) bilgi verilmiştir. Bu kitle P seminerlerine katılan, örgütlü ileri sempatizan nitelikte kitledir. Ve bilgi, objektif olarak provokatörlük yapan bir kişinin ("Konferans .. tarihinde bitmiştir,vb") şeklinde laflar etmesi üzerine verilmek zorunda kalınmıştır. Ve bu bilgi içinde konferansın anti-propagandası anlamına gelebilecek hiç bir şey yoktur.

Bunun dışında hiç bir yoldaşımız, hizipçiler kitle içinde uluorta parti sırlarını açıklayana kadar, konferans hakkında "anti-propaganda" yapmamışlardır. Hizipçilerin parti sırlarını açıklamasını engellemek ve partiye verilen zararı azaltmak için yapılan bazı toplantılarda daha sonra tavır takınılmıştır. Bu tavır içinde de kesinlikle "anti-propaganda" yoktur.

- TEK TEK YOLDAŞLARIMIZ,KENDİ ÇALIŞTIKLARI KOMİTELERDE KONFERANS HAKKINDA BİLGİ VERMİŞLER, KİŞİSEL DEĞERLENDİRMELER YAPMIŞLARDIR. BUNLAR DAHA SONRA AYNI KOMİTELERDE YER ALAN HİZİPÇİLER TARA -

FINDAN DIŞA TAŞIRILMIŞ, BK NE MAL EDİLMİŞ, KİTLE İÇİNDE SÖYLENİL - MİŞ GİBİ GÖSTERİLMİŞ, HİZİPÇİ FAALİYETTE MALZEME OLARAK KULLANIL- MIŞTIR.

- BK böyle bir hizipçi faaliyetin gelişebileceğini beklemedi - ğinden pratik davranmamış, bir çok örgütlü yoldaşımız konferans hakkında bilgiyi hizipçi çalışma başladıktan sonra almıştır. Bu BK nin hizipçi faaliyet karşısında uyanık olmadığını göstermiştir.

BK, herhangi bir hizipçi faaliyet konusunda uyanık olmadığından toplantısını, delegelerin buraya geri dönüşünden bir hafta-on gün kadar sonraya almıştı. Bu dönem içinde delegelerin raporu hazırlacak, bölgelerde delegelerin yokluğu sırasında yapılan çalışmalar değerlendirilecek, raporlar çıkarılacak, BK ondan sonra toplana - caktı. Normal şartlar altında böyle bir planlama doğru idi. İşte bu yüzden de, burdaki yoldaşlarımıza konferans hakkında resmi bilgi BK tarafından Şubat sonuna doğru verilecekti. Hizip "propaganda yapılmıyor" yaygarasına başlayınca, daha erken tavır takınıl - mak, bazı gerçekler açıklanmak zorunda kalındı. Bazı örgütlü arkadaşlarımız bu olağanüstü durum içinde Konferans hakkında bilgiyi kitleye yapılan açıklama ile birlikte edindiler. Hizip, bunu kullanarak konferans hakkında bazılarına bilgi verildiğini -bazılarına verilmediğini, bunun bilinçli yapıldığını, bilgi verilmeyenlerin XX in siyasi görüşlerine karşı olanlar olduğunu iddia ediyor. Gerçekler karşısında bu iddia içi boş bir balondur.

Hizip yazılarında BK nin "bekleyelim belgeler gelsin, ondan sonra propaganda yaparız" vb. görüşler savunduğunu iddia ediyor. Bu da boş bir iddiadır. BK hiç bir zaman, hiç bir yerde böyle bir şey savunmamıştır. BK, şunu söylemektedir :

a) Konferansın propagandası merkezi olarak başlatılacaktır. Merkezi olarak bu propaganda henüz başlatılmamıştır. Merkezi olarak başlatılmadan BK miz propaganda yürütmeyecektir. Bu alınan karar gereğidir. YY'de henüz propagandası başlamadan, burada "2.Konfe - rans yapıldı" yaygarası koparmak, alınan kararın çiğnenmesi; kendini merkez yerine koyma, partiyi savunma adına partiye zarar ver - mektir. BK miz 2.Konferansın propagandasına Merkez Komitesi bu konuda tavır takındığı andan itibaren başlayacaktır.

b) BK miz henüz konferansın tam bir değerlendirmesini yapacak durumda değildir. Konferans hakkında elindeki tek belge XX delegelerinin verdiği rapordur. Bu rapor konferansın resmi belgesi değildir. Konferansın tam bir değerlendirmesinin yapılması ancak konferans belgeleri geldiğinde mümkün olacaktır. BK miz bu belgeler gelmeden, (Kararlar-Gerekçeleri- Tutanak-Tartışma) konferans hakkında şu veya bu değerlendirmeyi yapmayı yanlış bulmaktadır.

İşte bizim söylediğimiz budur. Hizip "yel değirmenleri yaratıp onlara saldırmaktan" vaz geçmeli, bizim söylemediğimizi, söylemi - şiz gibi göstermemelidir. Yukarda söylediklerimizin neresinin yanlış olduğu gösterilmelidir.

Hizip, bizim bugün olmasa yarın ayrılacağımızı ; ve bugün bu yüzden partiye saldırdığımızı iddia ediyor.

Önce şunu tespit edelim ki ; bizim yarın ne yapacağımız hizipçi bir faaliyete temel alınamaz. HİÇ KİMSE- BİR KİMSENİN YARIN YAPABİLECEĞİNDEN YOLA ÇIKARAK, BUGÜNKÜ PARTİ YIKICILIĞINI HAKLI GÖSTEREMEZ. Sorun bugün ne olduğu sorunudur. Bugün XXBK bu parti içinde midir? Evet ! Burda partinin en yüksek kademesi midir? Evet ! Görüş ayrılıklarına rağmen XXBK dışa karşı parti görüşlerini savunmakta mıdır? Evet ! Partinin merkezi kararlarını hayata uygulamakta mıdır? Evet ! Parti disiplinine uymakta mıdır? Evet ! O halde XX parti içinde hangi görüşleri savunursa savunsun XX de olan kişiler burdaki BK nin disiplinine uymak zorundadırlar. Hizip, bugün

bizim hizipçilik yaptığımızı iddia ediyor. Hizipçilik nedir? Hizipçilik, parti disiplinine uymamak ; kendi görüşleri temelinde örgütlenmek demektir. XXBK nin durumu bu mudur? Hayır ! XXBK bugünkü parti çizgisinden ayrı görüşlere sahip olmasına rağmen, burdaki örgütlenmeyi parti görüşleri temelinde yürütmektedir. Bugün eğer bir kaç hizipçi çıkıp, hakkımızda "bunlar partiye karşı, partiyi yıkacaklar"vb. demagojisi ile kitlenin önemli bir bölümünü ilk anda peşine takabiliyorsa, bu BK nin kitleyi kendi görüşleri temelinde değil; parti görüşleri temelinde eğitmesi ve örgütlemesi sonucudur. Kaldı ki; BK nin hizipçi bir çalışma yürüttüğünü var saysak bile, bu hizipçilerin yaptıkları şekilde baş kaldırmasını haklı çıkarmaz. O zaman bile PARTİ YOLU VE KANALLARI kullanılarak mücadele edilmeye çalışılır, ancak bu yol tıkanırsa ayaklanma haklı olur.

Hizipçiler parti yolunu denemeyi akıllarına bile getirmemişlerdir. Onlar mesela hizipçi faaliyete girmeden önce Merkez Komitesine BK hakkında eleştirilerini ulaştırmayı gerekli görmemişlerdir. BK ne doğrudan eleştiri getirip tavır takınmasını talep etmeye gerek görmemişlerdir. Burdaki parti üye ve aday üyelerini öncelikle uyarmaya ; mesela bir konferans toplamaya gerek görmemişlerdir. Onlar BK ile görüşmeye gerek görmemişler, resmi görüşme çağrılarına, uyarılara kulak tıkamışlardır.

Bunun yerine, daha düne kadar, kitle içinde ideolojik görüş ayrılıklarının tartışılmasını zararlı bulanlar, birden bire kitle içinde tartışma taraflısı kesilmişlerdir. Ama tartıştıkları ideolojik görüş ayrılıkları değildir. Tartıştıkları kitleye yaydıkları bir dizi dedikodudur. Örgütsel meseledir. Parti sırrıdır.

Bunlar derneklere telefon ederek -bu telefonların dinlendiğini bile bile isimler vermiş " a-b, vb. hizipçidir. Partiden atıldı"; "Konferans yapıldı"vs. gibi laflar etmişlerdir. Yaptıkları objektif olarak polisliktir. Bugün bunların marifeti sonucu, burdaki yönetici kademe kitle tarafından tanınmamaktadır. Bunların marifeti sonucu, konferansa katılan XX delegelerinin kim olduğu hemen hemen kesinlikle bilinmektedir. Bunların marifeti sonucu, bir çok dernek partinin iç işlerinin tartışıldığı arena haline gelmiştir. İşte bu "yiğit" parti savunucularının ! yaptıkları bunlardır.

Ayrılık-Birlik konusunda biz BK olarak bir kez daha görüşlerimizi açıklamak istiyoruz.

PARTİMİZ İÇİNDE UZUN SÜREDEN BERİ İDEOLOJİK AYRILIKLARIN OLDUĞU HEPİMİZİN BİLGİSİ DAHİLİNDEDİR. PARTİMİZ İÇİNDEKİ İDEOLOJİK MÜCADELE, İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ AŞAMADA İKİ ÇİZGİNİN MÜCADELESİ NOKTASINA VARMIŞTIR. BU MÜCADELEDE XXBK İKİ ÇİZGİDEN BİRİNİ TEMSİL ETMEKTEDİR. BU DA HEPİMİZİN BİLGİSİ DAHİLİNDEDİR.

PARTİ İÇİNDE BU İKİ ÇİZGİNİN MÜCADELESİ İMKANLARI VAR OLDUKÇA VE MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİNİN PARTİ İÇİNDEKİ MÜCADELE İLE HAKİM KILINMASI İMKANI VAR OLDUKÇA MARKSİST-LENİNİSTLER AYRILIĞI GÜNDEME GETİRMEZLER.

BUGÜN BİZİM SAVUNDUĞUMUZ ÇİZGİ, BİZİM DEĞERLENDİRMEMİZE GÖRE MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİDİR. BU ÇİZGİ PARTİ İÇİNDE HAKİM DEĞİLDİR.

ANCAK KONFERANSIN ALDIĞI, GÖRÜŞLERIN PARTI İÇİNDE YAYILMAMA KARARI GERÇEKTEN UYGULANIRSA, UZUN SÜREÇTE BU GÖRÜŞLERİN MÜCADELE İLE HAKİM KILINMA İMKANI VARDIR. PARTİ İÇİNDE BİZİM GÖRÜŞLERİMİZ HENÜZ YETERİNCE YAYGINLAŞTIRILMAMIŞTIR. BİR DİZİ YOLDAŞ BİZİM GÖRÜŞLERİMİZİ, BİZİM YAZILARIMIZDAN DEĞİL, KULAKTAN DOLMA BİLGİLERDEN TANIMAKTADIR. HAL BÖYLE OLUNCA, ML GÖRÜŞLERİN HAKİM KILINMASI AÇISINDAN AYRILMAMAK; PARTİ İÇİNDE MÜCADELE İMKANI VAR OLDUKÇA, PARTİ İÇİNDE KALMAK DOĞRUDUR.

NE ZAMAN Kİ, BİZİM GÖRÜŞLERİMİZİN PARTİ İÇİNDE YAYILMASI İMKANLARI ORTADAN KALKAR; NE ZAMAN Kİ, BU GÖRÜŞLERİN SAVUNUCULARI SUBAN SEBEPLERLE PARTİDEN TASFİYE EDİLMEYE KALKILIR, O ZAMAN AYRILIĞI GÜNDEME GETİRMEK DOĞRUDUR.

İŞTE BİZİM BİRLİK-AYRILIK KONUSUNDA GÖRÜŞLERİMİZ BÖYLEDİR. BİZ AYNI ZAMANDA , İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ DÖNEMDE VE DURUMDA PARTİ İÇİNDEKİ İDEOLOJİK AYRILIKLARIN KİTLELERE AÇIKLANMASINI DA, MUHTEMEL BİR AYRILIĞIN PARTİYE EN AZ ZARAR VERMESİ AÇISINDAN DOĞRU VE ZORUNLU GÖRÜYORUZ. BİZ BU GÖRÜŞLERİ KONFERANSTA DA SAVUNDUK.

Hizipçiler, parti birliğini koruma, partiyi savunma adına, aslında birliğe en ağır zararı vermektedirler. Çünkü onlar tavırları ile aslında ayrılık noktalarını körüklemektedirler. Onlar bu tavırları ile savunduğunu iddia ettikleri konferansın tavrı ile de çelişmektedirler.

BİZ BK OLARAK BU HİZİBE KARŞI TAVRIN, BİRLİK-AYRILIK KONUSUNDA TAYİN EDİCİ OLDUĞU GÖRÜŞÜNDEYİZ. BU HİZİBE KARŞI UZLAŞMACI YA DA ONU DESTEKLEYEN HER TAVIR, GÖRÜŞÜMÜZE GÖRE- BK MIZ AYRI GÖRÜŞLER SAVUNDUĞU İÇİN ONUN TASFİYE EDİLMESİ ANLAMINA GELECEK ; PARTİ İÇİNDEKİ MÜCADELE İLE DOĞRU GÖRÜŞLERİN HAKİM KILINMA İMKANININ ORTADAN KALKTIĞINI BELGELEYECEKTİR. BU TAVRI TAKINANLAR, AYRILIĞIN SORUMLULUĞUNU TAŞIYACAKLARDIR.

Hizipçiler XXBK ni şimdi yazdıkları yazılarda "menşevik örgütlenme" "bürokratik çalışma tarzı" "şef tipi örgütlenme" yürütmekle suçluyorlar. Şimdi bu suçlamaları yöneltenler, hizipçi çalışmayı haklı göstermek için getirdiğiniz bu suçlamalar konusunda, hizipçi çalışmaya girişene dek aklınız nerede idi? Bu menşevik, şef tipi vb. örgütlenmeye karşı hangi mücadeleyi yürüttünüz ? Hangi eleştiriyi getirdiniz? Menşevizmin en önemli özelliği "her grevciyi parti üyesi kabul etmek" "öncü ile sınıfı birbirine karştırmak"tır. Kitlelere parti sırlarını açıklamak menşevizm değil midir? Kitlenin kuyruğuna takılmak, kitle ile önderleri karşı karşıya koymak menşevizm değil midir? Sizin yaptığınız bu değil midir?

Bürokratik suçlamasına gelince, biz bu suçlamaya-sizlerden değil ama, başkalarından özellikle Aydınlıkçılardan ve her türlü oportunistlerden bu arada parti içindeki bazı yoldaşlardan da- çok dinledik. Bu iddiayı getirenler, bunu ispatlamalıdırlar. Kolay "zaferin" sarhoşluğuna kapılmamalıdırlar. Hizipçiler şunu iyi bilmelidirler ki; bugün -deyim yerinde ise-sermayeden yemektedirler. Yani daha önce, bugün bürokrat ilan ettileri-dün Bölge Konferansında akladıkları ! - BK nin önderliğinde yürütülen parti çalışması içinde kazanılan kitleyi bize karşı kışkırtmaktadırlar. Sorun bu kitle dışındaki kitleden yeni unsurların kazanılması sorunudur. O noktada, kimin menşevik, bürokrat, kimin bolşevik olduğu çıkar ortaya, ve er geç çıkacaktır.

Devrimi iki ajitasyonla başarılacak bir iş sananlar bugüne kadar hep hüsrana uğramışlardır. Hizip de hüsrana uğrayacaktır.

Aşağıda hizibin kendine dayanak yaptığı sözlerin sahibi olduğu iddia edilen yoldaşların, gerçekte ne söyledikleri hakkında yazdıkları yazıları ekliyoruz. Bütün yoldaşlar, bu yazıları hizibin iddiaları ile karşılaştırmalı; hizipçilerin sözlü dedikodularını tutanağa geçirmeli, hizipçi çalışma karşısında uyanık olmalıdır.

.. Yoldaşın yazısı :

Yoldaşlar,

Son dönemde XX'de ortaya çıkan hizipçiler, baş kaldırma nedenlerinden biri olarak benim Konferansı karaladığımı, Konferans hakkında ulu-orta propaganda yaptığımı gerekçe göstererek, şahsıma seviyesizce saldırmakta, beni isim vererek kitleler içinde 'dönek' 'karşı devrimci' 'hain' gibisinden küfürlerle teşhir etmeye çalışmaktadırlar. Hizipçiler kendi kafalarına göre yürüttükleri spekülasyonlarla sorumluluk derecemi, hangi örgüt kademesi içinde yer aldığımı vb. her yerde yaymaya çalışmaktadırlar.

Ben burada fazla ayrıntılara girmeden bana getirilen suçlamalara kısa ve öz olarak cevap vermek istiyorum. Gerekirse sorunu daha da detaylı koymak ilerde mümkündür.

Suçlamalardan birincisi şudur: Ben kitleler içerisinde 11. Konferansın antipropagandasını yapmışım. Bu kesinlikle doğru değildir. Bu suçlama D. dan bugün hizibin saflarında yer alan iki kişinin bilgisine ve yine hizip saflarında yer alan bazı kişilerin verdiği bilgilere dayanılarak yapılmaktadır.

Önce D. dan antipropaganda (kitleler içinde!) yaptığımı iddia eden kişilerin durumlarını belirtmekte yarar var. Bunlar sıradan devrim sempatizanı veya kitle derneği üyeleri değillerdir. Bu arkadaşlardan biri D.ŞK içersinde görevli bir unsurdur, diğeri ise özel görev hücresinde yer alan örgütlü ileri sempatizan olarak değerlendirdiğimiz bir unsurdur. Ve şimdiye kadar (eğer haberimiz olmadan gizli bir hizipçi faaliyet yürütmedilerse) parti disiplinini tanıyan, parti içinde yürütülen tartışmadan, kendilerine verilen tartışma yazıları üzerinden haberdar olan kişilerdi. Yani, konferans hakkında, edindiğim bilgilere dayanarak bilgi verdiğim kişiler, sıradan unsurlar değillerdi. Bunun dışında D. derneğinde konferans hakkında görüş belirttiğim iddiası düzmecedir. Gerçeklerle ilgisi yoktur.

Konferans hakkında tahrif ederek verdiğimi iddia ettikleri bilgiler şunlardır: Konferans çok önemli konularda revizyonist tezler savunmaktadır. 57-60 deklarasyonlarını YY'deki yoldaşların ezici çoğunluğu özü itibarı ile ML belgeler olarak değerlendirirken, XX delegeleri bu belgeleri özü itibarı ile revizyonist belgeler olarak değerlendirmiştir. Benim görüşüme göre de 57-60 deklarasyonları ML değil, revizyonisttir.

II. Konferans Mao Zedung'u ML'in bir klasiği olarak degerlendirmiştir. XX delegelerine göre, Mao Zedung büyük bir ML olmasına rağmen, ML'in klasiği değildir. Ben de bu görüşü savunuyorum.

11. Konferans Çin'de kurulan Demokratik Halk İktidarının özü itibarı ile proletarya diktatörlüğü olduğunu tespit etmiş; ve Çin'deki Demokratik Halk İktidarının, Sovyetler Birliginde kurulan proletarya diktatörlüğü ile öz olarak aynı olduğu şeklinde bir karar almıştır. XX delegeleri Demokratik Halk İktidarında, burjuvazinin de iktidarda pay sahibi olduğunu, bu sebepten de Demokratik Halk iktidarının proletarya diktatörlüğü (öz olarak da!) olamayacağını, bunun bir geçiş iktidarı biçimi olduğunu savunmuştur. XX delegelerinin görüşüne ben aynen katılıyorum.

Il. Konferans Türkiye'deki baş çelişmenin 'feodalizmle geniş halk yığınları arasında' olduğu şeklinde bir karar almıştır. XX delegeleri bu anlayışı red etmiş, bu konuda 1. Konferansın aldığı kararı savunmuştur. Yer yer konferansta sürdürülen tartışmalarda halk savaşı ve sosyo-ekonomik yapı üzerine de tartışılmıştır. XX delegeleri, bu konuda araştırmalarının henüz yeterli olmadığını, ancak ulkemiz şartlarında şehirlerden desteklenmeyen bir Kızıl Siyasi İktidarın uzun süre yaşama imkanının olmayacağını düşündüklerini söylemişlerdir. XX delegeleri Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısında komprador kapitalizminin ağır bastığını, Çin'deki şekli ile bir halk savaşının Türkiye'de olmayacağını savunmuşlardır. Ben XX delegelerinin bu görüşlerine aynen katılıyorum.

Diğer bir sorun II. Konferansta çoğunluğu temsil eden yoldaşların metodu üzerinedir. II. Konferans 63 polemiklerini ML olarak degerlendirmiştir. Bu belgeler ora-

ya gelen delegelerin bir çoğu tarafından ya hiç okunmamıştır, ya da çok az bir bölümü okunmuştur.
Bu alanda kesinlikle yeterli bır araştırma ve ıncelemeden söz edilemez. XX delegelerine göre, yeterlı araştırma inceleme olmayan bir konuda kesın yargılara varmak ML metodun terk edilmesi demektir. Bu, siyasetin ön yargı üzerıne inşası anlamına gelir. Bu durum, II. Konferans AEP ve UKO konusunda alınan yanlış kararları belli ölçülerde düzeltmesıne rağmen, sürmektedir. II. Konferansta, konferansın çoğunluğunu oluşturan yoldaşlar, XX'ın çizgisıni çeşitlı tartışmalarda revizyonist-troçkist kırması bir çizgı olarak değerlendırmişlerdir. XX ile YY'dekı yoldaşlar arasındaki görüş ayrılıklarını içeren belgelerin önemli bir bölumü bırakalım parti içinde tartışmayı, Konferans delegelerinin önemli bır bölümü tarafından bile bilinmemektedir. XX delegeleri, bu yüzden Konferans delegelerinin XX çizgisi hakkındaki değerlendirmesinı gayri ciddi, anti ML bir değerlendirme olarak nitelendirmiştir. Bu konuda da XX delegelerinın görüşlerine katılıyorum.
II. Konferansta bir alt bölge komitesinin görüşlerinı temsil eden yoldaşlar çok önemli noktalarda Lin Biao'nun revizyonist tezlerinı savunmuş, XX delegeleri bu tezleri eleştirmiştır. Bu anti ML tezlerı, bu alt bölge komitesının yazısını daha önce okuduğum için biliyorum. Bu konuda XX delegelerinin eleştirıleri doğrudur.
II. Konferans -bana verilen bilgilerden çıkarttığım kadarı ile- bazı eylem biçimlerini mutlaklaştırma eyılımindedir. II. Konferansta muca..ele biçımlerı üzerine de tartışılmıştır. XX delegelerine gore, çoğunluğu teşkıl eden yoldaşların kafası bu konuda açık degildir. Bazı mücadele bıçimlerını mutlaklaştırma, bazılarını küçümseme eyilimi vardır. Örneğin "Silahlı mücadele esas, tum diğer mucadele biçimlerı talidir" sadece bellı taktik evreler için yapıldığı zaman doğru bır tespıt olur. Mücadele biçimlerının belli stratejik aşamalar için mutlak bır şekilde ortaya konması yanlıştır. XX delegeleri bu anlayışın, mutlaklaştırma eylimının İbrahim Kaypakkaya'da da olduğunu, bunun yanlış olduğunu belırtmişlerdir. XX delegeleri, Stalin'ın Leninizmin ılkeleri adlı yapıtında, strateji ve taktik konusunda soylediklerının bütün ulkelerde olduğu gibi, bizde de geçerlı olduğu goruşlerinı savunmuşlardır. Bu görüşlere ben de aynen katılıyorum.
Yukarıda anlattığım nedenlerden öturü konuştuğum arkadaşlara II. Konferansın ÇIZGİSİNIN revizyonist olduğunu, XX'in savunduğu çizgının ise ML olduğunu savundum. Butün bu anlattıklarım Partının tartışma için çizdiği sınırların içınde cereyan ettiği için her hangi bir işleyiş hatası yaptığım görüşünde değılim. Konferansı karaladığım da doğru degıldir. Verdiğim bilgıler, doğru bılgilerdir.
Daha sonra bazı yoldaşlarla çizgı sorunu üzerıne tartışdığımızda, II. Konferans çizgisının, içersınde çok önemlı revizyonist hatalar taşımasına rağmen, revizyonıst çizgı olarak nitelendirilmesinin yanlış olduğu sonucuna vardım. Çünku revızyonist çizgi, şu veya bu konuda revızyonist tezler savunmakla kalmamakta, tum ilkesel konularda revızyonıst anlayışlar savunmakta -yani butunluk arz etmektir. Şu anda II. Konferans çizgısini böyle değerlendirmemın hatalı olduğu görüşündeyim. Ama bır kez daha belırteyım ki ben bu görüşümu kitle önünde savunmadım, örgütlu arkadaşlara savundum.
Konferans hakkında yukarda savunulan anlayış, aynen ortaya konarak benım çalıştığım bir alt bolge komıtesinde de bılgi verılmiştir. Ayrıca bu alt bölge komıtesinde, konferansa gittiği bılınen bir yoldaş Konferansın örgutsel hazırlığı hakkında da bılgi vermiştir. Verılen bılgı şöyledir:

- Konferansın sıyasi hazırlığı kesınlıkle yeterli değıldır. Üzerınde fikir yürütulen belgelerin (XX belgelerının önemli bir bölumü) delegelerın çoğunluğu tarafından bilinmemektedir. Ama buna rağmen XX'in çizgisi hakkında revizyonist-troçkist kırması değerlendirmesi yapılabılmektedir. Bu tutum ML olmayan, gayrı cıddı bır tutumdur. Siyasi seviyenin geriliği, siyasi hazırsızlıgın yetersizligi ile de birleşince, yoldaşça tutumlar yer yer bir yana bırakılarak, iş XX delegelerıne hakarete kadar vardırılmıştır.

- Konferans olarak da tamamen kendiliğindenci bir gidişata terk edilmiştir. Konferansın yapılacağı yer, yöre olarak hakim sınıflar tarafından bılınmesıne rağmen, Konferansın burda yapılması gerçekleştirilmiştir. Gidişler doğru dürust ayarlanmamıştır. Guvenlik tedbirleri yetersizdir. Kullanılması mumkün olan teknik imkanlar

dan yararlanılmamıştır.

Fazla sayıda yabancı kişinin uzun süre Konferansın yapılacağı yörede barınması ve dolaşması, yöre halkının dikkatini çekmesi Konferansın güvenliğini olumsuz yönde etkilemiştir. Konferansın yeri son anda bazı delegelerin kararı ile gelişi güzel değiştirilmiştir. İşlerin kendiliğine terk edilmesi bazen tam bir kaos yaratmıştır.

Kısaca anlatılanlar budur. Bugün yukarda sözü edilen alt bölge komitesinden bir üye hizipçilerin ele başlarının yanında yer almış durumdadır. Alt bölge komitesi içinde verilen bilgileri hizipçi faaliyetleri için tahrif ederek kullanmaktadırlar. Birin yanına bin katarak, ve bunların 'ulu-orta anlatıldığını' iddia ederek geri bilinçli kitleler içinde parsa toplamaya çalışmaktadırlar.

Ben bir kez daha şunu belirtmekte yarar görüyorum. Ben hizipçiler, baş kaldırana dek, hiç bir kitle derneğinde konferans hakkında bilgi vermedim.
Hizipçiler baş kaldırdıkları dönemde, K. derneğinde şöyle bir olay geçti. Derneğe bir arkadaşı görmeye gitmiştim. Ben içeri girince, tartışma içinde şu görüşler savunulmaya başlandı; Bizim rehberimiz İbrahim'dir. İbo'yu red edenler vardır.vb.
Ben şu görüşü savundum: "Bildiğim kadarı ile Partizan kendine rehber olarak ML'i kabul etmektedir. İbrahim'i de bir ML olarak görmekte, savunmaktadır. Ama İbrahim'i yanılmaz olarak görmemekte, onu ML'in ilkeleri ışığında değerlendirmektedir. İbo'ya doğru yaklaşım budur". Şimdi hizipçiler benim bu söylediklerimi İbo'nun reddi olarak niteleyip, geri bilinçli kitleyi kışkırtmaya çalışmaktadırlar. Yalan ve palavranın ömrü uzun olmayacaktır.

26.2.1981

7 NO'LU BELGENİN 2. EKİ :

Hizipçilerin XX Yönetim Kademesine getirdikleri suçlama ve karalamalar üzerine G bölgesinde bir arkadaşın görüşleri:

Hizipçilerin 'kazan kaldırma' eylemlerine başlamalarını haklı göstermek için bölgemizde cereyan eden bir kaç olayı çarptırarak gerekçelendirmeye çalışmalarını tarihi geçmişi içinde ele almayı uygun buluyorum.

Sorumlu arkadaşımız hasta olduğundan bundan aşağı yukarı üç ay kadar önce kura gitmiştir. Bu arada bazı sorumlu görevlendirilmeleri yapılmasına rağmen bir otorite boşluğu doğmuştur.

Bölgemizdeki bir dernekte Weihnacht-Noel-Yeni yıl tatili arasında partinin siyaseti çevresinde örgütlü arkadaşlarla Mao Zedung'la ilgili tartışma yazıları üzerine tartışılmıştır. Tartışmalar içinde tartışan arkadaşlar Mao Zedung'un 57 den sonra revizyonist olarak değerlendirilmesi gerektiği sonucuna varmışlar ve bu sonucu civar derneklerde de ulu-orta savunmaya başlamışlardır. Bu duruma karşı çıkan yoldaşlar sorumlu yoldaşa haber vererek durumun düzeltilmesini ve sorumlunun özeleştiri yapmasını talep etmiştir.

Bunun üzerine sorumlu yoldaşlarımız, durumun sorumlularını uyarmışlar, yaptıklarının demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin çiğnenmesi olduğunu belirtmişler, özeleştiri yapılmasını istemişlerdir. Mao Zedung'un 57'den sonra revizyonist olduğunu savunan arkadaşlar, bu uyarı üzerine sözlü olarak yaptıklarının yanlışlığını kabul etmişlerdir. Buna rağmen, bundan sonra da yer yer bu görüşü kitle içinde savunma durumuna düşmüşlerdir. Bu durum özellikle iki kitle derneğindeki arkadaşların ilişkilerini çok kötü bir duruma getirmiştir.

8 Şubat 1981 de kurdaki arkadaşımız çalışma alanına dönmüştür. ŞK'da yapılan ilk toplantıda kendisinin orada olmadığı dönemde meydana gelen gelişmeler hakkında bilgi verilmiş, çözüm yolları araştırılmıştır. ŞK'da en çok Mao Zedung konusunda bir dernekteki arkadaşların yaptığı hatalar üzerine konuşulmuştur. Tartışmalar sonunda şu karar alınmıştır.: En kısa zamanda örgütlü arkadaşlarla bölgesel bir toplantı yapılacaktır. Bu toplantıda esas olarak disiplinsizlik mahkum edilecek, diğer sorunlar üzerinde durulmayacaktır.

ŞK toplantısında yoldaşlara, bir yoldaş tarafından getirilen konferans haberleri de ulaştırıldı. Konferansın siyasi ve örgütsel hazırlığının yetersizliği ve alınan kararlar hakkında bilgi verildi. Konferans sonuçları ve bildirisinin güvenlik açısından geç yayınlanacağı etraflıca belirtildi.

ŞK dışında, ÖRGÜTLÜ OLDUĞU BİLİNEN YOLDAŞLARA da konferans hakkında birer ikişer bilgi verildi.

14.2.1981 günü P. derneğinde siyasetimizin örgütlü sempatizanlarının katıldığı 40-45 kişilik bir toplantı yapıldı. Toplantıda civardan gelen yoldaşlar olayların gelişmesini uzunca anlattılar. Bu arada bir kişi Konferansın toplandığı, ve ...tarihinde bittiği şeklinde bir açıklama yaptı. Bir diğer arkadaş, XX'in YY'ye kadro göndermediği vb. şeklinde iddialar getirdi. Mesele bu noktaya gelince sorumlu arkadaş:

- H. deki arkadaşların disiplinsizlik yaptığını, bunun özeleştirisini vermeleri gerektiğini, örgütsel olarak yapılacak özeleştirinin ve gerekirse verilecek cezanın örgütsel kanallardan olacağını, haberi olanların durumdan haberdar edileceğini,
- Mao Zedung konusunda getirilen görüşlerin XX görüşleri ile aynı olmadığı ve ispatlanabilir olmadığı belirtildi.
- Şayet görüşlerini temellendirebiliyorlarsa, bir tartışma yazısı hazırlayarak örgüt içinde yayınlanmasını talep edebilecekleri belirtildi.
- Yapılan disiplinsizlik bir yana bırakılırsa bugün gelinen aşamada gözlemlenen siyasi karışıklığın özde tüm dünya devrimci hareketi içinde tartışılan ve bizi de çok yakından ilgilendiren önemli ilkesel konularda açık siyasi tartışma yapılmasının çevremizdeki bu olumsuz gelişmeye nasıl katkıda bulunduğu açıklandı. Siyasetimiz çevresinde her türlü maddi ve manevi katkıyla mücadele edenlerin, kendi birimlerinde açık tartışma talep etmeleri ve parti yoluyla en üst kademeye kadar bu ta

leplerini iletmelerinin, bu konuda doğru bir karar alınması için olumlu olacağı belirtildi. Açık tartışmanın yapılmasında sırasıyla yönetici yoldaşların, XX Yönetim Kademesinin de hatası olduğu, özellikle Merkez Komitesinin (bundan önceki) bu konuda direttiği belirtildi.

- XX ile YY deki çizgilerin mücadelesinin sürdüğü, bu çizgilerin hesaplaşma durumunda olduğu, bir ayrılık olursa bunun siyasi nedenlerinin bilinmesi için açık tartışmanın önemi vurgulandı.
- Konferansın bitiş tarihinin .. Ocak olduğunu ileri süren arkadaşın görüşlerine karşı cevabında yoldaşımız, Konferansın bitiş tarihinden haberi olmadığını, eğer bitmişse Merkez Komitesinin bildirisi ile duyurulmasının normal olduğunu, bunun bu şekilde olacağını belirtti.
- YY'nin kadro olarak desteklenmediği yönünde eleştiri getiren arkadaştan bu iddiasını belgelemesini talep etti. Bir yoldaş hakkında getirilen dedikodunun asılsızlığını belirtti.
- XX Yönetim Kademesinin görevine devam edip etmediği konusundaki yorumlara ise yoldaşımız şu şekilde cevap verdi: Şimdilik XX Yönetim Kademesi iş başındadır. Örgütsel işleyiş kurallarına göre yeni Merkez Komitesi yeni görevlendirmeler yapabilir, istediği yoldaşları burdan alıp başka görevler verebilir.

Bu kısa açıklamadan sonra 'hizip başı'nın ŞK içinde konuşulanlarla, geniş toplantıda çok dar olarak bahsedilen konuları sanki aynı yerde söylenmiş gibi göstermeye çalışması, bunu bildiriye geçirmesi, bunu yaparken de hiç söylenmemiş sözleri de söylenmiş gibi göstermeye çalışması, onları hizipçi faaliyetlerini 'haklı' göstermeye çalışan dedikoducular durumuna düşürmektedir. Tek tek benim şahsıma mal edilmeye çalışılan sözlere gelince:

- "Konferansta revizyonistlerin yönetimi gasp ettiği" sözü bütünü ile uydurmadır. Eğer gerçekten böyle bir durum olsa idi, o zaman biz bu yönetime karşı açık bayrak kaldırır, bunu derhal ortaya koyar, belgeler, bu yönetimi yıkmaya çalışırdık.
- Konferansta bir yoldaşımıza 'manyak' 'soytarı' dendiği doğrudur. Bu olaydan yanlızca ŞK'da söz edilmiştir.
- XX yazıları YY de dağıtılmadı şeklinde bir tespit (yazıların çok önemli bir bölümü açısından) gerçek durumun tespitidir. Bırakalım partinin çoğunluğunu Konferans delegelerinin çoğunluğunun bile bu yazıların önemli bölümünü okumamış olduğu bir gerçektir. Tutanak gelince bu görülecektir.

Bu durum yalnızca ŞK da açıklanmıştır.

- Konferansta Lin Biaocu görüşler savunulduğu sözü doğrudur. Tutanaklar elimize geçtiğinde bunun da görülmesi mümkün olacaktır. Bu durum da yalnızca ŞK da açıklandı.
- "YY burayı atmıştır ... YY burdaki ileri yoldaşları çekecek -pasifleştirecek" Hem atılmış -hem de ileri yoldaşları çekecekmiş. Saçmalığın bu kadarını bizim savunmamız mümkün değil. Bu ancak hizipçilerin kafasının ürünüdür.

Son olarak bir de şu iddia üzerinde durmak istiyorum. Hizipçiler şöyle diyorlar:

"Kendilerinin yapmadığı, zaten yapması da beklenmeyen parti propagandası"

Bu iddiayı yalanlayan bizzat hayatın kendisidir. Şayet parti propagandası yapılmış olmasaydı "Partiye sahip çıkalım -bunlar Partiyi yıkmak istiyor" çığlıkları ile hizipçilerin etrafında kitleyi toparlayabilmesinin açıklaması ne olacaktır? Hizipçiler burunlarının ucunu bile göremeyen inkarcılar durumuna düşmektedirler.

27.2.1 ?1

7 NO'LU BELGENİN 3. EKİ :

Değerli arkadaşlar, 25.2.81

Hizipçi faaliyet, diğer arkadaşların olduğu gibi benim de söylediklerimi, tersyüz etmekte, söylediğim şeylerin olaylarla ilgisini kopararak hizipçi faaliyetlerini haklı gösterecek şekle sokmaktadırlar. Ben bu yazımda hizipçi faaliyetin bana mal ettiği sözlerimin aslını anlatacağım, hem de hizipçi faaliyetin ancak şimdi çıkarabildiğim gelişimini anlatacağım.

Benim burada üstüne basarak söylemek istediğim bir şey vardır. Ben hizipçilerin faaliyetinin farkına ancak bir bölgede yaptıkları çeşitli ev baskınlarından sonra vardım.

Benim "konferans aleyhinde propaganda" diye tahrif edilen sözlerim bundan sonra olmuştur. Bu iki şeye tekabül eder.

Birincisi benim uyanıklık derecem, ikincisi benim sözlerimin hizipçi faaliyetin faaliyetlerine gerekçe olamayacağına.

[(...) Arkadaş bu bölümde detaylı olarak kimle hangi şehire gittiğine; hangi tarihte hangi tartışmaların geçtiğine vs. değinmektedir. Bu bölümü çıkardık.]

15 Şubatta bölgemizdeki aktif arkadaşlarla önümüzdeki dönemde yürüteceğimiz eylemlerle ilgili olarak bir toplantı yaptık. Toplantı tartışmalar bölümünde amacından saptırıldı. Ben bu toplantıda belli bir muhalefetin ve de önderlerin önderliğinde bir muhalefetin oluştuğunu hissettim. Bu toplantının beni tedirgin ettiğini belirttim. Toplantının hemen peşindende bölgemizdeki yönetici arkadaşlara toplantının neden beni tedirgin ettiğine dair görüşlerimi tezler halinde belirttim. Önerilerimi sundum. Mektup ektedir. Mektubu sadece bir arkadaşa verebildim. Söz konusu toplantıdan önce ilgili arkadaşlara Konferans hakkında bilgi verdim. Ancak verdiğim bilgi ayak üstü ve kısırdı.

16 Şubat Pazartesi günü X'i aradım; bulamadım. 17 Şubatta X'i buldum. Kendisi ile görüşmek istediğimi belirttim. Ertesi günü buluşmak üzere anlaştık. Ancak buluşmaya fırsat kalmadan Du. da ve Wu. da evlerin basıldığı haberini aldım. Derhal X'in evine gittim. Orada M. de çalışan arkadaşların bir takım görevleri yapmama kararı aldıklarını öğrendim. Kendilerine bir ayrılmanın vs. söz konusu olmadığını söyledim. Arkadaşlar özeleştiri yaptılar ve görevlerine döndüler. O gün X gelmedi. Artık hizipçi FAALİYET BAŞLAMIŞTI. O ANDAN İTİBAREN BENDE HENÜZ AYRILIĞIN OLMADIĞINI, İKİ ÇİZGİDEN ÖTÜRÜ AYRILIĞIN KUVVETLE İHTİMAL OLDUĞUNU XX'in KONFERANS ÇİZGİSİNİ REVİZYONİST DEĞERLENDİRDİĞİNİ SÖYLEDİM. Bunu özel olarak propaganda etmedim. Sadece hizip tarafından doldurulup bana konuşma için gelen arkadaşlara söyledim. Bu arkadaşların sayısı 10 civarındadır. Benim konuşmalarımda ayrılığın kuvvetli ihtimal olduğunu belirtmem bu arkadaşların hizip saflarında yer almalarında belli derecede etkili oldu. Ben ayrıca XX BK'nin konferansın çizgisini revizyonist gördüğünü söylemem doğru değildi. Çünkü XX BK. henüz böyle bir değerlendirme yapmamıştı.

X : Hizipçilerden biri.

7 NO'LU BELGENİN 4. EKİ :

HİZİPÇİLERİN 19.2.1981 TARİHLİ YAZISI

Yoldaşlar,

Son dönemlerde, bazı yoldaşların sıkıştırmaları üzerine XX 'yönetim' kademesi tarafından iletildiği kadarı ile Partimizin II. Konferansının tamamlandığını öğrenmiş bulunuyoruz.

Bundan önceki dönemde de gözleyebildiğimiz gibi XX 'yönetim' kademesinin insiyatifi altında sürdürülen hizipçi faaliyet II. Konferansımızın tamamlanması ile birlikte yine XX 'yönetim' kademesinin insiyatifinde doruğa çıkarıldı. Elbetteki Partimizin sempatizanları bu hizipçi gidişata seyirci kalmadılar, kalmayacaklardır. XX deki hizipçi faaliyetin ortaya koyduğu tüm çıplaklığı ile gözlediğimiz, pratik sonuçları XX'deki menşevik örgütlenme ve bürokrat çalışma tarzından ayrı olarak değerlendiremeyiz.
Zaten konferans öncesi de çeşitli bölgelerde yürütülen hizipçi faaliyete karşı XX 'yönetim' kademesinin seyirçi tavırı onun bu gidişatı desteklediğinin ve bizzat ona kumanda ettiğinin en açık ispatıdır. Burada belirli gelişmeleri ortaya koyarak durumdan yoldaşları haberdar etmek ve Partimizin resmi çizgisine karşı açıkca propaganda edilen XX'in revizyonist çizgisinin hizipçi faaliyetine karşı mücadelede yoldaşları uyarmak vazgeçilmez bir zorunluluktur. Durum nedir? Bunu açıklamaya çalışacağız.

Konferans sonuçları XX 'yönetim' kademesi ile çeşitli alanlara şöyle aksettirilmektedir.

1- "Konferans'da revizyonist çizgi hakim hale geldi. REVİZYONİST KLİK YÖNETİMİ GASP ETTİ."
2- "GASP ETME İŞLEMİ KOMPLOCU YÖNTEMLERLE SÜRDÜRÜLDÜ. ML'lere karşı konferansda en adi hakaretler yapıldı. Manyaklar, bilinçli revizyonistler denildi. XX'in yazıları YY'de dağıtılmadı."
3- "Konferansta Lin Biaocu troçkist görüşler savunulmakla kalmadı. Lin Biao'nun açıktan savunulması cesareti dahi gösterildi."
4- "KONFERANSIN BU ŞARTLARDA YAPILMASI BİR İHANETTİR. Konferans red edilmelidir. Partiyi bu keşmekeş hale getirenler FÜ'lerdir. Troçkist çağ ve devrimci durum tespiti yeniden hortlatıldı. vs. vs. vs."

Bu söylenenlerden şunu açıkca görmeliyiz. Bugün XX'in 'yönetim' kademesi XX'deki birimler üzerindeki işleyiş açısındaki insiyatifinden yararlanarak yaptığı propagandayla konferansa karşı bir saldırı kampanyası başlatmış durumdadır. PARTİMİZİN II. KONFERANSINI KÜÇÜK DÜŞÜRMEK ONUN BAŞARISINI GÖLGELEMEK, PARTİMİZE KARŞI BİR GÜVENSİZLİK ÖRGÜTLEME ÇABALARI AT BAŞI YÜRÜTÜLÜYOR.
PARTİMİZİN KONFERANSININ SANKİ PARTİMİZİN İRADESİNİN TEMSİLCİSİ OLMADIGI PROPAGANDASI ILE II. KONFERANSIN BİR DARBE OLDUĞU ÜZERİ ÇEŞİTLİ LAFLARLA SÜSLENEREK SÖYLENMEKTEDİR. Tüm bu gidişata kumanda eden XX 'yönetim' kademesidir. Eğer bugün S. de H. de ve bir dizi bölgede Partimizin resmi çizgisine karşı paslı silahlarla revizyonist bir saldırı başlatılmışsa buna da kumanda eden siyaset XX 'yönetim' kademesidir. Elbette bu saldırılar bir anda birden bire çıkmadı. Onları hazırlayan ortam XX'in Partimizin çizgisine tümüyle aykırı olan revizyonist gelişmesidir. Bu gelişmenin sonuçlar H. ve S. vs. yerlerde şu şekilde ortaya çıkmaktadır. Sözlü olarak şunlar söylenmektedir. (Kitle teşkilatlarında ve gecelerde)

1- "Mao Zedung 57'den sonra revizyonisttir. 57-60 deklarasyonları revizyonist belgelerdir."
2- "Mao Zedung sosyalizmi inşa değil, bisiklet, çorba sosyalizmi inşa etmiştir."
3- "Konferans revizyonisttir. Türkiye'de komprador kapitalizm hakimdir. Halk savaşı Türkiye'ye uygun değildir. İbrahim Kaypakkaya'nın baş çelişme anlayışı yanlıştır. İbrahim Kaypakkaya araştırılmalıdır. Modern revizyonizme karşı yürütülen mücadele anti-ML'dir. vs. "

Bu tespitlerin önemli bir bölümünü XX 'yönetim' kademesi de sözlü olarak ulu orta zaten belirtmektedir.

Konferans sonrası XX 'yönetim' kademesi bir çok bölgede ve şehirde Konferansa açık saldırıyı kitle teşkilatlarına kadar indirgemiştir. Hatta konferansı küçük düşürmek amacıyla demagojik bir biçimde konferansın yeri, tarihi vs. konularda ulu orta laflar edilmekteyken, bazı bölgelerde çalışma yapan yoldaşlar konferansın yapıldığı konusunda bile XX 'yönetim' kademesi tarafından haberdar edilmemişlerdir. TABİİ Kİ HABERDAR EDİLMEYEN YOLDAŞLAR KENDİLERİNE KÖLE BAĞI OLMAYAN VE KENDİLERİNCE HİZİPÇİ FAALİYETLERİ İÇİN TEHLİKE TEŞKİL EDEN YOLDAŞLARDIR. Hizipçi gidişat bariz olarak ortadadır. Bu gerçeği küllemeye kimsenin gücü yetmez ve yetmeyecektir.

Yoldaşlar,

Bizler Patimizin sempatizanları olarak bu duruma seyirci kalmayacağız, kalmıyoruz. Ülkemiz proletaryasının öncü müfrezesi şanlı partimizin çıkarlarını herşeyimizden üstün tutmalıyız. Halkımızın, devrimin menfaatlerini savunmak Partimizin savunulmasından ve ona yönelik her saldırının boş çıkarılması için çaba göstermekten geçer. Hizipçiliği başlatanlara karşı Partimizi savunmak Parti sempatizanı olmanın bize yüklediği onurlu bir görevdir. Partimizin iradesinin ifadesi olan şanlı II. Konferansı savunmak Partimizi savunmaktadır. Meydanı revizyonist düşüncelerin yayılmasına fırsat verecek pasifliğe, Partimizi parçalamaya yönelik hizipçi faaliyetlere karşı bekle-gör tavrına girerek onların gelişmesine fırsat vermeyelim. Revizyonizme, oportunizme karşı şanlı bir mücadele geleneğine sahip Partimizin onurlu kavgası meşalemizdir. Bugüne kadar nasıl ki hiç bir gerici çaba, entrika, saldırı Partimizi yok edemedi ise yine de her türlü saldırı en ağır şamarı yiyerek tuz-buz olacaktır. Partimizin çizgişinin savunulması görevine dört elle sarılalım.

İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞIN 5 TEMEL BELGESİNİN DOĞRULUĞUNUN BİR DAHA İSPATI OLAN II. KONFERANSI SAVUNALIM.

PARTİ II. KONFERANSIMIZ ML'MİN ZAFERİ İLE SONUÇLANMIŞTIR. O, faşist komprador patron-ağa devletinin şatafatlı sözlerle "Partimizin dağıtıldığı, çökertildiği" yalanlarına ağır bir darbe olarak indi. Partimizin dimdik ayakta olduğunun, hiç bir saldırının onu yolundan döndüremiyeceğinin, sınıf mücadelesinin engin denizinde yılmaz bir mücadele yürüttüğünün ispatı oldu.

Bugün XX 'yönetim' kademesinin hizipçi faaliyetine karşı Partimizi ve Parti II. Konferansını kararlılıkla savunan yoldaşlarımıza engel olmak isteyen, onları hizipçi olarak karalamaya çalışanlar Parti tüzüğünü bilmiyorlar mı? Biliyorlar, ancak onu uygulamak onların işlerine gelmiyor. Tüzük ne diyor?

"Partinin gönüllü mücadeleci birliğini ve komünist saflığını korumak. Bu birliği ve saflığı bozmaya yönelik her türlü hizipçi çalışmaya karşı uyanık ve mücadelede kararlı olmak."

"PARTİ DİSİPLİNİNE KESİNLİKLE UYMAK, PARTİ KARARLARININ UYGULANMASINDA YARATICI VE AKTİF ROL OYNAMAK."

"BÜTÜN PARTİ İÇİN TEK DİSİPLİN GEÇERLİDİR. BUNA GÖRE BİREY PARTİYE, AZINLIK ÇOĞUNLUĞA, ALT KADEMELER ÜST KADEMELERE, TÜM PARTİ MERKEZ KOMİTESİNE BAĞLIDIR."

Parti içinde kalmak isteyenlerin, konferansa hakim olan düşünceyi nasıl değerlendirirlerse değerlendirsinler (Parti içinde), Partinin ve konferansın propagandasını yapmak zorundadırlar. Belgeleri bekleyelim, tutanaklar gelsin vs. vs. lafları oyalamadır. Sanki bizler Parti çizgisini bilmiyormuşuz gibi, sanki bizler İbrahim Kaypakkaya yoldaşın ortaya koyduğu 5 temel belgeyi bilmiyormuşuz gibi, belgeler gelsin, tutanaklar gelsin tavrı oyalamayı amaçlayan, hizipçi faaliyetin önündeki engelleri temizlemeyi amaçlayan bir taktiktir. Bir yanda, konferansa revizyonist deyip istediğin gibi, istediğin yerde propaganda yapacaksın, diğer yanda belgeler gelsin diye oyalamaya çalışacaksın. Parti içinde kalmak isteyenlere (konferansa hakim olan düşünceyi nasıl değerlendirirse değerlendirsin) bir tek yol vardır. Parti çizgisinin ve Konferansın propagandasını yapmak. Bundan başka yol yoktur; XX 'yönetim' kademesi ise konferansın propagandasını yapmadığı gibi, her alanda konferansı küçük düşürmek için demagojik propaganda yürütmekte, konferans ve Partimize saldırmaktadır. Zaten kendileri çeşitli tartışma toplantıların-

da "büyük bir ihtimalle ayrılacaklarını" itiraf etmektedirler. Ve bunu "proletaryanın yararı için meşru" saymaktadırlar. Her taktiğin de bu doğrultuda geçerli olduğunu kendileri söylemektedirler.

Yoldaşlar, II. Konferansımız her türden oportünist, revizyonist düşünceyi mahkum etmiş ve ML zaferi ile sonuçlanmıştır. Şimdi bizlere önemli görevler düşmektedir. Parti etrafında çelikten birliğimizi koruyalım. Hizipçi, bölücü akımları mahkum edelim. Her türlü manevraya karşı uyanık olalım. Türkiye devrimi için, Partimiz için emekçilerden, devrimcilerden topladığımız bütün maddi imkanları, devrim ve Partimizin yararına denetimimiz altında tutalım. İbrahim Kaypakkaya yoldaşın şu görüşlerini bugün acilen hayatta uygulayalım:

BÜTÜN YOLDAŞLAR! ÜLKEMİZİN BÜTÜN KOMÜNİST DEVRİMCİLERİ!
REVİZYONİST KLİKLERLE (KLİKLE bn) HER TÜRLÜ BAĞLARIMIZI KOPARALIM!
MARKSİST-LENİNİST SAFLARDA YIKILMAZ BİRLİK KURALIM!
YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE MAO ZEDUNG YOLDAŞIN IŞIKLI YOLU!
YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ve onun ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO ve TMLGB!
YAŞASIN ML ZAFERİ İLE SONUÇLANAN II. KONFERANSIMIZ!

19.2.1981 Da. ŞK.

7 NOLU BELGENİN 5 EKİ .

HİZİPÇİLERİN 20.2.1981 TARİHLİ YAZISI

Yoldaşlar!

XX 'yönetim' kademesinin Parti II. Konferansımız şahsında Partimize karşı açtığı hizipçi faaliyet ağır darbeler yıyor.

Hizipçı faalıyetin elebaşısı XX 'yönetim' kademesi karşısında Partinin resmı çizgisini kararlılıkla savunan, bu doğrultuda hertürlü hile, entrikayı boşa çıkarmak için ileri atılan Partimizin genış sempatizan kıtlesini karşılarında gördükçe türlü manevralar yapıyorlar. Onlar, kendilerine karşı tabanın bu tarzda kararlıca mücadele edeceğini zannetmiyorlardı. Onlar, tabanın belirli unsurların işaret parmağıyla hareket edeceğini hesaplıyorlardı.

İşte, XX 'yönetim' kademesi hizipçi faaliyeti başaracağını hesaplıyarak çeşitli biçimlerde Partiye bayrak açtı. Sonuç onlar için şimdi hüsran ve ağır bir yenilgi olmuştur...

Onlar bunları gördükçe yeni taktikler geliştirmeye çalışıyorlar...

"Parti içinde kalacaklarını, Konferans belgelerini bekliyeceklerini..." söylüyorlar. KENDİLERİNİN YAPMADIĞI, ZATEN YAPMASI DA BEKLENMEYEN Parti propagandası temelinde faaliyet yürüten yoldaşlara "hizipçiler" damgası vurarak karalamaya çalışıyorlar.

Ama onlar ne kadar çırpınırlarsa çırpınsınlar, hangi manevraları kullanırlarsa kullansınlar, tüm yönleriyle açık olan hizipçi faaliyetlerini gözden gizleyemeyeceklerdir.

Hizipçi ve bölücü olanlar kimlerdir? Kim ne yapmıştır?

Birkaç örnekle sorunu açmaya çalışalım...

Bir bölgede yapılan bir toplantıda bizzat kendisinin Konferansa gittiğini belirterek zavallılaşan, bununla sözümona hava atmaya çalışan XX 'yönetim' kademesinin insiyatifindeki arkadaş ne diyor...

"Konferansın hazırlığı bir kaostu... Günlerce kendiliğinden hedefsiz uzun yol yürüyüşlerinden sonra varılan yerde Konferans başladı...Konferansa revizyonistler hakim oldu. Konferans delegelerine sanki seminer verdik. Getirdiğimiz tüm görüşler önceden planlı, önyargılı şekilde hep sekterce "kes" vs. basit laflarla geçiştirildi... Bunun sonucunun ne olacağı açıktır. Sonuç revizyonist çizgi hakim oldu."

"Bizim platformumuz temelden ayrıdır. BU PLATFORMUN GÜNEŞİ DOĞACAKTIR. Türkiye kapitalist olabilir. Halk savaşı hem şehirlerde toplu ayaklanmaların, hem kırda gerilla savaşının bileşimi olan bir şekilde ele alınmıyor. Biz koordineli halk savaşını savunuyoruz. Konferans Stalin'e saldırıyor. İbo'nun çağ tespiti bütün tezlerine yansımıştır. Bu tezler yeniden araştırılmalıdır. MERKEZ KOMİTESİ SİYASİ MAHKUMLARIN İNSİYATİFİNDEDİR. Sizler açık tartışma talep edin, eğer bir ayağa kalkarsa taban, onu baba dahi kurtaramaz."

"Mao Zedung savunulmadan ML savunulamaz anlayışı yanlıştır. YY'nin XX'e mektuplarında siyasi sorunlar yerine küfürler doludur. ARKADAŞLAR NEDİR BU MERKEZ, MERKEZ ANLAYIŞI YANLIŞTIR."

"Aceleci ve yanlış davranmayalım. YY'ye sempati duyanları kazanalım. YY BURAYI ATMIŞTIR. Görelim şimdi nasıl propaganda yapabilecekler. YY buradaki ileri yoldaşları isteyerek onu orada pasifleştirme, bir dağın köşesine itme anlayışındadır. Bu oyuna gelinmeyecektir."

"YY'de daktilo yazmayı dahi bilmiyorlar. Bizden yazışörler istiyorlar. Bugüne kadar YY'dekiler bir yazı dahi çıkaramıyorlar...H. da yapılan öz olarak doğrudur, metodda hatalar vardır." vs. vs.

Bizce yukarıda görülenler zavallılığın, demagojik propagandanın, seviyesiz saldırının ispatıdır. Bakın övünerek Konferansa gittiğini dahi söyleyen bu zavallının engin siyasi yapısına!!!

Şimdi bu söylenenlere bakarak Hizipçi ve Bölücü olanların kimler olduğunu kavrayabiliriz. Yukarıda söylenenler Partinin savunulmasının propagandası mı, Partiyi gözden düşürme, ona her türlü saldırmanın mı propagandasıdır?

Partiyi savunanlar, ona en seviyesiz şekilde saldırmazlar, ulu-orta laflarla Parti çizgisine karşı hizip bayrağı kaldırmazlar. XX'deki canlı pratik kimin Hizipçi ve Bölücü olduğunun ispatıdır.

Bir de biz vurgulayalım; hizipçiler bölücüler Partinin disiplinini ihlal eden, irade birliğini zedeleyen, paslı silahlarla PARTİNİN RESMİ SİYASETİNE KARŞI AÇIK SALDIRI BAŞLATANLARDIR(!)

Peki XX 'yönetim' kademesinin hizipçi ve bölücü olarak değerlendirdiği yoldaşlar ne yapıyorlar?

Onlar, Partimizin ve II. Konferansımızın propagandasını yapıyorlar. Onlar Partimize karşı başlatılan Haçlı seferlerini teşhir etmek faaliyetini sürdürüyorlar. Onlar, tüm Parti sempatizanlarımızın Partimizin ve onun II. Konferansının etrafında daha sıkı birleşmeleri gerektiğinin propagandasını yapıyorlar. Bu her Parti sempatizanı olduğunu söyleyenin bir görevidir. Bu göreve sarılmak neden XX 'yönetim' kademesini tedirgin ediyor?

Açıktır ki onlar Partimizin propagandasının yapılmasından gocunmaktadırlar. Hizipçi ve bölücü olarak değerlendirdikleri faaliyet budur.

Eğer Partiyi onun II. Konferansını savunmak, ona yönelik her türlü dedikodu, karalama, iftiranın karşısına dikilmek hizipçilikse; biz bunu yapacağız. Ancak şu da bilinmelidir ki, basit tarzda hizipçilik olarak saldırılan bu faaliyet karşısında Partiyi savunma açısından geri adım atmayacağız.Daha azimle Partimizin şanlı gisini savunmaya çalışacağız.

Yoldaşlar!.

Daha bir iki gün öncesine kadar ayrılıkçı platformlarını ortaya koyarak sözümona revizyonist değerlendirdikleri Parti çizgisine karşı bayrak açmanın propagandasını yapanlar neden yeni bir manevra başlattılar?

Yukarıda söylediğimiz gibi bunların hesapları tutmadı. Parti çizgimizi II. Konferansımızın propagandasını sözlü, yazılı, her türlü araçla sürdürelim.

Biryandan "belgeler gelsin" diyerek, diğer yandan da Parti çizgimizi gözden düşürmeye çalışanların oyalama taktiklerine aldanmayalım.

Uyanıklığı elden bırakmadan hizipçi faaliyetin etkilediği yoldaşları kazanmak için sabırlı, kararlı bir mücadele yürütelim.

Bugün XX'de üst sorumlu olduğunu menşevik örgütlenme ve bürokratik çalışma tarzının tüm sonuçları ile şef tipinde ortaya koyanlar hizipçiliğini inkar edemez hale düşmüşlerdir. Çünkü sozkonusu unsurlar bizzat faaliyetlerini hertürlü uyarıya rağmen durmaksızın W. da da savunmuştur. Partiye saldırıya müdahaleyi görev bilen yoldaşlar bu saldırılarının temelini ortaya koyarak onun siyasi ve ideolojik temelini teşhir faaliyetini elden bırakmamışlardır. Tüm bunlar sonucu sıkışan sözkonusu sorumlular artık o kadar zavallılaşmışlardır ki, duygusal metodlarla bu sefer de işi ele almaya başlamışlardır.

Bürokrat çalışma tarzının XX'deki egemenliğinden bahsettik. Bugün sorumlu olarak çeşitli alanlara diktirilen unsurların son saldırılarıyla birlikte aldıkları cevapla tek başına kalışları neyin ispatıdır?

Bu kitlelerin bunlara karşı güvensizliğinin, onların kitlelerden kopukluluğunun göstergesidir.

XX'de menşevik örgütlenmeden bahsettik, bu nedir?

RESMİ KANALLARLA İLETİLMESİ GEREKEN SORUNLARIN ULU-ORTA, RAST GELE AKTARIMI LENİNİST PARTİ İŞLEYİŞİ ÖRGÜTLENMESİNİN İLKELERİNİN DIŞINDA HERŞEYDİR? Bu örgütlenme ve çalışma tarzına kumanda eden XX 'yönetim' kademesinin hizipçi faaliyeti ortadadır. Onlar şimdilik yeni manevraya ortam hazırlamak için bu gidişatı kendilerinden kurban seçecekleri birkaç kişinin üstüne yıkma hazırlığındadırlar. Bunun bilincinde olalım...

Yaşasın Partimiz TKP/ML ve onun önderliğinde TİKKO TMLGB
Yaşasın II. Konferansımız!

20 Şubat 1981 K.Ş.K.

8. belge

AKIMA KARŞI ÖRGÜTÜNÜN TKP/ML 2. PARTİ KONFERANSI; BATI ALMANYA'DAKİ HİZİPÇİLERİN PROVOKATİF FAALİYETLERİ VE YENİ MERKEZ KOMİTESİNİN İLK KARARLARI ÜZERİNE İLK TAVRI

"HİZİPÇİ OLANLAR, KENDİLERİNE ELEŞTİRİ YÖNELTEN KADROLARDAN ÖRGÜTÜN İMKANLARINI ESİRGEYENLER, KENDİLERİNE YAĞCILIK VE DALKAVUKLUK YAPANLARA BÜTÜN İMKANLARI SERGİLEYENLERDİR. HİZİPÇİ VE BÖLÜCÜ OLANLAR, ÖRGÜT İÇİNDE KÖRÜ KÖRÜNE İTAATİ, DALKAVUKLUĞU,SIRT SIVAZLAMAYI TEŞVİK EDENLERDİR. HİZİPÇİ VE BÖLÜCÜ OLANLAR, KENDİLERİNE GELİNCE HER ŞEYİ İYİ, BAŞKALARINA GELİNCE HER ŞEYİ KÖTÜ GÖSTERENLERDİR." (İBRAHİM KAYPAKKAYA, "ŞAFAK REVİZYONİZMİNİN ELEŞTİRİSİNDEN" s.44, ALMANCADAN)

Yeni Merkez Komitesine, bütün parti üyelerine ve aday üyelerine

Hepimizin bildiği gibi, "Akıma Karşı", Avusturya Marksist-Leninist Partisi(AMLP) , Batı Berlinli Komünist(WBK), Kıbrıs Komünist Partisi/Marksist-Leninist (KKP/ML) ile birlikte 2. Konferansa davet edilmiştik. Türkiye'deki somut durum ne yazık ki; bizim kişisel olarak konferansa katılmamızı mümkün kılmadı.

Ancak biz, 2.Konferans öncesinde konferans için önemli belgelere (Merkez Komitesi 7., 8., 9. Toplantı Kararları ve Merkez Komitesinin Siyasi Raporu) sahiptik. Biz bu belgeler hakkında görüşlerimizi yazılı olarak ortaya koyduk.(1)

2.Konferans sonrasında sorumlu yoldaş bize 2.Parti Konferansında sürdürülen tartışma ve alınan kararlar üzerine mümkün olduğunca detaylı bilgi verdi.

Batı Almanya'da gelişen bir takım son olaylar ve yeni Merkez Komitesinin tavrına karşı şunları açıklamayı gerekli görüyoruz:

1.Parti Konferansı tarafından seçilen "eski Merkez Komitesi" ve bizimle ilişki kurmakla görevlendirilmiş olan yoldaş, görüşümüze göre bizimle doğru bir temelde ilişki kurmuş ve geliştirmiştir.

Bu, bizimle "eski Merkez Komitesi" arasında ciddi ideolojik ayrılıkların olmadığı anlamına gelmez. Biz eski Merkez Komitesi ile bu ideolojik ayrılıklar üzerine tartıştık ve sürdürdüğümüz tartışmayı yazılı olarak belgeledik. BİZ ESKİ MERKEZ KOMİTESİNİN "GENEL OLARAK" KİTLELER ÖNÜNDE YÜRÜTÜLECEK TARTIŞMADAN YANA OLMASI AMA SOMUT OLARAK SÜRDÜRDÜĞÜMÜZ TARTIŞMALARIN BELGELERİNİN KİTLELERE YAYINLANMASINA KARŞI OLMASI ŞEKLİNDEKİ TAVRI İLE HEMFİKİR DEĞİLDİK. BUNA RAĞMEN BİZLER DAYANIŞMA İÇİNDE BİR TARTIŞMA YÜRÜTMEYE KARARLIYDIK. HER İKİ TARAFTA BU ANLAYIŞLA TARTIŞMAYI BAŞLATTIK VE DERİNLEŞTİRDİK.

Eski Merkez Komitesi, bizim kardeş örgütümüz olan AMLP ile bir ortak açıklama yaptı(Temmuz 1978) Daha sonra eski Merkez Komitesinin kararına uygun olarak yurtdışı teşkilatı ile ortaklaşa "Sosyalist Arnavutluk'un Savunulma Kampanyası" (1978 sonu) ve "Stalin'in savunulması için yapılan toplantıyı" (1979 sonu, 1980 başı) düzenledik. 1980 Nisanında AMLP, Akıma Karşı(GDS), WBK, TKP/ML dörtlü bir açıklama yaptık. Bu açıklamada aramızdaki ideolojik görüş ayrılıkları da ortaya koyduk ve beraberce karşılıklı belgelerin incelenmesi ve kamu oyu önünde tartışma çağrısı yaptık.

Şimdi yeni Merkez Komitesi, bir kalem darbesi ile (2.Parti Konferansının bu konuda KARARI olmadığı halde)eski Merkez Komitesinin sağ oportunist bir çizgiye sahip olduğunu ve XX Bölge Komitesinin bugüne dek, merkezi fiili denetim olmadan çalıştığını açıklıyor.

Burdan bizim için çıkan sonuç; bizim bugüne kadarki ortak çalışmamızdan ve ortaklaşa kararlaştırılan ortak açıklamalardan uzaklaşıldığı ; bunlara karşı tavır takınıldığıdır.
Biz tabii ki; burada yeni Merkez Komitesinden hala ortak açıklamaların temelinde olup olmadığını ; onun bu ortak açıklamaları kabul edip etmediğini berrak bir şekilde açıklamasını talep ediyoruz. Kardeş örgütler birbirleriyle ilişkilerinde görüşümüze göre namuslu ve açık olmalıdır. Kıvırtmadan, dolaysız olarak tavır takınmalıdır. Dolambaçlı yolu değil direk yolu tercih etmelidir.
2.Parti Konferansı bize verilen bilgiye göre; AMLP, GDS, WBK nın 7., 8., 9. Merkez Komitesi toplantı kararlarına ve Merkez Komitesinin 2.Konferansa sunduğu siyasi rapora getirdiği eleştirilere en kısa zamanda cevap verme kararını oylama sonucu almıştır. Biz, bu kararı sevinçle karşılayıp selamlıyoruz.
Biz, 1980 Nisanında yaptığımız ortak açıklamada birlikte yaptığımız çağrıya uyarak, getirdiğimiz eleştirileri kamu oyuna açıklayacağız. Aynı şekilde Merkez Komitesinin bu eleştirilere verdiği cevabı da açıklayacağız. Biz Merkez Komitesinin 2.Konferansın aldığı kararı yerine getireceğini ve bizim eleştirimize tek tek bütün noktalarda detaylı cevap vereceğini umuyoruz.
Biz, 2.Parti Konferansında bugün Merkez Komitesinin savunduğu çizgiyi savunan ve bir bölümü Merkez Komitesi içinde yer alan bazı delegelerin örgütümüz ve diğer kardeş örgütler hakkında ("") için de kardeş örgütler dediklerini öğrendik. Bütün dünya komünist hareketinin gözü önünde başlatıp geliştirdiğimiz kardeşlik ilişkilerine terbiyesizce bir saldırı niteliği taşıyan bu tavrın, delegelerin çoğunluğu tarafından reddedilmesi ve bu lafları edenlerin sözlerini geri alması bizi tabii ki sevindirdi. Ama görüşümüze göre ; bu tavrın ardında yatan sorunlar, bu kişilerin "sözlerini geri almasıyla" hallolmayacak kadar derin sorunlardır. Şu bir gerçektir ki; AMLP, GDS ve WBK, Parti Konferansının hazırlığı aşamasında Parti içinde dağıtılan belgelerin bazılarında "Stalinist" olarak değerlendirilmektedir. Mesela bu belgelerde şöyle cümleler bulmak mümkündür.:
"İ. YOLDAŞIN GÖRÜŞLERİNE BAKILIRSA, ONUN DA AYNI ALMAN STALİNİSTLERİ GİBİ DÜŞÜNDÜĞÜ GÖRÜLÜR." (FÜ LERİN İ'YE MEKTUBU, 20.4.80)
"AMLP VE BAZI ALMAN GURUPLARININ BU "ORJİNAL" GÖRÜŞLERİ KESKİN STALİNİST BİR ÇİZGİNİN SONUCUDUR." ("ÇAĞRI HAKKINDA ELEŞTİRİLERİMİZ ")
Bunları yazanlar, yönetici mevkide olan ve bugünkü Merkez Komitesinin çizgisini savunan yoldaşlardır. Bu gerçekten korkutucu derecede düşük seviyede bir polemiktir. BİRİLERİNE KÜFÜR ETMEK İÇİN "STALİNİST" KAVRAMINI KULLANAN BU YÖNETİCİ YOLDAŞLAR ; BU TAVIRLARIYLA STALİN VE MARKSİZM-LENİNİZM KONUSUNDAKİ SINIF TAVIRLARINI ORTAYA KOYUYORLAR. Onlar aynı zamanda bu tavırlarıyla bizimle ciddi bir tartışmaya hazır olmadıklarını da ispatlıyorlar.
Yeni Merkez Komitesi, bu ilkesiz saldırıları geri çevirmemiştir. Biz bu konuda tavır takınılmasını tabii ki talep ediyoruz ve bir kere daha açıklıyoruz ki; biz Marks, Engels, Lenin'in olduğu gibi Stalin'in de öğrencileriyiz.
Yoldaşlar;
Şimdi öğrendik ki; XX deki partili yoldaşlara ve bütün XX Bölge Komitesine karşı bizim şiddetle mahkum ettiğimiz bütünüyle demokratik merkeziyetçilik ilkeleri dışında olan tasfiyeci ve provokatif eylemler, yeni Merkez Komitesi tarafından ÖZÜNDE MEŞRU VE HAKLI olarak değerlendirilmiştir.
Biz böyle bir kararı kesinlikle anlayışla karşılayamayız. Yeni Merkez Komitesinin bu kararı partinin bir bölümünün demokratik ya

pısını bir kalem darbesi ile ortadan kaldırmaktadır. Biz kamu oyu önünde bu davranışın, Leninist tipte bir partinin işleyiş kuralları açısından bütünüyle ilkesiz ve yanlış olduğunu açıklayacağız.Bu karar ; bizim mektubumuzun başında yaptığımız alıntıda İbrahim Kaypakkaya'nın mahkum ettiği davranışla uyum içindedir.

Yoldaşlar,

Biz, bütün parti üyelerinizden aynı zamanda bizim örgüt mallarımızın çalınmasını mahkum etmesini ve bizim mallarımızın geri verilmesini talep etmesini bekliyoruz. Bu; bizim görüşümüze göre mutlaka gereklidir. Biz, bu provokatif davranışlara girenlerin, bu arada bizim örgütümüzün de mallarını çalanların, bu eylemleri hakkında Merkez Komitesini haberdar etmediğine inanmıyoruz. Belgelerden çıkarabildiğimiz kadarıyla bu kişiler, eylemleri hakkında detaylı bilgi vermişlerdir. Bu açıklamaya ek olarak; bu gibi eylemleri haklı göstermeye çalışan kişilerin bize yazdıkları bir mektubu ekliyoruz. Bu mektupta bu kişiler, salak pozlarına girip, çaldıkları malların bize ait olduğunu bilmediklerini söylüyorlar. Bunlar eğer bizim kitapçı dükkanımızdan mal çalarlarsa, çaldıkları malın bize ait olduğunu bilmeleri gerekir. Çaldıkları baskı makinası ve baskı malzemesi de bizim örgütümüze aittir.

Şimdi biliyorlar. Şimdi yeni Merkez Komitesi de biliyor. Ve biz bunları 5 gün içinde çaldıkları malı geri vermeye çağırıyoruz. Biz Merkez Komitesi ve bütün parti örgütlerinden bizim bu talebimizi desteklemelerini bekliyoruz. Eğer bir kardeş partinin Merkez Komitesi bir kardeş örgütün mallarının çalınmasını özünde meşru ve haklı ilan ederse ; o zaman o, o biçim bir kardeşlik ilişkisi olur. Bu öyle bir kardeşlik ilişkisidir ki; W. da 8 Mart'da yapılan Kadınlar Günü toplantısında kardeş örgütün yayın organlarının satılması engellenmiştir. Biz, bu tavrı mahkum ediyor ve bütün Marksist Leninistlerden bu tavrı mahkum etmesini bekliyoruz.

Yoldaşlar,

Aramızda görüş ayrılıkları, önemli görüş ayrılıkları vardır. Bu ne yeni olan ne de aşılmaz olan bir şeydir. Ama yeni Merkez Komiteniz mücadelede öyle metodları desteklemektedir ki; bu metodlar eğer meşru hale gelirse bilinçli disiplinin ve demokratik merkeziyetçiliğin bütünüyle tasfiyesine kaçınılmaz olarak yol açacaktır. Bu metodlar Marksizm-Leninizmin cephaneliğinden alınmamıştır.

Yeni Merkez Komitesi, çok açık bir biçimde partinin içinde tartışılan en önemli sorunlar üzerine kamu oyu önünde yürütülecek tartışmaya karşı tavır almıştır. Lenin ve Stalin bize parti içindeki ilkesel konulardaki tartışma eğer kamu oyuna yansıtılmazsa bunun sonucunun, partinin bütünüyle demoralize olması ve çökmesi ve partinin kitlelerle ilişkisinin kopması anlamına geleceğini öğretmektedirler. Biz, bunu tartışma içinde defalarca açıkladık. Eğer yeni Merkez Komitesi bu yolunda ısrar ederse, sonuç kaçınılmaz olarak çöküş olacaktır.

Yoldaşlar,

Elimize 2.Konferansın belgeleri geçtiğinde konferansın belgelerini tek tek ele alıp görüşlerimizi bildireceğiz. Ama konferans hakkında kamuya yapılan açıklamadan açıkça ortaya çıkmaktadır ki ; yeni Merkez Komitesi ile aramızdaki görüş ayrılıkları uç noktasına kadar sertleşecektir. Buna bir örnek vermek gerekirse açıklamada mesela 1957/60 deklarasyon ve bildirgeleri hakkında bu belgelerin Marksist-Leninistleri Kruşçov revizyonizmine karşı seferber edici bir rol oynadığı (bu belgelerin özünde Marksist-Leninist belgeler olarak değerlendirilmesini bir kenara bırakıyoruz) şeklinde değerlendirilmesi o kadar açık bir yanlış değerlendirmedir ki ; ve tarihi gerçeklerin o kadar açık bir çarpıtılmasıdır ki; bu konuda söy-

leyecek bir şey bulamıyoruz. Bizim bildiğimiz kadarıyla sizin MERKEZ KOMİTENİZ DIŞINDA HİÇ KİMSE hatta bu belgelerin Enver Hoca ve Mao Zedung önderliğindeki Çin Komünist Partisi gibi savunucuları bile böyle kaba bir yanlış değerlendirme yapmamıştır.

Biz, aldığınız kararlar hakkında görüşlerimizi daha önce çeşitli belgelerimizde ortaya koyduk. Size olan eleştirilerimizi de ilettik. Sizden beklediğimiz bu eleştirilerimize kamu oyu önünde cevap vermenizdir.

Yoldaşlar,

Görülen odur ki; yeni Merkez Komiteniz, gerek kardeşlik ilişkilerimiz konusunda gerekse partinizin gelişmesi konusunda tehlikeli bir yolda yürümektedir. Mao Zedung "parti içi mücadele konusunda akıma karşı mücadele Marksizm-Leninizmin bir ilkesidir " der. Wang Hung Wen ise aynı konuda doğru olarak şunları söylemektedir; "Eğer durumun tümü, eğer çizgi söz konusu ise gerçek bir komünist hiç bir kişisel çıkar gözetmeden akıma karşı mücadele edecek cesareti göstermelidir. Görevden alınma, partiden atılma, zindana atılma , evliliğin bozulması ve hatta ölüm pahasına bile bunu yapmalıdır." (10.Parti Kongresi,s.55-56)

Bütün parti üyelerinize Marksist-Leninist ilkelerin zaferi için verdikleri mücadelede başarılar dileriz.

Yaşasın Marksizm-Leninizm !

Yaşasın Proleter Enternasyonali !

21.3.1981

(1) "Bolşevik Partizan" önümüzdeki dönemde burda sözü edilen eleştirileri de yayınlayacaktır.

8 NO'LU BELGENİN 1. EKİ :

Değerli yoldaşlar,

Örgütümüz AKIMA KARŞI'ya karşı girişilen ağır saldırılarla ilgili olarak sizlere bilgi vermek istiyoruz.

1. İsimleri bizce bilinen ATİF üyeleri bizim şimdiye kadar olan samimi ilişkilerimizi suistimal ederek, haince bir girişimle G. Dimitrof kitabevine baskın düzenlediler ve tahminen 650 DM değerinde eşyamızı çaldılar.

2. Aynı şekilde isimleri bizce bilinen üyeler ikinci bir hırsızlık saldırısıyla GEHA-OTOMATİK bir baskı makinasını (yeni fiyatı 15.000 DM.dir) ve örgütümüzün diğer malzemelerini çaldılar.
Biz bu girişimleri duyurarak bütün demokrat ve anti- emperyalist yoldaşların, bu haydutları zorlayarak, çaldıkları malları geri verdirmelerini ve bu mahlukları demokratik ve anti-emperyalist kamuoyu önünde teşhir etmelerini talep ediyoruz.

3. Bu haydutluk eylemine katılan ATİF üyeleri, kendilerini ve kendi dışındaki herkesi, bu yağmalama işinin ATİF merkezine yönelik olduğuna açıkca inandırmak istiyorlar. İsimleri bizce bilinen suçlular Y.ve M.nin bilmeleri gerekmektedir ki çalınan mallar AKIMA KARŞI'nın kendi mallarıdır.
Eğer bu böyle olmamış bile olsa, bizim teşkilatımızın bu konudaki tavrı açıktır.
Yoldaşların mallarına el koyanlar karşı devrime hizmet etmektedirler.

4. Bizim ideolojik sorunlarla ilgili görüşlerimiz herkesçe bilinmektedir. Türkçe olarak polemiğin eleştirileri ile ilgili Nr. 1-4, Stalin açıklaması ve Stalin toplantısı ile ilgili belgeler ve aynı şekilde bizim Türkiye'de kardeş ilişkiler i - çinde bulunduğumuz tek teşkilat olan TKP/ML ile ortak açıklamalarımız ortadadır.
Bu belgeler bizden ısmarlanabilinir.
Biz her zaman görüşlerimizi açık bir şekilde ve kamuoyu önünde söyledik.
Şu andaki gelişmelerle ilgili olarak açıkca ve kesin olarak tespit edebiliriz ki, sınıfsal özden mahrum olarak, bütün kamuoyu önünde, yoldaşların isimlerini, görevlerini ve örgütsel sorunları "tartışmak" isteyenlere ve böylelikle sınıf düşmanlarına ifşa eden herkese karşı amansızca mücadele edeceğiz. Şu anda -kendilerine "önderlik" pozu veren ve geri plandaki ismen bilinen belli başlı darbeciler ih - barcılık yolunu tutmaktadırlar- bu gelişmelerin ATİF'te olduğunu söylemek kargaşalığın ta kendisidir. Bu da aynı zamanda göstermektedir ki buna katılan herkes acınacak bir şekilde gevezelik yapmaktadır ve objektif olarak B. Alman ve Türk gizli polisine hizmet etmektedir.

5. 10 yıl önce B. Alman emperyalizmi bir yıldırım hareketiyle, bir saat içinde yüzden fazla GUPS/GUPA yöneticisini havaalanlarına getirerek yurtdışı etti. Sanmayınki, böyle bir hareket Türkiyeli devrimci teşkilatlar için imkansızdır. Bu herzaman, özelliklede şimdi mümkündür. Hiç kimseye, kamuoyu önünde örgütsel mesele - ler üzerine "tartışma" için izin verilmemelidir. Tartışma ideolojik sorunlar üzerine yoğunlaştırılmalıdır.
Bu bizim bazı haydutların bazı provokasyonları karşısında, bütün Türkiyeli anti-emperyalist yoldaşlara nasihatımızdır.

6. Son olarak tekrar açıkca belirtmek isteriz ki, bizim baskı makinasına el koyan ve isimleri bizce bilinen Y. ve M. ve bu hareketi destekleyen herkesin artık ne bizim kitabevine girmelerine ne de toplantılarımıza katılmalarına izin verilmeyecektir. Bizim kitabevimiz ve toplantılarımız anti-faşist ve anti-emperyalistlere açıktır. Fakat herhalükarda, anti-faşist ve anti-emperyalistlere zarar veren bu kişilerin toplantılarımıza ve kitabevimize girmelerine izin verilmemesi gayet tabiidir. Bu kişiler atacakları adımları düşünerek atmalıdır.
Onlar için en iyisi çaldıkları malları geri vermektir.

Değerli yoldaşlar,

Biz inanıyoruzki, ATİF'in çoğu üyeleri, bugüne kadarki iyi ve ortak çalışmalara yönelik bu çalma eylemlerine nefretle bir göz atarlar ve gerekli tedbirleri alırlar.

Bizler bugüne kadar bütün gücümüzle -biz küçük bir teşkilatız- çalışmalarınızı destekledik. Sizden pek çok kişi bizleri şu veya bu şekilde tanıdı.
Bizim bütün üye ve sempatizanlar, ATİF ve diğer Türkiyeli devrimci teşkilatların üyeleri ile kardeşçe dayanışma içinde olduğunu bildirir.

PROLETER ENTERNASYONALİZMİN RUHU İLE MÜCADELEMİZİ DEVAM ETTİRELİM !

24.2.81

AKIMA KARŞI

8 NO'LU BELGENİN 2. EKİ :

10.3.1981

AKIMA KARŞI teşkilatına.

Değerli arkadaşlar,

Sizler son dönemde açıkca kamu oyu önünde teşkilatımız sempatizanlarına seviyesiz bir saldırı başlatmış durumdasınız. Siz bu tutumla teşkilatımızla kardeş teşkilat olma ilişkisini kötüye kullandınız. Sizce problem olan belirli konularda teşkilatımızdan resmi bir tavır beklemeden teşkilatımızın iradesini hiçe sayarak tek yanlı bir bakışla bizce yüce komünizm davasına zarar veren davranışlar içerisine giriyorsunuz. Eğer bugün teşkilatımız içinde çeşitli sorunlar ve bazı olumsuz gelişmeler varsa sizler şöyle davranmalıydınız:

a- Siz bizzat teşkilatımıza baş vurarak çeşitli sorunlarla ilgili düşüncelerinizi iletebileceğiniz gibi resmi bilgi de alabilirdiniz.

b- Teşkilatımız içindeki olumsuz "XX'deki" gelişmeler sizleri etkilediyse veya sizin açınızdan istenmiyen bazı olaylar olduysa bu konuda teşkilatımıza bilgi vermeniz gerektiği gibi suçladığınız arkadaşlara da durumu iletebilir, sorunlarla ilgili tartışabilirdiniz.

c- Size ait olan mallarınızın çalındığından bahsediyorsunuz. Bizim sizlerin teşkilat mallarınıza el koyma diye bir sorunumuz yoktur, olamazda. Varsa böyle bir şey (siz var olduğunu yazıyorsunuz) bunu suçladığınız arkadaşlara ispatlayabilir, üstelik teşkilatımıza da bu konuyla ilgili bilgi verebilirdiniz. Oysa bizler sizin iddia ettiğiniz gibi size ait mallara el koyduğumuz düşüncesinde değiliz.

d- Bizlerin (suçladığınız arkadaşlar) size karşı duygusal hiçbir tepkimiz yoktur. Siyasi ve ideolojik alanda farklılıklarımız olabilir, bunları tartışmaktan asla korkmuyoruz. Oysa siz öyle bir ima yaratıyorsunuz ki sanki bizler siyasi ve ideolojik mücadelede iflas etmişiz gibi size seviyesiz saldırıyoruz intibaını veriyorsunuz ve meydan okuyorsunuz. BİZ SİZİNLE SİYASİ VE İDEOLOJİK OLARAK HESAPLAŞMAYA HER ZAMAN HAZIRIZ. Ayrıca sizler bizi kasdederek kamu oyu önünde "isimler vermekle, ihbarcı yol tutmakla, örgütsel sırlar ifşa etmekle" suçluyorsunuz. Oysa sizler kamuoyuna açık olarak dağıttığınız bildirilerle örgütsel belirli sorunlar olduğu bazı faili meçhul ve bazılarıda ismen belli olaylar olduğu bir kargaşa ve gürültü içinde teşkilatımız içinde gruplar halinde saldırılar olduğu izlenimlerini kamuoyuna taşırarak hakim sınıfların dikkatlerini üzerimize çekmiyormusunuz ve bu anlamda da nasihatlarınız ne derece samimi olabilir. Ayrıca sorunu çok yönlü ele alsaydınız yine aynı davranışlar içinde olanın bizler değil desteklediğiniz unsurlar olduğunu görecektiniz. Çünkü:

-Konferansa katıldığını rasgele ima ederek onun hakkında hiç de gerekli olmayan bilgiler verenler biz değiliz.
- İsimler vererek emirnamelerle kamuoyu önünde bazı teşkilatlar adına "attık, ilişkilerini dondurduk, ...derneklerinde kargaşalar var diyenler biz değiliz.

- Teşkilat sempatizanları arasında kendi hizipçi faaliyetlerine yönelik mücadele sonucu paniğe kapılarak derneklerde, evlerde rasgele yerlerde toplantılar düzenleyerek örgütsel sorunlarla ilgili tartışmayı başlatanlarbiz değiliz. Gecelerde, dernek toplantılarında bildirileriyle kitleleri kışkırtmaya çalışanlar biz değiliz. Ancak sizler sorunu araştırma gereği duymadan salt düşünce alanında bir olduğumuz XX'deki unsurları illede her yönlü destekleme anlayışından hareket ederek bu konuda doğruya saldırmaktasınız. Sizlerin teşkilatımız sempatizanlarına bu derece seviyesizce saldırmanız bizleri üzen kötü birşeydir. Biz bu yolu seçemeyiz, seçmiyoruzda. Çünkü elimizde teşkilatımızın devrim mücadelesinde şanlı bir geleneğe sahip olan Marksist-Leninist bir çizgisi var. Biz bu doğrultuda her türden saldırıyı boşa çıkarmaya çalışacağız. Diğer taraftan sizler teşkilatımızın iradesini hiçe sayarak kendinizi teşkilatımız yerıne koyarak bizler hakkında karar alıyorsunuz. Ve bizleri teşkilatımız dışında gösteriyorsunuz. Oysa biz, teşkilatımızın çizgisine tam bir güven duyan, onun göstereceği hedefler doğrultusunda mücadeleye hazır olduğumuzu sizlere de bildirmek isteriz. Her türlü sorunları tartışmaya sizinle açık olduğumuzu bildirir, çokça bahsettiğiniz "siyasi mücadelede dedikodu ve iftiradan sakınılmalıdır " doğru anlayışını pratikte de göstermenizi bu anlamda kişisel saldırı kampanyasından vazgeçmeniz gerektiğini bildiririz. Devrimci selamlar.

Yaşasın proleter enternasyonalizmi !

Yaşasın Marks, Engels, Lenın, Stalin ve Mao Zedung'un ışıklı yolu !

G/deki TKP/ML sempatizanları

8 NO'LU BELGENİN 3. EKİ :

"AKIMA KARŞI" ÖRGÜTÜNÜN ; KENDİLERİNE "TKP/ML SEMPATIZANLARI" ADINI VEREN VE ÖRGÜTÜMÜZE KARŞI GİRİŞİLEN KORSANLIK EYLEMLERİNİN SORUMLULUĞUNU ÜSTLENEN KİŞİLERİN BİR MEKTUBUNA CEVABI

Öncelikle şunu tespit etmeliyiz ki; bu mektubu kaleme alan kişiler bizim için herhangi bir ÖRGÜT değildir. Biz bu kişilerin ne hangi platform temelinde hareket ettikleri, ne de hangi örgütsel yetkilere sahip oldukları konusunda herhangi bir bilgiye sahip değiliz.

Mektupta, bizim tek taraflı bilgilendirdiğimiz ve partinin görüşünu öğrenmeye çalışmadığımız belirtiliyor. Bu iddialar kesinlikle gerçeklere uymamaktadır.

Bize karşı girişilen provakosyonlardan hemen sonra biz TKP/ML in bizimle ilişki kurmaya yetkili ve sorumlu olan kurumlarına başvurduk; uluslararası ilişkiler sorumlusu üzerinden de Merkez Komitesine başvurduk. Tabii ki örgütün demokratik merkeziyetçi işleyiş kurallarının dışında hareket eden kişilere bu davranış ters gelebilir. Ama bu onların kendi sorunudur. Bizim sorunumuz değildir.

Bu resmi kanal üzerinden partiye, örgütümüze karşı hangi provokasyonların yapıldığı hakkında bilgi verdik; bize ait olan şeylerin geri verilmelerini; bu eylemin sorumlularından hesap sorulmasını ve kamuoyu önünde mahkum edilmesini partiden talep ettik.

Şimdi bizim örgütümüze karşı girişilen somut provokasyonları bir kenara bırakıp genel olarak korsanlık eylemleri üzerine duralım;

Burda ilkesel olarak şu tespiti yapmak istiyoruz:

XX'deki yönetici yoldaşlar; iddia ettiğiniz gibi "yozlaşmış" olsalar bile -ki biz bu yoldaşlarla yıllardan beri marksist-leninist temelde ilişkiler içindeyiz ve böyle bir iddianın bütünü ile anlamsız olduğunu biliyoruz- yapılan korsanlık eylemleri bütünüyle red edilmesi gereken eylemlerdir. Çünkü bu eylemler görüş ayrılıkları karşısında; kitleler önünde kapsamlı ideolojik mücadele YÜRÜTMEDEN ÖNCE ÖRGÜTSEL TEDBİRLERE BAŞVURMAKLA işe başlama anlamına gelir. Bu davranış aynı zamanda Mao'nun en tutarlı savunanları olarak ortaya çıkanların Mao'nun eserinden hiç bir şey anlamadıklarının ve onun eserini gerçekte ayaklar altına aldıklarının da belgesidir. İdeolojik mücadele vermeden; örgütsel tedbirlere başvurma; Mao Zedung'la tam bir çelişme içinde olmak demektir.

Bizim W.da yayınlarımızı sergilediğimiz bir masa kurmamızı yasaklamanız da, aynı davranışın devamıdır. Bu da ideolojik mücadelenin yerine örgütsel tedbiri geçirmektir.

Eğer sizin eylemleriniz bize doğrudan yönelmese idi; ve yalnızca Türkiyeli yoldaşlara karşı yönelse idi de biz yine bu korsanlık eylemlerine karşı çıkar, bunları mahkum ederdik. Ve bir yandan bu gibi örgutsel tedbirlere başvururken; diğer yandan "tartışmak istiyoruz" çığlıkları atmanın pis iki yüzlülük olduğunu teşhir ederdik.

Bu iki yüzlülük mektubunuzda özellikle berrak bir şekilde görülmektedir: Bir yandan örgütümüze karşı girişilen provokasyonları savunuyor ve haklı gösteriyorsunuz ve bizim suçlamalarımızı reddediyorsunuz; diğer yandan ise bizimle tartışmaya hazır olduğunuzu belirtiyorsunuz.

Şimdi somut olarak bize karşı girişilen terbiyesiz provokasyonlara gelelim:Biz Batı Almanya'nın çeşitli bölgelerinde Türkiyeli devrimci örgütlerle birlikte çalıştık ve karşılıklı yardımlaştık. Biz Batı Alman emperyalizmini emperyalist büyük güç olarak değerlendiren tek Batı Alman örgütü olarak; Türkiye devrimci örgütlerle hem Türkiye devriminin ve hem de Batı Alman emperyalizmine karşı mücadelenin çıkarları gerektirdiği için birlikte çalıştık; Türkiyeli yoldaşlarla birlikte süper güç teorilerini teşhir ettik.

Bu birlikte çalışma karşılıklı teknik desteği de içeriyordu. Mesela bizim basmakine ve gereçlerimiz Türkiyeli yoldaşlar tarafından da kullanılıyordu. Ama mülkiyet sorunları açıktı ve açıktır. Bizim elimizde bu "mülkiyet" ilişkilerini gösteren belgeler vardır. Partinin resmi organlarının elinde de bu belgeler mevcuttur.

Eğer bu sorun sizin için geçmişte açık değil idi ise; şimdi açıktır. Şimdi daha fazla mülkiyeti bize ait olan gereçlerin çalındığı gerçeğini red edemezsiniz. Sizin için tek çıkar yol; çaldığınız malları en kısa zamanda geri vermektir.

Kitabevinde giriştiğiniz eylemlerinızle ilgili olarak şunu açıklamak istiyo - ruz: GD Kitabevi bir çok örgütle temas içindedir ve bu örgütlerin yayınlarını, ka setlerini, plaklarını, vs. sergileyip satmaktadır. Kitabevindeki bütün malların mülkiyeti kitabevine aittir. Mesela biri gelipte kitabevinden GUAFS'ın kitaplarını, vs. çalarsa; -bunun için de "GUAFS merkezi bölücüdür, vs." gibi gerekçeler gösterirse- yapılan kitabevinin mallarının adice çalınmasından başka bir şey olamaz. Çünkü bunun zararı GUAFS'ın merkezine değil kitabevinedir.

En budala olanlar bile kitabevindeki eylemin; YALNIZCA Türkiyeli bir örgüte karşı olduğu iddiasının boşluğunu kavrayabilir. Bunu bu eylemi gerçekleştiren kişiler de biliyorlardı, yoksa bu eylem sırasında birinin "dostça" oyalaması; diğerinin kapabildiğini kapıp kaçması ve 650 DM değerinde mal çalması gibi adi numara yapmaya gerek duymazlardı.

Şurası açıktır ki; bu kişiler yeniden ortaya çıktıklarında biz bu kişilerle tartışmadık; ve kendilerine kitabevine girme yasağı koyduk. Bu sahtekarlar bizim bu tavrımız üzerine "çok kızdılar"; ve kitabevine girme ve tartışma hakkı talep ettiler. Ama biz aynı yanlışı iki kez yapmayız!

Siz mektubunuzda bu eylemleri kamuoyuna açıklamamız gerektiğini; çünku bunun hakim sınıfların dikkatini üzerinize yönlendirdiğini söylüyorsunuz. Bu "dikkat çekmenin" sorumlusu giriştiğiniz provokasyonlar sayesinde bizzat kendinizsiniz. Yaptığınız işler karşısında bizim suskunluğa bürünmemizi ve hırsızlığınızı kitlelerden gizlememizi bekleyemezsiniz. Bunun ötesinde biz yaptığımız açıklamada ör - gütsel sırlar açıklamadık; mesela hırsızların adını bildiğimiz halde yazmadık ve harflerle ifade ettik. Çünkü bu gibi kişilerle olan hesabımızı biz kendimiz görürüz.

Ama şu muhakkaktır ki; Batı Alman emperyalistleri için; kendilerine devrimci diyenlerin; emperyalizme karşı eylemler düzenleyecek yerde; anti emperyalistlere saldırması; somut olarak Batı Alman emperyalizmine karşı mücadeleyi esas görev olarak bayrağına yazanların mallarını çalması olayları mükemmel ve sevindirici olaylardır.

Bu gibi eylemleri yürüten ve destekleyenler kişilerin ilkeleri yoktur; bunlar proleter ve komünist ahlaka sahip değildir. Bu eylemleri yürütenler ve destekleyenler parti içi sorunları "çözmede" anti-leninist parti yıkıcısı; demokratik merkeziyetçilik ilkelerini çiğneyen metodları kullananlardır.

Mektubunuzda sahtekarca şöyle diyorsunuz : "Biz sizinle ideolojik alanda hesaplaşmaya her an hazırız " Çok iyi. Biz KİTLELER ÖNÜNDE sizlerle, bu arada provokatif hırsızlık eylemlerinin sorumlularıyla da tartışmaya hazırız. Somut olarak 26/4/1981 de H.der Jugend'de tartışmayı öneriyoruz. Yer tarafımızdan kiralanmıştır Bizim gündemimiz şöyle olacaktır :

1957/60 deklarasyonlarının değerlendirilmesi;

ÇKP'nin Kruşçef revizyonizmine karşı yürüttüğü 1963 Polemiğinin değerlendirilmesi ;

Mao Zedung'un genel değerlendirmesi ve Marksizm-Leninizmin klasiği olarak değerlendirilmesi; milli burjuvazi ile sosyalizmin inşası konusunda siyasi ittifak konusundaki tezinin değerlendirilmesi.

Biz bu toplantıdaki zamanın %90 ını yukardaki gündemde yer alan sorunların tartışılmasına; %10 unun da mektupta ortaya koyduğumuz görüşlerin tartışılmasına ayıracağız.

26.3.1981

BOLŞEVİKLERİN 1. KONFERANSININ KARARLARI:

(Bu belgenin ilk bölümünde 1.Bolşevik Konferansının hangi şart - lar altında toplandığı ; XXBK nin hizipçi faaliyet karşısındaki tavrındaki hatalar üzerine yapılan tartışma,vb. konularda bilgi verilmektedir. Verilen bilgiye göre Bolşeviklerin 1.Konferansına XX bölgesindeki TKP/ML parti üye ve aday üyelerinin %85 i katılmıştır. Belgenin geri kalan kısmında sürdürülen tartışma ve alınan karar - lar yer almaktadır.
Aşağıda kararları; ve tartışmaların bir bölümünü aynen yayınlıyo - ruz):

(...)

1 NO'LU KARAR

Konferansımız XX de XXBK nın disiplinini tanımayarak parti savuculuğu yapma adına ayrı örgütlenmeye giden faaliyetin eline geçen tüm belgelerini ve XXBK nin bu konudaki tüm belgelerini inceledi. Her bölgede "ayaklananlar"ın yaptıkları somut işler üzerine konuştu ve şu kararları aldı:

a) XXBK nin bu faaliyeti "HİZİPÇİ" bir faaliyet olarak değerlendirmesi bütünü ile doğrudur. Bu faaliyet hangi gerekçe ile olursa olsun, partinin meşru bir yönetici kademesinin disiplininin tanınmaması, başka yollar denemeden. disiplinin çiğnenmesi davranışıdır
b) XXBK nin hizibe karşı mücadelesinin belgelerinde ortaya ko - nan görüşler esas olarak doğrudur.
c) XXBK nin hizibe karşı mücadelesi esas olarak doğru, parti i- çi işlerlik kurallarına uyan bir mücadeledir.
ç) Hizibe karşı mücadele süreci içinde ve hizip çıkmadan önce, gerek BK nin ve gerekse bugün BK safları içinde yer alan tek tek yoldaşların belli hataları vardır ve fakat bunlar talidir. Bunlar hizipçi faaliyetin başlatılmasının ve sürdürülmesinin gerçek gerekçesi değil, bahanesidir.
d) Hizipçi faaliyetin gerçek sebebi iki çizgi mücadelesinde, bugün parti içinde hakim olan çizginin, bugün muhalif durumda olan çizgiyi ne pahasına olursa olsun tasfiye etmek isteğidir. Bunun için XX de hakim olan çizginin taraftarları parti içi işleyiş ku - rallarını açıkça çiğnemişlerdir. Parti içi işleyiş kurallarının güya partiyi savunma ve birliği koruma adına çiğnenmesi ayrılık etkenlerinin hızlanmasına yol açmıştır.
e) Konferansımız XXBK nin tavrını esas olarak onaylar, parti yıkıcısı niteliğindeki hizibi bir kez daha mahkum eder ve bütün parti organ, üye ve taraftarlarını bu hizibi mahkum etmeye çağırır. (Oy birliği)

(...)

2 NO'LU KARAR

Konferansımız hizipçi faaliyet hakkında BK nin Merkez Komitesine yazdığı mektupları ; Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu(MK-SB) nun ise BK ne yazdığı özel mektubu ve parti üye ve sempatizanlarına yaptığı çağrıyı inceledi.
Konferansımız ayrıca Parti 2.Konferansı hakkında Merkez Komitesinin kamuya yaptığı açıklamaları, da inceledi ve şu kararları aldı

a) BK nin Merkez Komitesine yazdığı mektuplardaki, Merkez Komitesinden hizipçi faaliyeti mutlaka mahkum etmesini talep etme tavrı tek doğru tavırdır.

b) İki çizgi mücadelesinin olağanüstü biçimde sertleştiği bir dönemde BK nin Merkez Komitesine karşı aldığı açık ve berrak tavır Merkez Komitesinin hizibi şu veya bu şekilde desteklemesi halinde, Merkez Komitesinin disiplinini tanımayacağını hiç bir yanlış anlamaya meydan vermeyecek bir berraklıkta ve açıkça ortaya koyması da tek doğru tavırdır.

c) MK-SB nun 13.3.1981 tarihli yazılarındaki hizibin en çapulcu hareketlerini bile "öz itibarı ile haklı ve meşru" gören tavrı AÇIK bir biçimde hizibi destekleme tavrıdır.

ç) MK-SB nun "araştırma yapacağız" şeklindeki tavrı oyalama tavrıdır. Açık olan bir şey vardır : Daha şimdiden -yeterli araş - tırma yapmadan da- hizip MK-SB açısından hizip değildir. Tam tersine bu hareket "özü itibarı ile" "haklı ve meşru"dur.

d) MK-SB nun hizip konusunda takındığı bu tavır demokratik merkeziyetçilik ilkelerini çiğneme tavrıdır. MK-SB yazısında,13.3.81 tarihine kadar XXBK nin görevde ve meşru olduğunu itiraf etmek zorunda kalmakta; ama bu durum açık olduğu halde kimi yerde "XXBK atıldı" kimi yerde "XXBK ayrıldı" yalanları ile kitleyi kışkırtan hizipçi faaliyeti desteklemektedir. MK-SB, hizipçi faaliyetin meşru bir yönetici kademenin disiplinini tanımama tavrını meşru görüp destekleyerek; aynı hizip gibi meşru bir kademeyi yok saymaktadır. MK-SB nun hizibi destekleme tavrı o kadar açıktır ki; MK-SB nun XXBK ne yazdığı ÖZEL mektup bile resmi kanallardan değil; hizip üzerinden BK ne ulaştırılmıştır. Bu ÖZEL olduğu söylenen mektup BK den önce hizip tarafından çeşitli yerlere ulaştırılmıştır. Bütün bunlar parti içi işleyiş kurallarının, demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin çok açık çiğnenmesidir.

e) MK-SB yazılardaki tavrı ile yalnızca hizibi desteklemekle kalmamakta, TASFİYECİ bir pozisyona da düşmektedir. Şöyle ki; MK-SB; BK ni ve ona bağlı olan tüm XX teşkilatını dağıtmakta, yerine BÜTÜN yetkiyi BİR kişiye verdiğini söylemektedir. Bu önce XX deki partili yoldaşların iradesini hiçe sayan bir davranıştır. MK-SBnun bir kalem darbesi ile TASFİYE etmeye kalktığı bölge teşkilatı, partimizin şimdiye kadarki en temel teşkilat kademelerinden biridir. Ve bu teşkilat kademesinin yönetici organı XX de 2.Konferansın hazırlık aşamasında yapılan Bölge Konferansında onaylanmıştır. İkincisi, MK-SB nun tek başına yetkili kıldığı kişi 13.3.1981 de XX teşkilatı tasfiye edildiği halde 24.3.1981 tarihinde hala çalışma alanında yoktur. Ne zaman geleceği de bize bildirilmemiştir.Bilgimiz dahilinde değildir. Bu yetkili kişi buraya geldikten sonra da bugün tasfiye edilen örgütün yeniden inşası belli bir süre alacaktır. Bu ortadadır. Peki bu dönem içinde ne olacaktır? Partili ve sempatizan yoldaşlar hangi örgütsel ilişki içinde olacaktır ? Yapılan açıkça tasfiyeciliktir. MK-SB tasfiyeci bir konumdadır.

f) MK-SB nun hizibi destekleme tavrının ideolojik-siyasi temeli hizibin savunduğunu iddia ettiği görüşlerle, Merkez Komitesinin görüşlerinin uyum içinde olmasıdır.

g) MK-SB, Merkez Komitesinin görüşlerini parti içinde bütünü ile hakim kılabilmek ve Marksist-Leninist çizgiyi parti içinden bütünü ile temizleyebilmek için, parti içi işleyiş kurallarını hiçe saymaktır. Hizibi desteklemesindeki esas amacı şudur:

Merkez Komitesi Marksist-Leninist çizgiyi -ki Merkez Komitesi bu çizgiyi troçkist-revizyonist kırması olarak nitelendiriyor- parti içinden tasfiye etmek istemektedir. Bunun için de öncelikle bu çizginin parti içindeki savunucusu olan XXBK ni tasfiye etmek istemektedir. XXBK, 2.Konferansta "taktik nedenlerle" tasfiye edilmemiştır. XXBK nin tasfiyesini isteyenler fırsat kollamaya başlamışlardır. XX deki hizıpçı faaliyet Merkez Komitesine dört gözle bek-

lediği fırsatı vermiştir. Bu "fırsat"tan MK-SB, XX teşkilatını dağıtmak, tasfiye etmek için yararlanmıştır. Eline tasfiye fırsatı geçince partinin işleyiş kurallarını unutmuştur. MK-SB nun bu tavrı Marksist-Leninistlerin değil; siyasi hasmını altetmek için hiç bir kural tanımayan, kendi kurallarını çiğneyen fırsatçı burjuva tavrıdır.

h) Bu durumda Merkez Komitesinin disiplinini tanıyarak,Marksist Leninist görüşleri Merkez Komitesi disiplini altında savunarak bunları parti içinde hakim kılmak imkanı ortadan kalkmıştır. Böyle bir durumda "birlik" adına Merkez Komitesinin disiplinini tanımaya devam etmek ; ve var olan görüş ayrılıklarını kitlelerden gizlemeye devam etmek Marksizm-Leninizme ihanet olacaktır.

i) Konferansımız MK-SB nun hizibi destekleyen tasfiyeci tavrını mahkum eder ve Merkez Komitesinin disiplinini bugünkü günden itibaren tanımadığını ilan eder.

j) Konferansımız parti içindeki ve çevresindeki tüm Marksist-Leninist yoldaşları, kendi yanlış çizgisini bütünü ile hakim kılmak için parti içi işleyiş kurallarını çiğneyen tasfiyeci Merkez Komitesinin disiplinini red etmeye, bizimle temas kurmaya çağırır.

k) Konferansımız parti içindeki görüş ayrılıklarının devrimci kitleden gizlenmesinin partiye verdiği zararın büyüklüğünü tespit eder ve parti içindeki iki çizgi mücadelesinin geçmişteki ve bugünkü belgelerinin devrimci kamu oyuna açılması kararını alır.

l) Konferansımız amacının parti çizgisindeki sapmaları temizlemek ve partiyi doğru bir yörüngeye oturtmak olduğunu tüm komünistlere açıklar.

m) Konferansımız parti içindeki ve çevresindeki tüm yoldaşları akıma karşı mücadeleye atılmaya çağırır.

Partiyi tasfiyeci Merkez Komitesine teslim etmeyin !

(Oy birliği)

(...)

3 NO'LU KARAR

Konferansımız bugünkü tasfiyeci Merkez Komitesine karşı Marksist-Leninist çizgiyi parti içinde hakim kılma mücadelesi için örgütleyici-yönlendirici bir merkez oluşturmanın gerekliliğini tespit eder.

Bu merkez, parti içindeki Marksist-Leninist muhalefeti birleştirme, örgütleme görevine sahip olmalıdır.

Bugünkü şartlarda bu merkez, konferansımız tarafından seçilecek yoldaşlardan oluşacaktır.

Konferansımız partinin tasfiyeci Merkez Komitesine terkedilmemesi gerektiği görüşündedir.Bu anlayıştan yola çıkarak, konferansımız oluşturulacak örgütlenmede TKP/ML adına sahip çıkmanın doğru olduğu, ancak buna "Bolşevik"(B) ekinin eklenmesi gerektiği görüşündedir. (B) eki eklenmelidir,çünkü kendimizi kitle içinde bugünkü Merkez Komitesinden açıkça ayırmamız gereklidir. (B) eki bizim ideolojik-siyasi-örgütsel niteliğimizi belirlememiz açısından doğru olacaktır.

Partinin (İKK-...-Komünist gibi) basın-yayın araçlarının isimlerine, bunlara da (B) ekini ekleyerek sahip çıkmak doğrudur.

(Oy birliği)

(...)

4 NO'LU KARAR

Üzerinde birleştiğimiz ideolojik-siyasi temel eleştirmediğimiz tüm noktalarda şimdiye kadarki çizgimizdir.

Bugün TKP/ML içinde üzerinde yeterli araştırma olmayan, ispatlanmayan bir çok nokta "inanç" temelinde savunulmaktadır. Biz böyle bir anlayış ve uygulamaya karşı çıkıyoruz.

Biz açık olmadığımız her konuda, kitle önünde bunu açıkça ortaya koymayı, kitleyi yanlış eğitmemeyi doğru buluyoruz. Uygulamamız bu anlayışa uygun olacaktır.
(Oy birliği)

(...)

5 NO'LU KARAR

Konferansımız TKP/ML ikinci konferansının parti içindeki tartışmada ortaya çıkan ilkesel konulardaki görüş ayrılıklarının örgütsüz sempatizan kitleden gizlenmesi kararını mahkum eder.

Parti çevresindeki, parti sempatizanı geniş devrimci kitle parti içinde ilkesel konularda var olan görüş ayrılıklarından ve tartışmadan haberdar olmadığı için bugün bir oldu-bitti ile karşı karşıya kalmıştır.

Bu uygulama revizyonist bir uygulamadır.

Parti içinde ve çevresindeki tüm yoldaşlar görüş ayrılıklarının gizlenmemesini, tartışmanın açık ve kamu oyu önünde yürütülmesini talep edin.

Biz Bolşevikler, elimizde olan, iki çizginin mücadelesinin tüm ideolojik ve siyasi belgelerini yayınlayacağız.

Bu mücadelede TKP/ML ikinci konferansının tutanakları çok önemli bir yere sahiptir. Çünkü bu konferansta iki çizgi ilk defa kıyasıya çatışmıştır. Bu konferansın tutanakları bugünkü tasfiyeci Merkez Komitesinin elindedir.

Konferansımız Merkez Komitesini iki çizginin bu çok önemli belgelerini partiden ve kitlelerden gizlememeye çağırır.

Konferansımız TKP/ML ikinci konferansının tutanaklarının tümünün partiye; bu tutanakların örgütsel sırları ihtiva eden kesimlerinin çıkarılmış kısmının, siyasi tartışmalar kesiminin tüm devrimci kitleye açılmasını talep eder.

Parti ve devrimci kitle, 2.Konferansta yürütülen siyasi tartışmayı BELGELERE DAYANARAK kendisi değerlendirmelidir.
(Oy birliği)

- - - - - -

Konferansta bugünkü Merkez Komitesinin önderliğindeki TKP/ML nin niteliği üzerine, TKP/ML nin bugünkü çizgisinin niteliği üzerine ve takınılacak tavır üzerine de tartışıldı. Bu tartışma içinde şu görüşler ortaya çıktı :

PARTİNİN BUGÜNKÜ ÇİZGİSİ :

İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarında ortaya konan görüşlerden; 1. Konferansın aldığı kararlardan ; 1.Merkez Komitesinin çeşitli toplantılarında aldığı ve 2.Konferans tarafından değiştirilmeyen kararlardan ; ve 2.Konferansın kararlarından oluşmaktadır. Bu çizgi, bütünlüklü, kendi içinde sistemli bir çizgı değildir. İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarında var olan bir dizi görüş ve anlayış 1.Konferansta yapılan ÖZELEŞTİRİ ile değiştirilmiştir. Parti tarihinde önemli bir İLERİ ADIMI temsil eden bu özeleştiri mesela Lin Biao'nun "dünyanın kırlarından-dünyanın şehirlerinin kurtarılması" ; "dünya çapında baş çelişme ezilen halklarla-emperyalizm arasındadır" şeklindeki görüşlerini ; "çağımız emperyalizmin toptan çöküş-sosyalizmin toptan zafer çağıdır" ; "Mao Zedung Düşüncesi çağımızın Marksizm-Leninizmidir" şeklindeki tezlerini ANTİ LENİNİST olarak red ve mahkum etmiştir. Parti 1. Konferansı karşı devrimci üç dünya teorisini red ederken "dünya çapında baş düşman" anlayı-

şını, "İki süper güç" anlayışını da red ve mahkum etmiştir. 1.Konferansın bu ve buna benzer kazanımları, parti içinde bir bölüm yoldaş tarafından muhalefetle karşılanmış; onlar 1.Konferansın bir dizi doğru tezini "revizyonist-troçkist çizginin inşasının bir adımı" olarak nitelendirmişlerdir. 2.Konferans özeleştiri ve 1.Konferansın diğer kararlarının tartışılması gündemde olmadığı için, 1. Konferansın bu doğru tezlerini red edememiştir. 1.Konferansın doğru tezleri hala TKP/ML nin çizgisinin unsurlarıdır. 2.Konferans,1. Merkez Komitesinin aldığı bir dizi doğru karar üzerine de tartışmamış ve bu kararları ortadan kaldırmamıştır. Mesela Merkez Komitesi 9.toplantısında kararlaştırılan "Marksizm-Leninizmin kıstasları" başlıklı yazı ve bu yazıdaki görüşler hala RESMEN parti çızgisinin unsurlarıdır. Mesela AMLP ile yapılan ortak açıklama 2.Konferans tarafından resmen geçersiz kılınmamıştır ve hala partimizin resmi bir belgesidir. Diğer yandan 2.Konferansta alınan bir dızi REVİZYONİST KARAR da -mesela 1957/60 deklarasyonları hakkında alınan karar ; 63 Polemikleri hakkında alınan karar ; Mao Zedung'un klasikliği konusunda alınan karar,vb- parti çizgimizin unsurlarıdır. BU DURUMDA TKP/ML NİN BUGÜNKÜ ÇİZGİSİ MARKSİST-LENİNİST BİR ÇİZGİ DEĞİLDİR. BU ÇİZGİ İÇİNDE HEM MARKSİZM-LENİNİZMİN UNSURLARINI, HEM DE REVİZYONİZMİN UNSURLARINI BARINDIRAN, GELİŞME YÖNÜ OLUMSUZ OLAN DEVŞİRMECİ(EKLEKTİK) BİR ÇİZGİDİR. Çizgideki eklektizmin aşılması yönünde 1.Merkez Komitesi 7. toplantısına kadar ve 7.toplantısında atılan ileri adımlar, bu tarihden sonra esas olarak durmuş; Merkez Komitesi 8.toplantısından sonra gelişme olumsuz yönde olmuştur. 2. Konferans olumsuz gelişmenin şimdiye kadarki uç noktası olmuştur. 2.Konferansta seçilen 2.Merkez Komitesi, ilk kararları ve uygulamaları ile bu olumsuz gelişmeyi hızlandıracağını göstermektedir.

2.KONFERANSTA SEÇİLEN MERKEZ KOMİTESİNİN NİTELİĞİ

İkinci MK-SB, bölgemizde gelişen olaylarla ilgılı olarak takındığı tavır ile TASFİYECİ niteliğini ortaya koymuştur. Bunun ötesinde bu Merkez Komitesinin kamuya ve partililere yaptığı açıklamaların, yaptığı ilk uygulamaların niteliği de oportunist-revizyonisttir. Ancak bu nitelendirme yapılan İLK somut uygulama ve açıklamalarla ilgilidir. Bu ilk uygulama ve açıklamalardan yola çıkarak derhal bu Merkez Komitesinin oportunist-revizyonist olduğunu söylemek doğru bir tavır olmaz. Böyle bir GENEL nitelendirme için belli bir sürecin yaşanması Merkez Komitesinin bir dizi uygulama ve açıklamasının beklenmesi, bunların somut olarak tek tek değerlendirilmesi ; ve BELGELERE DAYANARAK oportunist-revizyonist uygulamaların ve anlayışların SİSTEMLİ olduğunun, bunların tek tek olaylardaki geçici ve düzeltilen tavırlar değil ; bütün olaylarda (ya da olayların çoğunda) kendini gösteren GENEL tavır olduğu ispatlanmalıdır.

PARTİNİN NİTELİĞİ VE TAVRIMIZ

Önce, ikinci konferansın seçtiği Merkez Komitesi ile parti eşitlenmemelidir. Merkez Komitesi eşittir Parti değildir. Her ne kadar 2.Konferansın seçtiği Merkez Komitesi ilk açıklamaları ve uygulamaları ile olumsuz yöndeki gelişmeyi hızlandıracağını gösterdi ; ve parti içinde Marksist-Leninist muhalefeti tasfiyeye niyetli olduğunu gösterdi ise de, bu partinin bugünden yozlaşmış revizyonist bir parti olduğu anlamına gelmez. Parti içinde ve çevresinde hala Marksist-Leninistler vardır ve bunların olumsuz gelişmeyi durdurabilme ihtimalleri vardır. Biz Bolşevikler, bugün bu olumsuz gelişmeyi durdurmak için tek yol olduğunu, bunun da Merkez Komitesinin disiplinini red ederek; partiye sahip çıkma ve görüş ayrılıkları üzerine kitleyi bilgilendirme yolu olduğu görüşündeyiz. Çünkü Mer -

kez Komitesi tasfiyecı tavrı ile başka bir seçenek bırakmamıştır. Merkez Komitesi partinın bütününü **değil**, bir bölümünü, parti çizgisinde var olan revizyonist hata ve sapmaları iyice sıstemleştirerek, uzun süreçte parti çizgisini ve partiyi yozlaştırma yönünde hareket eden bölümünü temsıl etmektedir. Bolşevikler ise partinin diğer bölümünü, parti çizgısindeki revizyonist hata ve sapmaları düzelterek partiyi Marksist-Leninist bir yörüngeye oturtmak ve gerçekten bolşevik bir parti halıne getirmek için çabalayan kanadını tamsıl etmektedir. BİZİM İÇİN TKP/ML BUGÜN DEVŞİRMECİ BİR ÇİZGİYE SAHİP, GELİŞME YÖNÜ OLUMSUZ OLAN VE BU GELİŞMEYE KARŞI MÜCADELE İLE DUR DENMEZSE, SÜREÇ İÇİNDE YOZLAŞMASI KAÇINILMAZ OLAN MARKSİST-LENİNİST BİR PARTİDİR. Biz TKP/ML nin içinde Marksızm-Leninizmi temsil eden bolşevik kanat olarak, parti çızgisini sapmalardan temizlemek ; tasfiyeci Merkez Komitesını tasfiye etmek için mücadale edeceğız. Bu mücadele süreci içinde, tüm Marksist-Lerınistleri kendi çevremizde toplamak ve tasfiyeci Merkez Komitesini tecrit edıp yalnız bırakmak amacımızdır.

Konferansta çalışma ve gelişme perspektiflerımiz üzerınde de duruldu. Bu konuda şu görüşler ortaya çıktı :

BOLŞEVİKLER OLARAK ORTAYA ÇIKTIĞIMIZ İLK AN EN ZAYIF ANIMIZ OLACAKTIR. PARTİ VE KİTLELER BÖYLE BİR AYRILIĞA -GÖRÜŞ AYRILIKLARI ÜZERİNDE KESİN BİLGİLERİ OLMADIĞI ; AYRILIK-BİRLİK KONUSUNDA YANLIŞ EĞİTİM ALDIKLARI ; VE ÜLKEMİZDE KÜÇÜK GÖRÜŞ AYRILIKLARI TEMELİNDE VAR OLAN GURUP ENFLASYONU VE FRAKSİYON FANATİZMİ NEDENLERİ İLE - HAZIR OLMADIĞI İÇİN ÇOĞUNLUK İLK ANDA BİZE KARŞI TAVIR TAKINACAKTIR. BU ÖZELLİKLE GERİ BİLİNÇLİ KİTLELER AÇISINDAN BÖYLE OLACAKTIR. BU BİZİ ŞAŞIRTMAMALIDIR.

Diğer yandan YY de parti içinde Marksist-Leninist muhalefet zayıftır. Bu muhalefet ile -daha önce fraksiyonist bir çalışma yürütülmediği içın - ilk anda temas kurmak ımkansız olacaktır. YY deki organik bağ ancak süreç içinde kurulup, geliştirilebilecektir.Bütün bunlar bizim dezavantajlarımızdır.

İlk anda bizim için olumsuz olan durum, süreç içinde, görüş ayrılıkları belgelere dayalı olarak ortaya konduğu ve bunlar üzerine tartışıldığı zaman giderek bizim lehimize değişecektir.

Bizim siyasi çizgimize gelince : Bugün partinin çizgisindeki Marksizm-Leninizmin en temel ilkeleri konusunda var olan hata ve sapmalara karşı, biz doğru Marksıst-Leninist görüşleri, Marksist-Lenınist ılkelerı savunuyoruz. Fakat Türkiye devriminin somut sorunlarına getirılmesi gerekli somut çözümler konusunda bizim görüşlerimiz geliştirılmeye muhtaçtır. Mesela bugün bizim Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı konusunda var olan "komprador kapitalizmi ile feodalızmin iç içe girdiği ; komprador kapitalizmin hakim olduğu yapı" şeklindeki tespitımiz, şimdilik derin araştırmaya dayanmayan, kaba gözlemler sonucu yapılan bir tespittir. Türkiye Devriminin yolu konusunda savunduğumuz "koordineli halk savaşı" anlayışı da yıne geliştırilmeye, berraklığa kavuşturulmaya muhtaçtır. Diğer yandan İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarında tarafımızdan şimdiye kadar resmen eleştırilmeyen bir dizi hatalar vardır. Kısaca söylemek gerekirse, bizim savunduğumuz özü Marksist-Leninist olan çizgi de geliştirilmeye, berraklığa kavuşturulmaya muhtaç bir çizgidir. Bir ülkede, o ülke devriminin somut sorunlarına çözümler getirmeyen berrak bir çizgi olmadan ve o çizgiyi pratiğe uygulamaya önderlik edecek kadrolar olmadan devrim yapmak hayaldir. Bugün ülkemizde işte eksıklığı duyulan budur. Devrim yapma, devrime önderlik etme iddiası ile yola çıkan guruplardan çok önemli bir bölümü (oportunist revizyonist guruplar) Marksizm-Leninizmi savunma adına,Marksizm-Le-

ninizmin en genel ilkelerini çarpıtmaktadırlar. Türkiye devriminin somut sorunlarına verdikleri cevaplar genel laflardan öteye gitmemektedir. TKP/ML şimdiye kadarki çizgisi ile bu guruplardan,Marksizm-Leninizmin ilkelerini esas olarak savunma noktasında ayrılmıştır. Ama Türkiye devriminin somut sorunlarına getirdiği çözümler, Türkiye'nin yapısının somut araştırması sonucu değil, çoğunlukla Çin devriminin Türkiye'ye uygulanması sonucu ortaya konan çözümlerdir. Bir çok yoldaşımız, Çin devriminin somut pratiğinde ortaya çıkan bir çok uygulamayı, tüm yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için evrensel geçerliliği olan Marksist-Leninist ilkeler olarak kavramakta ; Türkiye'nin somut gerçekliğini araştırma zahmet ! ine girmemekte ; bunun yerine ilke olarak adlandırdıkları somut uygulamaları aynen Türkiye'ye uygulamaya çalışmaktadırlar. Türkiye gerçeği bu arkadaşlar tarafından "kitaba" uydurulmaya çalışılmaktadır.Partimizde bu akımın başını bugün Merkez Komitesi çekmektedir. Türkiye'nin somut durumunu hiç bir şekilde yeterli bir incelemeden geçirmedikleri halde, kitlelere sanki böyle bir incelemeleri varmış gibi bilgi veren ; Türkiye devriminin somut sorunları konusunda verdıkleri cevaplar Türkiye gerçeğinden yola çıkmayan ; bu konuda hiç bir sorun yokmuş gibi davranan ; bu anlamda açıkça kitleyi kandıran Merkez Komitesinin tavrına düşmemeliyiz. Bu konudaki eksikliğimizi açıkça tespit etmeli ve sorun yokmuş gibi davranmamalıyız.

Bugün ülkemizde esas ihtiyaç duyulan, Türkıye devriminin somut sorunlarına somut çözümler getiren berrak Marksist-Leninist bir çizgi ve bunu uygulayacak kadrolardır dedik. Çünkü bunlar olmadan kendiliğinden kitle eylemi ne kadar yüksek düzeyde olursa olsun; devrimi gerçekten başarıya ulaştırmak devrimi esas hedefi doğrultusunda kesintisiz sürdürmek imkansız olacaktır. Eğer sorun bu ise, önümüzdeki dönemde yapacağımız çalışmada kavrayacağımız esas halka da ortaya çıkar : Önümüzdeki çalışmada kavrayacağımız esas halka yapacağımız inceleme-araştırma ile çizgimizi derinleştirme ve berraklaştırma ; bu çizgiyi uygulayabilecek önder kadroları eğitme;yetiştirme halkasıdır.

Bu dönemde partinin dikkatinin merkezinde bizzat partinin kendisi olmak zorundadır. Bugün görev kitleleri kazanmak, onları seferber etmekten çok, kitlelere önderlik edebilecek en ileri unsurları öncüleri kazanmak, Marksizm-Leninizm bilimi ile donatmak, yetiştirmektir. İçe dönük çalışma ile, dışa dönük çalışma arasındaki ilişkide içinde bulunduğumuz dönemde esas almamız gerekli olan halka, içe dönük çalışma halkası olmak zorundadır.

Dışa dönük çalışmada da içinde bulunduğumuz dönemde esas görev milyonlarca kitleyi harekete geçirmeye yönelik ajitasyondan çok, kitlenin en ileri kesimini kazanmayı hedefleyen propaganda olmak zorundadır.

Önümüzdeki çalışma döneminde kıtle çalışması işte bu esas görev tespitlerimize ve anlayışımıza uygun olarak ele alınmalıdır. Sorunumuz oportunistlerden nicelik olarak üstün olmak değildir. Sorunumuz kendimizi oportunistlerden nitelik olarak ayırmak sorunudur. Nicel üstünlük, süreç içinde nitel üstünlüğün sonucu olarak ortaya çıkacaktır.

Bütün yoldaşlarımız devrimin "slogan" atmakla, içi boş bol ajitasyonla, kısa süreli başarılarla, palavra ile olmayacağını ; devrimin uzun süreli, bilimsel plana dayanan sabırlı ve zorlu bir çalışma gerektirdiğini artık iyice kavramalıdır. Bütün yoldaşlarımız bunu kavrayarak görevlere daha büyük bir enerji ile sarılmalıdır.

(...)

Bolşeviklerin 1.Konferansı bütun partiye yapılan şu çağrılarla kapandı :

GÖRÜŞ AYRILIKLARININ ÖZÜNÜ VE GELİŞME SÜRECİNİ BELGELERE DAYANARAK İNCELEYİN !

PARTİYİ TASFİYECİ MERKEZ KOMİTESİNE TERK ETMEYİN !

MARKSİST-LENİNİST İLKELERE SARILIN ! AKIMA KARŞI MÜCADELE EDİN !

TASFİYECİ MERKEZİN DİSİPLİNİNİ RED EDİN !

REVİZYONİZM VE HER TÜRDEN OPORTUNİZM YIKILACAK -
MARKSİZM-LENİNİZM ZAFER KAZANACAKTIR !

30.3.1981

ARAŞTIRMA - İNCELEME - TARTIŞMA

ARAŞTIRMA YAPMAYANIN SÖZ HAKKI YOKTUR!

(MAO ZEDUNG)

Bu sayımızda "ARAŞTIRMA-İNCELEME-TARTIŞMA" bölümünde üç belge yayınlıyoruz.

BİRİNCİ BELGE TKP/ML İLE AVUSTURYA MARKSİST-LENİNİST PARTİSİNİN 1978 TEMMUZUNDA YAPTIKLARI ORTAK AÇIKLAMANIN MARKSİZM-LENİNİZMİN KLASİKLERİ VE MAO ZEDUNG'UN YENİDEN DEĞERLENDİRİLMESİ İLE İLGİLİ BÖLÜMDÜR.

Ocak 1979 da Le-Ya Yayınevinin "belgesel Yayınları" dizisinin beşinci broşürü olarak çıkan bu belgede her iki konuda da takınılan tavır görüşümüzce doğru, Marksist-Leninist bir tavırdır.

Bildiğimiz kadarıyla bu ortak açıklamayı yapan taraflardan AMLP bugüne dek bu ortak açıklamada savunulan görüşleri savunmaya devam etmiş, bu ortak açıklamada tespit edilen görevleri yerine getirme yönünde somut adımlar atmıştır.

Aynı ortak açıklamaya imza atan TKP/ML Merkez Komitesi ise,1979 sonlarından itibaren bu ortak açıklamada savunulan görüşlerden uzaklaşmış ; Mao Zedung'un Marks-Engels-Lenin-Stalin ile birlikte Marksizm-Leninizmin bir klasiği olduğu görüşünü; AEP nin ise revizyonist bir parti olduğu görüşünü savunmaya başlamıştır.

Ocak 1981 de TKP/ML, 2.Konferansında Mao Zedung'un Marksizm-Leninizmin bir klasiği olduğu şeklindeki görüşü onaylamış ; bu yanlış görüşü sistemleştirme yönünde önemli bir adım atmıştır.

Bugünkü TKP/ML, AMLP ile yapılan ortak açıklamada bu konuda yer alan görüşleri savunmadığı halde, bugüne dek bu konuda herhangi bir açıklama ya da özeleştiri yapmamıştır.

Daha önce yayınlanmış olan bu ortak açıklamanın sözü geçen bölümünü bir kez daha devrimcilerin ve komünistlerin incelemesine sunarak, TKP/ML deki olumsuz gelişmeyi belgeler temelinde görüp değerlendirmelerine yardımcı olmak istiyoruz.

Yayınladığımız İKİNCİ BELGE, TKP/ML, AMLP, AKIMA KARŞI ÖRGÜTÜ VE BATI BERLİNLİ KOMÜNİST ÖRGÜTÜNÜN NİSAN 1980 DE YAPTIKLARI ORTAK AÇIKLAMANIN GİRİŞ BÖLÜMÜDÜR.

Bu belge, Türkiye'de legal olarak yayınlanma imkanı ortadan kalktığından Türkçe olarak ilk defa yurtdışında yayınlanmıştır.

Belge TKP/ML ile imzalayan diğer üç taraf arasında Mao Zedung'un ve AEP nin değerlendirilmesinde önemli görüş ayrılıkları olduğunu tespit etmesi açısından ; ve imzalayan tarafların tartışılan konuları açıkça ve kamu oyu önünde tartışmaktan yana olduklarını açıklamaları açısından önem taşımaktadır.

Ne yazık ki; bu doğru Marksist-Leninist görüş TKP/ML 1.Merkez Komitesi tarafından tam anlamı ile uygulanmamıştır ; bugünkü TKP/ML ise bu pozisyondan iyice uzaklaşmış durumdadır. Gerek parti içinde tartışılan konularda, gerekse dünya Marksist-Leninist hareketi içinde tartışılan ilkesel konulardaki ayrılık noktalarının

dar bir çevre içinde tartışılmasını ; somut durumun bunu gerektirdiğini savunmaktadır. Bu revizyonist uygulamayı yıkmak bütün devrimcilerin görevidir. "Bolşevik Partizan" Nisan 1980 de yapılan dörtlü ortak açıklamanın giriş bölümünde yer alan kamu oyu önünde açık tartışma anlayışını doğru bulduğunu ve belgeleri bu anlayışla yayınladığını açıklar.

Yayınladığımız ÜÇÜNCÜ BELGE, AMLP, AKIMA KARŞI ÖRGÜTÜ VE BATI BERLİNLİ KOMÜNİST ÖRGÜTÜNÜN MAO ZEDUNG'UN GENEL DEĞERLENDİRİLMESİ İLE İLGİLİ ORTAK AÇIKLAMASIDIR. Bu ortak açıklama, sözü geçen üç örgütün Mao Zedung konusunda yaptıkları ARAŞTIRMANIN ve sürdürdükleri TARTIŞMALARIN TEZLER HALİNDE ORTAYA KONMUŞ KISA SONUÇLARIDIR. Bu belge, açıklamayı yapan taraflarca önümüzdeki kısa dönem içinde aynı örgütlerin yahtığı Mao Zedung'un Seçme Eserlerinin 1.cildi ve 5. cildinin ; ve yine Mao Zedung'un 1949-1976 yılları arasında yayınlanan çeşitli yazı, söz ve direktiflerinin geniş bir değerlendirmesi ile birlikte yayınlanacaktır. İlerki sayılarımızda sözünü ettiğimiz bu geniş değerlendirmeleri de okuyucularımıza ulaştırmaya çalışacağız.

Sadece tartışma sonuçlarını kısa tezler halinde ortaya koyan bu belgeyi yayınlamamızın iki sebebi vardır :

Birincisi : TKP/ML içindeki bugün hakim olan kanat bir süreden beri, TKP/ML nin kardeş örgütleri olan AMLP, Akıma Karşı (GDS), Batı Berlinli Komünist (WBK) i "Mao'yu savunmadıkları" yönünden eleştirmekte ; kardeş örgütlerin belgelerinin tanınmamasından yararlanarak bir karalama kampanyası sürdürmektedir. Mao Zedung konusunda bu örgütlerin ne düşündüğünün orjinal belgelerle ortaya konması tüm devrimci ve komünistlere sözü geçen örgütlere getirilen "eleştiri"lerin haklı olup olmadığını değerlendirme fırsatı verecektir.

İkincisi : "Bolşevik Partizan" yayın hayatına girerken,Marksizm Leninizmi savunmayı ve yaymayı görev edinmiş bir yayın organı olarak ; dünya Marksist-Leninist hareketi içinde en önemli tartışma konularından biri olan Mao Zedung'un değerlendirilmesi sorununda da tavır takınmak durumundadır. Yayınladığımız üçlü ortak açıklamada ortaya konan tezleri biz doğru tezler olarak değerlendiriyoruz. Okuyucu burda ortaya konan görüşleri "Bolşevik Partizan" ın paylaştığı görüşler olarak "BOLŞEVİK PARTİZAN"IN DA BU KONUDAKİ GÖRÜŞLERİ VE TEZLERİ olarak kavramalıdır.

Bütün devrimcileri ve komünistleri yayınladığımız belgeleri incelemeye, eleştiri ve görüşlerini bize ulaştırmaya çağırıyoruz.

YAZI KURULU

belge 1

AMLP - TKP/ML ORTAK AÇIKLAMASI

MARKSİST-LENİNİST KLASİKLERİ DAHA İYİ VE DERİNLEMESİNE İNCELEYELİM, KAVRAYALIM

Partilerimiz, özellikle içinde bulunduğumuz durumda, Marksist Leninist klasikleri, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz eserlerini -ikinci elden değil- orijinallerinden incelemeyi, öğrenmeyi, kavramayı önemli gördüklerini bir kez daha belirtirler. Marksist-Leninistler, özellikle Stalin yoldaşın büyük eserini, her türlü oportunist ve revizyonist saldırı ve çarpıtmaya karşı savunmalıdır.

MAO ZEDUNG YOLDAŞIN ÇOK YÖNLÜ VE AÇIK DEĞERLENDİRİLMESİ İÇİN

Marksist-Leninist klasiklerin eserlerini incelemenin yanında, buna bağlı olarak, Mao Zedung yoldaşa karşı da açık ve ilkeli bir tavır takınmak gereklidir. Bu konuda TKP/ML ve AMLP şu tespitlerde birleşmektedir.

1. Yoldaş Mao Zedung, Çin'de demokratik devrimin zaferi ve sosyalizmin inşasına ölümsüz katkılarda bulunmuştur. Mao Zedung yoldaş aynı zamanda Marksizm-Leninizm'e de önemli katkılarda bulunmuş, komünizmin dünya çapında zaferi için mücadele etmiştir. Mao Zedung'un bu Marksist-Leninist mirasını korumak ve savunmak tüm Marksist-Leninist'lerin görevidir. Tüm Marksist-Leninist'ler, Mao Zedung'un özellikle sömürge, yarı-sömürge ülkelerde devrim meselesi konusunda, yeni demokratik devrim konusunda, halk savaşı teorisi konusunda Marksizm-Leninizm'e yaptığı katkıları değerlendirip savunacaktır. Bu özellikle, Mao Zedung'un adını kullanarak, onun öğretileri adına, onun öğretileni yüzsüzce tersine çeviren revizyonistlere karşı önemlidir.
Partilerimiz, bunu yaparken, çağımızın artık emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olmadığını, yeni bir çağ olduğunu, " Mao Zedung düşüncesi"nin bu yeni çağın Marksizm-Leninizm' i olduğunu savunan görüşlere de karşı çıkar. Partilerimiz Mao Zedung'un adını sahtekârca kullanarak, Mao Zedung'un yarı-sömürge ve sömürge ülkelerdeki devrimler için geliştirdiği, yeni demokratik devrim ve halk savaşı tezlerini, mekanik olarak tüm ülkelere uygulama ve hatta proleter dünya devrimi sürecine uygulama şeklindeki anlayışları red eder. Bu görüşler, Leninizmin artık eskidiğini savunan, Leninizme saldırı niteliği taşıyan görüşlerdir.
TKP/ML ve AMLP, Mao Zedung yoldaşın, Kruşçof revizyonizmine karşı mücadelede de önemli bir roloynadığı; daha sonra Büyük Proleter Kültür Devriminin en önünde, gerek Çin'de ve gerekse dünyada revizyonizme ağır darbeler indirdiği görüşündedirler. Mao Zedung adını duyan Kruşçof tipi modern revizyonistler, bugün hala işte bu yüzden sınır krizleri geçirmektedir.

2. Görüşümüze göre, Çin Komünist Partisinin çizgisindeki revizyonist hataların "Mao Zedung'un ölümünden sonra" ortaya çıktığı şeklindeki tüm görüşler de yanlıştır. Bu anlayış, sorunun derinliğini kavramayan, olaya yüzeysel yaklaşan bir anlayıştır, red edilmelidir. Görüşümüze göre, Çin Komunist Partisi' nin çizgisindeki revizyonist sapmalar uzun bir süreden beri vardır. Ve Mao Zedung yoldaşın sağlığında da Çin Komünist Partisi'nin çizgisinde revizyonist hatalar tespit etmek mümkündür; bazı revizyonist görüşler için temel Mao Zedung yoldaşın

bazı görüşlerinde de mevcuttur. Bu sebeplerden, yoldaş Mao Zedung'un Çin Komünist Partisi'nin revizyonist hatalarında belli bir sorumluluğu söz konusudur.

Bütün bu olgular, görüşümüze göre, hiç kimseye gayri ciddi ve sorumsuz bir tavırla, tek yanlı olarak ve demagojik bir biçimde, Mao Zedung yoldaşın hatalarını alt alta sıralayıp, onun hakkında olumsuz bir değerlendirme yapma hakkını vermez. Böyle ilkesiz ve burjuva gazeteciliğinin metodlarını kullanarak yapılan bir "eleştiri!" yalnızca tarihi gerçekleri ters yüz etmekle kalmamakta; aynı zamanda "Mao Zedung düşüncesi" adlı demagojik bayrak altında, Mao Zedung yoldaşın devrimci özünü yok eden revizyonistlere hizmet etmektedir. Görüşümüze göre, bugün Mao Zedung yoldaş karşısına "savcı" pozunda dikilenlerin; dün en katıksız "Mao Zedung düşüncesi taraftarları" olması, dün bunların Mao Zedung'u tanrılaştıranların başında gelenler olması, tesadüfi değildir. Her iki halde de, bunların tavrını belirleyen ilkesizliktir, oportunizmdir.

3. Görüşümüze göre, Mao Zedung yoldaşın eserlerinin ve pratiğinin derinlemesine, çok yönlü, bilimsel bir değerlendirmesi, dünya Marksist-Leninist hareketinin önünde duran önemli bir görevdir. Bu görevin yerine getirilmesinde, karşımızda önemli engeller vardır. Öncelikle, Mao Zedung'un hayatının son dönemi üzerine döküman yok denecek kadar azdır. Var olan dökümanlar, tek tek cümleler şeklindedir. Çoğunun gerçekten Mao Zedung'a ait olup olmadığı tam olarak bilinmemektedir. Bu durum, bugün için Mao Zedung'un hayatının son döneminin tam olarak değerlendirilmesini imkansız kılmaktadır. Partilerimiz bunun bilincinde olarak, Mao Zedung hakkındaki genel değerlendirme için, ellerinden gelen her katkıyı, imkânları ölçüsünde gerçekleştirecektir.

belge 2

TÜRKİYE'DE, AVUSTURYA'DA, BATI ALMANYA'DA VE BATI BERLİN'DE DURUM VE DEVRİMİN GÖREVLERİ

1979 YILININ AĞUSTOS,EYLÜL,EKİM AYLARINDA TKP/ML'in;AMLP'nin,AKIMA KARŞI ADLI ÖRGÜTÜN VE BATI BERLİN'li KOMÜNİST ADLI ÖRGÜTÜN TEMSİLCİLERİ BİR ARAYA GELEREK BİR ORTAK AÇIKLAMA ÜZERİNE GÖRÜŞTÜLER,

GÖRÜŞMELER SONRASINDA KIZIL BAYRAK (AMLP YAYIN ORGANI),AKIMA KARŞI (BATI ALMANYA'da ML PARTİYİ İNŞA İÇİN YAYIN ORGANI) VE BATI BERLİN'li KOMÜNİST (BATI BERLİN'de KOMÜNİST PARTİSİ İNŞASI İÇİN YAYIN ORGANI) YAZI KURULLARININ ORTAK AÇIKLAMALARI OLAN,'TENG HSİAO PİNG'in ÜÇ DÜNYA ŞEMASININ ELEŞTİRİSİ; " ÇKP'nin II.KONGRESİNİN REVİZYONİST ÇİZGİSİNİN ELEŞTİRİSİ." ADLI YAZILAR,VE TKP/ML VE AMLP-MK'nin HAZİRAN 1978'de YAPTIKLARI ORTAK AÇIKLAMA ÜZERİNE DE TARTIŞILDI. BU AÇIKLAMAYI İMZALAYAN TARAFLAR SÖZÜ GEÇEN BELGELERİ KENDİ ÇALIŞMA ALANLARI İÇİNDE YAYMA, VE DERİNLEMESİNE TARTIŞMA YAZILARDA SÖZÜ GEÇEN KONULARI BERABERCE DAHA DA DERİNLEŞTİRME KARARI ALDILAR.

TKP/ML burada ÇKP'nin "Dünya Komünist Hareketi'nin genel çizgisi üzerine öneri"sinin diğer üç taraf tarafından şu anda yapılan tahlilini büyük bir ilgiyle izlediğini;bu tahlilin ürünü olan belgeleri kendi çalışma alanında yayıp tartışacağını açıklar.
Her dört taraf da; "Teng Hsiao Ping'in üç dünya şemasının eleştirisi" ve AMLP ile TKP/ML MK'lerinin Haziran 1978 tarihli ortak açıklamalarında proleter enternasyonalizminin ilkeleri ile ilgili olarak ortaya konan görüşlerin beraberlikleri nin temeli olduğunu belirtirler. Her dört tarafta sözü geçen belgelerdeki temel görüşlerde esas olarak hemfikirdirler.

Özellikle "üç dünya teorisinin reddedilmesinde" onun bir parçası olan "süper güçler teorisi" ve "iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır" tezinin reddinde;ve Kruşçof revizyonizmine bağlı olarak ortaya çıkan ve belgelerde ortaya konan aktüel sapmaların **reddinde tam bir** fikir birliği için dedirler.
Bu konularda fikir birliği olduğu için,dört taraf bu ortak açıklamada sözü geçen konularda yeniden tavır takınmayı gereksiz görmektedir.
Görüşmelerde taraflar Mao'nun ölümünden önceki ÇKP'nin teori ve pratiği,Mao Zedung'un teori ve pratiği;ve AEP'nin bugünkü çizgisinin değerlendirilmesi konusunda sürdürülen tartışmanın vardığı seviye konusunda birbirlerine bilgi verdiler.
TKP/ML bugün Mao Zedung'u en büyük ML lerden biri olarak savunmayı temel görevlerden biri olarak gördüğünü açıklar . TKP/ML bugünkü geldiği aşamada AEP'nin çizgisinin Marksist - Leninist bir çizgi olmadığı görüşünde olduğundan AEP çizgisindeki revizyonizmin ortaya çıkarılması için araştırma ve tartışmayı sürdürmektedir.

Avusturya MLP,Akıma Karşı ve BBK önde gelen görevin ML'in klasikleri olan MEL ve Stalin'in teorisinin savunulması olduğu görüşündedirler.Bu temelde,Mao Zedung'un eserinin elde olan bölümü incelenmeli gerçek hataları bulunup ortaya çıkarılmalı ve onun kuşkusuz ML olan eseri savunulmalıdır.AEP'nin

çizgisinin değerlendirilmesi sorununda,diğer bütün sorunlarda olduğu gibi,sonuçlar araştırmanın sonunda ortaya konmalıdır . Ve araştırma Arnavutlukla dayanışmanın bir gereği olarak açık ça eleştirisi görevleri ile bağıntılı olarak ele alınmalıdır. ML'ler,AEP'ye karşı,AEP'nin Mao Zedung değerlendirmesinde kullandığı metodları kullanmamalıdır.

TARAFLAR BÜTÜN BU SORUNLAR ÜZERİNE KAMUOYU ÖNÜNDE VE AÇIKÇA YÜRÜTÜLECEK BİR TARTIŞMANIN GEREKLİ OLDUĞU GÖRÜŞÜNDEDİRLER. HER DÖRT TARAF DA ELLERİNDEKİ TÜM İMKANLARI KULLANARAK,BU KONUDA İLERLEME İÇİN ÇABA SARFEDECEKTİR.

Sözü geçen bu konularda; tarafların kendi içlerinde ve aralarında tartışmayı derinleştirmenin doğru olduğu sonucunda birleşildi.

Aşağıda yayınladığımız "ORTAK AÇIKLAMA" ile taraflar;dayanışma içinde sürdürdükleri ideolojik tartışmadan bağımsız olarak;ülkelerindeki siyasi çizgilerinin;herkesin kendi çalışma alanı içinde propagandasının yapılmasını gerekli gördüklerini altını çizerek belirtirler.

Taraflar bugün Enternasyonal Komünist hareketin derin bir ideolojik buhran içinde olduğu görüşündedirler.Bu buhran içinde,tek tek ülkelerde;partilerin inşasının derinleştirilmesi , uluslararası alanda ise ML hareketinin birliğinin sağlanması için teorik çalışmanın önemi bütün çıplaklığı ile görülmektedir.Ancak bu teorik çalışma da şartlara göre,parti inşası ve kitleler arasındaki çalışma pratiği ile birlikte ele alınmazsa; bir işe yaramıyacaktır.Teorik çalışmada ve bu çalışmanın pratik ile birleştirilmesinde,her şeyden önce evrensel geçerliliği olan temel yasalar ve ilkeler;ve her ülkenin temel özellikleri gözönüne alınmalıdır.

Dört taraf da,Leninizmin öğretilerine göre;tek tek ülkelerdeki taktiğin temel ilkelerinin bir 'sır',diğerleri için anlaşılmaz bir şey olmadığı görüşündedirler.Tek tek ülkelerde Komünistlerin taktiklerinin diğer ülkelerin komünistleri tarafından da denetlenebilir,doğru mu,yanlış mı olduğunun görülebilir olduğu anlayışındadırlar.Herhangi bir ülkedeki komünistlerin taktiğini gözü kapalı desteklemeyi reddederler.

Her ML partinin görevi,kardeş partilerin ülkelerindeki durum üzerine bilgi almak,durum üzerine açıklığa kavuşmak gerektiğinde eleştiri yürütmektir. Her ülkedeki komünist parti ise ülkesinde izlediği çizgi konusunda yalnızca kendi ülkesinin işçi sınıfı önünde değil,tüm enternasyonal proleterya önünde hesap verme yükümlülüğüne sahiptir.

Bu anlayıştan yola çıkan taraflar kendi çalışma alanlarındaki durum üzerine yürüttükleri uzun tartışmalar sonucu;durum ve görevler üzerine şu ortak açıklamayı yayınlamaya karar verdiler :

belge 3

KIZIL BAYRAK; BATI BERLIN'LI KOMUNIST VE AKIMA KARSI YAZI KURULLARININ ORTAK AÇIKLAMASI

MAO ZEDUNG'UN ESERİ VE ÖGRETİLERİNİN GENEL DEGERLENDİRİLMESİ

(TARTIŞMAK İÇİN TEZLER)

İmzalayan üç örgüt,tam da bugünkü durumda Marks-Engels,Lenin ve Stalin'in öğretilerini,Marksizm-Leninizm'in Klasiklerinin ölümsüz öğretilerini ikincil kaynaklardan değil,orijinallerine dayanarak temelli ve ayrıntılı incelemeyi,değerlendirmeyi ve propoganda etmeyi çok acil ve gerekli görmektedirler. Bugün güncel görev olarak özellikle yoldaş Stalin'in büyük eseri her türlü oportunist ve revizyonist saldırılara ve tahrifatlara karşı aktif bir şekilde cepheden savunulmalıdır.

1- MAO ZEDUNG'UN DEMOKRATİK DEVRİM VE HALK SAVAŞI ÜZERİNE MARKSİST- LENİNİST ESERİ MUTLAKA SAVUNULMALIDIR :

Hiçkimse ve hiç bir şey tarafından yok edilemez olan Mao Zedung'un dünya çapındaki tarihsel katkısını, onun 600 milyonluk Çin halkını devrimin anti-feodal,anti-emperyalist aşamasındaki zaferinde önderlik etmesi oluşturmaktadır. Bu zafer proleter dünya devriminin tüm diğer güçleri ile omuz omuza ve Stalin önderliğindeki sosyalist Sovyetler Birliği'ne dayanılarak kazanılmıştır.

Gerek Çin'de gerekse yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerde devrimin demokratik aşamasını içeren 1-4 ciltlerdeki yazılar Marksizm-Leninizm'e ve özellikle Lenin ve Stalin'in öğretilerine dayanmaktadır.

Mao Zedung devrimin demokratik aşaması içindeki bir dizi farklı süreçler üzerine Lenin ve Stalin'in öğretilerini ve Komintern'in başlıca talimatlarını büyük bir ustalıkla uyguladı.

... Kapitalizmın gelişmediği yarı-sömürge,yarı-feodal ve bağımlı ülkelerde devrımin başlıca ilkeleri şunlardır: (I) Bu gibi ülkelerde sosyalist devrim ve proleterya diktatörlüğüne geçebilmek ıçin bir demokratik devrim aşaması ön şarttır. Bu gibi ülkelerde gerek tarım devrimi gerekse anti-emperyalist devrim yapılmalıdır.Ve bu tek süreç olarak kavranmalıdır.Burada her ikisinden biri çeşitli dönemlerde öne çıkacak,fakat bir diğeri gözardı edilmeyecektir.
... Devrimin demokratik aşamasında sürekli zafer proleterya önderliği olmaksızın imkânsız olduğundan,her şart altında proleteryanın egemenliği için mücadele,işçi-köylü ittifakının sağlamlaştırılması için mücadele (bütün anti-emperyalist,anti feodal güçlerle birleşik cephenin temel unsuru olarak) kaçınılmazdır.
... Sömürge,yarı-sömürge,yarı-feodal ve bağımlı ülkelerde burjuvazinin bir kesimi ile geçici ittifaklar ve bloklar kurma imkanı genel plânda vardır.
... Devrimin silahlı güçlerinin yaratılması demokratik

devrimin zaferi için temel şarttır.
... Demokratik devrim aşamasında da Komünist Partisi'nin azami (maksimal) programının proleterya diktatörlüğünün kurulması, sosyalizm ve komünizm inşasının propogandasının yapılması bir ilkedir.Bu demokratik devrim aşamasından başarı ile sosyalist devrim aşamasına geçebilmek için şarttır.
... Demokratik devrim proleter dünya devriminin bir parçası olarak kavranmalı ve propoganda edilmelidir.Emperyalist ülkeler proleteryası ve dünya halkları ile ittifak,var olan sosyalist ülke ile ittifak-bütün bunlar proleter enternasyonalizminin mutlak talepleridir.

Mao Zedung,Lenin ve Stalin'in bu öğretilerini ilkeli bir şekilde Çin devriminin tek tek aşamalarında uyguladı ve somutlaştırdı.
Yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerin halkları Lenin ve Stalin'in bu öğretilerini,Çin devriminin gidişatında Mao Zedung tarafından uygulanmasını incelemeli ve bu Marksist-Leninist öğretileri kendi somut şartlarına nasıl uygulayabileceklerine kafa yormalıdırlar.
Mao Zedung'un en öne çıkan katkılarından biri,şüphesız devrimci savaş öğretilerini yaratıcı bir biçimde geliştirmesi, askeri strateji ve taktik konusudur.
Çin gibi bir ülkede önemli şehirler fethedilmeden önce kırda kuvvet toplamak gerekeceğine Stalin dikkat çekmişti.(II)
Mao Zedung,Çin devriminin hayati öneme sahip bu sorunu ile ilgili çok sert bir ideolojik mücadele içinde Çin şartlarında "şehirlerin kırdan kuşatılması",kızıl üsler yaratma,"uzun süreli Halk Savaşı" stratejisini geliştirdi ve muzaffer olarak uyguladı.

Mao Zedung'un bu büyük Marksist-Leninist öğretilerinden öğrenmek her şeyden önce Mao Zedung tarafından uygulanan ilkenin-Marksizm-Leninizm kendi ülkesinin şartlarına uygulanmalıdır- ilkesinin kavranmasını gerektirir.

Çin devriminden ve Mao Zedung'un devrimin demokratik aşaması eserlerinden diğer yarı-sömürge,yarı-feodal ve bağımlı ülkeler yararına gerçekten dersler çıkarabilmek için;kendi ülke şartlarına uymayanları otomatik olarak almamak için Çin'de somut durum kavranmalıdır.
Özellikle şunlara dikkat çekilmesi gerektiğini bugünkü ideolojik tartışma göstermektedir :
Çin'de anti-Japon savaşı döneminin tecrübesi büyük anti-faşist dünya savaşının bir parçasıdır. Komprador burjuvazinin ABD emperyalistlerine bağlı kesimi hakkında Mao Zedung'un yaptığı değerlendirme dünya çapında ABD'nin değerlendirilmesiyle ilişkili olarak,ABD'nin anti-Hitler koalisyonuna katılmasıyla ilişkili olarak ele alınmalıdır.
Bir emperyalist güç tarafından işgal edilen bütün yarı-feodal ülkelerde,henüz ülkeyi işgal etmemiş emperyalistlere bağımlı olan komprador burjuvazinin belirli kesimleriyle uzlaşma veya ilişkilere geçme yanlış olur.(Örneğin: Bugün Afganistan'da Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadelede,kompradorların Amerikan,Batı yanlısı kesimiyle ittifağa girmek yanlıştır.)
ÇKP tarihi,gerek Çin gerek diğer ülkeler için bütün anti-

emperyalist devrim aşaması için genel geçerliliği olan şöyle bir ilke olmadığını gösteriyor :

"Kırda çalışma esas,şehirde çalışma talidir"

Bu gibi ülkelerde bütün demokratik devrim aşaması boyunca proleteryanın egemenliğini sağlamak adına şehirlerin esas a - lınması da bütünü ile yanlıştır.

ÇKP'nin kendisi önce esas olarak şehirde çalışmıştır (1927' ye kadar) sonra esas olarak kırda ve daha sonra zaferden önce tekrar esas olarak şehirde çalışmıştır.(III)

Her komünist partisi,kendi şartları gereğince,ne zaman ve ne zamana kadar şehirde çalışmanın esas veya tali olduğuna karar vermelidir.

Çin devriminin esas ordusunu oluşturan köylülerin,yalnız başlarına Kızıl Orduyu oluşturmadıklarına dikkat çekilmelidir. Silahlı mücadele içinde komünist görüşlü işçilerin köylere gitmesi ve gerilla-partizan birliklerinin ve daha sonraki Kızıl Ordunun çekirdek birimlerini oluşturması Çin devriminin en önemli tecrübelerinden biridir. (IV)

Her Komünist Partisi,kendi ülkesinde üs bölgeleri kurma imkânının var olup olmadığını tespit etmek için kendi ülkesindeki şartları titizlikle araştırmalıdır. Bütün yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde bu gibi üs bölgeleri kurma olanağının varlığı iddiası gerçeklerle bağdaşmamaktadır.

Mao'nun özellikle Çin'deki demokratik devrim aşamasını kapsayan 1-4. ciltlerinin tahlili; bu eserlerin bütün dünya komünistleri için mutlaka yararlanıp savunulması gereken zengin Marksist-Leninist tecrübe hazinesi olduğunu gösteriyor.Mao'nun bu eserlerinin böyle bir genel değerlendirmesi,bizim bazı konularda bu eserlerde yer alan görüşlerde sorunlar görmediğimiz ve hiç bir eleştirimiz olmadığı anlamına gelmemektedir. (V)

2- MAO ZEDUNG'UN DEMOKRATİK DEVRİMDEN SOSYALİST DEVRİME GEÇİŞ VE PROLETERYA DİKTATÖRLÜĞÜ ÜZERİNE GÖRÜŞLERİ BERRAK OLMAYAN VE YER YER MARKSİZM-LENİNİZM'LE ÇELİŞEN GÖRÜŞLERDİR :

Mao Zedung'un 1966'dan önceki yazıları demokratik devrimden sosyalist devrime geçişin,siyasi planda bütün anti-emperyalist anti-feodal sınıflar ve güçler diktatörlüğünden proleterya diktatörlüğüne geçiş anlamına geldiğini açık olarak ortaya koymaktadır.

Proleterya diktatörlüğü,burjuvaziyi ortadan kaldırmak için proleteryanın aracıdır. Başlangıçta 1949'da zaferden sonra doğru olarak Çin'de temel çelişme proleterya ile burjuvazi arasında tespit edilmesine (VI) rağmen Mao Zedung'da "Halk İçinde Çelişkilerin Doğru Çözümü Üzerine" adlı merkezi yazıda görülmektedir ki; o,proleterya diktatörlüğünü milli burjuvazi ile siyasi ittifak içinde mümkün görmekte;hatta bu (milli)burjuvazi ile siyasi ittifak içinde sosyalizmin inşasının mümkün olabileceğinden yola çıkmaktadır.

Bu görüşler Marksizm-Leninizm'in öğretileriyle bağdaşmazdır, Kruşçof revizyonistlerinin dünya komünist hareketi içinde kabul ettirmeye çalıştıkları proleterya ve burjuvazi arasında sınıf uzlaşması çabalarının pratik olarak desteklenmesidir .

Marksizm-Leninizm,burjuvazi ve kapitalist üretim ilişkilerinin ekonomik alanda bütünü ile ve derhal yok edilemeyeceğini

öğretmektedir. İşte bu yüzden Stalin'in öğrettiği gibi YEP (Yeni Ekonomik Politika) dönemi evrensel geçerliliğe sahiptir. (VIII) Marksizm-Leninizm burjuvazinin ekonomik pozisyonları - nın ancak adım adım tasfiye edilebileceğini öğretir.Ama böyle bir yok etme ancak burjuvazinin siyasi iktidardan uzaklaştırıldığı şartlarda mümkündür. Bu yüzden burjuvazi üzerinde tam bir diktatörlük olmadan sosyalizmin inşası mümkün değildir.

3- 1957' DEN ÖLÜMÜNE KADAR MAO ZEDUNG ÖNDERLİĞİNDE ÇKP'NİN ÇİZGİSİ :

1957 den sonra Mao Zedung'un geniş kapsamlı teorik yazılarının bulunmadığı ,buna karşın sadece tek tek çağrıların ve kısa tezler şeklinde görüşlerin veya alıntıların(ki bunların hangi bağlantı içinde olduğu açık değildir) bulunduğu tartışılmaz bir gerçektir.Durum böyle olduğu için Mao Zedung'un hayatının bu dönemi değerlendirilirken; Mao Zedung'un ÇKP'nin önderi olarak;ÇKP'nin çizgisindeki sorumluluğundan yola çıkılmak, ve öncelikle ÇKP'nin çizgisi incelenmek zorundadır. Ve bu Mao'nun tam bir değerlendirilmesi için bir eksikliktir.Bu bilince çıkarılmalıdır.

Mao Zedung önderliğindeki ÇKP, SBKP'nin 20. Parti Kongresi'ne karşı başlangıçta sallantılı bir tavır aldı;ve en azından dışa karşı destekledi. ÇKP 1960'dan itibaren modern revizyonistlerin temel tezlerine karşı kamuoyu önünde tavır takındı ve bu tavrı ile dünya çapında anti-revizyonist güçlere Kruşçof revizyonizmine karşı mücadelede cesaret verdi. ÇKP'nin bu mücadelesi bir çok yanlış ve eksiklikler taşımasına rağmen, bu mücadele ÇKP'nin Kruşçof revizyonizmine karşı mücadelesinin cesaret verici başlangıcı olarak savunulmak zorundadır. Ama bu yapılırken bu mücadelenin eksiklik ve hataları da dünya komünist hareketinin eleştiri-özeleştiri ruhu içinde aşılmalıdır .

Mao Zedung önderliğinde ÇKP'nin sınıf mücadelesine sıkıca sarılmayı ,proleterya diktatörlüğünü güçlendirmeyi,burjuvaziye karşı "Hayat ve Ölüm mücadelesi"ni en geç (IX) 1966 dan beri ÇKP içinde revizyonist güçlere karşı propoganda ettiğini (ve burjuvaziye karşı kısmen tedbirler alındığını) tespit etmek gerekir.

Mao Zedung önderliğindeki ÇKP,Kruşçof revizyonistlerinin ihanetinden sonra Kültür Devrimi sırasında (1966-1969) Bürokratizm ve Revizyonizme karşı coşku verici bir mücadele yürütmüştür. Bu mücadele bugün bile her türden revizyonist ve oportunistlerin kızgın ulumalarına sebep olmaktadır.Özellikle parti içindeki mücadelenin kitleler önünde yürütülmesi;açık ve kamuoyu önünde tartışma şeklindeki Marksist-Leninist ilke;Kültür Devrimi döneminde Mao Zedung önderliğinde tabanda geniş çapta uygulanmıştır.

Ancak şu da gözden kaçırılmamalıdır: İdeolojik-teorik alanda ÇKP'nin milli burjuvaziye karşı yanlış tavrının gelişmesi tahlil edilmemiş ve özeleştiri ile düzeltilmemiştir.Tersine Mao Zedung'un "Halk İçindeki Çelişkilerin Doğru Çözümü Üzerine" adlı yazısı öne çıkartılmıştır.Bu yazıda sosyalizmin inşası için milli burjuvazinin siyasi iktidarda yer alabileceği; proleterya-burjuvazi arasındaki uzlaşmaz çelişmenin uzlaşır bir çelişmeye dönüştürülebileceği ve bu çelişmenin şiddetsiz çözülebileği görüşleri savunulmaktadır.

Burjuvaziye karşı uzlaşmaz olan yöntemler yerine;uzlaşabilir yöntemlerle gidilmesi;burjuvaziye karşı diktatörce değil,demokratik bir şekilde "ikna ederek" gidilmek istenmesi;proleterya

diktatörlüğünün en temel düşüncesinden-burjuvazinin tümüyle yok edilmesi için onun üzerinde topyekün diktatörlük kurulması ve şiddetle ezilmesi düşüncesinden- vazgeçilmesi demektir. Bu özünde "sosyalizme geçişin demokratik yolu" revizyonizt tezinin savunulmasından başka bir şey değildir.

Bizzat Kültür Devriminin kendisi proleterya ile burjuvazi arasındaki çelişmenin ancak ve yalnız "kim-kimi" sorusunu çözen sınıf mücadelesi dışında bir yolla çözülmesinin imkânsız olduğunun kanıtıdır.

Daha da kötüsü kitlelerin ideolojik eğitimi özellikle Kültür Devrimi sırasında "Mao Zedung Düşüncesi" temelinde yapılmıştır.

"Mao Zedung Düşüncesi" ÇKP tarafından 1966 dan sonra propaganda edildiği şekil ile;-1973'e kadar- "tamamen yeni bir çağın" Marksizm'i olarak görülüyordu. Böylece çağımızın hala emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olduğu red ediliyordu. Aynı zamanda bu çağın Marksizm'i olarak Leninizm'in önemi red ediliyordu. Ve Leninizm'in yerine çağımızın Marksizm'i olarak "Mao Zedung Düşüncesi" propaganda ediliyordu.

"Mao Zedung Düşüncesi"nin ÇKP 10. Parti Kongresinden sonra da bu kongrede emperyalizm ve proleter devrimleri çağında bulunduğumuz tespit edilmiş olsa da propagandasına devam edildi. Eski tanımlama açık bir şekilde reddedilmedi.

"Mao Zedung Düşüncesi"nin proleterya diktatörlüğü,kitle çizgisi proleter parti teorilerinde Marksizm'in geliştirilmesi olduğu hakkındaki iddiaların doğru olmadığını burada tespit etmeliyiz.Bu konularda Mao Zedung'un Lenin ve Stalin'i nitelik olarak aşan hiç bir öğretisi yoktur.

Bundan daha da vahimi; ÇKP "Mao Zedung Düşüncesi" adı altında Lenin ve Stalin'in doğru görüşlerini red eden yanlış görüşlerin propagandasını yapmıştır.Mesela burjuvazinin komünizme kadar sınıf olarak varlığını koruyacağı tezi; parti içindeki, "iki çizgi" mücadelesinin her zaman olacağı,vb.tezler böyle tezlerdir.

Kültür Devriminden sonraki dönemde ÇKP'nin revizyonist çizgisi özellikle dış politika alanında giderek çok daha açık bir şekilde ortaya çıkmaya başladı.Mao Zedung bu politikanın sorumluluğuna en azından ortaktır.

Hiç şüphesiz Mao'nun ölümünden önce,hatta 1974'de Teng Hsiao Ping tarafından resmen ilan edilmeden önce de ÇKP içinde "üç dünya" şeması hüküm sürüyordu.Mao Zedung'un bu gerici şemayı red eden,kendini ondan ayıran herhangi bir belgesi yoktur.Tersine Mao Zedung'un 1960 lı yıllardaki bazı çağrılarında "Üç Dünya" şemasının unsurları ve çıkış noktaları vardır.

4- MAO ZEDUNG'UN LANETLENMESİYLE İLGİLİ SALDIRILAR ÖZELLİKLE DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ VE HALK SAVAŞI ÖĞRETİLERİNE KARŞI YÖNELİYOR :

Mao Zedung'un kendilerine teslim olmayacağını kavradıktan sonra Sovyet modern revizyonistleri,bin bir çeşit yayınla Mao Zedung'a karşı kampanya yürütmek için insiyatifi ele aldılar.

Modern revizyonistlerin öncelikle Mao Zedung'un Halk Savaşı ve Demokratik Halk Devrimi öğretilerine çılgınca saldırdıkla-

rını ve kendilerinin "barışçıl" yolu propaganda ettiklerini bu "eleştirilerin" tahlili göstermektedir. Onların Mao Zedung'un gerçek hatalarını "eleştiri"leri de anti-Marksist, anti-Leninist bir görüş noktasından kaynaklanmaktadır.

Modern revizyonizme karşı mücadelede derinliğine gidilmemesi ve Mao Zedung'a yöneltilen saldırıların tahlil edilmemesi ve bu tahlile dayanarak red edilmemesi dünya komünist hareketinin en ağır hatalarından biridir.

Dünya Marksist-Leninist hareketinin Mao Zedung ve ÇKP'nin tespit edilebilecek hatalarını kamuoyu önünde ve dayanışmalı bir tarzda eleştirmemesi de ağır bir hatadır.

Böylece 1978 de AEP'nin nerdeyse kelimesi kelimesine modern revizyonistlerin Mao Zedung'a getirdikleri eleştirileri tekrarlayabildiği (X) bir durum ortaya çıkabildi. Aynı zamanda Mao Zedung'a yapılan saldırılara karşı çıkan güçler arasında Mao Zedung'un hatalarına bağlanan (bunları hatta görmeyen) bunları sistemleştirmeye, Stalin ve Marksizm-Leninizm'e karşı yönelmeye çalışan güçler çıktı. (XI)

5- MAO ZEDUNG'A YAPILAN SALDIRILARI REDDETME KONUSUNDA MARKSİST- LENİNİST LERİN GÖREVLERİ :

Marksist-Leninistler, ideolojik mücadelenin bütün sorunlarını, Mao Zedung'la ilgili olanları da Marksizm-Leninizm'in ilkesel öğreti ve yöntemlerinin bakış noktasından görürler.

Modern revizyonistlerin Mao Zedung'a "eleştirisi"nin Mao Zedung'un kuşkusuz Marksist-Leninist olan eserlerine bir saldırı olarak reddedilmesi, bu yapılırken Mao Zedung ve ÇKP'nin hatalarının köklü bir şekilde incelenmesi ve eleştirilmesi şeklinde ihmal edilen görevler birinci plânda yerine getirilmelidir. Bu görevin yerine getirilmesi; yalnızca Rus revizyonistleri değil, Teng-Hua revizyonistlerinin de Mao'nun Marksist-Leninist görüşlerine giderek açıkça saldırdığı bu dönemde daha da önem kazanmaktadır.

Revizyonist düşmanlara karşı verilen bu ideolojik mücadele ; gerek AEP çevresinde duran ve onun dümen suyundan giden partilerin yanlış görüşlerine karşı mücadelede; gerekse AEP'ye karşı Mao'nun ölümünden önceki ÇKP'nin çizgisinin temel görüşlerini savunanlara karşı mücadelede dayanılacak temel olmalıdır.

Hem (1 numara Stalin savunucuları olarak mangalda kül bırakmayan, ama gerçekte Stalin'in öğretilerine saldıran ve tahrif eden) AEP önderliğindeki güçlere karşı; hem de(şu veya bu şekilde dolaysız, ama dolaylı olarak Mao Zedung'u Stalin'in "yerine koymak" isteyen) Mao Zedung'un ölümünden önceki ÇKP çizgisi etrafında örgütlenen güçlere karşı, Marksizm-Leninizm'in

ilkeleri ve özellikle Stalin'in eserlerini savunan iki cepheli bir mücadele mutlaka gereklidir.Bizim için bu güçler karşı devrimin güçleri değildir. Bu cephenin her birinin kendisine göre özelliği vardır ve her ikisinin de bugünkü eğilimi hatalarını geliştirme yönündedir.

AEP önderliğindeki güçlerin özel tehlikesine AEP otoritesi sebep olmaktadır. Fakat bu otorite,Mao Zedung'a yöneltilen ispatsız, gün geçtikçe bayağılaşan saldırılar ve tartışmaya yanaşmamasından dolayı sürekli olarak zayıflamaktadır.

Diğer sözü edilen akımın özel tehlikesi,hataları çok az hatta hiç eleştirilmeyen ÇKP belgelerinin genişçe yayılmasında ve Mao Zedung'u bütünüyle savunanların onun otoritesini kullanabilmelerinde yatmaktadır.

İdeolojik mücadelenin henüz yeni başladığı bu anda dünya komünist hareketinin birliğinin yaratılması önünde hangi sapmanın "daha tehlikeli" olduğunu şimdiden tespit etmek;böyle durumlar için Stalin tarafından yapılan; mücadele edilmeyen sapmanın daha tehlikeli olduğu tesbiti gözardı edilmektedir.

İdeolojik iki cepheli mücadelenin amacı,Marks,Engels,Lenin ve Stalin'in öğretilerini savunmak,Mao Zedung'un eserinde Marksist-Leninist olanlarda israr etmek;ve Mao Zedung ile Mao Zedung'un yaşadığı süredeki ÇKP'nin hatalarını tespit etmektir.

6- MAO ZEDUNG;MARKS-ENGELS VE STALİN'İN ESERLERİNİ MARKSİZM-LENİNİZM'İN BİR KLASİĞİ OLARAK MI DEVAM ETTİRDİ ?

Mao Zedung'un 1949 a kadar olan eserlerinin toplandığı 1-4. ciltte yansıyan görüşleri Marksizm-Leninizm'in Çin'e mükemmel bir şekilde uygulanmasıdır. Ve Lenin ve Stalin'in sömürge,yarı-sömürge ve bağımlı ülkeler hakkındaki öğretilerinin somutlaştırılmasıdır.Fakat bu eserler,hiç bir şekilde; Marks,Engels Lenin ve Stalin'in proleter dünya devriminin sorunları ile ilgili eserinin köklü bir ilerletilmesi olarak görülemez.

SBKP 20.Parti Kongresinden ve Stalin'in bütünüyle lanetlenmesinden sonra;1963 de ÇKP'nin açık polemiği başlatmasından sonra ve özellikle Büyük Proleter Kültür Devriminin 1966'da başlangıcından beri bir çok partide şu düşünce gelişti:Stalin Lenin'in mirasını devraldı ve Marksizm-Leninizm davasını devam ettirdi,Mao Zedung da Stalin'in ölümünden sonra Marksizm-Leninizm'i,proleter dünya devriminin teori ve pratiğini,dünya komünist hareketinin birliğini savunma davasını ele aldı ve böylece kendine yaraşır bir şekilde Marks-Engels-Lenin ve Stalin'in yanında saflandı.

Görüşümüze göre;Mao Zedung'un bu imkanı gerçekleştirememesine sadece proleterya diktatorlüğü sorunundakı ağır hataları sebep olmamıştır.(siyasi iktidara burjuvazinin katılması)

Bu hatanın yanında,1963'deki dünya komünist hareketinin ideolojik platformunun ilk adımı olarak ortaya konan ve içinde önemli hatalar taşıyan "25 maddelik öneri" (XII) devam ettirilmedi,tartışılmadı ve düzeltilmedi.

Mao Zedung'un önderliğinde ortaya konan "25 maddelik öneri" ve"yorumları"nın ideolojik mücadele yürütülerek düzeltilmesi zorunlu hale gelmiş ağır hataları şunlardır :

...İktidarı ele geçirme konusunda mümkün görülen "barışçıl ve barışçıl olmayan" yol konusundaki şemanın yaratılması;

...Kapitalist yönden gelişmemiş ülkelerde Tarım Devriminin

bütünüyle atlanması;
...Kapitalist ülkelerde mücadeleyi kendi burjuvazisi yerine ABD emperyalizmine yöneltme;
... Kamuoyu önünde tartışmayı reddeden ve yalnızca kapalı kapılar ardında eleştiriye izin veren ilişki "normu"nun propagandası;
...Stalin'e getirilen ispatsız ve yanlış eleştiriler.

Mao Zedung Lenin'in ölümünden sonra Stalin'in yaptığı dünya komünist hareketinin önderi rolünü üstüne alamadı.Modern revizyonizme karşı teorik olarak kapsamlı bir mücadele yürütemedi,geniş,ayrıntılı yazı,broşür ve kitaplar yazmadı.
O, 1970'li yıllarda,dünya komünist hareketinin büyük ideolojik mücadelelerine müdahale edici bir tarzda katılmadı.
Hatta diğer komünist partileri önderleri ile yapılan toplantılar 1960'lı yılların sonunda birden kesildi.
Stalin'in ölümünden sonraki dönemde,Mao Zedung'un,Marks-Engels-Lenin ve Stalin'i onların düzeyinde devam ettirdiği;Mao-nun Marksizm-Leninizm'in onlar gibi bir klasiği olduğu tespiti yapılamaz.
<u>Bütün bu sebepler dolayısıyla biz Mao Zedung'u Marks-Engels Lenin-Stalin ile birlikte Marksizm-Leninizm'in klasiği olarak değerlendirmenin yanlış olduğu sonucuna varıyoruz</u>.

Bizim bildiğimiz kadar ile Mao Zedung'un kendisi de hiç bir zaman Marks-Engels-Lenin-Stalin ile aynı düzeyde ele alınmasını talep etmemiş;kendisini Marksizm-Leninizm'in klasiği olarak değerlendirmemiştir.

S O N U Ç :

Bir çok yoldaş sorunu şöyle koyuyor : Ya Mao Zedung bütünüyle bir Marksist-Leninisttir veya görüşleri bütünüyle revizyonisttir.Veya Mao Zedung ,Çin devrimi gibi büyük bir devrimi zafere götürmüş ve Çin'de Marksizm-Leninizm'i doğru uygulamış ise,onun sonraları revizyonist görüşler savunması imkânsızdır. Veya tam tersine,Mao Zedung,1957'de revizyonist görüşler savunmuş ise,önceleri Marksist-Leninist görüşler savunması imkânsızdır.

<u>Bütün bu görüşler temelden yanlıştır</u>.

Bütün bu yoldaşların anlayışına göre,Marksist-Leninist'ler hiç bir ilkesel hata yapmazlar.
Bu gerekçelendirmenin arkasında uyanıklığı engelleyici bir tez olan,bir Marksist-Leninist'in asla revizyonist bir çizginin temsilcisi olmayacağı yatmaktadır.Bu anlayış beraberinde, bir revizyonist veya revizyonist bir çizgi temsilcisinin asla Marksist-Leninist olamayacağı anlayışını getiriyor.Böyle bir anlayış son derece mekaniktir ve Marksist-Leninist'lerin revizyonist bir çizgiyi kabul etmesi ve revizyonist olmasını önlemek için ideolojik mücadele,eleştiri,özeleştiri gerekliliğini gözardı eder.
Yukarıdaki giriş bölümü gereklidir.Çünkü tam da Mao Zedung, Marksist-Leninist mi? Değil mi? Şeklindeki sert tartışmalarda bu basit şemanın arkasına gizlenilmektedir.
Görüşümüze göre;Mao Zedung'un bilinen,ispatlı ve incelenebilir teori ve pratiği dikkate alınarak şu sonuç çıkarılmalıdır.

<u>Mao Zedung büyük bir Marksist-Leninist olarak Marksizm-</u>

Leninizm'in öğretilerini Çin devriminin demokratik aşama sında başarıyla uygulamıştır.

Mao Zedung daha sonra hatalar yapmış ve bazı revizyonist görüşler savunmuştur.

Fakat bu hatalar onun kazanımlarını ortadan kaldırmaz; red edilmesini gerektirmez.

Bu nedenle biz,Mao Zedung'un belli bir süre yanlış ve reviz yonist görüş savunmasının onun "yozlaşmış","revizyonist" olarak gösterilmesi için yeterli olduğu görüşüne katılmıyoruz.

Biz aynı zamanda Mao Zedung'un bütün görüşlerinin toptan savunulmasınını;onun tüm görüşlerinin Marksist-Leninist olduğunu;Marksizm-Leninizm'in ilerletilmesi olduğunu da red ediyoruz.

Kültür Devrimi ve en son olarak Teng Hsiao Ping'e karşı mücadele,Mao Zedung'un bu dönemde bazı hatalarını gördüğü ve kamuoyu önünde olmasa bile özeleştiri yaptığının mümkün olabileceğine dair belirtilerdir (ne yazık ki eksik belgeler nedeniyle şimdi bu sağlamca tespit edilemez). Kültür Devrimi döneminde,sosyalizmi artık burjuvazi ile ittifak içinde inşa etmek istememesini,bilakis burjuvaziyle "Hayat veya Ölüm Mücadelesinden" hareket ettiğini Kültür Devrimi göstermektedir.

"Mao Zedung'u savunmak";sorunları gizlemek,sanki o, daima Marksist-Leninist görüşleri savunmuş gibi davranmak değildir.

Mao Zedung'u savunmak görüşümüze göre,öncelikle onun yeni demokratik devrim ve halk savaşı üzerine eserini savunmak ve aynı zamanda daha sonraki revizyonist görüşlerini ve bütün hatalarını eleştirmektir.

MAO ZEDUNG DEGERLENDİRMESİ YAZISININ DİPNOTLARI :

(I) Bkz.(Bakınız) " Komünist Enternasyonal programı"ında üç tip ülke tanımı. Marksist-Leninist yazılar dizisi s.49.(Alm)

(II) Bkz. " Sun Yat Sen Üniversitesi öğrencileri ile bir konuş ma" Stalin-Marksist-Leninist yazılar dizisi- Çin devrimi üzerine s.56; ya da Stalin TE cilt 9

(III)Bkz.Mao Zedung Seçme Eserler cilt 4 s.359-360 ve 386

(IV) Şuyikouşan ve Anyüan işçilerinin yaptığı gibi, Bkz.Mao Zedung "Cingang dağlarındaki mücadele" 1928,SE cilt I s.88-116

(V) Burada sözünü ettiğimiz şey Mao Zedung'un aşağıdaki konu larla ilgili bazı formülasyonlarıdır:
-Sosyalist devrime geçiş sorunları
-Demokratik devrimin çeşitli dönemlerinde somut taktik so runlar
-Mao Zedung'un parti içi mücadelede dogmatizme ve sekterizme karşı mücadele içinde söylediği,belli noktalarda abartma taşıması mümkün olan somut şeyler.

(VI) " 7.Parti Kongresi tarafından seçilen ÇKP Merkez Komite sinin 2. toplantısına sunulan rapor" Mao Zedung 1949, SE c 4 s.393

(VII) Bkz.Mao Zedug "Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Ele A-lınması Üzerine" 1957 SE c 5 s.435-437

(VIII)Bkz."Komintern Programı Üzerine" Stalin 1928;ML yazılar dizisi,"Komünist Enternasyonal Programı" s.82-83 ya da Stalin TE c 5 s.128-129

(IX) Bkz."Büyük Proleter Kültür Devriminin Önemli Belgeleri" Pekin 1970,s.132

(X) Bkz. Enver Hoca "Emperyalizm ve Devrim" 1979,2.Kitap, 3. Bölüm "Mao Zedung Düşüncesi-Anti-Marksist Bir Teori"

(XI) Bkz. ABD Devrimci KP ile Şili DKP'nin Platform Taslağı "Marksist-Leninistlerin Birliği ve Enternasyonal Komünist Hareketin Çizgisinin Temel İlkeleri Konusunda yapılan teklifin özeti." (Teklif)

(XII) ÇKP'nin 8.MK nın 11. toplantısında "25 maddelik öneri" nin 'Mao Zedung yoldaşın şahsi önderliğinde hazırlandığı' belirtilir. (Bkz. "Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin önemli belgeleri" Pekin 1970 s.189)

TELİJA YOLDAŞIN ANISINA

Parti çevremizde ölen yoldaşların ardından aşırı bir övgüyle söz etmek adet olmuştur.Olumsuz yanları gizlemek,olumlu yanları ise abartmak günümüzdeki tazimin belirleyici özelliğidir. Tabii ki bu akla uygun bir adet değildir.Biz bu adeti gütmek istemiyoruz.Biz G.Telija yoldaş hakkında,yalız gerçeği söylemek istiyoruz.Gerçek bize,G.Telija yoldaşın kusursuz bir işçi ve parti için paha biçilmez bir parti işçisi olduğunu söylüyor. Sosyal-Demokrat partiyi en isabetli biçimde karakterize eden niteliklerin tümü-öğrenme isteği,bağımsız sürekli ileriye dönüklük,sebat,çalışkanlık,ahlâki güç- Telija yoldaşın kişiliğinde toplanmıştı.Telija,proleteryanın en iyi çizgilerini bireyinde cisimlendiriyordu.Bunun bir abartma olmadığını,bize onun kısa biyografisi gösterecektir.

Telija yoldaş,"aydınlara" dahil değildi.Okuma-yazma sanatına kendi çabasıyla hakim olmuş ve sınıf bilincine varmıştı.Tschagani kasabasından çıktıktan sonra (Telija,Kutais bölgesinin Tschagani kasabasında doğmuştu) Tiflis'te bir ailenin yanında hizmetçi olarak çalışmaya başlamış ve Rusca'yı da burada öğrenerek,kitapların tutkun bir dostu olmuştu.Çok geçmeden Telija hizmetçilik mesleğinden usanarak demir yolu atelyelerinin marangozluk kısmına girdi.Bir okul niteliğinde olan bu atölyeler Telija yoldaşa büyük hizmette bulundular.Telija burada Sosyaldemokrat olmuş,burada çelikleşerek sağlam bir savaşçı haline gelmiş,burada yetenekli ve bilinçli bir işçi olarak sivrilmişti.

Daha 1900-1901 yıllarında ileri işçiler arasında sayılan bir lider olarak öne çıkan Telija yoldaş,1901 yılında Tiflis'te yapılan gösteriden itibaren durup dinlenmeden çalıştı.Bütün boş zamanlarını ateşli bir propaganda yaparak,örgütler kurarak sorumlu toplantılara katılarak bir sosyalist öğrenim kazanmak için inatla çalışarak dolduruyordu.Polis "elde fener" arıyor , izliyordu onu.Fakat bu durum onun enerjisini ve mücadele isteğini arttırıyordu.Tiflis'te 1903 de yapılan gösterinin vahiyesi Telija yoldaştı.Polis arkasında olduğu halde bayrağı yükseltmiş ve bir konuşma yapmıştı.Bu gösteriden sonra Telija tam olarak illegaliteye geçti ve bu yoldan itibaren de örgütten görev alarak Transkafkasya'nın bir çok şehirlerini "gezdi".Aynı sene içinde örgütün verdiği görev üzerine,bir illegal basım evi kurmak için Batum'a gitti.Fakat Batum istasyonununda bu basımevinin teçhizatı ile tutuklandı ve bir zaman sonra Kutais hapishanesine gönderildi.Bu Telija'nın "duraksız" yaşamında yeni bir dönemin başlangıcıydı.Bir buçuk sene süren tutukluluk Telija'da iz bırakmadan geçmemişti.Hapishane bir ikinci okul olmuş,Telija burada sosyalist kitapları okuyarak,tartışmalara katılarak durmadan öğrenmiş ve bilgi hazinesini genişletmişti. Telija'nın yoldaşlarının bir çoğunun gıpta ettiği, o eğilmez devrimci karakteri de burada kesin olarak oluştu. Fakat,ona ölüm damgasını vuran da bu aynı hapishaneydi,en iyi yoldaşlarımızı mezara götüren ölümcül hastalık da(verem) onu bu hapishanede yakaladı.

Telija sağlığının kötü durumunu biliyordu fakat,bu onu endişelendirmiyordu.Onu endişelendiren yalnızca "boş ve işsiz oturmak"tı. "Kendimi istediğim gibi geliştirebileceğim,halk kitlelerini yeniden görebileceğim,onların göğüslerine yaslanacağım ve onlara hizmet edeceğim günleri ne zaman yaşayacağım?"-Bunu düşlüyordu hapisteki yoldaş.Bu düş gerçek olmalıydı.

Tutuklanmasından bir buçuk sene sonra "küçük" Kutais hapishanesine nakledilince,Tiflis'e gitmek üzere buradan kaçtı. BU SIRADA PARTİ İÇİNDE BÖLÜNMELER OLUYORDU VE TELİJA YOLDAŞ MENŞEVİKLERE KATILDI.

FAKAT O,MENŞEVİZMİ "KURAN",KENDİLERİNİ "MÜMİN" BOLŞEVİKLERİ DE "GAVUR" İLAN EDEN BAZI "DAMGALI" MENŞEVİKLERE BENZEMİYORDU. TELİJA KENDİLERİNİ "DOĞUŞTAN SOSYAL DEMOKRAT" OLARAK GÖREN O "İLERİCİ İŞÇİLERE" DE BENZEMİYORDU.BÜSBÜTÜN CAHİLLERİN AHMAKÇA,BİLGİYE İHTİYACIMIZ YOK,BİZ İŞÇİYİZ,DİYE BAGIRMALARINA KARŞIN,TELİJA'NIN AYIRICI BİR ÖZELLİĞİ,FRAKSİYON FANATİZMİNİ REDDETMEK,KÖRÜ KÖRÜNE TAKLİTÇİLİĞİ BÜTÜN KALBİYLE AŞAĞILAMAK VE HERŞEYİ AKLIYLA KANITLAMAKTI.

İŞTE BUNUN İÇİN HAPİSHANEDEN KAÇTIKTAN SONRA KİTAPLARA GÖMÜLEREK,II.PARTİ KONGRESİNİN PROTOKOLÜNÜ,MARTOV'U "KUŞATMA DURUMU"NU ,LENİN'İN "NE YAPMALI" VE "BİR ADIM İLERİ İKİ ADIM GERİ" ADLI YAZILARINI OKUDU.KURUMUŞ SARARMIŞ,ISRARLA KİTAPLARIN ÜSTÜNE ÇÖMELMİŞ,GÜLEREK : "GÖRÜYORUM Kİ,BOLŞEVİK Mİ YOKSA MENŞEVİK Mİ OLMAYA KARAR VERMEK HİÇ DE ÖYLE KOLAY DEGİL; ŞU KİTAPLARI İYİCE İNCELEMEDİĞİN SÜRECE,BENİM MENŞEVİZMİM KUM ÜZERİNE İNŞA EDİLMİŞTİR." DİYEN TELİJA'YI GÖRMEK GEREKİRDİ.TELİJA YOLDAŞ GEREKLİ LİTARATÜRÜ ARAŞTIRDIKTAN,BOLŞEVİKLERLE, MENŞEVİKLERİN ÇATIŞMALARINI İNCELEDİKTEN SONRA ŞÖYLE DEDİ : "YOLDAŞLAR,BEN BOLŞEVİĞİM,GÖRÜŞÜME GÖRE,BOLŞEVİK OLMAYAN MARKSİZMİN DEVRİMCİ RUHUNA,HİÇ ŞÜPHESİZ İHANET EDİYOR".

Bunun üzerine,Marksizmin(bolşevizmin) havarisi olan Telija, örgüt tarafından 1905 yılında,Bakû'ya gönderildi.Burada basım evi kurmak,böyle örgütlerin işlerini organize etmek,idari örgüte katılmak, "Proletariatis Brdsolo"(24) için makaleler göndermek işleriyle uğraşıyordu.Bilinen saldırıda Telija'da tutuklandı fakat,buradan da "kaçarak" Tiflis'e döndü.Bir süre Tiflis idari örgütünde çalıştıktan sonra,1905 yılında,Tammers fors'ta yapılan,Bolşeviklerin Bütün Rusya konferansına katıldı.Bu konferans üzerine izlenimleri ilginçtir.Telija,partinin geleceğine umutla bakıyor ve sık sık bu parti için son gücünü esirgemeyeceğini,söylüyordu.Fakat Rusya'dan döndüğü gibi yatağa düştü,bir daha da kalkamadı.İşte asıl bundan sonra ciddi bir edebi uğraşıya başladı.Hastalığı sırasında şunları yazmıştı :"Neye ihtiyacımız var" (bk."Achali Zchowreba"(25),"Eski ve yeni Ölüler" (Artsch. Dshordshadse'ye bir cevap),"Anarşizm ve Sosyal-demokrasi" "Bize Neden Blankistler Deniyor?" vb.

Son günlerde bize,Kafkasya Sosyal-demokrasisinin tarihi üzerine bir broşür hazırladığını yazmıştı.Fakat,acımasız ölüm,yorulmaz yoldaşın kalemini elinden zamansız çekti.

Telija yoldaşın,kısa fakat fırtınalarla dolu olan yaşamının görüntüsü budur.

Şaşılacak yetenekler,bitmez tükenmez enerji,bağımsızlık,davaya derin sevgi,kahramanca eğilmezlik,havari yeteneği-bunlardır Telija yoldaşı karakterize eden.

Telija gibi insanlara yalnız proleteryanın saflarında rastlanır,yalnız proleterya Telija gibi kahramanlar çıkarır.Ve bu proleterya,yoldaşımız-işçi G.Telija-nın kurbanı olduğu kahrolası düzenden öc almak için çaba harcayacaktır.

(Kaynak.Josef W.Stalin Bütün eserleri 2 s.36-39
Devrim Yayınları)